

افغانستان

د ديموکراسي او جمهوريت په کلونو کي

۱۹۶۳ _ ۱۹۷۸

ليکوال

عبدالغفار فراهي

۱۳۸۲ _ ۲۰۰۳

contact: agfarahi@hotmail.com

عبدالغفار فراهي

د کتاب په هکله نوري څرگندونې

د محترم ډاکټر فا روق اعظم د ليک يوه برخه

د ۲۰۰۱ کال د دسمبر د مياشتې ۲۵ - لندن - انگلستان

د ښاغلي عبدالغفار فراهي کتاب ((افغانستان د ديموکراسي او جمهوريت په

کلونو کې)) مې ووايه او لاندې نظر پر وړاندې کوم :

پر کتاب ايجمالي نظر:

زما د فراهي صاحب دغه کتاب خوش سو . زه يې يوه لويه ښيگڼه د ژبې ساده گي او عام فهمي بولم . دا کار يې نه دی کړی چې د مطالبو د وړاندې کولو تر څنگ خلگو ته د ژبې د سوچه توب يا رموزو درس هم ورکړي او په دې ډول لوستونکي مغشوش کړي .

د کتاب بله ښيگڼه داده چې مؤلف يوازي واقعيات نه دي رانقل کړي بلکه خپل نظريي هم پر ورکړی دی . سپری پوهيږي چې په هغو واقعياتو کې چې دی حاضر وو خان ته يې يو څوک ويل او که د نورو منابعو څخه يې څه را اخستي هم دي کونښن يې کړی دی چې د خپل مطلب لپاره يې استخدام کړي . ده د تاريخ ليکونکي کار ندی کړی چې صرف واقعيات بيانوي او قضاوت نورو ته پرېږدي ، بلکه د يوه څيړونکي په شان يې کار کړی دی .

د کتاب د ليکلو ډول يې هم د پيرو نورو ليکوالانو سره فرق لري . ځای ځای ټوکه او شعر پکښې راغلی چې د کتاب لوستل يې له ستومانيه ژغورلی دی .

څلورم ښه والی يې دادی چې په کتاب کې فراهي صاحب خان ندی پرسولی . زه دا د هر چا يو طبعي حق گڼم چې په ټولنه کې خائنه سم موقف ولټوي او يا په خپل کتاب کې دا وښيي چې ده ټولني او يا کومي خاصي مسألې ته څه گټور کار کړی دی . خو

ځيني څلگ په دي کار کي پير افراط کوی . فراهي صاحب تر پيره ځايه پخپل طبيعي حدودو کي تللی دی .

او آخر ، آخر د اهميت په لحاظ نه ، ما تر اوسه بل دا پول کتاب ندی لوستی چي د ولسي جرگي د مهمو مسایلو په باره کي او يا د حکومت سره د دولت ددغه مهم رکن روابط په کوم تفصيل چي فراهي صاحب يي يادونه کړيده بحث سوی وي . اميد دی چي دده دغه ابتکار د نورو وکیلانو لپاره ښه پيلامه وي .

مؤلف په عام پول د ولسي جرگي دفاع کوي او په اجراءاتو کي حکومتونه ملامتوي دی پاچا او حکومتونه په ولسي جرگي کي په لاسوهنه متهموي . نوموړي مسایلو ته د يوه وکیل په حيث او د ولسي جرگي له نظره کتلي دي او حق پجانب هم دی دا ځکه خپله وکیل وو ، خو کاشکي د هغه وخت د حکومت يو غړی هم په دي باره کي څه وليکي چي هغوی د ولسي جرگي او وکیلانو سره څه مشکلات درلودل څو مسایل او اړخونه يي روښان سي او راتلونکي ولسي جرگي او حکومتونه گټه ځني واخلي . زه چي وگران هیواد افغانستان ته د ولسي نظام راتگ يو عاجل او مېرم ملي ضرورت گڼم ، دا کتاب پيموکراسی ته خدمت او په هغه مرحله کي يي د ولسي جرگو او حکومتونو د تعامل په برخه کي يو گټور اثر او مؤخذ بولم .

... مؤلف ليکلي دي چي امريکايانو د ۱۹۵۰ په لسيزي کي له افغانستانه مکرر غوښتي وه چي د سنډو په نظامي تړون کي ورسره شامل سي ، خو سند يي ندی ذکر کړی . زما معلومات دادي چي امريکايانو ته هغه وخت افغانستان نه اقتصادي ، نه ستراتيژيکي او نه لوجستيکي اهميت درلود . منزوي موقعيت او د روس سره اوږد سرحد افغانستان د روس د نفوذ په ساحه کي امريکايانو قبول کړی وو او فکر يي کاوه چي که هر وخت روس وغواړي افغانستان په آسانی نيولای سي . دوی نه په دننه افغانستان کي د کمونيزم خطر او نه له دباندې څخه د روس د حملي گواښ ليدی نو ځکه يي هره نظا مي مرسته و افغانستان ته ، د روس بي ځايه پارونه بلل چي امريکايانو دا نه غوښتل .

یوې پیرې مهمې خو تل له نظره غورځول سوی مسألې ته چې مؤلف اشاره کړېده هغه د پوونده (کوچیانو) مسأله ده . دې ملي موضوع ته باید جدي توجه وسي او زه دې خبرې ته د مؤلف توجه په اخر کې زه مؤلف ددغه گټور کتاب په لیکلو ستایم او نور توفیق ورته غواړم او ویونکي یې و ویلو ته هڅوم . په درناوي

د محترم عبدالجلیل وجدي د لیک یوه برخه

د ۲۰۰۲ کال د مې د میاشتې ۲۰ - پورنډو - کاناډا

یوه کتاب ته کتنه :

((افغانستان د دیموکراسي او جمهوریت په کلونو کې)) د یوه په زړه پوري او گټور کتاب نوم دی چې د ۱۳۸۰ کال په ژمي کېښي خپور شوی او په همدې وختونو کېښي زما لاس ته راغلی دی . د کتاب لیکوال محترم عبدالغفار فراهي دی چې په خپله هم په ولسي جرگې کېښي د فراه د بالابلوک د خلگو د وکیل او یو فعال پارلماني غړي په توگه د دیموکراسي په منځني بهیر کېښي د رول خاوند دی . د حقوقو او سیاسي علومو په ساحه کېښي د لیکوال لوړ تحصیلات ، د بهرنیو چارو په وزارت ، همدارنگه په ځینو هیوادو کېښي ، په افغاني سفارتونو یا قونسلگریو کېښي مهمو ماموریتونو او دیپلوماټیکو تجربو ، د یوه داسې پیر ښه کتاب د لیکلو د پاره د محترم فراهي صلاحیت نور هم زیات کړی دی .

په کتاب کې څرگنده شوی ده چې د افغانستان د اوسنیو غمجنو حالاتو اصلي عاملینو د دیموکراسي او جمهوریت په دور کې پیره گړندی وده کړې وه ، له دې خبرې څخه څرگندېږي چې له دیموکراسي څخه زموږ تالي ښي نه وي یا دا چې دیموکراسي له موږ څخه ښي تالي نه درلودلي .

موږ فکر کاوه لا وایو چې ولسواکي د افغانستان په تاریخ او فرهنگ کې ژوري جرړي لري . دا غټه خبره یواز زموږ عقیده نه ده ، بلکې د ختیځ او هم د لویدیځ پوهانو او مفکرینو پیر ځله دا خبره راسره منلې هم ده . سره له دې هم له نوي راوستل شوي دیموکراسي څخه موږ ته لږ خوري ، خو زښتي ترخي تجربې او نتیجې راپاته شوي

دي زموږ ملي روښانفکرانو (مشروطه غوښتونکو ، وېښو ځلميانو او داسي نورو) د نورو ملتونو د نهضت غوښتونکو په څير د پيموکراي يا جمهوريت د راوستلو په لاره کي ، سر او مال ښندلی دی ، خو مبارزي يي له بده مرغه پر خپل وخت دومره بريالی نه وي . وروسته بيا البته د ټولني او زماني د تحول غوښتونکي روحيي غوښته وه چي پيموکراسي او جمهوريت دواړه په نسبي توگه په کراره کراری کي د پاچهي کورنی له لويو دروازو څخه د خيرات په کاسو کي راووزي ، په کتاب کي دغه پرامتيک غوندي کيفيت په ښه توگه ښودل شوی دی .

دلته تر ټولو غټه پوښتنه داده ، چي په يوه فطرتا پيموکراتيکي ټولني کي يوه پيموکراسي او يو جمهوريت ولي داسي ناکامه سي چي زياتونه يي پير ځله له گټو څخه زيات شي ؟ ښايي دا پوښتنه پير جوابونه لري ، خو تر ټولو جامع جواب يي د يوي عنعنوي ټولني له مزاج سره د يوي نوي او په بل ځای کي د راټوکيدلي سلسلي پديدې دپير گړندي حرکت نه برابريدل وي . په کومه ټولنه کي چي د ((انتقاد)) او ((پيغور)) تر منځ پوله پيره نرمه او نري وي او رقابت پکي ژر د تربرولي يا تربگني بڼه غوره کړي . نو په داسي يوه ټولنه کي د پرمختگ د گړندي کولو دوه مهم عوامل ((انتقاد)) او ((رقابت)) کله چي په منفي توگه تعبير شي ، د خلگو د ښو زولاني گرځي .

زموږ کورونه او بيا زموږ د ټولو شريک لوی کور (هيواد) پير ځله د تربروليو بي ځايه او بي گټي سياليو وران کړی دي . په نولسمه بيا شلمه پيړۍ کي د هيواد د پيرو بدبختيو ستر مسؤليت د تربگنيو په غاړه هم پروت دی . همدې تربگنيو د تره زامن ، بلکي وروڼه ، پلرونه او زامن په خطرناکو شخړو کي سره مخامخ کړي دي ، او له بده مرغه د سياسي تربروليو لمن زموږ د ژوندانه زماني ته هم راغزيدلي ده . د فراهي صاحب په دي کتاب کي څرگنديږي چي د سوغاتي پيموکراسي يو مخ د پاچا د تره د زوی محمد داود خان د سياسي فعاليتونو مخ نيوی و ، او هڅه شوي وه چي ده ته د پاچاهي کورنی د ځينو امتيازاتو په ورکولو سره ، دی له ځينو سياسي حقوقو څخه په احترامانه توگه محروم کړي . خو په مقابل کي محمد داود خان هم د خپلو مټو، ښو او ارادو د آزادولو لپاره د جمهوريت وسله چي د کتاب ليکوال يي بي لزومه کودتا

بولي تر لاسه کړه .له دي کبله چي پيموکراسي او جمهوريت دواړه د لنډي مودي د هدفونو لپاره له لويو ورونو څخه را ايستل شوي او لورل شوي پالي وي ، دواړه په

نيمه پنځه

لاري کي نيمگړي پاته شوي دي او د يوي مشهوري محوري له مخي ء هر شی چي نيمگړی شي بلا گرځي ء ځکه خو د کتاب ليکوال په څغرده ليکي چي د افغانستان دغه پنځلس کلن تاريخ د هيواد دورستيو پيرو پيښو ننشأ ده .

د کتاب د مطالعي څخه موږ پوهيدلای سو چي له عنعنوي ولسواکي سره د سوغاتي پيموکراسي مخامخ کيدل د ټکر غوندي يو حالت درلود ، لکه چي فراهي ليکلي دي :د ۱۹۶۴ کال د اساسي قانون د تسويد کميټي د افغانستان عنعنوي لوي جرگي ته په درنه سترگه نه دي کتلي . دوی د لوي جرگي اصالت ته لويه صدمه ورسوله .

... چي د لوي جرگي په شکل او محتوا کي دي تغييراتو هغه له خپل اصلي مقام څخه چي تر دولت هم اوچته وه را ټيټه کړله ، او له بده مرغه هغه په ورستيو سياسي لوبو کي نوره هم د بيلو بيلو پلو د لاس آله وگرځيدله چي پيره بي خايه يي استعمال او استهلاك کړه .

... زه په داسي حال کي چي محترم فراهي ته دداسي په زړه پوري او گټور کتاب د ليکلو له امله مبارکي ورکوم ، له لوستونکو څخه هم هيله کوم چي د افغانستان له اوسنيو او پرونيو مهمو پيښو څخه د ضروري خبرتيا لپاره دا کتاب په غور او ځير سره مطالعه کړي . په درناوی

د محترم محمد علم بڅرکي د ليک يوه برخه

د ۲۰۰۲ کال د اپريل د مياشتي ۳ - فينندال - هالنډ

محترم عبدالغفار فراهي !

ستاسي د افغانستان کتاب چي د پيموکراسي او جمهوريت په باب او د پنځلس کلونو تذکر پکښي ځای سوي دی ، يو د هغو کتابو څخه دی چي ما ورته بيخي پير

ضرورت درلود . ځکه په دې وخت کې د ارواښاد بېنوا صاحب نقش په پارلمان کې ما ته پیر په کار وو . په دې وخت کې موږ وه بېنوا صاحب ته ځنې مشورې ورکولې چې په پارلمان کې داسې داسې وه وایه او وکه .

دغه رنگه دا زمانه د افغانستان په دیموکراتیک نقش کې یو ټاکلی حیثیت لري ، په پیره بیا د چپیانو د کړو له نقطه نظره . او هغه د رامپارټس ترجمه چې مي ولوستله نو د موضوع په اهمیت مي سترگې روڼې سوي ، ما پیر کوشش درلود چې دا مضمون پیدا کم خو تر پایه موفق نه سوم ، خو دادی اوس مي ستاسو په کتاب کې ولوستی ، ددې کتاب یو لوی صفت دادی چې هره موضوع یې تر جز او تام پورې تشریح کړېده چې دا د ټاکومنت ټ د پاره د یوه لیکونکي سره پیره مرسته کوی ، او یو مراجعوي کتاب دی ، لکه پکشنري او یا بل کوم مهم کتاب .

بل ، د محمد هاشم میوندوال په باب پیر هغه مطالب پکښې ځای سوي دي ، چې زه په هغو خبر نه وم . څرنگه چې خیال لرم د ټ مټري دیموکراتیک حزب ټ په باب هم څه ولیکم نو دا نوشته ما ته پیره غنیمت سوه ، په پیره بیا چې د کتاب په پای کې د مهمو پېښو اختصاري پیشلیک راوړل سوی دی .

که مي پیره ستاینه نه وي کړي نو زه به دا کتاب یوه لنډه انسایکلوپېډیا و

بولم د افغانستان او ددغه پنځلس کلو د دیموکراسۍ او جمهوریت د دورۍ .
په درناوي

پیر تفاوت سته په انسان کې د معنا په لحاظ

واړه مشغول دي ځیني ځان ځیني جهان جوړوي

(الفت)

افغانستان

د ديموکراسي او جمهوريت په کلونو کي

۱۹۶۳ — ۱۹۷۸

ليکوال

عبدالغفار فراهي

۱۳۸۲ — ۲۰۰۳

د کتاب پيژندنه

نوم : افغانستان ، د ديموکراسي او جمهوريت په کلونو کي

ليکونکي : عبدالغفار فراهي

خپرونکي : دانش کتابتون ، قصه خواني بازار ، پيښور

د تليفون نمبر ۲۵۶۴۵۱۳

کال : ۲۰۰۳

د چاپ شمير : دريم چاپ

تعداد : زر ټوکه

پر کتاب نوی کتنه سوي ده ، پر نوي مطالب پر کتاب علاوه سوي دي

د کتاب ټول حقوق له ليکوال سره خوندي دي

د کتاب د مطالبو لنډيز

حاضر کتاب عبدالغفار فراهي د خپلو خا طراتو په حيث په څه د پاسه درې سوو مخونو کي ليکلې او د لوستلو له پاره يې خپلو هيوادوالو ته وړاندي کوي .

تر سريزي او يادوني وروسته د کتاب په پيل کي هغه مسايل څيړل سوي دي چي په شلمي پيړي کي د افغانستان په برخه وو او د افغانستان د خارجي سياست په غوره کولو کي يې مؤثر نقش لوبولی دی ، لکه ځيني سيمي چي د افغانستان څخه جلا کړه سوي وي ، د پيورنډ کرښه ، د پښتونستان موضوع ، په سيمي کي نظامي اتحاديې او د عدم انسلانک نهضت .

د محمد داود خان د صدارت دورې ته هم يوه لنډه کتنه شوې ده . په کتاب کي د ديموکراسي دورې پنځه حکومتونه په لازم تفصيل ليکل سوي دي . محمد موسی شفيق چي په ۱۹۷۲ کال د روم په مشورتي غونډي کي د صدر اعظم په حيث وټاکل سو ، محمد ظا هر شاه غوښتل چي دده په وسيله ديموکراسي نظام په نوي مجرا کي واچوي ، ولې پاچا خپل دغه هدف ته و نه رسيد .

په کتاب کي ددغه پنځلس کلن سياست تاريخ هغي پيښي څيړل شوي دي چي ليکوال په خپلو سترگو ليدلي او يا د هغو په واقعيت خبر سوې و . ليکوال په ديارلسمي تقنيني دورې کي د ولسي جرگي وکيل و ، ده د ولسي جرگي پيري پيښي لکه د محمد ظاهر شاه او صدر اعظمانو سره د وکيلانو کتنې ، حکومتونو ته د نه اعتماد رايې ، په ولسي جرگي کي د پښتو ژبي موضوع ، د هلمند د اوبو معاهده ، د صنعتي بانکونو قانون د وکيلانو د حاضري معضله او داسي نور مطالب په ډير تفصيل ليکلي دي چي تر اوسه بل ليکوال پر دغو مطالبو باندې کوم اثر نه دې ليکلي .

د کتاب د ضمايمو په برخي کي د پيورنډ د موافقتنامي متن ، د ديارلسمي تقنيني دورې د وکيلانو او سناتورانو نومونه او د رامهارتس د مجلي د هغي مقالې يوه برخه چي د شهيد محمد ها شم ميوندوال دښمنانو دده پر ضد تبليغوله ، درج سوي دي .

ليکوال وايي چي د ۱۹۶۴ کال اسا سي قانون او ديموکراسي دوره د محمد ظاهر شاه داسي يو سيا سي حرکت و چي ده ددغي لاري څخه تر دیرش کاله انزوا وروسته د افغانستان دولتي چاري په خپل لاس کي واخستي او په دغه طريقه يي محمد داود خان د دولت له جرياناتو څخه ليري وساتي . محمد ظا هر شاه په هيواد کي د کامي ديموکراسي مخه هم نيولي وه ، ده د اساسي قانون مقيم قوانين لکه د احزابو او اجتماعاتو قوانينو ته د انفاذ اجازه نه ورکوله ، ده د ولايتي جرگو او ښارواليو انتخابات خنډولي وو . کله چي د ۱۹۶۴ کال د اسا سي قانون ۲۴ مه ماده د محمد داود خان پر خلاف په لوي جرگي کي لا پراخه کړه سوه ، نو محمد داود خان دي نتيجي ته ورسيد چي په شا هي دولت کي دده پر ضد دسيسي کيږي او دی د پاچا څخه د دښمني تر سرحده خوا بډې سو .

محمد داود خان د شاهي اردو د کښته رتبه صاحبمنصبانو په مرسته د ۱۹۷۳ کال د جولای د مياشتي پر ۱۷ نيټي کودتا وکړه او سلطنتي نظام ته يي خاتمه ورکړه . ده تر کودتا يو کال وروسته خپل د کودتا ډير ملگري ددولت څخه و ايستل او د جمهوري دولت په اساسي قانون کي يي پرته له خپل ملي انقلاب د حزب څخه د نورو احزابو فعاليت غيرقانوني اعلان کړ . ده د شوروي اتحاد څخه د ليريوالي پالسي غوره کړه . محمد داود خان د ۱۹۷۷ کال د اپريل د مياشتي پر ۱۳ نيټي د برژنيف سره لفظي ټکر وکړ او د عدم انسلاک د نهضت څخه يي د کيويا د ايستلو هڅي پيل کړي . دی د ايران او عربي هيوادونو له لاري ، عربي نړۍ ته ورنژدي سو . محمد داود خان دپيورنډ د کرښي او د پښتونستان د موضوع د حل کولو جدي خبري د ذوالفقار علي بوتو او جنرال ضيا الحق سره پيل کړي ، ولي دده ټول اقدامات نيمگړي پاته سوه ، په دي چي د ۱۹۷۸ کال د اپريل د مياشتي پر ۲۷ نيټي د خلق او پرچم ډلو دده پر ضد کودتا وکړه او محمد داود خان د خپلي کورني د ۱۷ غړو سره په شهادت ورسيد او افغانستان د تباهي کندي ته ولويد .

څرنگه چي په دغه کتاب کي به يي ولولې دافغانستان د اوسنيو غمجنو حالاتو اصلي عاملينو د ديموکراسي او جمهوريت په دورو کي ډيره سريع وده کړي وه چي ددغو

دواړو دورو د مسایلو ټول اړخونه په دغه کتاب کې خپرل شوي دي او لوستل یې
پیر گټور دي . په درناوي - د کتاب خپرونکي مؤسسه

پوهاند ډاکټر محمد حسن کاکړ

کانکورې - امریکا - سېپتمبر ۲۰۰۰

يو نظر

په دې نژدې وختونو کې د فکر او قلم خاوند افغانانو د وطن ، جامعي او تاريخ د
بيلو بيلو اړخونو په اړه خپل تجارب ، افکار او نظريات درسالو او کتابونو په بڼه
وړاندي کړي دي دغومره پير آثار چې په دغې مودې کې ددوی له دماغونو نه راوتلي
دي ، په بلې ورته دوره کې په دغومره شمير راوتلي نه دي . په نتيجه کې زموږ
هڅوب يا فرهنگ پير شتمن شوی دی .

ددغسې آثارو په لړ کې يو هم د محترم عبدالغفار فراهي دی په نامه د افغانستان
ددیموکراسي او جمهوريت په کلونو کې . ما دغه اثر پخوا له دې چې خپور شوې وي
ولوست . په لوستلو کې يې راته څرگنده شوه چې دا يو پير مهم اثر دی . غټ اهميت
بي په دې کې دې چې هغه يو رښتينی اثر دی . په هغه کې پيښي يا د پيښو هغې برخې
بيان شوي چې د مؤلف په نظر رښتيا او مهمې دي . ده په دې ډول خپل اثر دباور وړ
او ارزښناک گرزولې دی . په دغه اثر کې په عمده ډول په ولسي جرگې کې يعني چيرته
چې دې وکیل و دده تجارب بيان شوي - يعني هغې پيښې چې ده په خپله حس کړي
يا يې له خپلو همکارانو نه اورېدلي دي او ده دغه پيښې په احتياط سره بيان کړي دي او
خپل ځان يې پکې غټ او مهم ښوولې نه دې ، سره له دې چې ده په ولسي جرگې کې
د يوه مخکښ وکیل په شان رول لوبولې دې . ليکونکې په خپل اثر کې په دې باندې لنډ
اچوي چې پيښې داسې بيان کړي چې لوستونکي هغسې پرې پوه شي لکه چې خپله دی
پرې پوهیږي . دغه اثر که څه هم د مؤلف له نظره بيان شوی ، په هغه باندې نه څرخي

. څرنگه چې ليکونکې په ولسي جرگې کې د فراه د بالابلوک وکیل و ، او څنگه چې ده هلته مخکېنه رول لوبولې . او څنگه چې دی یو تعلیم کړې شخص او د وطن او جهان له جریاناتو سره علاقمند و او پخوا تر هغه یې دولتي مامور په حیث دننه په هیواد او دباندې وظایف تر سره کړي دي هغه د خپلې موضوع په اړه مهم معلومات راغونډ کړي او هغه یې په دغې مجموعې کې په روانه ، طبیعي او محاوره یي پښتو کې لوستونکو ته وړاندې کړي دي . په دی ډول دغه لیکنه هر هغه پښتو لوستونکې د هغې لوستلو ته هڅولی شي چې له افغانستان ، افغانانو او د هغو له تاریخ سره علاقه لري . په دغسې روانه پښتو کې او د دغسې مهمې موضوع په اړه دا لومړنۍ اثر دې چې ما لوستې دی .

ددغه اثر بل لوی اهمیت د هغه په موضوع کې یعنې د قانوني پاچایي په اړه دی . د قانون د حکومت له نظره د پاچا محمد ظاهر شاه قانوني پاچایي دوره د پاچا امان الله او د پنځوسمې لسیزې لنډې دموکراسي نه وروسته پوره مهمه دوره ده . په دغې دورې کې ولسي جرگه او په مجموع کې مقننه قوه تر اجرائیوي قوې یا حکومت نه د بنیادي لواړیو په ایستلو کې دمخه وه . پیر شمیر قانوني لایحې یې وایستلې چې د ښاروالیوالیحه او د سیاسي گوندونو لایحه یې د نوي نظم د لا دموکرات کیدو او اغیزمن کیدو د پاره بنیادي لایحې دي . خو پاچا د خپلو حکومتي مشاورینو په شپارښتنه د هغو له لاسلیک کولو نه ډډه وکړه . دوی ویریدل چې که دغې لایحې قانوني شي ددوی قدرت به کم شي . داسې ښکاري چې پاچا او د هغه مشاورین د هغه اساسي قانون په باب چې په خپله د پاچا په نوښت ایستل شوې و ، رښتیني نه وو قانوني حکومت ته د دوی نه رښتین توپ د نورو عواملو په ډله کې یو عامل شو چې دموکراسي ورو ورو د انارشۍ په لور روانه شي . د انارشۍ د پیدا کیدو بل عمده عامل د ځینو حکومتونو هغه ناتواني وه چې وېي نه شوه کولې نویو مسایلو او نویو غوښتنو ته اغیزمن ځوابونه ورکړي کومې چې د قانوني حکومت ، دموکراسي او آزادې له برکته پیداکیدلي او غیر قانوني مگر پیژندل شویو فعالو گوندونو په تیره افراطي گوندونو هغه په زیاتیدونکې ډول غټولي . له همدې امله حکومتونو تر آخره پورې کومه

هغه انارشي چي په تعليمي مؤسيسو په تيره په پوهنتون کي پيدا شوې وه بي اغيزي کولی ونه شوه . صدر اعظم محمد هاشم ميوندوال ته موقع ورکړه نه شوه چي دا او دغسي نوري اساسي کشالي هواري کړي او موسي شفيق ته هغه وخت د صدارت مقام ورکړ شو ، چي وخت له وخت نه تير و . دوی دواړو د خپل اقتدار په لنډو دورونو کي وښودله چي د غټو مسايلو د حل کولو د پاره کفايت او د هيواد او د نظام د آينده لپاره بنيادي فکرونه لري . البته پخواني پاچا به چي په دغي دوري کي په دولتي چارو کي له خپل واک نه پوره کار اخسته ، د خان د پاره دلايل ولري ، خودی چي هر څومره دلايل هم ولري له دي نه انکار نه شي کيدلې چي ده سلطنت له حکومت نه هغسي چي په اساسي قانون کي منسجل شوی و ، بيل نه کړ . حتي په خپله يي د ولسي جرگي په چارو کي ، چي په دغه اثر کي په کراتو راغلی ، لاسوهني وکړي . او په دي ډول يي خپل خان ته او د خپل سلطنت مقام ته مسؤليتونه او شکونه متوجه کړل . زه به دلته د بيلگي په ډول د ژبو د پيشنهاد په هکله چي په ۱۹۷۱ کال کي يي د شپږوو مياشتو له پاره ولسي جرگه دوه ځايه کړي وه ، دغسي لاسوهني ته اشاره وکړم . مؤلف ليکي ((دولت او حکومت ... د تالار وکيلان هم دي ته نه پرېښودل چي خپل نصاب تکميل کړي او دغه موضوع پکجانبه په تصويب ورسوي)) خو هغه وخت چي پاچا او نوي صدر اعظم غوښتل له ايران سره د هلمند د اوبو په اړه دولسي جرگي موافقت تر لاسه کړي د پخوا پر خلاف يي کوښښ وکړ ، د ژبو موضوع په اتفاق سره حل شي دلته نو ((پاچا او صدر اعظم دواړو د ژبو د پيشنهاد مخالفو وکيلانو ته سپارښتنه وکړه چي د ولسي جرگي عمومي غونډي ته حاضر شي . دوی تر شپږ مياشتو اعتصاب نه وروسته غونډي ته حاضر شول او دغه پيشنهاد درايو په اتفاق په تصويب ورسيدی .)) ليري ليدونکي او رښتني واکمنان او لويان قوانين نه ماتوي په تيره چي په خپله يي ايستي وي . که واکمنان او چارواکي قوانين رعايت نه کړي نور په تيره مخالفان يي هيڅکله رعايت نه کوي . په دغسي فضا کي د قانون حکومت بيخ نه نيسي او جامعه نه مدني کيږي .

لکه چي دمخه مي وويل دغه اثر د هغه چادې چي دولسي جرگي په جرياناتو باندي

پوه ، له خپلي وظيفي سره علاقمند او په پارلماني طرز باندې معتقد و . په دې حال کې دا طبيعي ده چې ولسي جرگه به دلته په ښه رڼا کې کتل شوي وي ، يعني د هغې او د وکيلانو په اجرائتو او فعاليتونو باندې به لنډې اچول شوې وي ، او په نيمگړو خواوو باندې به يې څه نه وي ليکل شوي ، خو ليکونکې چې په دې اړه څه ليکي پير مهم دي . د مثال په ډول دده په فعالې برخې اخستلو سره نږدې څلوېښتو وکيلانو د ملي مسايلو په برابر کې گډ دريځ ښولې وو دې ليکي ، ((دا يوه سياسي پلټنه وه . دوی کومه رهبري نه درلوده . د هيواد د هيڅ حزب يا ټولنې سره يې اړيکې نه درلودلې . دوی د سلطنت يا بل مقام څخه الهام نه اخستې . دوی په کوم ء واحد ء قوم يا سمت پورې تړلي هم نه وو . بلکه دا دريځ د افغانستان د اکثر وکيلانو د مشترک تفاهم څخه جوړ شوې و . دوی يو د بل سره تحريري يا شفاهي تعهد نه درلود . د تصاميمو په وخت کې ددوی شمير ثابت هم نه و په حقيقت کې دا د وکيلانو داسې ټولنه وه چې د تصاميمو په وخت کې به يې ملي گټې په نظر کې نيولي .)) دغه حرکت چې د وکيلانو په خپل نوښت منځ ته راغلی ، او د ليکونکې په وينا مخ په قوي کيدو ، څرگندوي چې ولسي جرگه د چارواکو له لاسوهنو او نورو نيمگړتياوو سره سره په ملي قوت باندې بدلېده او قانوني او پارلماني طرز نضج نيوه . دغه حرکت داسې ښيي چې ملي پيوستون په پارلمان کې مخ په ټينگيدو وو . ددغه حرکت او تمايل يو مظهر شخص مؤلف هم دی . دی وايي چې پخوا له دې چې د وکالت د گټلو د پاره د خپلي سيمې په خلکو وگرزي هغوي دومره ښه نه پيژندل لکه چې تر هغه وروسته يې و پيژندل . د ليکونکې دغه اعتراف څرگندوي چې يو څوک د وکيل په حيث نظر ديه چې د هغه محل خان يا ملک يا مشر او يا تعليميافته متنفذ دولتي مامور وي ، د خپل محل خلگ لا ښه پيژني او په اړتياوو او غوښتنو او دود دستور باندې يې لا ښه پوهيږي . ټول يا زياتره وکيلان به هم همدغسې وي . نو د انتخابي اوږدو مبارزو په نتيجه کې وکيل کيدل ، او بيا په شورا کې په ملي مسايلو کې له همفکره وکيلانو سره گډ دريځ نيول هم د ملي پيوستون تمايل ښيي او هم دغسې وکيلان د ملت او حکومت تر منځ د ښې پوهاوي او نژدې والي واسطه کيدلای شي دغه حال دا هم ښيي چې په افغانستان

کي پارلماني طرز عملي او مطلوب دی . خو چي حکومتي چارواکي ددغه تمایل له قوي کیدلو سره مرسته وکړي . که دوی دغسي وکړي ملي پیوستون او قانوني او پارلماني طرز به ریښي وغزوي او ورو ورو به د کلتور برخه وگرزي . خو حکومتي چارواکو دغسي سلوک غوره نه کړ . په نتیجه کي گډ دريځه وکیلان د نورو وکیلانو په شان دغسي ناکام شول لکه چي په پنځوسمي لسیزي کي وکیلان او دویښ زلمیانو حرکت چې هغه ته ورته گوندي معتدل ملي حرکت و ناکام شول ، او ددوی په ناکامي سره قانوني حکومت او داسي هم اعتداليون له اعتباره ولیدل او بر عکس د قانوني طرز مخالفان او افراطیان لا فعال شول . ددغو او هم داراز د نورو عواملو له امله قانوني پاچايي د محمد داود په کودتا سره نسکوره شوه او جمهوري نظام یې پر ځای ودرول شو ، چې هغه هم په دغه اثر کي په لنډ ډول بیان شوی دی .

تاسي دي تصادف ته وگورئ چي په معاصر افغانستان کي د عصري کیدو اصلاحي دورې دري ځله په قوت سره راغلي او هر یوه یې له لسو کلونو وروسته ختمه شوه . په دي تفاوت چي د امیر شیر علي خان دوره د انگریزانو په یرغل سره ختمه شوه ، او د پاچا امان الله خان او پاچا محمد ظاهر شاه قانوني دوره په خپله د افغانانو له خوا ختمه شوه .

په پای کي وایم چي په دغه اثر سره د قانوني پاچايي لس کلنه دوره نوره هم واضحه شوه ، له دي امله یې لوستل د ټولو هغو کسانو د پاره ضروري دي چي غواړي ددغي مهم دورې په واقعیتونو باندې ښه پوه شي . څومره به ښه وي چي که د مؤلف د ولسي جرگي همکاران او داسي هم د وخت د حکومتونو متصدیان ، د هغه په شان خپل تجارب او معلومات را ټول او خپاره کړي . پخواني وکیل محترم محمد علم فیض زاد لا دمخه د جرگه های بزرگ ملي افغانستان په نامه یو غږ اثر کښلې ، داسي هم نوميالي ژورنالیست محترم صباح الدین کشککي دده قانون اساسي په نامه یو کتاب لیکلي . ددغو او نورو وړو لیکونو له برکته موږ اوس هم ددغي مهمې دورې په اړه یو څه پوهیږو . خو موږ دپته اړیو چي د هغي په ټولو اړخونو باندې په تفصیل سره پوه شو ، تر څو وویلې شو چي څوک ، څنگه ، ولي او چیرته خطا وتل او قانوني پاچايي ولي

له انكشاف نه ولويده او ختمه شوه . د محترم فراهي دغه اثر په دغي برخي كي له
لوستونكو سره مرسته كوي ، له دي امله يي هم د لوستلو سپارښتنه كوم .
پاى

اهدا

دا کتاب خپل محترم پلار
ارواښاد دين محمد خان
ته اهدا كوم

مننه

لاندې دوستانو او زما د فا ميل غړو ددغه كتاب د تكميلولو په برخي كي زما سره مؤثري مرستي كړي دي چي زه دلته ددوی څخه د زړه له كومي مننه كوم .

- ښاغلي غلام محي الدين زرمالوال ، پوهاند پاكټر محمد حسن كاكړ او كانديد اكادميسن ظا هر افق دغه كتاب تر خپریدلو دمخه لوستی دی او ماته يي پيري ښي مشوري راکړي دي .

- د پاكټر ضا من مومند او نورو دوستانو د كتابخانو څخه مي استفاده كړې ده .

- زما ورور عبدالواحد فراهي ، زما لور گلالي فراهي د كتاب د ليكلو په ټولو مراحلو كي زما سره لازمي مرستي كړي دي .

- زما زامنو عبدالجبار فراهي ، بريالي فراهي ، زما لور توريپكي فراهي او د ورجينيا د سنټرويل د عامه كتابخاني غړي Eric Timpson د كمپيوټر او د كتاب د عكسونو په برخي كي زما سره مرسته كړي ده .

فراهي

د مطالبو فهرست

مخ	عنوان
۱	سريزه
۶	يادونه
	لومړې برخه
	لومړې فصل
۱۴	الف - هغه مسايل چي په شلمې پېړي کي د افغانستان په برخه وو
۱۵	۱ - هغه سيمي چي د افغانستان څخه بيلي شوي دي
۲۲	۲ - د پيورنډ د کرښي موافقتنامه
۲۶	۳ - افغانانو د پيورنډ کرښه نه ده منلي
۳۰	۴ - د نړۍ د هيوادونو سره د افغانستان سياسي مناسبات
۳۴	۵ - د پښتونستان موضوع
۴۳	۶ - د نظا مي اتحاديو په وجه افغانستان تر نور فشار لاندې راغی
۴۵	۷ - د عدم انسلاک نهضت
	دوهم فصل
۵۱	ب - د محمد داود خان د صدارت دوره
۵۲	۱ - د محمد داود خان حکومت
۶۱	۲ - د صدارت څخه د محمد داود خان استعفا
۶۴	۳ - د محمد داود خان تر استعفا وروسته د پاچا سره دده مناسبات
	دوهمه برخه
	درېم فصل
۶۹	ج - ديموکراسي دوره
۷۰	۱ - د ديموکراسي دوري پيل
۷۰	۲ - اساسي قانون

مخ	عنوان
۷۶	۴ - مطبوعات
۷۹	۵ - سيا سي گوندونه
۸۷	۶ - د پاکټر محمد يوسف حکومت
۹۱	۷ - د عقرب ددریمې پېښه
۹۲	۸ - د محمد هاشم میوندوال حکومت
۹۸	۹ - د نور احمد اعتمادی حکومت
۱۰۲	۱۰ - د پل خشتي په مسجد کي ددیني علماو غونډې
۱۰۵	۱۱ - پاکټر عبدالظا هر د یوه عبوري حکومت مشر و
۱۰۹	۱۲ - محمد موسي شفیق څنگه صدر اعظم سو؟
۱۱۵	۱۳ - پاکټر عبدالصمد حا مد ولي صدر اعظم نه سو؟
۱۱۷	۱۴ - د محمد موسي شفیق حکومت
۱۲۱	۱۵ - د محمد موسي شفیق د حکومت اجراءات
۱۲۴	۱۶ - دیموکراسي دورې ته یوه کتنه
	دریمه برخه
	څلورم فصل
۱۳۲	د - تقنینیه
۱۳۳	۱ - دیموکراسي دورې شورا
۱۳۴	۲ - دولسمه تقنیني دوره
۱۳۷	۳ - د دیارلسمي تقنیني دورې ولسي جرگه
۱۴۰	۴ - زه څرنگه وکیل سوم
۱۴۴	۵ - د پاچا سره د وکیلانو دوي کتنې
۱۴۷	۶ - د وکیلانو گډ دریځ

- ۷- د نور احمد اعتمادي سره کتنه ۱۵۱
- ۸- د ولسي جرگې اداري هیأت ۱۵۳

مخ	عنوان
۱۵۵	۹- د صنعتي بانک د قانون سره د وکیلانو مخالفت
۱۶۱	۱۰- حکومت د احزابو د قانون سره مخالف و
۱۶۳	۱۱- حکومت د وکیلانو د مصونیت حدود ټا کل
۱۶۵	۱۲- د سر آهنگ یوه خبره
۱۶۷	۱۳- د اطلاعاتو او کلتور وزیر ته د نه اعتماد رایه
۱۶۹	۱۴- د نور احمد اعتمادي حکومت ته د نه اعتماد رایه
۱۷۰	۱۵- د پاکټر عبدالظاهر سره د وکیلانو کتنه
۱۷۲	۱۶- زما پارلماني وینا
۱۷۵	۱۷- د محمد موسي شفیق یوه ټوکه
۱۷۷	۱۸- د معارف او عالي تحصیلاتو قانون
۱۸۰	۱۹- حکومت د وکیلانو په بدنا مولو کي لاس درلود
۱۸۴	۲۰- وکیلانو ته د حج سهمي
۱۸۵	۲۱- د ژبو مسأله پر ولسي جرگي تحميل سوی وه
۱۹۴	۲۲- د وچ کالي په وخت کي ولسي جرگي نصاب نه درلود
۱۹۶	۲۳- د محمد داود خان سره کتنه
۱۹۸	۲۴- حکومت د وکیلانو په حاضریدلو خوشحاله نه و
۲۰۰	۲۵- د ولسي جرگي په ارتباط یوه ټوکه
۲۰۲	۲۶- د سپین ږرو جلبیانو موضوع
۲۰۴	۲۷- د محمد موسي شفیق سره کتنه
۲۰۷	۲۸- د سیستان د سیمي او د هلمند د اوبو تاریخي سوابق
۲۱۰	۲۹- د هلمند د اوبو معاهده په ولسي جرگي کي

- ۳۰ - زما وينا ۲۱۳
- ۳۱ - د هلمند داوېو د معا هدي په باب څو خبري ۲۱۶
- ۳۲ - د هلمند د اوېو د معاهدي په هکله د ميوندوال وينا ۲۱۷

څلورمه برخه

مخ

عنوان

پنځم فصل

- ۵ - د جمهوريت دوره ۲۲۰
- ۱ - د محمد داود خان کودتا ۲۲۱
- ۲ - د شورا منحل کيدل ۲۲۵
- ۳ - پاچا ژر استعفا وکړه ۲۲۵
- ۴ - آيا سلطنتي کورني د کودتا کونکو په هويت خبر وو؟ ۲۲۷
- ۵ - مرکزي کميټه ۲۲۸
- ۶ - د جمهوري نظام مؤثر اشخاص ۲۳۱
- ۷ - د محمد هاشم ميوندوال د کودتا اتهام ۲۳۶
- ۸ - د محمد هاشم ميوندوال په باب څو نوري خبري ۲۳۹
- ۹ - د جمهوري دولت اصلاحي پروگرام ۲۴۲
- ۱۰ - اساسي قانون ۲۴۴
- ۱۱ - لويه جرگه ۲۴۵
- ۱۲ - د ملي انقلاب گوند ۲۴۶
- ۱۳ - په ايران کي افغاني کارگران ۲۵۰
- ۱۴ - پر جمهوري نظام ولي کودتا وسوه؟ ۲۵۲
- ۱۵ - کورني ستونزي ۲۵۳
- ۱۶ - د ايران سره د افغانستان مناسبات ۲۵۵
- ۱۷ - د محمد داودخان او برژنيف لفظي ټکر ۲۶۰

۲۶۴	۱۸ - د عدم انسلاک د نهضت څخه د کیوبا د ایستلو پیشنهاد
۲۶۷	۱۹ - د پاکستان سره د افغانستان مناسبات
۲۷۰	د پای خبري
	ضمیمي
	عنوان
	مخ
۲۷۸	۱ - مهمي نيتي
۲۸۵	۲ - د دیارلسمي تقنیني دورې منتخب وکیلان
۲۹۴	۳ - د گډ دریځ وکیلان
۲۹۵	۴ - د دیارلسمي تقنیني دورې سناتوران
۲۹۷	۵ - د ډیورنډ د موافقتنامې انگریزي متن
۳۰۰	۶ - د ډیورنډ د موافقتنامې ژباړه
۳۰۳	۷ - مأخذونه په پښتو او دري
۳۰۴	۸ - د عکسونو او نورو اسنادو پیژندنه
۳۰۶	۹ - مأخذونه په انگریزي
۳۰۷	۱۰ - تر لومړي چاپ وروسته ځیني څرگندونې

بسم الله الرحمن الرحيم

سريزه

زه د پير وخت څخه په دې فکر کي وم که ما ته يو وخت ميسر سي چې زه د خپلو سترگو ليدلي حالات د مخه تر هغه چې د ذهن او حافظې په زهول اخته سم د کاغذ پر مخ وليکم . ولي زه په دې نه پوهيدلم چې د حالاتو دغه ليکنه د کوم ځای څخه پيل کړم .

پير خلگ د خپلو سترگو ليدلي حالات د خپلو خاطراتو تر عنوان لاندي د وړکتوب د مرحلي څخه پيل کوي خو ما دا کار په دې دليل و نه کولای سو چې زه د وړکتوب څخه داسي خاطرات نه لرم چې نورو ته يي د لوستلو له پاره وړا ندي کړم . په دې ارتباط صرف دومره ليکلای سم چې زه د فراه د نورو د قوم په يوې مخورې او مړې کورنې کي زيږيدلی او لوی شوی يم . تر لومړنيو زده کړو وروسته مي په خپل لگښت په کابل کي د حبيبي ليسه او د حقوقو پوهنځی لوستی دی ، تر تحصيل وروسته مي د خارجه چارو په وزارت کي د سياسي مدير ، د ايران په مشهد کي جنرال قونسل او په واشنگتن کي دافغاني شارژدافير په توگه کار کړی دی، د ۱۹۶۹ کال څخه بيا تر ۱۹۷۳ کال پوري د ديارلسمي تقينني دورې په ولسي جرگي کي وکیل وم او په ۱۹۸۸ کال کي ديوه کال له پاره د راستنيدونکو چارو وزير هم وم .

د سپه سالار شاه محمود خان د صدارت د دورې ديمو کراسي ، د محصيلينو اتحاديې او د اوومي دوری شورا زما په یاد نه دي چې پر هغو باندي څه مطالب و ليکم ما خپله ليکنه د ۱۹۵۳ کال د محمد داود خان د صدارت د وخت څخه پيل کړې ده چې په دغه کال کي ما د حبيبي د ليسې په اتم ټولگي کي زده کړه کوله . ولي په حقيقت کي د ديمو کراسي او جمهوريت دورې د دې کتاب اصلي موضوع تشکيلوي . څوک چې د افغانستان د ديموکراسي او جمهوريت پر دغه پنځلس کلن

سیاسي تاریخ باندې لیکنه کوي ، دې مجبور دې چې د محمد داود خان د صدارت دوره هم تشریح کړي ، په دې دلیل چې د دغو دواړو دورو ریښې د محمد داود خان د صدارت په دورې کې ښخې شوي دي .

د دغې لیکنې په سر کې ځنې هغه مطالب چې د افغانستان سرنوشت په هغو پورې تړلې دي لکه د پېورنې کرښه ، د پښتونستان موضوع د عدم انسلاک نهضت او داسې نور مطالب په پیر اختصار سره لیکل سوي دي .

ددغه کتاب پیل د محمد داود خان د صدارت دوره او پای یې د محمد داود خان د جمهوریت دوره ده ، چې دغو دواړو مرحلو ته د محمد داود خان د حکومت کولو دورې ویل کیدای سي .

د محمد داود خان د صدارت د دورې کارونه چې د افغانانو د ملي هیلو سره یې مطابقت درلود او په هغې دورې کې د افغانستان بین المللي حیثیت پیر لوړ سو او افغانستان د لویو ناپیلو هیوادونو په پلې کې ودرید . په دغې دورې کې پیري خارجي مرستې افغانستان ته جذب سوي ، چې د دغو مرستو په وسیله په هیواد کې پیري اقتصادي او صنعتي پروژې په کار ولویدلې . په هیواد کې اجتماعي نهضتونه پیل سوه ، افغانستان د پر مختیا پر لوري وړاندې ولاړ چې د پيرو وطنوالو په نظر د دغې دورې پر مختگونو محمد داود خان د هیواد د لویو مشرانو لکه زمان شاه دراني او اعلیحضرت امان الله خان په قطار کې ودرې . ولي د محمد داود خان دوهم حکومت چې د یوې بې وختې او بې لزومي کودتا په وسیله قدرت ته ورسید او پیر ژر د خپلو ملگرو او نورو هیواد والو او خارجي هیوادونو مخصوصاً شوروي اتحاد سره په مشکلاتو اخته سو ، چې د دغو مشکلاتو په نتیجه کې د خلق او پرچم پلو کودتا وکړه او محمد داود خان د خپلې کورنې د اوولسو غړو سره په شهادت ورسید او زموږ هیواد د لویو مصیبتونو سره مخامخ سو .

د محمد داود خان د حکومت کولو د دواړو دورو په منځ کې د دیموکراسي لس کلنه دوره راځي که څه هم په دغو لسو کلونو کې په افغانستان کې پنځه

مختلف حکومتونه جوړ سوی او له منځه تللي دي ، ولي په حقيقت کې دغه لس کلنه دوره په هیواد کې د محمد ظاهر شاه د کار کولو دوره ده چې د دغه کتاب لویه برخه تشکیلوي . د کتاب په دغې برخې کې پیر مطالب د دیارلسمې تقنیني دورې د ولسي جرگې پر اجرا تو لیکل سوي دي چې په دغو پاڼو کې ولسي جرگې ته د پاچا لارښوونه په څرگند ډول لیدله کېږي .

په دې کې شک نسته چې د پخواني پاچا او محمد داود خان د حکومت کولو دورو مثبت او منفي ټکي درلودل چې پېرو لیکوالانو هغه څېړلي دي او ځینو لیکوالانو پر دغو دورو باندې پڼو کتابونه لیکلي دي ، زه په خپل وار سره پر دغه پنځلسو کلونو باندې خپل مشا هدا ت لیکم او په حاضر کتاب کې یې هیواد والو ته وړاندې کوم او هیله من یم چې د دوی د توجه وړ به و گرځي .

دلته د دې خبرې لیکل ضروري بولم چې گران لوستونکي په دې پوه سي چې زه دواړو شخصیتونو ارواښاد محمد داود خان او محمد ظا هر شاه ته په درنه سترگه گورم او په دې عقیده یم (څوک چې کلي په نامه لري نو یو خوی تر نورو ښه لري) څرنگه چې دوی دواړو د هیواد په پېرې مشکلي او حسا سي تا ریخي مرحلي کې زموږ د لرغوني هیواد افغانستان رهبري پر غاړې درلوده ، نو ځکه د دیموکراسي او جمهوریت د تطبیق په وخت کې ددوی څخه ځینې اشتباه گاني سوي دي چې هغه مطالب په دغه حاضر کتاب کې څېړل شوي دي .

دغه کتاب چې د ۱۹۶۳ کال څخه بیا تر ۱۹۷۸ کال پوري د افغانستان پر پنځلس کلني تاریخي دورې باندې رڼا اچوي دغه لاندې خصوصیات لري :

- د افغانستان دغه پنځلس کلن سیاسي تاریخ چې د هیواد د ورسټیو پېرو پېښو او حوادثو منشأ ده ، تر هغو پوري چې څوک په دغو دورو سم پوه نه سي ، زما په عقیده د افغانستان په اوسنیو غمجنو حالاتو ښه نه سي پوهیدلای .

- په دغو دورو کې افغانستان د انزوا خارجي سیاست پرې ایښې و او په جهاني مسایلو کې یې د آزاد قضاوت لاره غوره کړې وه .

- په دغو دورو کې په افغانستان کې دیموکراسي راغلي او په هیواد کې سیاسي

احزابو پير سريع رشد كړى وو او يو د بل ضد خارجي مفكورو افغاني جا معي ته لاره پيدا كړي وه .

- د افغانستان په تاريخ كي د اول وار له باره په دغو دوروو كي په هيواد كي دوې كودتا گاني سوي دي .

- په دغه كتاب كي ما د افغانستان د ديارلسمي تقنيني دورې د ولسي جرگې هغه پيښي څيړلي دي چي تر اوسه كوم بل ليكوال پر دغو پيښو باندي څه نه دي ليكلي .
- كله چي ځيني گران لوستونكي په دغه كتاب كي د ديارلسمي تقنيني دورې د ولسي جرگې برخه لولي دوى به حتما دا تصور وكړي چي ما د دغي دورې د وكيلاوو دفاع كړې ده ، ولي چي د دغي دورې وكيلاو په افغاني جامعي كي په قاچاقبرې او رشوت خورې مشهوره سوي وو ، او ځينو افغانانو به ويل چي وكيلاو خپلو ملي مسؤوليتونو ته توجه نه كوي او د دوى مجلس ته د نه حاضرېدلو په وجه به ولسي جرگي نصاب نه درلود ، ولي زه په اطمينان سره دا ليكم چي د ولسي جرگي د ټولو وكيلاوو په برخه كي د با زار او كوڅو پورته اتهامات حقيقت نه لري ، ما د ديارلسمي تقنيني دورې د ولسي جرگي په ارتباط پير مطالب په دغه كتاب كي څيړلي دي او زه هيله كوم چي هغه مطالب په يوڅه دقت سره ولوستل سي .

ته شا هد د ښو او بدو د جهان بي

څه چي گوري كه بي نه وايي سزا سته (١)

- ما په دغي ليكني كي تر خپله وسه كوښښ كړې دې چي د هيواد د پيښو دغي دوري په پيري بي طرفي او پوره امانت دارې سره وڅيرم .
- په دغه كتاب كي نه چا ته بد ويل سوي دي او نه هم د چا بي ځايه ستاينه سوي ده ، هغو وطنوالو چي د دغو دوروو په پيښو كي برخه درلوده د دوى نومونه په پيري امانت دارې سره ذكر سوي دي .

دلته دامطلب د يادولو وړ بولم چي په دغو پنځلسو كلونو كي د افغانستان په حكومت او شورا كي پيري پيښي تيري سوي دي چي پر هغو باندي څو كتابونه ليكل كيداى سي ، ولي دلته ما پيري هغه پيښي را اخستي دي چي زما په مخ كي تيري سوي

دي او يا زه د هغو په واقعيت خبر سوئ وم ، نو كه په دغو پاڼو كي (زما) كلمه پيره راغلي وي ، هيله من يم چي هغه زما خود خواهي يا خود ستايي تعبير نه كړي ، بلكه هغه د يوه راوي او عيني شاهد خاطرات و بولئ چي د هيواد د سياسي تاريخ پر يوي حساسي مرحلي باندي يي دخپلو سترگو ليدلي حالات دلته ثبت او وړاندي كړي دي دلته دامطلب هم د يادولو وړ بولم چي دغه كتاب خكه په طبعي ، رواني او محاوره يي پښتو ليكل سوې دې چي زه نه غواړم چي په خپلي ليكني كي داسي كلمات استعمال كړم چي عام لوستونكي په هغو ونه پوهيږي . بي خايه به نه وي كه په دغه ارتباط دلته خپله يوه مشاهده وليكم :

د افغانستان د خارجه چارو وزارت ، افغاني سفارتونو او سياسي نماينده گيو ته دوه قسمه خپروني ليرلي چي يوه عادي او بله محرم يا سري خپرونه وه . دديموكراسي دورې په وروستيو كلونو كي د خارجه چارو وزارت د محرم د كلمي پر ځاى د بهير كلمه انتخاب كړې وه . څرنگه چي د خارجه وزارت پير مامورين ددغي كلمي په معنا نه پوهيدل ، ما د خارجه وزارت د معين سيد وحيد عبدالله په غوښتنه د پښتو ټولني د رقيس ارواښاد محمد صديق روهي څخه پوښتنه وكړه چي آيا د بهير كلمه د محرم خپروني له پاره مناسبه كلمه ده او كه يه ؟ ده زما په جواب كي وويل چې بهير يو محلي لغات دې چي په هيڅ صورت د محرم په معنا نه استعماليري . تر دغي مشوري وروسته د خارجه چارو وزارت د بهير كلمه د محرم خپروني څخه حذف كړه . د كتاب د دريم چاپ لوى خصوصيت دادى چي پير نوي مطالب چي ما وروسته پيدا كړي او د كتاب په بيلو برخو كي مي پر پخوانيو مطالبو علاوه كړي دي ، چي د كتاب په پيل كي نوي څرگندوني ، د هلمند د اوبو د معاهدي په ارتباط د محمد هاشم ميوندوال وينا ، د شورا تاريخچه ، د ولسي جرگي په باب نوري خبري او د محمد داود خان د كورنۍ د شهيدانو نمونه د ياد شوو مهمو مطالبو څخه دي .

په پاى كي زه د ټولو لوستونكو او مخصوصا د ديارلسمي تقنيني دورې د ولسي جرگي د وكيانو څخه چې دا ليكنه لولي صميمانه هيله كوم چې كه د پېښو په تفصيل كي څه لږوالي يا زياتوالي د دوى په فكر راغلي وي ، زه خوشحاليږم چي كه ما په هغو

ټکو خبر کړي . په درناوي عبدالغفار فراهي
ورجینیا - امریکا - د ۲۰۰۱ کال د جنوري میاشت

یادونه

الف : ځني افغانان په دي عقیده دي چي که محمد داود خان د کودتا لاره نه وای پرانستلي او په افغانستان کي بي نظامي کودتا نه وای کړې نو د خلق او پر چم پلو به د ثور په کودتا لاس نه وای پوري کړې او زموږ هیواد به په اوسنیو مصیبتونو نه وای اخته سوې . ولي یو لړ نور افغانان په دي عقیده دي چي که د دیموکراسي د لسو کلو نو په دورې کي د اساسي قانون متمم قوانین لکه د سیاسي احزابو ، اجتماعاتو او داسي نور قوانین نافذ سوې وای او د افراطي چپو او ښیو گوندونو پر خای د معتدلو ملي گوندونو د رشد او تکامل له پاره زمینه برابره سوې وای نو بیا به محمد داود خان ته هم گرانه وای چي په افغانستان کي بي کودتا کړې وای .

گران لوستونکي په دي پوهیږي چي په ۱۹۷۹ کال کي زموږ په گا ونډي هیواد، ایران کي آیت الله خميني قدرت ته ورسید او تر هغه یو کال د مخه په ۱۹۷۸ کال کي په افغانستان کي خلق او پر چم کودتا کړي وه ، چي دا دواړي پیښي تصادفي نه وې بلکه دواړو پیښو عمده تاریخي عوامل درلودل چي په افغانستان او ایران کي د دغو تاریخي عواملو څو ټکي دلته د مثال په توگه وړاندې کيږي :

۱ - په ایران کي : کله چي د ۱۹۵۱ کال د می په میاشت کي ډاکټر محمد اقبال مصدق د متحدې جبهې او د تودي د حزب په مرسته په ایران کي صدر اعظم سو ده د خپل دوو کالونو او دوو میاشتو د صدارت په دوران کي د ایران د تیلو صنعت ملي کړ او د پارلمان له لاري څخه يي د ایران د پاچا محمد رضا پهلوي صلاحیتونه پیر محدود کړه ، څو په آخر کي د ایران پاچا مجبور سو چي د ایران سلطنت پریردي او بغداد ته ولاړ سي . ولې څو ورځي وروسته د ۱۹۵۳ کال د آگست د میاشتي پر ۱۹ نیټي جنرال زاهدي د CIA په رهبري د ایران د پاچا په گټه کودتا وکړه د دغي

کودتا په نتیجه کې د ایران پاچا بیرته قدرت ته ورسید (۲)

په ایران کې دغه کودتا د CIA د نماینده Kermit Roosevelt له خوا رهبري کیدله ، د دغې کودتا فلم همیشه د امریکا په تلویزیون کې ښوول کېږي . په دغه تلویزیوني فلم کې (کریمیت روزولت) وایي ((ما د کرج د کوچني ښار څخه په لاریو کې پیر خلگ چې د ایران د پاچا په گټه یې شعارونه ورکول د تهران ښار ته را انتقال کړه او وروسته مې په نظامي عملیاتو لاس پورې کړ .))

دلته دا مطلب د لیکلو وړ بولم چې د سي . آی . آی . دغه نماینده ، پخوا په جنوبي امریکا کې څو نوري کودتا گاني هم رهبري کړي وي .

د ایران پاچا د خپل سلطنت په پاته کلونو کې په پیر شدت سره د چپو قوتونو په ترټولو او کمزوره کولو اخته و ، چې د ایران د پاچا د دغه عمل په نتیجه کې د تودې د گوند پیر غړي د ایران څخه و وتل او پیر نور یې و وژل سوه او ځیني نور یې بنديان سوه چې په پای کې د تودې گوند پر پیرو کوچنیو پلو و ویشل سو . (۳)

د ایران پاچا د ایران په جا معي کې د تودې د گوند تصفي او محوه کولو ته دومره متوجه و چې دوه ویشت کاله وروسته کله چې په ۱۹۷۵ کال کې ده د رستا خیز د حزب د جوړولو اقدام وکړ ، ده په هغه محفل کې چې د رستاخیز د حزب د رسمي تاسیس په ارتباط جوړ شوی و داسي و ویل ((د تودې پله بي وطنه ده او تردې وروسته په ایران کې د دوی ځای به محبس وي او یا به پاسپورتونه اخلي او د ایران څخه به وزي))

د چپو عناصرو او مخصوصا د تودې د حزب د غړو په مقابل کې د ایران د پاچا د دغه شدید عمل په نتیجه کې د ایران ځیني چپ او دیمو کرات عناصر مجبور سوه چې ږیري پریږدي او دیني مدرسو ته مخه کړي او د آیت الله تالقاني او نورو مذهبي مشرانو سره ملگري سي . د ایران په مطبوعاتو کې به دغو اشخاصو ته اسلامي مارکسیستان ویل کیدل،

د ایران د پاچا د دغه یو اړخیز عمل په نتیجه کې د ایران مذهبي حلقو د ایران په تحصیل یا فته او منورو قشرونو کې داسي نفوذ وکړ څو چې د ایران سلطنت ته یې

پير لوی خطر متوجه کړ . د مثال په توگه ، د ايران په پيرو ښارونو کې د پوهنتونونو او ښوونځيو ځوانو شاگردانو د رستاخيز د حزب او د ايران د پاچا د سپين انقلاب او په ايراني جامعي کې د فساد په مقابل کې پراخه مبارزه پيل کړه . ايراني ځوانانو په سر کې پر سينما گانو ، بانکونو او د شراب خرڅولو پر مغازو باندې بريدونه کول

او ددغو ځايونو بنسټيزي به يې په کاڼو وېشتلي . د مشهد په ښار کې افغاني جنرال قونسلگرې ته مخامخ د شراب خرڅولو يوه مغازه وه چې په ۱۹۷۷ کال کې د يوې پلې ځوانو شاگردانو له خوا دغه مغازه په پېرو و وېشته سوه چې دمغازې ټولې بنسټيزي يې ور ماتي کړې او پير ژر دغه شاگردان دامنيتي قوو له خوا محاصره سول خو شاگردان ونيول سوه اما پير شاگردان د افغاني جنرال قونسلگرۍ د باغچې د لارې څخه په نورو کوڅو کې خپاره سوه . په ۱۹۷۸ کال کې د عامو خلکو او شاگردانو مظا هرو په ايران کې شدت پيدا کړ او شپاړس مياشتي وروسته د ايران پاچا مجبور سو چې د ايران خاوره پرېږدي او مصر ته ولاړ سي . د ۱۹۷۹ کال د فبروري په مياشت کې آيت الله خميني قدرت ته ورسيد . (۴)

۲ - په افغانستان کې : زموږ په هيواد افغانستان کې د ۱۹۱۹ کال د فبروري د مياشتې پر ۲۲ نېټې اعليحضرت امان الله خان د افغانستان پاچا سو چې د ۱۹۲۹ کال د جنوري د مياشتې تر څورلسمې نېټې پورې يې په افغانستان کې سلطنت وکړ . د ده د سلطنت په وخت کې وروسته تر هغه چې افغانستان خپل استقلال واخست ، ده په هيواد کې د معارفو ، مطبوعاتو ، عمرانې چارو او د افغاني جامعي په نورو چارو کې اصلاحي ريفورمونه پيل کړه ، د ده د اصلاحاتو لمرې مرحله چې د ۱۹۱۹ کال څخه بيا تر ۱۹۲۳ کال پورې رسېږي پيره بريالې وه ، ولې د ده د اصلاحي پروگرامونو په دوهمې مرحلې کې د خارجي هيوادونو په لمسونه ، ارتجاعي قوتونو په هيواد کې عکس العملونه ايجاد کړه خو چې وروسته خبره دې ځای ته ورسېده چې حبيب الله کلکاني د خپلو دريو سوو ملگرو په مرسته د هيواد پای تخت ونيوی او اعليحضرت امان الله خان د کند هار د لارې څخه د افغانستان پرېښوولو ته مجبور

سو . د دغي پيښې په نتيجه كې تر پيره وخته په افغانستان كې تنويري چاري او اجتماعي نهضتونه خا موشه سوه .

د اعحضرت محمد ظاهر شاه د سلطنت په دور كې بيرته په هيواد كې تنويري او اجتماعي چارو ته توجه وسوه ولې د دغو پروگرامونو په تطبيق كې پيري اشتباهگاني سوي دي ، د مثال په توگه :

- د ۱۹۵۹ كال د آگست د مياشتي پريو ديرشمي نيټې د محمد داود خان د صدارت په وخت كې د ښځو مخ لځې اعلان سو چي په كندهار كې د دغه اجتماعي نهضت په مقابل كې قيام وسو ، چي د هغه وخت حكومت د برچي په زور د كندهار د خلگو د دغه مخالفت مخه ونيوله .

- د افغانستان د ديمو كراسي په دوري كې په ۱۹۶۸ كال كې د اصلاح په ورځ پاڼي كې د (مرد نه زنه) تر عنوان لاندي يو كاريكاتور خپور سو چي د پيرو افغانانو په فكر د دغه كاريكا تور هدف حضرت پيغمبر ء ص ء ته اشاره وه .

- په همدغه كال كې د پر چم په جريدي كې پر لينين درود ويل سوې و ، د پورته ناوړه اعمالو په نتيجه كې په ۱۹۷۰ كال كې د هيواد د پيرو برخو علماوو د درو څلوښتو ورځو له پاره د پل خشتي په مسجد كې را غونډ سوي وو چي په هيواد كې د چپو افكارو او د دولت د نشراتي پاليسي پر ضد يي خطابي وركولي .
د افغانستان په دولتي او حكومتي حلقو كې د ديني علماوو دغه عمل د امان الله خان د وخت د حالت سره مشابه بلل كيدى . دوى د ديني علماوو دغه حركت يو ارتجاعي عمل او هغه يي د خارجي هيوادونو په لمسونه با له .

د افغانستان دولت او حكومت د ديني علماوو غوښتنې و نه منلي او د دوى پر ضد يي د پير شدت څخه كار واخستى او د شپې له خوا څخه يي ټول علما په زوره د مسجد څخه و ايستل او دوى يي په عسكري لاريو كې واچول او مربوطه ولايتونو ته يي ورسول او په ولاياتو كې يي د ټولو څخه داسي تعهدنامي واخستي چي ، وروسته تر دي به دوى په داسي اجتماعاتو كې برخه نه اخلي .

د ديني علماو پر ضد د حكومت د دغه شديد عمل څخه د هيواد چپو احزابو

پیره گټه پورته کړه ، څرنگه چې د هیواد چپو احزابو د دیموکراسۍ په دورې کې پیر
رشد کړې و او د پوهنتون او لیسو په شاگردانو کې یې پیر پلویان درلودل ، نو پیر
ژر دغه چپ احزاب د افغانستان اردو ته متوجه سوه او په اردو کې یې هم پیر ژر
نفوذ وکړ چې په لنډ وخت کې یعنې په ۱۹۷۸ کال کې خلق او پر چم پلو د اردو په
مرسته کودتا وکړه چې د دغې کودتا په نتیجه کې افغانان یو د بل سره په جنگ اخته
سوه ، او زموږ هیواد د لوی تبا هې سره مخامخ سو .

پورته مثالونه دا ثابتوي چې که د افغانستان او ایران دولتي مشرانو په افغانستان
او ایران کې د دواړو هیوادونو د عیني شرایطو سره سم یو متوازن ملي سیاست غوره
کړې وای ، د دې امکان موجود و چې په دغو دواړو هیوادونو کې به د کین او بڼې اړخ
د تحولاتو مخه نیوله سوې وای او دواړو هیوادونو به سالمه وده کړې وای .

که افراط دې که تفریط یو د بل سر خوري

هر یو بل ته قبر کن د بل اجل دې (۵)

ب : د تاریخ په اوږدو کې افغانستان د خپل تاریخي موقعیت په وجه همیشه د خپل
شمالي او جنوبي ګاونډیانو د منافعو قرباني سوې دی . په تیرو دوو پېړیو کې د
افغانستان په برخه کې د انګریزانو پالسي داوه چې روسان او بیا وروسته شورویان
باید د افغانستان د لاري ددوې مستعمرې یعنې هند ته داخل نه سي . نو ځکه دوی د
افغانستان څخه د یوې حایلي او متروکې منطقي په حیث استفاده کوله او د خپلې دغې
پالسي د تحقق له پاره یې پیري سیمې د افغانستان څخه بیلې کړې ، د دیورند او
ګندمک معاهدې یې پر افغانستان باندې تحمیلې کړې . تر دوهم جهاني جنگ وروسته
چې زموږ په سیمو کې د انګریزانو ځای امریکایانو ونیوی ، نو پخوانی پالسي تغیر و
موندی ، په سر کې د نظامي اتحادیو د لاري د افغانستان د ګاونډیانو په وسیله ، د
شوروي اتحاد محاصره پیل سوه ، ولي د ثور د ۷ تر کودتا وروسته یې افغانستان د
تلکي په حیث استعمال کړ او قطبي خرس یې په دغې تلکي کې داسې راشکیل کړ
چې په هغه هیواد کې مسلط سوسیالستي نظام یې د ابد له پاره د تاریخ په کندی کې
واچوی . ولي په اوسنی پېړۍ کې غربې نړۍ د منځني آسیا د تیلو او ګازو سرشارو

نځيرو ته د رسيدلو له پاره د افغانستان په شمالي گاونډيو ملکونو کې پراخي هڅې پيل کړي دي چې ددغو نځيرو پايب لاینونه به د افغانستان د لاري بحر ته غزول کيږي ولي اوس هم جنگ خپلي او بيدفاع افغانان په خپل راتلونکي هيڅ نه پوهيږي او د نامعلوم سرنوشت په انتظار کې دي (٦)

ج : په ١٩٦٣ کال کې هغه وخت چې د ايران د پا چا محمد رضا پهلوي په منځگړيتوب د افغانستان او پاکستان سيا سي منا سبات بيرته عادي سوه نو په هغې افغاني پلي کې چې د تورخم له لاري څخه يې پيښور ته سفر وکړ زه هم شامل وم دغو دولتي ما موريو په پيښور کې افغاني قونسلگري پرانستله ، د افغانستان او پاکستان تر منځ بې تجارتي او ترانزيتي منا سبات بيرته عادي کړه .

کله چې زه د اول وار له پاره په پيښور کې مقيم سوم او د صوبه سرحد ځيني سيمي مي وليدلې چې په هر کلې کې بريښناوه ، د جنبلو صحي اوبه هر چا ته مهيا وې ، هلته سپرکان پاخه وو او د اورگاډي پټلې د هغه ولايت هر کنج ته غزول سوي وو د کرنې طريقه يې هم پوره پر مخ تللې وه ، د هغه ولايت په ټولو سيمو کې د غلو او ميوو پوره پريمانې وه ، پير لوی پوهنتون او نوري تعليمي مؤ سيسي د خوا نانو د زده کړې له پاره جوړې سوي وې ، په ښارونو کې آزاد اخبارونه خپريدل او په مختلفو وختونو کې د پيښور په ښار کې سيا سي اجتماعات کيدل چې دا ټول د پرمختگ او د تمدن نښې زما له پا ره پيري نوي او جا لبي وې .

ما يوه ورځ يوه پيښوري دوست ته چې د طب ډاکټر و په حسا دت سره و ويل چې دلته ستا سئ د ژوند کولو له پاره پير عصري وسايل برابر سوي دي ولې زموږ په هيواد کې پير کار نه دې سوې ، نو په دغه وجه موږ د ژوند کولو پير وسايل په لاس کې نه لرو .

دغه ډاکټر زما پر خبرو د تبصرې کولو په وخت کې زما څخه داسې پو ښتنه وکړه ((آيا افغانان د خپل اوسني ژوند څخه خوښ دي او که عصيان يې کړئ دې او په خپل هيواد کې يې بې امنيتي راوړې ده ؟))

ما ده ته په جواب کي و ويل چې زموږ په هیواد کي د غلو او د اړه ما راتو شمیر پیر لږ دې . افغانان د خپل هیواد هرې سیمې ته په پیر اطمینان سره سفر کوي ، نارینه او ښځې خارجي سیلا نیان ، زموږ په ټول هیواد کي خپاره دي ولې د دغو بهرني اتیاعو سر او مال ته څوک تاوان نه رسوي ، او حتی میلمه پالنه یې هم کیږي ، زما تر خبرو وروسته دغه پاکېتر ما ته وویل ((ستا د خبرو څخه داسې ښکاري چې ستا سي د هیواد خلگ په خپل اوسني ژوند خوشحاله دي)) ده زیاته کړه ((زه تاسو افغانانو ته یوه مشوره در کوم او هغه دا چې تا سي باید پام وکړې چې په خپل هیواد کي یې ځایه لاسونه و نه وهی او پریردې چې ستا سي هیواد په کراره سره آباد سي او په راتلونکو کلونو کي به د هو سا ژوند خا وندان سی))

زه چې اوس د خپل هیواد او سني بده ورځ وینم ، نو ما ته هر وخت د هغه پاکېتر پورته حکیمانه مشوره را په یاد سي ، او په دې فکر کي سم چې آیا ولې موږ افغانان پخوا په دې خبره نه پوهیدلو چې په خپل هیواد کي یې ځایه لاسونه و نه وهو !

په تیرو دیرشو کلونو کي زموږ په هیواد کي هر راز لاسونه و وهل سوو ، هلته نیمگړې دیمو کراسي راغله ، وروسته له هغه د سرطان د ۲۶ او د ثور د ۷ کودتاګاني و سوي ، چې د وروستي کودتا په نتیجه کي د شوروي سري لښکري زموږ په پاک هیواد ور ننوتلي او د افغانستان خپل وا کي د منځه ولاړه . د شوروي تر نظامي اشغال وروسته زموږ هیواد د شرق او غرب د نړې د لویو قوتونو د حرب میدان وګرزیدې ، د لسو کلو نو تر جنگ وروسته ، د افغانانو په سر ښندنه او جهاد په افغانستان کي شوروي ما ته و خوړله او په کښته سترگو زموږ د هیواد څخه و ووت .

ولي د تا سف ځای دادې چې په افغانستان کي یوه جهاني اشغا لگر قوت ماته وخوړله او د هغه رقیب بل جها ني قوت خپل هدف ته ورسیدې چې د شوروي تر ماتې او ټو ټي کیدلو وروسته ، د خیر پر غونډۍ کښینا ست او د یو سیل بین حیثیت یې غوره کړ ، د جنگ خپلي افغانستان مقدرات اوس د سیمې د هیوادونو په لاس کي دي او اوس عرب او عجم زموږ په هیواد کي لاسونه وهي او د ژوند کولو هر څه یې د

افغانانو څخه واخستل چې د شوروي اتحاد د ناروا تجاوز په نتیجه کې ، په لکونو افغانان مړه یا ټپيان سول او زموږ هیواد د خاورو سره برا بر سو . په ملیونونو افغانانو خپل هیواد پرې ایښې دې او په پرديو هیوادونو کې یې سرونه پناه کړي دي او د خپل هیواد له پاره هیڅ نه سي کولای .

چا یې پلو لیدلې نه وو اوس د جمرود پر لوري ځي سر تور سرونه (۷)
زما په عقیده اوس موږ ټولو او مخصوصا چيز فهمو افغانانو ته په کار دي چې په خپلو کې سره متحد سو او د پرديو هیوادونو د لاس وښي مخه و نیسو او د یوه واحد او سر لوړې افغانستان په فکر کې سو .

د دې برخې یادداشتونه

۱ - الفت ، گل پاچا ، د الفت مرغلي ، مخ ۲۷

۲ - ابرا هميان ، اړوند ، ايران د دوو انقلابو نو تر منځ ، مخ ۲۷۹

۳ - همدا اثر ، مخ ۲۴

۴ - زما مشاهدات

۵ - د الفت مرغلي ، مخ ۳۸۶

۶ - زما مشاهدات

۷ - د مجاهد ولس مختلفې گڼې

لومړي برخه

لومړۍ فصل

الف : هغه مسایل چې په شلمې پېړۍ کې

د افغانستان په برخه شوي وو

۱ - هغې سیمې چې د افغانستان څخه بیلې سوي دي

زموږ لرغونې هیواد افغانستان چې د مختلفو مدنیتونو او کلتورونو لکه د منځني ختیځ ، منځنۍ آسیا ، د هند د نیمې وچې ، لیرې ختیځ او د پامیر له لارې څخه د چین د سنکیانګ د ایا لت سره په ارتباط کې واقع سوی دی او پیر مهم ستراتیژیک موقعیت یې لرلی دی ، نو ځکه د تاریخ په اوږدو کې همیشې د مختلفو لښکرګڼیو او فتوحاتو په وجه ، متأثر شوی هم دی .

د اتلسمې پېړۍ په پیل کې د افغانستان سرحد د هرات څخه تر کشمیر ، او د آمو د رودڅخه تر عربي بحیرې پورې رسیدې . ولې د افغانستان اوسني سرحدات د نولسمې پېړۍ په وروستي لسیزې او یا د شلمې پېړۍ په پیل کې جوړ سوي دي (۱)
د افغانستان په څنګ کې انګریزانو چې د هند په نیمه وچه کې د یوه استعماري

هيواد په بڼه ، خپلي منگلي ښځي کړي وي او د هند پر طلايي مستعمري باندې تود راغلي وو او نه يې غوښتل چې بل استعماري هيواد د دوی سره په دغه ثروت کي شريک سي . نو دوی د درو خواو څخه هند ته د ننوتلو لاري تړلي وي ، د هند د شمال خوا ته د هماليا غر هم هند ته د مهاجمينو د دخول مانع و . چې په وچه کي يوازي يوه لاره د هند دمدخل په حيث په شمال لويديز کي موجوده وه چې هغه لاره د افغانستان په لاس کي وه .

د تاريخ په اوږدو کي په استثنا د عربو او انگريزانو نور ټول د نړې مهاجمين د افغانستان له لاري څخه ، هند ته ورننوتلي دي . د بلي خوا څخه کله چې انگريزانو د (پاني پت) په جنگ کي د افغانستان نظامي قوت او په هند کي د افغانانو معنوي نفوذ وليدی نو دوی دې نتيجي ته ورسيدل چې په را تلونکي کي په خپله افغانستان د انگريزانو د منافعو له پاره لوی خطر وي . (۲)

کله چې انگريزانو په پنجاب کي د زمان شاه نظامي حرکات او د افغانانو سره د هنديانو د مرستي تمايلات وليدل نو د دوی حدس او گمان په يقين بدل سو او انگريزانو خپل ټول قوت افغانستان ته متوجه کړ .

په سرکي انگريزانو د افغانستان په باره کي (تدا فعي سياست) غوره کړ او هند ته يې د افغانستان د ورننوتلو مخه ونيوله ، وروسته د انگريزانو دا پالسي په (تعرضي سياست) واوښتله چې دوی خپل دغه وروستې سياست په مختلفو شکلونو په افغانستان کي عملي کړی دی .

لنډه يې دا چې په افغانستان کي د انگريزانو سياست دا وو چې افغانستان بايد تجزيه او ټوټي کړل سي ، افغانان په خپلو کي په نفاق او کورني جنگ اخته سي ، او افغانستان د انگريزانو د لاس پوڅو حاکمانو تر کنترول او اداري لاندې راوستل سي ، او د ضرورت په وخت کي افغانستان د دوی له خوا نظامي اشغال کړل سي .

د انگريزانو اصلي هدف دا و چې افغانستان يو کمزوره ، محتاجه او د دنيا څخه منزوي او يوه متروک هيواد په څير و ساتل سي او په افغانستان کي د نوي فرهنگ او تمدن د را ټولو مخه و نيوله سي ، انگريزا نو ، خپله پورتنۍ طرحه د اتلسمي پېړۍ په

وروستي نما يې کي (د زمان شاه دوره) او بيا د شلمې پېړۍ تر منځنيو پوري (د دوهم جهاني جنگ تر پا په) په مختلفو شکلونو په افغانستان کي تطبيق کړي وه ۳

انگريزانو د افغانستان د کمزوره کولو په غرض خپل تداعي سياست داسي پيل کړ ، دوی دخپلو نمايندگانو John Malcolm او Sir Harford Jones په وسيله پيرې نظامي او مالي مرستې د ايران پا چا فتح علي شاه ته وړاندې کړې. انگريزي معلمين او مهندسين يې د ايران په اردو کي وگمارل ، ايراني قاجاري دولت يې دي ته تشويق کړ چي افغاني د خراسان ولايت اشغال کړي .

د انگريزانو د دغو اقداماتو په نتيجه کي د ايران قاجاري دولت د فرا نسي د دولت سياست هيات د ايران څخه وشاره ، انگريزانو د ايران د دولت څخه وغوښتل چي د ايران د لاري څخه ، هند ته د هر اروپايي هيواد د لښکرو مخه ونيسي . ايرانيان بايد افغان لښکري پرې نږدې چي پر هند باندې حمله وکړي ، که چيري د افغانستان پا چا زمان شاه پر هند باندې د حملي اراده وکړي ، بايد د ايران قاجاري دولت د افغانستان پر خاوري تجاوز وکړي او د خراسان ولايت ونيسي ، انگريزان د خپلي چا سوسي دستگاه په وسيله په افغانستان کي دننه په دي بريا لي سول چي د افغانستان دولت مات کړي او د افغانستان پاچا له منځه يوسي ، د زمان شاه رقيب ياغي شا هزاده محمود د ايرانيانو له خوا تجهيز او افغانستان ته وليرل سو ، د انگريزانو د دغه فعاليت په نتيجه کي زمان شاه وژل سو او د افغانستان مرکزي دولت د منځه ولاړ ، په افغانستان کي سياست او اداري خلا ايجاد سوه ، په هيواد کي داخلي جنگونه پيل سوه او د ايران قاجاري دولت د خراسان ولايت ونيوې ، وروسته بيا انگريزانو خپله تعرضي نقشه چي د افغانستان د تجزيي او ټوټي کولو له پاره جوړه سوي وه عملي کړه . (۴)

د پنجاب مها را جا (رنجت سنگه) چي په ۱۷۹۹ کال کي د زمان شاه له خوا د پنجاب د والي په حيث مقرر سوي و د زمان شاه تر پاچاهي وروسته چي افغانستان په کورني جگړه اخته سو ، رنجت سنگه د انگريزانو په تحريک او حمايه ، پنجاب د يوه خپلواک هيواد په حيث اعلان کړ .

په ۱۸۱۲ کال کې د اټک کلا ، د پنجاب سیکانو و نیوله

په ۱۸۱۸ کال کې د ملتان ولایت د سیکانو واکدارانو و نیوې

په ۱۸۱۸ کال کې د کشمیر ولایت د سیکانو له خوا اشغال سو

په ۱۸۲۱ کال کې دیره غازي خان او دیره اسماعیل خان د سیکانو حکومت و نیوې .

په ۱۸۳۳ کال کې د پېښور ولایت د سیکانو د حکومت له خوا اشغال سو .

پورتنې سیمې چې د افغا نستان د خاوري برخې وې او د پنجاب مهارا جا رنجت سنگ له خوا نیولې شوي وې . په ۱۸۳۲ کال کې د هغه تړون له مخې چې په

شکار پور کې د افغا نستان د مخلوع پاچا شاه شجاع او رنجت سنگه تر منځ عقد شوې و ، دغې سیمې په پنجاب پوري و تړلې شوي .

په ۱۸۴۳ کال کې د سند ولایت د افغا نستان څخه جلا او د انگریزانو حکومت و نیوې .

د بلوچستان ولایت د ۱۸۵۴ کال څخه بیا تر ۱۸۷۶ کال پوري په تدریج سره انگریزانو اشغال کړ .

په ۱۸۸۴ کال کې د (مرو) ولایت د تزاری روس له خوا و نیول سو .

په ۱۸۷۹ کال د مې د میاشتې پر ۲۶ د گندمک د معاهدي مطابق د (فوشنج) څخه تر (کورک) پوري ، (کرم) او (لنډې کوتل) د امیر محمد یعقوب خان له خوا انگریزانو ته ور کړل سول .

په ۱۸۸۵ کال کې د (پنجه) سیمه تزاری روسیې و نیوله .

په ۱۸۷۲ کال کې د سیستان د ولایت یوه برخه د انگریزي حکم له خوا د ایران دولت ته ورکړه سوه (۵)

په اتلسمې پېړۍ کې هغه دولت چې په افغا نستان کې د ابدالیانو د کورنۍ له خوا جوړ سوې و ، او دغه دولت خپله خارجي پالسي د افغا نستان د طبعي حدودو مطابق تثبیته کړې وه ، ولې په نولسمې پېړۍ کې چې ابدالي دولت د منځه ولاړ او د هغه پر ځای د محمد زوو حکومت منځ ته راغې ، د هیواد ساحه د هري خوا څخه مخصوصا

د ختيز او جنوب له خوا غوڅه سوه تر څو چي اوسنۍ شکل يې اختيار کړ او افغانستان د سند د رود د بحري غاړې څخه پر شا و تمبول شو او په وچه کي يو محصور هيواد سو . (٦)

لومړني تبصره : د افغانستان جنوبي او جنوب شرقي سرحد چي (١٥١٠) ميله دې په ١٨٩٣ کال کي د ډيورنډ د کرښي په وسيله تثبيت شو

د افغانستان شما لي سرحد چي ١٤٨١ ميله کيږي ، لويه برخه يې په ١٨٩٦ کال کي د پخواني روسي دولت سره تثبيت شو .

د افغانستان غربي سرحد چي (٥٥٠) ميله کيږي ، په ١٩٣٥ کال کي د ايران د دولت سره تثبيت سوې دې .

د افغانستان په شمال شرق کي د واخان په سيمي کي د افغانستان سرحد چي (٥٠) ميله دې په ١٩٦٤ کال کي د چين د هيواد سره تثبيت شو .

دوهمه تبصره : روسانو د ١٨٨٥ کال د مارچ د مياشتي پر ٣٠ نيټي په يوي خونړۍ جگړي کي چي په هغي کي (٨٠٠) افغانان په شهادت ورسيدل ، د پنجه علاقه و نيوله . د ډيورنډ د بيوگرافي کتاب دغه پيښه داسي تشرېح کوي .

روسان په ١٨٨٤ کال کي د (مرو) په اشغال سره د افغانستان سرحد ته نور هم نژدې سول ، کله چي روسانو د مرکزي آسيا ريلوي اعمار کړه او بخارا ، سمرقند او تاشکند د دغي امپراتورې يوه برخه سوه نو انگريزان دي نتيجي ته ورسيدل چي اوس روسان په پيري آسا نې سره د مخکي او د بحر له لاري څخه ډير نضا مي قطعيات د افغانستان شمال غربي سرحد ته راوپلاي سي ، او برتانوي هند تر لوی خطر لاندې راځي ، نو انگريزانو روسانو ته پيشنهاد وکړ چي بايد د افغانستان شمال غربي سرحد چي (٢٢٦) ميله کيږي ، بيا د سره څخه تثبيت کړل سي ، چي د دغه کار له پاره د انگريزانو له خوا د ميجر جنرال Sir Peter Lamsden په مشري يو لوي او مجهز هيات د کوټي ، نوشکي ، هلمند او فراه له لاري څخه د ١٨٨٤ کال د نومبر په مياشت کي د هرات د ولايت د کوهسان ولسوالي ته ورسيدې . او د روسانو له

خوا جنرال Zeienoi د هغه هیواد د هیات مشري پر غاړه درلودله ، انگریزانو او روسانو پخوا دا منلي وه چې په دغې سرحدې سیمې کې هره ساحه چې د هر هیواد په لاس کې وي ، هغه ساحه به د هغه هیواد د خاورې یوه برخه وي . چې د پنځده علاقه د افغانستان په تصرف کې وه او د انگریزي هیات مشر لمزدن پخپله پنځده ته ورغلې و او ده داموضوع تا ئید کړې وه ، په دغې منطقي کې د افغانانو او روسانو پیر نظامي قوتونه ځای پر ځای سوي وو او دواړو خواو پر دغې منطقي با ندي جنگ ته آماده گي نیوله ، د افغانانو نظامي قوت چې (۸۰۰) سپاره او (۱۲۰۰) پلي عسکر وو په دې لاندې ډول د جنگ په محاذ کې ځای پر ځای سوي وو .

الف : د جبهې په کینې خوا کې د جنرال غوث الدین خان تر قوماندې لاندې د هرات د سپرو قوه وه چې یو توپ یې هم درلود .

ب : د جبهې په منځ کې د نایب سالار عبد الرحیم په مشرې د پیا ده عسکرو قوه وه .

ج : د جبهې ښې خوا ته د کرنیل شاه مراد خان په مشرې د پیا ده عسکرو قوه وه .

د : په آفتیه کې د خا صه دارانو ډله ، او دوه توپونه تعبیه سوي وو .

ه : پنځه خفیف توپونه د پل خشتي په شمال شرقي خوا کې ځای پر ځای سوي وو .

د افغانانو اسلحه (دهن پوره) توپک وو چې اکثر دغه توپک د باران د اوریدلو په وجه د کاره لویدلي وو . ولي روسانو پیر لوي او مجهز نظامي قوت د افغانانو په مقابل کې درولې و . د افغانانو او روسانو د نظامي قوتونو موقعیت په هغې نقشي کې څرگندېږي چې د دغه کتاب په ضمیمه پاڼو کې راغلي ده .

روسان د مارچ د میاشتې پر ۳۰ نېټې پر پل خشتي باندې د کشک د رود څخه تیر سول او په زوره یې پنځده اشغال کړه . په دغې جگړې کې د کرنیل شاه مرادخان په شمول اته سوه افغانان په شهادت ورسیدل .

دپورنې د بیوگرافي په کتاب کې دا هم لیکل سوي دي چې د جنگ د محاذ افغانانو به ویل چې انگریزانو غوښتل چې افغانان او روسان سره وجنگوي ، او دوی افغانان دجنگ له پاره پیر تشویقول ، ولي دوی هیڅ راز مرسته د افغانانو سره

نه ده کړې .

د پنځده د حادثې په وخت کې امير عبدالرحمن خان د برتانوي هند د ويسرا (لارې دوفرين) په بلنه په راولپنډۍ کې و . د ډيو رنډ د قوله په دغه کتاب کې ليکل سوي دي چې ((مور ته د پنځده د حادثې خبر د شپې له خوا ناوخته راوړسید او زه په هغه شپه امير عبدالرحمن خان ته ورغلم او ده ته مي د پنځده په جنگ کې د افغا نانو د ظالمانه وژل کيدلو او مخصوصا د افغاني جنرالانو د وژل کيدلو خبر ور کړ . ولي امير عبدالرحمن خان د دغې پېښې سره علاقه ونه ښووله او ما ته يې په جواب کې و ويل چې ما ته تکليف مه راکوه . او دايې هم و ويل چې د دوو سوو يا درو زروو افغا نانو وژل کيدل اهميت نه لري او ديوه يا دوو جنرالانو وژل کيدل تر هغه لا هم بي اهميته دي په دې چې افغا نستان ډير جنرالان لري.))

د پنځده حادثې انگريزان او روسان د جنگ سرحد ته نژدې کړل چې په پای کې د ۱۸۸۵ کال د دسمبر د مياشتې پر ۱۰ نېټې د (لارې سلسبري) او د روس د سفير له خوا په لندن کې يوه معا هده لاس ليک سوه چې د دغې معا هدې پر اساس د پنځده سيمه روسانو ته ورکړه سوه او د ذوالفقار تنگی د افغا نستان د خاورې يوه برخه سوه (د ډيورنډ د بيوگرافي کتاب مخونه ۱۳۳ تر ۱۵۰)

درېمه تبصره - د گندمک معا هده : وروسته تر هغه چې امير شير علي خان د کابل څخه مزار شريف ته ولاړ، او د ۱۸۷۹ کال د فبروري د مياشتې پر ۲۱ نېټې په مزار شريف کې وفات سو ، د ده زوی محمد يعقوب خان خان په کابل کې د افغانستان د امير په حيث اعلان کړ . چې وروسته ده د انگريزانو سره يوه معا هده لاس ليک کړه . دغه معا هده د امير محمد يعقوب خان او د انگريز (لوويس کيونياري) تر منځ د جلال آباد د ښار په ۲۹ ميلۍ کې د گندمک په کلي کې لاس ليک سوې ده . (۷)

د دغې معا هدې په وجه د افغا نستان ملي حاکميت او د خاورې تما ميت ته لويه صدمه ورسيدله .

۲ - د ډیورنډ د کرښې موافقتنامه

د ۱۸۹۳ کال د نومبر د میاشتې ۱۲ نیټه

د برتانوي هند د خارجه چارو وزیر Henry Mortimer Durand د یوه هیأت په مشرۍ د ۱۸۹۳ کال د اکتوبر د میاشتې پر دوهمې نیټې کابل ته ورسید . انگریزانو د مخه تر هغه چې د ډیورنډ د موافقتنا مې په باب د افغا نی مقاماتو سره خبرې وکړې دوی د افغانو په سرحداتو کې وضعه په خپله گټه مغشوشه کړه ، دوی په سرحدې سیمو کې د اقوامو تر منځ خونړې جگړې پېښې کړې ، انگریزانو د توري د قوم یوه قبيله ، دي ته تشويق کړه چې د نورو اقوامو په مخکو کې د (پتاله) په نامه یوه نوې واله وکارې چې دغه کار د هغه ځای د اقوامو تر منځ لوی اختلاف را پیدا کړ . چې مقابله لورې دخپل حق د دفاع له پاره راواخلیدل او یو لوی خونړی جنگ ومنست .

په ختیځو سیمو کې انگریزانو اعلانونه خپاره کړه او په دغو اعلانونو کې دوی خپلو سرحدې معاش خورو ته لیکل وو چې ، د هغه چا معاش به دوه برابره سي څوک چې د انگریزانو دولت ته یو اطاعت لیک وړاندې کړي . هغه وخت چې امیر عبدالرحمن خان دغه اعلانونه ولوستل ، نو یې خپل سپاه سالار غلام حیدر خان ته و لیکل ((که د انگریزانو هیله او فریب او د پیسو پاښل په مسلما نانو کې نه وای ، دوی نه سوای کولای چې د هند اسلامي هیواد ونیسي ، بیا د سند د رود څخه چې د افغانستان طبعي سرحد دی را تیر سي پېښور ، دیره جات او د سند سیمه ونیسي او د افغانو خاوره د افغانستان د دولت سره ویشي)) (۸)

دننگرهار په سرحد کې هم انگریزانو خلگ تحریک کړه چې د (مچني) په سیمې کې یوه واله وکارې او د هغه ځای د خلگو تر منځ دښمني ایجاد کړي . انگریزانو همیشه هڅه کوله چې د خپلو اجیرانو په وسیله د ډیورنډ د کرښې په دواړو غاړو کې بي امنیتي جوړه کړي او امیر عبدالرحمن خان دي ته مجبور کړي چې د یوې

جناح دفاع وکړي . د مثال په توګه : کله چې د شینوارو او اتمانزو تر منځ جنګ پېښ سو . امیر عبدالرحمن خان د سرحد د پورې خوا پر متجاوزینو باندي هجوم ور وړ . د پېورنپ هیأت څلوېښت ورځې په کابل کې پاته سو ، خبرې پیرې سړي او په کراره پر مخ تللي . انګریزانو سرحد ته نژدې نڅا مي قوتونه د تیار سۍ په حالت کې درولي وو . امیر عبدالرحمن خان ته د انګریزانو پیشنهاد داو چې د دوی جوړه سوي موافقتنامه او نقشه باید لاس لیک کړي چې د نه امضا په صورت کې به د دواړو هیوادونو سیا سې مناسبات پرې سې . دریم حالت موجود نه و . امیر عبدالرحمن خان د خان د بقا له پاره دغه موافقتنامه لاس لیک کړه . ده د افغانستان د خلګو سره مشوره نه ده کړې . امیر عبدالرحمن خان حتی خپل د دربار ما مورین په دغه موضوع نه دي خبر کړي . ده وړه یا لویه جرګه چې د افغانستان د خلګو نما ینده ګي وکړي نه وه را غوښتي (۹)

د پېورنپ د کرښې د موافقتنامې څخه د انګریزانو اصلي هدف داو چې که روسان د افغانستان د لارې څخه د هند د نیولو اراده وکړي او یا د امیر عبدالرحمن خان تر مرګ وروسته په افغانستان کې د انګریزانو پر ضد ملي مبارزې پیل سې نو دوی به په پېر سرعت سره د کابل ، غزني او کندهار سترې تیزیکې لارې تر خپل کنترول لاندې وروړي (۱۰)

پېورنپ د خپلو خا طراتو په کتاب کې لیکي چې د هند برتانوي هیأت و وظیفه درلوده چې امیر عبدالرحمن خان دي ته تشویق کړي چې خپل عسکر د (روشن) او (شغنان) د سیمو څخه چې د بخارا یوه برخه ده او په ۱۸۷۳ کال کې روسانو ته ورکړه سوې ده ، وبا سې . او هم دي هیأت وظیفه درلوده چې د امیر عبدالرحمن خان د خوا بدي چې د کورک د غره د تونل او په نوي چمن کې د ریلوې پر جوړولو یې ښکاره کړي وه له منځه یوسي . د انګریزي هیأت اصلي او مهم هدف د هند د شمال غربي سرحد یعنی د پېورنپ د کرښې تثبیت و .

پېورنپ د خپل سفر په ارتباط لیکي ((مون د ۱۸۹۳ کال د سېپتمبر د میاشتې په نیمايي کې د پېښور څخه حرکت وکړ او زموږ هیأت په لنډۍ کوتل کې د سپه سالار

غلام حيدر خان له خوا پډيرايي سو ، د جلال آباد ، جگدلك او لته بند د لاري څخه كابل ته ورسيدو او په اندكي ء كي چي د بابر د مقبري او د چهل ستون د قصر تر منځ واقع و ، ځاى پر ځاى سوو. په كابل كي د اوسيدو په وخت كي زموږ تشويش دا و چي كه په دغه وخت كي امير عبدالرحمن خان مړ سي او يا و وژل سي نو يقينا موږ به د كيونا ري او د ده د ملگرو په سر نوشت گرافتا ر سو)) دې ليكي ((په كابل كي مذاكرات پير بطي وو د امير د اسلحه جوړولو ما هر MR. Pyne چې امير ته پير نژدې و ، زموږ سره پيره مرسته و كړه . ده به هميشه امير ته مشوره وركوله چي دى يا د د انگرېزي هيات خبري و مني)) دى اضافه كوي ((يوه ورځ ما د مستر بن څخه پوښتنه وكړه چي ولي امير د سرحد پر موافقتنا مې باندي ژر تصميم نه نيسي ؟ ده زما په جواب كي و ويل چي امير پير عمده تصا ميم د يكشنبو په ورځو كي نيسي . د مستر بن خبره رښتياوه چي پيري ورځي وروسته امير په يوي يكشنبې كي د موافقتنا مې منلو ته تيار سو)) (۱۱)

د پيو رنډ د كرښي موافقتنا مه د ۱۸۹۳ كال د نومبر د ميا شتي پر ۱۲ نيټي امضا سوه دغه موافقتنا مه اوه مادي او يوه نقشه لري . دا موافقتنا مه د واخان څخه بيا د ايران تر سرحد پوري چي (۱۵۱۰) ميله يا (۲۲۵۵) كيلو متره كيږي د افغانستان ختيز او جنوبي حدود داسي تشرېح كوي (۱۲)

د پيورنډ كرښه د واخان څخه پيل كيږي چي (اسما ر) او پورته وادي تر (چنگ) پورې به د امير عبدالرحمن خان تر اداري لاندي وي ، ولي امير به په (دير) ، (سوات) ، (باجوړ) ، (چترال) او (با شگل) په سيمو كي هيڅكله مداخله نه كوي په وزيرستان كي د (برمل) سيمه امير ته وركوله كيږي ولي امير بايد د (وزيرو) او (دوږو) په نورو سيمو كي مداخله ونه كړي . په بلوچستان كي د (چاغي) پر اوبه لرونكي سيمي باندي چي امير ادعا درلوده ، امير د خپل ادعا څخه تيريږي او دغه مهمه سيمه انگرېزانو ته پرېږدي . د چمن په سيمي كي پر (نوي چوني) باندي چي امير ادعا درلوده ، دې د خپلي ادعا څخه تيريږي ، او د (سركي تيلري) په اوبو كي به امير خپله برخه به په پيسو رانيسي .

په دغې سیمې کې به د سرحد کرښه داسې وي چې کرښه به د ځواکه عمران څه غره پر سر تیره سي . او دا کرښه به د (پشا کوتل) سره نژدې چې د انگریزانو خاوره ده تیرېږي . وروسته دغه کرښه په هغه استقامت ځي چې (مرغه چمن) او د (شیرو اوبه) چیننه افغانستان ته پرېږدي . وروسته دا کرښه د نوي چمن او افغاني تانې (لښکرو) تر منځ تیرېږي . دا کرښه بیا د ریلوي سټیشن ته ځي او د هغو تپو څخه تیرېږي چې اصلي بولدک بلل کېږي ، او د دغه ځای څخه د جنوب خوا ته داسې کرېږي څو بیرته د ځواکه عمران د غرونو سلسلې ته ورننوزي . دا کرښه د انگریزانو د (گواشه) سیمې او د هغه افغاني سړک تر منځ اوږدېږي چې ښورواک ته ځي .

د پورتنۍ په موافقتنا کې دا هم لیکل سوي دي .

۱ - وروسته تردې به انگریزان د هغو حربي مهماتو د ورود ممانعت نه کوي چې

افغانستان ته وړل کېږي (۱۳)

۲ - انگریزان به پر پخوانیو ۱۲ لکو کلدارو امداد چې هر کال به یې امیر ته

ورکولې ، شپږ لکه نوري کلداري اضافه کوي (۱۴)

امیر عبدالرحمن خان د دغې موافقتنا کې په لاس لیک سره څو میلیونه افغانان د افغانستان څخه بېل کړه ، امیر عبدالرحمن خان هغه موافقتنامه لاس لیک کړه کومه چې انگریزانو جوړه کړې وه ، چې امیر حتي یوه جمله هم پر دغې جوړې سوي موافقتنا کې باندې علاوه نه کړه (۱۵)

ځني مؤرخین لیکي چې امیر عبدالرحمن خان دغه موافقتنا مه د دې له پاره امضا کړه چې دا کرښه د برتانوي هند د سرحد په حیث نه بلکه د امیر د جنوبي او جنوب شرقي ساحي حدود تثبیتول (۱۶)

۱ امیر عبدالرحمن خان د پورتنۍ د کرښې موافقتنا مه امضا کړه ولې ده د موافقتنامې ضمیمه نقشه ځکه نه ده امضا کړې په دې چې دی د هغې نقشې د ځینو ټکو سره موافق نه و .

تبصره : د پورتنۍ د موافقتنا کې متن چې د کتاب په ضمیمه پانډو کې سته د

پوهاند محمد حسن کا کر د نا چاپه يوه اثر څخه اخستل شوي ده .

۳ - افغانانو د پيورنډ کړبنه نه ده منلي

کله چې د افغانستان خلگ د پيورنډ د موافقتنا مي د لاس ليک څخه خبر سو ل دوی د د دغي موافقتنا مي سره خپل مخالفت څرگند کړ . د آزاد سرحد خلگو د انگریزانو پر ضد خپلو مبارزاتو ته تر هغه وخته ادامه ورکړه تر څوچي انگریزان د هند د نیمي وچي څخه و وتل . دوی د دغي موافقتنا مي منلو ته حاضر نه سو ل . د افغانستان خلگ د دغي موافقتنا مي څخه نفرت لري (۱۷)

د وزیرستان خلگو چې د افغانستان او انگریزانو په دریم جنگ کي د دښمن ملا ماته کړي وه ، کله چې دوی د پيورنډ د موافقتنا مي په لاس ليک خبر سو ل ، دوی په پکتیا کي د امیر والي سردار گل احمد خان ته د خپل نماینده د وازي خوا د (کشور خان) نومي سپري په لاس يو ليک ولیږي چې په هغه ليک کي داسي ليکل سوي و : په وزیرستان کي د انگریزانو هوا خواهان وايي چې امیر عبدالرحمن خان د انگریزانو د نماینده پيورنډ سره يوه موافقتنامه لاس ليک کړي ده چې د پيورنډ په خوښه يي د (وانه) سیمه د انگریزانو دولت ته ورکړي ده . که دا خبره رښتياوي نو موږ تا په دي خبر وو چې د وزیرو قوم د انگریزانو د دولت اطاعت نه کوي ، دوی د سردار څخه هيله و کړه چې د دغي موضوع رشتيا او درواغ دوی ته و وايي ، چې وروسته هره فیصله چې د وزیرو قوم لازمه و باله هغه به عملي کړي . سردار گل احمد خان د وزیرو د قوم په جواب کي و ليکل چې ، ده ته د ویش د کړبنی د تثبیت اطلاع نه ده ورکړه سوي او که د دواړو هیوادونو تر منځ د ویش د ليکي تصفیه راغلي وي نو دا خلگ چې تا سي ته کوم مطلب وايي دوی باید د خپل قول د اثبات له پاره مهر سوې سند په لاس کي ولري . که دوی مهر سوې سند و نه لري ، تا سي د دوی خبرې په ذهن کي مه ساتی او ددوی خبري رښتیا مه بولي .

هغه وخت چې امیر عبدالرحمن خان د وزیرو د قوم او خپل والي په مکاتباتو

خبر سو ، ده خپل والي او خپل د واقعاتو ليکونکي خليفه نور محمد ته و ويل چې د

وزيرو قوم ته و وایا ست چي بيله د(مرغه) او (برمل) د سیمو څخه چي د وزیرو او مسعودو سیمي دي ، نور ټول وزیرستان تر دي وروسته په انگریزانو پوري تعلق لري په دي چي په دا تیرو څوارلسو کلونو کي تا سې زه پیر په تکلیف کړې یم او هر څومره نصیحت چي به مې تا سې ته کاوه ، گټه یې نه کوله او په آخر کي زه مجبور سوم چي ستا سې سیمه انگریزانو ته ورکړم (۱۸)

انگریزانو چي د موافقتنا مې پر ضد د آزاد سرحد د خلگو مقاومت ولید ، نو یې د امیر عبدالرحمن خان څخه غوښتنه و کړه چي د سرحد د کرښي یوه نقشه د امیر له خوا ټولو سرحدي سیمو ته واستوله سې څو د پيورنې د کرښي ددواړو خواوو اوسیدونکي په واقعیت خبرسي . امیر د انگریزانو دا غوښتنه و منله او په سرحدي ټولو سیمو کي یې اعلانونه خپاره کړه چي متن یې داسي دې :

د انگریزانو یو هیات د هند د خارځه وزیر هنري مارتیمر پيورنې په مشرۍ کابل ته راغلې و ، زموږ تر منځ داسي یوه موافقتنا مه لاس لیک سوه :

د (درواز) ، (روشن) ، (شغنان) او (واخان) په سیمو کي به د سرحد کرښه د ۱۸۷۳ کال د موافقتنا مې مطابق وي ، د واخان څخه به دغه کرښه کافرستان او چترال ته ځي وروسته به د (سندرک) څخه تیریري ، د هغه ځایه څخه به کرښه د مومندو په غرونو کي چي د مومندو او باجوړو تر منځ پراته دي تیریري . وروسته د سرحد کرښه د (لواړگي کوتل) او (اشکار علي) ته رسیږي . دا کرښه وروسته سپین غره ته ځیږي چي د افریدو او شینوارو اقوام سره جلا کوي . د سکپام په نامه د سپین غره پر لوړه څوکه به علامه نصبیري . بیا دا کرښه (خاخیو) ، (چمکنیو) (خوشتیو) او (باتورو) ته ور ځي . وروسته د سرحد کرښه د (خوست) او (دوړ) پولو ته رسیږي او د هغه ځایه څخه (برملو) او (وزیرو) ته ځي چي برمله افغانستان ته پریږدي . کرښه د هغه ځای څخه (تروه) او (کاکړستان) او د هغه ځای غرونو ته چي سلیمان خیل ، کاکړ او وزیر سره بیلوي رسیږي ، وروسته د سرحد کرښه د (تره کو) ، (اندرو) او (توخو) اقوامو سیمو ته ور ننوزي او د هغه ځای غرونو ته چي د دغو درو قومونو او کاکړستان ویش دې رسیږي . تر دغه ځای وروسته د

سرحد کرښه په بلوچستان کې نوي چمن ، نوشکي ، چاغي او تر ملک سپاه کوه پورې ځي .

د امير عبدالرحمن خان ټولي خوارې او اعلاميې د خلگو په کرارولو کې مؤثر واقع نه سوې . د سرحد د خلگو مبارزو ادامه پيدا کړه . د موافقتنا مي د لاس ليک کولو په دوهم کال کې د مسعودو قوم په وانه کې د انگریزانو پر لښکرو باندي برید وکړ او د انگریزانو یو ټولې عسکر یې و وژل او د انگریزانو چوڼي ته یې اور واچاوه . ۱۵۰ میله توپک یې په غنیمت یووړل . انگریزان ډیر وار خطا سوه چې خپل د حفا ظت له پاره یې د اټک څخه څلور غونډه مجهز عسکر راوستل . د مسعودو قوم د ملا پیونده په مشرۍ څو واره پر انگریزانو حملي وکړې او دوی ته یې ډیر تاوانونه ورسول انگریزان پر شا ولاړل . د هند ویسرا په خپله پیښور ته ورغې سرحدي سیمې او لنډې کوتل یې ولیدل انگریزانو د مومندو په سیمو کې اشتهاارات خپله کړه او په هغو کې یې خلگو ته د پیسو پیشنهاد وکړ ، خلگو د ملا قدیم په مشرۍ د انگریزانو غوښتنه و نه منله او په موسي خیلو ، ، گدا خیلو او عیسي خیلو کې یې د انگریزانو د هوا خواهانو کورونو ته اوروڼه واچول . انگریزانو ، ، حلیمزو ، ، ترنگزو ، عیسي خیلو او نورو اقوامو ته اطلاع ورکړه چې د مومندو غرنی سیمه په انگریزانو پورې تړلې سوي ده او وروسته تر دې باید ددغو ځایونو خلگ د افغانستان سره خپلې اړیکې و شکوي . حلیم زو د هېږي ملا نجم الدین ته مراجعه وکړه ، ده د سعید محمد خان اوسلطان محمد خان په وسیله د انگریزانو پر ضد تبلیغات پیل کړه ، ملایان او قومي مشران د خلگو سره یو ځای سوه ملا نجم الدین چې په آزادو مومندو کې مرکز نیولی و په ټول سرحد کې یې د انگریزانو پر ضد جهاد اعلان کړ . خلگو په پیښور او ډیره جاتو کې د انگریزانو پر ځایونو حملي پیل کړې . انگریزانو ملا نجم الدین ته پیشنهاد وکړ چې که دې د انگریزانو پر ضد د خپلې مبارزې څخه لاس واخلي او د مومندو قوم انگریزانو ته تابع کړي ، دوی به د مومندو د ټولو سیمو مالیه ده ته ورکړي . ملا نجم الدین د انگریزانو دا پیشنهاد رد کړ او په پښتني نورو سیمو کې لکه یوسفزې ، سوات تر کاکړستان پورې ټول خلگ یې د انگریزانو پر ضد و پارول .

امير عبدالرحمن خان چي د پيورنډ د موافقتنا مي پر خلاف د خلگو مبارزي وليدي ، وروسته دى هم د دغي موافقتنا مي سره مخالف سو او د موافقتنا مي پرضد بي مخالفت پيل كړ. ده د سرحد د مجا هدينو سره مرستي كولې ، هغوي ته به يې پيسي او اسلحه وركوله او د پيرو سيمو خلك يې د انگريزانو پر ضد و پا رول امير د انگريزانو پر ضد جهادي پاني خپرې كړي چي د امير عبدالرحمن خان دا وروستي دريځ د سرحد په مجا هدينو كي مؤثر واقع سو او امير د سرحد مجا هدينو ته نژدي سو . ده مشهور مجا هدين لكه د هډي ملا نجم الدين او ملا پيونده وزيرې او داسي نور كابل ته ور و بلل او په كابل كي يې دوى پير و نا زول .

داوي د امير عبدالرحمن خان په زمانه كي د پيورنډ د كرښي پر ضد د سرحد د خلگو مبارزي چي په اختصار سره و ليكل سوي.

د دي مبحث په پاى كي دا مطلب د يادولو وړ دې چي په وچه كي د محصور افغانستان له پاره بحر ته يوه لاره هميشه د افغانستان د پاچاهانو آرزو وه چي په مختلفو وختونو كي د غو پاچاهانو د تجارت او ترانزيتي مشكلاتو په وخت كي دغه آرزومندي ښكاره كړي ده . د مثال په توگه :

په ۱۸۸۲ كال كله چي امير عبدالرحمن خان د انگريزانو د يوه هيات منلو ته حاضر نه سو نو سمدلاسه د هند انگريزي ويسرا افغانستان ته د نظامي تجهيزاتو پر راوړلو باندي بنديزونه وضع كړل (۱۹)

امير عبدالرحمن خان په تاج التواريخ كي په دغه ارتباط ليكلي دي چي ((په هند كي انگريزي حكومت زما هغه توپونه چي په خپلو پيسو مي په هند كي راښولي دي افغانستان ته د راوړلو اجازه نه راكوي او هم انگريزانو د افغاني تاجرانو د ځينو مالونو لكه وسپنه ، فولاد او مسو د راوړلو مخه هم نيولي ده . دوى وايي چي كيدلاى سي چي د دغو اجنا سو څخه په حربي تجهيزاتو كي كار واخستل سي . انگريزان وايي چي تر هغو پوري چي د افغانستان سره پر خپلي دوستي مطمئن نه سي ، افغانستان ته به د داسي اموالو د وړلو اجازه ور نه كړي)) (۲۰)

٤ - د نړۍ د هیوادونو سره د افغانستان مناسبات

د ۱۹۱۹ کال د مارچ د میاشتې پر دریمه نیټه اعلیحضرت امان الله خان د افغانستان استقلال اعلان کړ. تر استقلال یوه میاشت وروسته د امان الله خان په لارښوونه د افغانستان یو هیأت د محمد ولي خان په مشرۍ شوروي اتحاد، اروپايي هیوادونو او امریکا ته سفر وکړ. دغه هیأت دنده درلوده چې د نړۍ د لویو هیوادونو سره د مستقل افغانستان سیاست پیاوړتیا کړي او د هغو هیوادونو سره تجارتي او فرهنګي قرار دادونه لاس لیک کړي. هغه وخت چې افغاني هیأت مسکو ته ورسید د شوروي اتحاد مشر لینن او د شوروي د خا رجه امورو کمیسار ګورګي وچړین د افغاني هیأت سره ولیدل او سمدلاسه یې د افغانستان توی خپلواک هیواد په رسمیت وپیژندل وروسته د ۱۹۱۹ کال د مارچ د میاشتې پر ۲۷ نیټې د افغانستان او شوروي تر منځ د دوستۍ د تړون د خبرو له پاره د شوروي یو هیأت کابل ته سفر وکړ. په دغه وخت کې د برتانوي هند یو هیأت هم د افغانستان سره د مشروطي سولې د تړون د مذاکراتو له پاره کابل ته رسیدلې و. د افغانستان خپلواک هیواد خپل د یوه بل ګاونډی هیواد ایران سره هم د ښو مناسباتو غوښتونکی و. ولې په دغه وخت کې د ایران سره د سیاست اړیکو د پیاوړتیا امکان په دې دلیل موجود نه و چې ایران د انګریزانو تر مستقیم نظارې لاندې و. د افغانستان د ایران سره خپل د سیاسي مناسباتو پیاوړتیا یوه بل وخت ته وځنډول (۲۱)

افغاني هیأت د فرانسې، ایتالیا او جرمني د هیوادونو له خوا ښه استقبال سو، دوی د دغو هیوادونو سره څو قرار دادونه لاس لیک کړل. د ترکیې دولت د افغانستان خپلواک هیواد په رسمیت وپیژندل. په نظارې، ښوونې او روزنې او صحي چارو کې یې د افغانستان سره مرستې پیل کړې.

د افغانستان په برخه کې د برتانوي هند او لندن تر منځ د نظریاتو اختلاف و. برتانوي هند د افغانستان د خپل واکې سره موافقه درلوده په داسې حال کې چې د لندن نظر دا و چې افغانستان باید د انګریزانو د نفوذ په ساحه کې پاته سي او د

شوروي د نفوذ څخه ليري و ساتل سي . انگریزانو دخپلي دغي مفکورې مطابق په نړیواله سطحې دپلوماتیک اقدامات پیل کړل او د نړې د هیوادونو څخه یې غوښتنه وکړه تر څو چې د افغانستان او انگریزانو تر منځ د سولې تړون لاس لیک نه سي د نړۍ هیوادونه باید د افغانستان دولت په رسمیت و نه پیژني (۲۲)

کله چې افغاني هیأت په ایټالیا کې و ، انگریزان مطلع سول چې د ایټالیا دولت تصمیم نیولې دې چې د افغانستان خپل واک دولت په رسمیت و پیژني او د افغانستان سره قونسلې او تجارتي عهد نا مي لاس لیک کړي . انگریزانو د ایټالیا پر حکومت سمدلاسه احتجاج وکړ . په لندن کې افغاني هیأت د انگریزانو د ساړه استقبال سره مخامخ سو . د انگریزانو خارجه وزیر Lord Curzon د محمد ولي خان په غوښتنه د افغاني هیأت سره ولیدل ، ولي دې د افغاني هیأت سره د خبرو کولو له پاره حاضر نه سو او د محمد ولي خان دا غوښتنه یې و نه منله چې دی به د امان الله خان لیک د انگریزانو پاچا King George ته وړاندي کړي . محمد ولي خان ته و ویل سوه چې د امان الله خان لیک باید په لندن کې د برتانوي هند دفتر ته و سپاري . چې په دغه ارتباط په کابل کې د افغانستان خارجه وزیر محمود طرزي د انگریزانو پر خارجه وزیر هنري دابز باندي چې په دغه وخت کې په کابل کې و احتجاج و کړ . وروسته افغاني هیأت د لندن څخه پاریس ته ولاړ . او هلته یې د امریکا د سفیر ۰ کمبل والاس ۰ سره ولیدل . دوی د امریکا سفیر ته و ویل ((موږ د افغانستان د خارجه وزیر له خوا د امریکا د خارجه وزیر په نامه یو لیک د خانه سره راوړې دې او غواړو چې واشنگتن ته سفر وکړو چې دا لیک د امریکا خارجه وزیر ته وړاندي کړو . او افغاني هیأت غواړي چې د افغانستان د خپلواکې رغ په واشنگتن کې د امریکا دولت ته ورسوي او د امریکا د دولت څخه د دواړو هیوادونو تر منځ د دوستانه مناسباتو د ټینګولو غوښتنه وکړي)) د امریکا سفیر دمخه تر هغه چې د افغاني هیأت سره و گوري ، په پاریس کې د انگریزانو سفیر Lord Hardinge ته د افغاني هیأت د غوښتنې اطلاع ورکړه او پر دغي موضوع باندي یې د انگریزانو د نظر غوښتنه وکړه . دانگریزانو سفیر د امریکا سفارت ته په یوه لیک کې داسې و لیکل .

په پاریس کې افغاني هیأت د فرانسې د جمهور رئیس او خارجه وزیر ام. بریند سره لیدلي دي ، نو په دغه لحاظ تاسې نه سې کولای چې د افغاني هیأت سره و نه گورې ، ولي د انگریزانو حکومت نه غواړي چې د نړې هیوادونه د افغاني هیأت سره قراردادونه لاس لیک کړي. د انگریزانو سفیر په خپل لیک کې زیاته کړې وه چې د انگریزانو په نظر افغانستان واقعي آزادي نه لري او تر اوسه د انگریزانو تر سیاسي نفوذ لاندې دی ولي پیر ژر به انگریزان او افغانان د سولي موافقي ته ورسېږي . د امریکا سفیر پورتنې مطلب واشنگتن ته مخابره کړ چې د امریکا د سفیر دغه لارښوونه په امریکا کې د افغاني هیأت د سرې پذیرايي موجبات برابر کړل.

کله چې افغاني هیأت د ۱۹۲۱ کال د جولای د میاشتې پر ۱۲ نېټې نیویارک ته ورسیدې ، نو بې په هغه بندري ښار کې د گمرکي مقاماتو له خوا پذیرايي و سوه. افغاني هیأت د جولای د میاشتې پر ۲۰ د امریکا د خارجه وزیر چارل ایون هگز سره وکتل او په همدغه ورځ یې د امریکا د جمهور رئیس Harding سره هم کتنه و کړه. د امریکا خارجه وزیر ، جمهور رئیس ته په پاریس کې د امریکا د سفارت رالیږل سوي مطالب ټول ويلي وو . ده جمهور رئیس ته دا هم ويلي و چې افغانستان د روس د بلشویک نظام سره دوستانه اړیکې ټینګې کړي دي او شورویانو د افغانستان سره د یوه ملیون طلايي روبلو مرسته کړې ده . افغاني هیأت د امان الله خان لیک د امریکا جمهور رئیس ته او د محمد طرزي لیک د امریکا خارجه وزیر ته وړاندې کړل. افغاني هیأت دواړو ته و ویل چې د افغانستان نوې خپل واک هیواد د امریکا د دولت سره د ښو سیاسي اړیکو او تجارتي معاملاتو غوښتونکې دې . د امریکا جمهور رئیس او خارجه وزیر دواړو افغاني هیأت ته ښه راغلی و وایه او زیاته یې کړه چې د امریکا د دولت سره د سیاسي مناسباتو ټینګیدل د امریکا د کانګرس په تصمیم پورې اړه لري او د امریکا حکومت په دغه برخه کې هیڅ نه سې کولای (۲۳)

افغاني هیأت د امریکا او اروپا تر سفر وروسته بیرته کابل ته ورستون سو . امریکا ته د افغاني هیأت د سفر د نتایجو په باب ، د هیأت د غړو تر منځ د نظر اختلاف موجود و. د هیأت ځینو غړو دا یو کامیابه سفر باله ولي د هیأت پيرو غړو

چي د هغو په جمله کي فيض محمد خان ذکر يا هم شامل و د افغاني هيات دا سفر بي يو نا کامه سفر و باله . فيض محمد خان ذکر يا د ترکي په Vakit نومي اخبار کي داسي ليکلي و چي ((د امريکا دولت د افغانستان سياسي پيژندنه په نيويارک کي د عيسويانو د اتحاديي د مرکزي دفتر په غوښتنه رد کړې ده))

Poulada ليکي چي ، واقعيت دادي کله چي په پاریس کي د انگریزانو د سفير نظريات واشنگتن ته ورسيدل نو د امريکا دولت د افغانستان په برخه کي خپله پالسي داسي عياره کړه چي د انگریزانو دولت د هغه غوښتنه کړې وه . (٢٤)

٥ - د پښتونستان موضوع

د پښتونستان موضوع چي د پيورنډ د موافقتنا مي او د گندمک د تړون څخه را پيدا سوې ده ، دغه مسئله هم لکه د کشمير موضوع د انگریزانو د استعمار ميراث دی چي د درو گاونډي هيوادونو تر منځ يي د نفاق تخم پا شلی دی .

د پښتونستان مسئله چي په تيرو پنځوسو کلونو کي کله د پښتنو د خود اراديت د حق په نا مه او کله د پښتونستان د آزادې په نا مه او کله هم د پښتنو او بلوڅو د سياسي سرنوشت په نومونو د افغانستان په خارجي سياست کي ځای درلود ، داسي پيل سوي ده .

په ١٩٣٠ کال کي د گړدي ميز تر کنفرانس وروسته ، افغانستان پيش بيني وکړه چي په هند کي به يو مسؤل حکومت منځ ته راسي او افغانستان په دي پوهيدی چي انگریزان به قبایلي سيمي او صوبه سرحد بيرته افغانستان ته په دي دليل ورنه کړي چي د دوی په دغه اقدام سره به د هند راتلونکي حکومت پيرضعيفه سي . (٢٥)

په دغه ارتباط په ١٩٤٧ کال کي د پوهني وزير نجيب الله خان په خپلي راديويي وينا کي و ويل ((د افغانستان حکومت د ١٩٣١ او ١٩٣٤ کلونو تر منځ څو واره د انگریزانو حکومت ته و ويل چي د افغانستان ماوراي سرحد سيمي بايد د هند د خاوري يوه برخه و نه شميرله سي)) ده دا هم و ويل ((کله چي انگریزانو هندیانو ته د هند د قدرت ژر انتقال و مانه، دوی زموږ د مراجعاتو په جواب کي و ويل ، چي دا کار

هغه وخت کيدای سي چي په هند کي اساسي تغيرات را منځ ته سي (((٢٦))
 په ١٩٤٤ کال کي چي په دوهم عمومي جنگ کي د متحدينو کاميابي يقيني سوه ، نو
 د هند څخه د انگریزانو وتل قاطعیت و موند . په دغه وخت کي د افغانستان حکومت
 انگریزانوته و ويل چي د پخوانيو اميدوايو پر اساس بايد د افغانستان د حکومت سره
 پر مربوطه مسايلو مشوره وسي ، په دي چي هغه تغيرات چي د هند په نیمه وچه کي
 پېښيري ، هغه د پيورنو د کرښي د شرقي او جنوبي سيمو پر اوسيدونکو پښتنو باندي
 اثر کوي ، ولي د انگریزانو جواب هيڅکله د قناعت وړ نه و (٢٧)

ځني تبصرې په هغه وخت کي د هند د وروستي ويسرا Lord Mountbatten له
 خوا شوي دي ، ده په ويل چي ((د افغانستان غوښتونو ته هغه وخت توجه کيري چي
 هند آزادې ته ورسيري)) (٢٨)

د افغانستان حکومت پر ديپلوماتيکو اقداماتو علاوه ، د قبایلي مشرانو او د خدايي
 خدمتگارانو د تحریک سره هم تماس نيولې و . په ١٩٤٢ کال کي چي په جهاني
 جنگ کي انگریزان پير زپل سوي وو ، او د هند نیمه وچه د جاپان له خوا تر تهدید
 لاندې وه په دغه وخت کي يوه افغاني هیات د چار سدې دفیض آباد کلي ته چي د
 ترونکزو د حاجي (فضل واحد) کلي و ، ورسيدې . افغاني هیات د نژدي دیرشو
 پښتني مشرانو سره خبري وکړي ، د دوی د خبرو موضوع داوه چي که انگریزان په
 جنگ کي مغلوب سي نو څه به پېښه سي ؟ هلته دا فیصله هم وسوه چي انگریزانو ته
 بايد و ويل سي چي وروسته تر دي پښتانه په خپله ، خپله دفاع کولای سي . هلته د
 پښتنو د اتحاد په برخه کي هم يوه فیصله و سوه (٢٩) په ١٩٤٦ کال کي خان
 عبدالغفار خان د انگریزانو د کابينې د دي فیصلي سره ، چي صوبه سرحد به د پنجاب
 يوه برخه وي ، کلک مخالفت و کړ . (٣٠)

د خان عبدالغفار خان ورور پاکېر خان ، صوبه سرحد ته (د لارډ بیتن) د
 مسافرت په وخت کي و ويل چي د هند د تقسیم په صورت کي به صوبه سرحد ، د
 پاکستان يوه برخه نه وي . (٣١)

د صوبه سرحد يوه وزير قاضي عطا الله خان د اول وار له پاره د پښتونستان موضوع

په علني پول ياده كړې ده ، ده ويلي و چې پښتانه بايد يو مستقل هيواد و لري (۳ ۲)

د ۱۹۴۷ كال د جون په مياشت كي (مهاتما گاندي) د هند ويسرا ته په خپل يوه

ليك كي د (پټانستان) موضوع تائيد كړې وه . (۳ ۳)

د ۱۹۴۷ كال د فبروري د مياشتي پر ۲۰ نيټي د انگريزانو صدراعظم Attlee د

يوې ابلاغيي په ترڅ كي و ويل چې، هند به د ۱۹۴۸ كال د جون په مياشت كي آزادي ته

ورسيږي . (۳ ۴)

د كانگرس او مسلم ليگ احزابو او د هند ويسرا موافقه وكړه چې د هند نيمه وچه

به تجزيه كيږي . د ۱۹۴۷ كال د جون د مياشتي پر دريمي نيټي د برتانيي پارلمان د

هند د تجزيي موضوع و منله . د صوبه سرحد په ارتباط داسي فيصله و سوه چې

صوبه سرحد به د رفرندم له لاري ، په هند يا پا كستان پوري تړل كيږي (۳ ۵)

خرنگه چې انگريزانو د خدايي خدمتگارانو غوښتنه و نه منله ، نو دوى په رفرندم

كي برخه وانه خسته . د رفرندم انتخابات د ۱۹۴۷ كال د جولای د مياشتي پر

شپږمي نيټي پيل او د لسو ورځو له پاره يي ادامه و مونده . دا رفرندم د دين پر

اساس وسو چې د يوه سندوخ په څنگ كي قرآن شريف او د بل سندوخ په څنگ كي

Granth اېښودل سوې و .

رفرنندم يوازي د صوبه سرحد په اداري ساحو پوري منحصر و چې په سلو كي

بي نه څلوېښت د هغو سيمو اوسيدونكو ، په دغه رفرندم كي برخه وانه خسته . د آزاد

سرحد او بلوچستان په سيمو كي رفرندم و نه سو .

د رفرندم نتايج داسي وو

د صوبه سرحد ټولي راښي ۵ ۷ ۲ ۷ ۹ ۸

د پا كستان د الحاق په گټه ۲ ۸ ۹ ۲ ۴ ۴ راښي

د هند د الحاق په گټه ۲ ۸ ۷ ۴ راښي

د ټولو راښي وركونكو شمير ۲ ۹ ۲ ۱ ۱ ۸

د نه گډون كونكو شمير ۲ ۸ ۰ ۶ ۸ ۰

په سلو كي يو پنځوس څلگو په رفرندم كي برخه اخستي وه (۳ ۶)

پاکستان او هند د ۱۹۴۷ کال د اګست په میاشت کې آزادي ته ورسیدل، د رفرندم د نتایجو پر اساس د صوبه سرحد د پښتنو سیمې د پاکستان یوه برخه سوه، او د پښتنو مساله د افغانستان او نو ظهوره پاکستان د اختلافاتو، بارز ټکې سو چې دا پیر کلونه کېږي چې ادامه لري.

د هند او پاکستان تر آزادي وروسته د سردار محمد هاشم خان د صدارت په وخت کې د پورنې د کرنې پوري خوا اوسیدونکو پښتنو د سر نوشت د تعیین غوښتنه د انګریزانو د دولت څخه شوې ده خو انګریزانو د افغانستان دغې غوښتنې ته مثبت جواب نه دی ورکړی. وروسته چې دغه غوښتنه د پاکستان د دولت څخه وسوه، پاکستانیانو د افغانستان دغه غوښتنه په خپل کورنې چارو کې مداخله وبلله. په هغه حساس وخت کې چې په جهاني جنگ کې د افغانستان حکومت د بیطرفي موقف غوره کړې و، تر جنگ وروسته افغانستان د هغو هیوادوالو د سر نوشت په ارتباط چې په ورستیو کلونو کې د افغانستان څخه بیل کړه شوي وو، مؤثر تدابیر

ونیول. د ۱۹۴۴ کال د نومبر په میاشت کې د وزیرانو د مجلس یوې غونډې د خارجه وزارت یو پیشنهاد تصویب کړ. په دغه پیشنهاد کې لیکل سوي و چې کوم تغییرات چې تر جهاني جنگ وروسته په هند کې پیښیږي، د دقت وړدي او په پیشنهاد کې دا هم لیکل سوي و چې، د سبا ورځې د هند په هیواد کې، د سرحد د پښتنو د مدغم کیدلو مخه باید و نیوله سي، او د انګریزانو حکومت باید دا لاندې ټکو ته توجه وکړي. (۳۷)

۱ - د انګریزانو حکومت باید تعهد وکړي چې د هند د آزادي په وخت کې په آزاد سرحد کې د پراختیا هڅې و نه کړي.

۲ - د انګریزانو د حکومت څخه دي تعهد واخستل سي چې د سرحدي قبایلو د امنیت له پاره دي د افغانستان د دولت سره نظامي او مالي مرستې وکړي او د بلوچستان په سیمې کې دي یو بندر افغانستان ته ورکړي.

۳ - د افغانستان او انګریزانو دولتونه دي تعهد وکړي چې د سرحدي خلکو د

آرامی ، پرمختیا او مدنیت په برخه کې به یو د بل سره صمیمانه همکاري کوي .
۴ - د افغانستان او انگریزانو حکومتونه دې یو پر بل باندې د نه تعرض یو لس کلن تړون لاس لیک کړي او دواړه هیوادونه باید په هره برخه کې خپل روابط او همکاري ، روښانه کړي .

۵ - کله چې هند آزادي ته ورسېږي افغانستان ته دې د افغانانو پخواني سیمي د هغو سیمو د اوسیدونکو په خوښه بیرته ورکړه سي .

دغه پیشنهاد په کابل کې د انگریزانو مختاروزیر Sir Giles Severe ته ورکړه سو . ده یو کال وروسته د ۱۹۴۵ کال د سېتمبر د میاشتې پر ۱۹ نیټې ، د افغانستان پیشنهاد ته داسې جواب لیکلی و :

۱ - په هغه تړن کې چې په ۱۸۹۳ کال کې د انگریزانو د حکومت او امیر عبدالرحمن تر منځ لاسلیک سوې و ، د پېورنډ د کرښې ختیځې برخې د آزاد سرحد په شمول په برتانوي هند پورې تړل سوي دي . اوس د انگریزانو حکومت مجبور نه دې چې پر خپلې سیمې باندې د نه حاکمیت اطمینان یوه بل هیواد ته ورکړي . او د داسې ابلاغیې نشریدل د پېورنډ د تړون اهمیت له منځه وړي .

۲ - د نړي نوي انکشافات د سیمې پر هیوادونو باندې تاثیر کوي ، انگریزان په پرنسپ کې موافقه لري چې د افغانستان د دولت سره دې نظامي او مالي مرستې و سي .

۳ - نظامي اتحادیې او د نه تجاوز تړونونه د نړي په عمومي سولې پورې اړه لري چې دا ما مول د هیوادونو په سیمه ایزو تعهداتو سره نه سي تا مینیدلای .

۴ - د بلوچستان په سواحلو کې داسې بندر نه سته چې هغه افغانستان ته ورکړه سي کوم بندر چې اوس هلته سته هغه د بلوچستان د امنیت له پاره جوړ سوې دې .

۵ - ولې انگریزانو په دې برخه کې چې د هند د آزادي په صورت کې باید هغه سیمې چې پخوا د افغانستان څخه جلا کړل سوي دي بیرته افغانستان ته ورکړه سي څه نه وو لیکلي .

په وروستیو مذاکراتو کې چې د ۱۹۴۷ کال د جون په میاشت کې په لندن کې د

افغانستان د مختار وزير سردار محمد نعيم خان او د انگريزانو د صدر اعظم ارنست بيون سره و سوي ، بيون ويلي و چي ، د سرحد موضوع د هند د موضوع يوه برخه ده چي بايد پر دغي موضوع باندي د هندي مقاماتو سره خبري و سي . سردار محمد نعيم خان ده ته ويلي و چي د رايو ورکولو هغه طريقه چي انگريزان په سرحدي سيمو کي عملي کوي د افغانستان نه ده خوښه و لي چي په داراز رايو ورکولو کي د سرحد خلگ مجبور دي چي په پاکستان يا هند پوري و تړل سي . دوی نه سي کولای چي خپل مستقل هيواد و لري ، او دوی نه سي کولای چي په افغانستان پوري و تړل سي . (۳۸)

صدر اعظم سبه سالار شاه محمود خان ، د امريکا د سفر څخه د راتلو په وخت کي په لندن کي توقف و کړ . ده د ۱۹۴۷ کال د جون د مياشتي پر ۳۰ نيټي په يوه ملاقات کي د انگريزانو صدر اعظم ارنست بيون ته و ويل چي په پاکستان پوري د صوبه سرحد پر الحاق باندي افغانان خواشيني سوي دي . افغانستان د هند په نيمه وچه کي د دوو دومينيونوسره مخالف نه دې و لي د آزادې په مجوزه پلان کي پښتنو ته د خپلي خوښي د حکومت جوړولو حق نه دې ورکړه سوې . ده ته په جواب کي ارنست بيون ويلي و چي هغه وخت چي د پاکستان دومينيون په کار پيل وکړي افغانستان او پاکستان کولای سي چي د صوبه سرحد موضوع په دوستانه ډول سره حل کړي .

د ۱۹۴۷ کال د سېپتمبر په مياشت کي د پاکستان د گورنر جنرال خاص نماينده نواب زاده سعدالله خان کابل ته سفر وکړ . افغاني مقاماتو غوښتل چي د انگريزانو د صدر اعظم د توصيې پر اساس د صوبه سرحد پر موضوع د ده سره خبري وکړي . ده افغاني مقاماتو ته و ويل چي ده ته د داسي خبرو اجازه نه ده ورکړه سوي او ده صرف د لاندي اهدافو د تحقق په غرض کابل ته سفر کړې دې .

۱ - د انگريزانو د سفارت څخه هغه اسناد او اموال واخلي چي په پاکستان پوري اړه لري .

۲ - د پاکستان سفارت په کابل کي پرانيزي .

نواب زاده سعدالله خان دا هم و ويل چي د پاکستان دولت خان د انگيزانو د دولت وارث بولي . هغه تړون چي په ۱۹۲۱ کال کي د افغانستان او انگريزانو تر منځ لاس ليک سوی دی ، په هغه تړون کي د پيورنډ کرښه تانيد سوي ده ، پاکستان دغه تړون د افغانستان او پاکستان تر منځ مرعي الاجرا بولي . افغاني مقاماتو ده ته په جواب کي ويلي و چي پخواني تړونونه افغانستان د انگريزانوسره لاس ليک کړي و ، اوس بايد د پاکستان سره نوي تړونونه لاس ليک سي . په پای کي پر ځينو ټکو موافقه وسوه او افغانستان لازمه و بلل چي دمخه تر هغه چي د دواړو هيوادونو تر منځ سياسي مناسبات ټينگ سي افغانستان بايد خپل نماينده د خبرو له پاره کراچي ته و ليږي .

افغانستان نجيب الله خان د خبرو له پاره کراچي ته واستاوه . ده د ۱۹۴۷ کال د نومبر د مياشتي پر ۱۷ نيټي په کراچي کي د پاکستاني مقاماتو سره خبري پيل کړي ده په کراچي کي د امريکا د شا رژ دافير مسټر لوويس سره هم وليدل او هغه ته يي

د سرحد پر موضوع باندي د افغانستان دريځ تشرېح کړ . نجيب الله خان د پاکستان د سکرترجنرال اکرام الله سره د خبرو په وخت کي و ويل چي افغانستان آرزو نه لري چي د سرحد پښتانه د پاکستان څخه بيل کړي ، بلکه افغانستان غواړي چي پښتانه د ننه په پاکستان کي يوه مشخصه صوبه او داخلي آزادي و لري څو خپل سياسي وحدت او قومي هوويت له لاسه ورنه کړي او د پاکستان په نوروو صوبو کي ورک نه سي . د پاکستان سکرتر جنرال ، نجيب الله خان ته و ويل چي پاکستان غواړي چي د افغانستان په مرسته د سرحد د موضوع له پاره د حل يوه لاره پيدا کړي .

په ۱۹۴۹ کال کي د پاکستان گورنر جنرال خواجه ناظم الدين په پېښور کي و ويل چي آزاد سرحد د پاکستان نه بيليدونکي برخه ده . د خواجه ناظم الدين دغي وينا د افغانستان او پاکستان د مناسباتو په تاريخ کي يو نوی باب خلاص کړ ، چي تر دغي وينا وروسته د دواړو هيوادونو تر منځ ، سور جنگ پيل سو . (۳۹)

د پيورنډ د کرښي د پوري خوا پښتنو سره د افغانستان د خواخوږۍ څو ټکي

دلته راوړل کيږي :

- د امير حبيب الله خان د سلطنت په وخت کي د آزاد سرحد د پښتنو سره د خون شريکي او ورور گلوي علايقو پر بنا دوستانه او د خپلوې مناسبات پالل کيدل او په مهمو سياسي تصاميمو کي د سرحد د خلگو سره مشوره کيده . لکه چي په کال ۱۹۱۵ کي د سرحد پښتانه هم هغي لويي جرگي ته رابلل سوي وو چي په لومړۍ جهاني جنگ کي يي د افغانستان بي طرفي تثبيت کړه .

- د اعليحضرت امان الله خان د سلطنت په وخت کي د سرحدي قبایلو سره د افغانستان سياسي او فرهنگي علايق ورځ په ورځ ټينگيدل او د آسيا په دغه سيمه کي يي د مسلمانانو د آزادۍ او ملي خپلواکۍ جنډه پورته کړي وه .

- د محمد نادرشاه د سلطنت په وخت کي د سرحدي اقواموسره دوستانه علايق پالل کيدل ، محمد نادر شاه په (۱۹۳۱) د ۱۳۱۰ هـ ش کال د سرطان په مياشت کي د ملي شورا په افتتاحيه وينا کي و ويل ((۰۰۰ کولای سو و وايو چي سرحدي اقوام او مور د مذهب او قوميت په لحاظ يو شې يو . بنايي چي انگريزانو به د افغانستان سره د سرحدي اقوامو همدردۍ او د دوی سره د افغانانو ورور گلوي د پير و پخوانيو کلونو څخه ليدلي او تجربه کړي وي . مور د دغي همدردۍ څخه انکار نه سو کولای . د سرحدي اقوامو آرامي هروخت زموږ هيله ده)) (۴۰)

- اعليحضرت محمد ظاهر شاه د ۱۳۲۶ هـ ش کال (۱۹۴۷) افغانستان د خپلواکۍ د جشن په وينا کي په دي ارتباط و ويل ((... مور د آزادو قبایلو د سرنوشت څخه ببعلاقي پاته کيدلای نه سو، دوی ته بايد بي له قيد او شرطونو څخه د خپل سر نوشت د ټاکلو حق ورکړه سي))

پاکستان په ۱۹۴۹ کال دجون په مياشت کي خان عبدالغفار خان او د پښتنو نور مشران بنديان کړه ، په قبایلي ايجنسيو کي يي خپل عسکري قوتونه تقويه کړه ، او د افغانستان او پاکستان تر منځ د سولي د خبرو امکانات د منځه ولاړه .

افغانستان د ماوراي سرحد د پښتنو د حقوقو په ارتباط خپلي پالسي ته تغيير ورکړ چي د افغانستان په نوي پالسي کي د پښتنو د خپلي خوښي د آزادۍ د حق

غوښتنه تائيد کړه سوه .

په ۱۹۴۹ کال د آگست د مياشتې پر ۱۲ نېټې د افریديو د قوم په مرکز يعني تيرا کي د قبايلي اقوامو له خوا يوه جرگه جوړه سوه ، په دغې جرگې کي نه يوازي د پښتونستان ږغ پورته سو بلکه د پښتونستان نوم او بيرغ په دغې جرگې کي تثبيت سو دافغانستان دولت د قبايلي اقوامو د دغې فيصلې ملاتړ وکړ . تر دغې جرگې وروسته هر کال د آگست د مياشتې ۱۳ نېټه د پښتونستان د ورځي په نامه په ټول افغانستان کي نمانځله کيده .

د قبايلي اقوامودغه جرگه د پاکستان د عکس العمل موجب سوه . پاکستان پر مغلگي باندي چي د افغانستان خاوره ده ، بمباري وکړه .

په ۱۹۴۹ کال د آگست د مياشتې پر ۱۲ نېټې دافغانستان حکومت لويه جرگه راوغوښته دغې جرگې د ۱۸۹۳ کال د پيورنډ موافقتنامه د ۱۹۰۵ کال د امير حبيب الله خان سره د انگريزانو عهد نامه ، د ۱۹۱۹ کال د راولپنډي د سولي معاهده ، د ۱۹۲۱ کال د افغانستان او انگريزانو تر منځ عهد نامه ، لغوه کړي . دا ټول تړونونه په هغو سيمو پوري اړه لري چي د افغانستان او پاکستان تر منځ د نزاع موجب سوي دي . دغې لويې جرگې د پښتونستان د موضوع ملاتړ وکړ ، د افغانستان حکومت ته يې توصيه وکړه چي دغې ملي موضوع ته خاصه توجه وکړي .

وروسته د ۱۹۵۵ کال لويې جرگې د افغانستان حکومت ته واک ورکړ چي د سينتو د نظامي اتحاديې د احتمالي حملي د مخنيوي په خاطر دي د افغانستان له پاره وسله برابره کړي ، په دغه اساس د افغانستان حکومت د شوروي اتحاد او چکوسلواکيا څخه د نظامي مرستو غوښتنه وکړه . (۱ ۴)

د پښتونستان موضوع د افغانستان د راتلونکو حکومتونو د خارجي سياست اساس وگرځيدې د افغانستان د دغه سياست په مقابل کي د پاکستان د حکومت له خوا په وچه کي محصور افغانستان د ترانزيتي اموالو د نقل او انتقال په لاري کي ، رنگارنگ مشکلات ايجاد سوه چي افغانستان د خپل خارجي تجارت او انکشاف پر وړو د سامان آلاتو د راوړلو له پاره مجبور سو چي يو بل همسايه هيواد شوروي

٦ - د نظامي اتحاديو په وجه افغانستان تر فشار لاندې راغی

تر دوهم جهاني جنگ وروسته په آسيا کې لاندې دوي نظامي اتحاديې جوړې سوي چې هدف يې په دغې سيمې کې د شوروي اتحاد د نفوذ مخنيوی و . د افغانستان دوه ګاونډي هيوادونه لکه پاکستان او ايران د دغو اتحاديو غړي وو . دواړو نظامي اتحاديو په وچه کې محصور افغانستان له پاره پيري سياسي او اقتصادي ستونزې پيدا کړې او د افغانستان د خارجي سياست په تغيير کې يې مؤثر رول ولوباوه .

١ - د CENTO نظامي اتحاديې : په ١٩٥٥ کال کې د عراق او ترکيې تر منځ يو نظامي تړون لاس ليک سو ، چې د بغداد د اتحاديې په نامه يې شهرت درلود . يو کال وروسته پاکستان ، ايران او انگريزان په دغې اتحاديې کې شامل سوه . امريکا د مشاهد غړي په توګه د دغې اتحاديې سره همکاري کوله . په ١٩٥٨ کال په عراق کې نظامي کودتا و سوه په ١٩٥٩ کال کې عراق د دغې اتحاديې څخه و وت او د اتحاديې مرکز انقري ته انتقال سو ، چې وروسته د سينتو يا مرکزي اتحاديې په نامه ياديدی . حسنين هيکل ليکي ، په هغه وخت کې چې په عراق کې کودتا وسوه جمال عبدالناصر په يوګوسلاويا کې و . دغې کودتا د سيمي حالات پير بحراني کړه او ددې امکان موجود و چې امريکايان او انگريزان به خپلې قواوې په بيروت او عمان کې پلي کړي . د حالاتو سره د مقابلې په غرض جمال عبدالناصر سمدلاسه مسکو ته سفر وکړ . ده په مسکو کې د خرسچف د بوي پوښتنې په جواب کې وويل چې ((مونږ د عراق په کودتا خبروو او اوس د سينتو د اتحادي ټول اسناد د مصر لاس ته ورغلي دي)) شورويانو غوښتل چې دغه اسناد دوی ته ورکړه سي ولي جمال عبدالناصر ونه منله . (٤٣)

امريکايانو غوښتل چې افغانستان هم د دغې اتحاديې غړی سي ، خو افغانستان د ايران او پاکستان سره په مناسباتو کې ستونزې درلودلې . ايران د هلمند د رود د

اوبو څخه پيري اوبه غوښتي په داسي حال كي چي افغانستان د ايران دا غوښتنه نه سوه پر ځای كولاى . پاکستان د پښتونستان پر موضوع باندي د افغانستان سره خبرو ته نه حاضرېدې .

د افغانستان سياسي موقف داو تر څو چي د ايران او پاکستان سره اوسني مشكلات موجود وي ، افغانستان نه سي كولاى چي د دغو هيوادونو سره په اتحاديو كي شامل سي او افغانستان نه سي كولاى چي د يوه جهاني قوت يعني شوروي اتحاد په مقابل كي و دريري چي د هغه سره (۱۴۸۱) ميله اوږد سرحد لري .

د سينتو نظامي اتحاديه د معينواهدافو له پاره چي امريكايانو او انگريزانو غوښتل . جوړه سوې وه . خو د اتحاديي نورو غړو د غربي نړي اهداف په نظر كي نه نيول . دوى خپل اقتصادي او تخنيكي ودي ته متوجه وو ، نو ځكه په ۱۹۶۱ كال كي دغه اتحاديه منحله سوه او پر ځای يي د منطقوي انكشاف او همكارې اتحاديه R.C.D. جوړه سوه ، چي غړي يي ايران ، پاکستان او تركيي هيوادونه وو .

په ۱۹۶۳ كال كي افغانستان د ايران څخه د اقتصادي مرستو غوښتنه و كړه . ولي ايرانيانو افغانستان ته و ويل تر هغو چي افغانستان په (آر . سي . پي) كي شامل نه سي تر هغو به د افغانستان سره اقتصادي مرستي و نه سي .

۲ - د SEATO سيااتو نظامي اتحاديه په ۱۹۵۴ كال كي تاسيس سوه ، دا اتحاديه د آسيا د جنوب ختيز هيوادونو د مجموعي امنيت د پاره جوړه سوې وه . پاکستان ، فلپين ، تايلند ، استراليا ، نيوزيلند ، امريكا ، انگريزان او فرانسوي هيوادونه په دغي اتحاديي كي غړيتوب درلود . ولي د سيمي مهمو هيوادونو لكه هند ، اندونيزيا ، برما او ماليزي په دغي اتحاديي كي نه وو شامل سوي . (۴ ۴)

د اتحاديي د يوه تړون پر اساس كمبوديا ، لاوس او جنوبي ويتنام ، د اتحاديي تر نظامي چتر لاندې راوړل سوي وو . د ويتنام په جنگ كي د اتحاديي ټولو غړو د جنوبي ويتنام دفاع و نه كړه ، يوازي امريكا ، استراليا ، نيوزيلند او فلپين جنوبي ويتنام ته عسكرو وليږل .

پاکستان د سيااتو د نظامي اتحاديي څخه پير مستفيد سو ، پاکستان د اتحاديي په

ټولو غړو دا و منله چې د پيورنډ کړنښه د پاکستان بين المللي سرحد دی .
 په ۱۹۷۵ کال کې چې جنوبي او شمالي ويتنام سره يوځای سو ه په ۱۹۷۷
 کال کې د سياټو اتحاديې منحلې سو ه . (۴۵)

۷ - د عدم انسلاک نهضت

د نړې تر استعمار لاندې سيمو کې د مظلومو انسانانو د وحدت او همکاري هڅې
 پير اوږد او روښانه تاريخ لري ، چې دلته يې د ليکلو گنجائش نه سته . تر جهاني
 دوهم عمومي جنگ وروسته د اندونيزيا په شمول په آسيا او افريقا کې ، پير هيوادونه
 آزادۍ ته ورسيدل . د آزادۍ په وخت کې د اندونيزيا او هالينډ د لښکرو تر منځ
 خونړي جگړه پېښه سو ه .

د ۱۹۴۹ کال د جنوري په مياشت کې پنځلسو آسيایي هيوادونو په نوي ډلې کې
 يوه غونډه وکړه . په دغې غونډې کې دغو هيوادونو فيصله وکړه چې د هالينډ په مقابل
 کې به واحد دريځ غوره کوي . دغو هيوادونو دا فيصله هم وکړه چې په ملگرو ملتونو
 کې به د منځگړو په حيث خپلو همکاريو ته ادامه ورکوي . دغو هيوادونو د نړې د
 ستونزو د حل په لاره کې مخصوصا د کوريا د جنگ په ختمولو کې فعاله برخه
 واخستله . د هند صدر اعظم جواهر لال نهرو ، د اول وار له پاره د هيوادونو دغې
 همکاري ته د مثبتې بې طرفي نوم ورکړ . (۴۶)

د اندونيزيا صدر اعظم Ali Sastromidjojo لومړنې دولتي مشر و چې
 په ۱۹۵۳ کال د اگست په مياشت کې د خپل هيواد په پارلمان کې د اسيايي او
 افريقاني هيوادونو د ښې همکاري غوښتنه وکړه . د دغې وينا پر اساس د ۱۹۵۴ کال د
 اپريل په مياشت کې د اندونيزيا ، هند ، پاکستان ، سيلون او برما صدر اعظمانو ، د
 کولمبو په ښار کې يوه غونډه وکړه . هلته دوی فيصله وکړه چې يوه بله غونډه به د
 اندونيزيا د Bogor په ښار کې وکړي .

د بوگور په غونډې کې تصميم و نيول سو چې د باتدونگ کنفرانس ته ځني اسيايي
 او افريقاني هيوادونه را و بلل سي او لاندې ټکو ته بايد توجه و سي :

د دریمې نړۍ پر پرابلمونو به خبرې کیږي - پر نژادي توپیر او استعمار باندې به بحث کوي - د آسیایي او افریقایي هیوادونو تر منځ به همکاري جلبوي او د نړۍ د سولې سره به مرسته کوي .

د ۱۹۵۵ کال د اپریل د میاشتې د ۱۸ تر ۲۴ نیټې پورې د اندونیزیا د Bandung په ښار کې لاندې ۲۷ هیوادونو د باندونګ په تاریخي غونډې کې برخه واخسته .
افغانستان ، برما ، کمبودیا ، سیلون ، چین ، مصر ، حبشه ، گولډ کوسټ ، هند ، اندونیزیا ، ایران ، عراق ، اردون ، لاوس ، لبنان ، لیبیا ، نیپال ، شمالي ویتنام ، پاکستان ، فلپین ، سعودي عربستان ، سودان ، سوریه ، تایلند ، ترکیه ، جنوبي ویتنام او یمن . (۷)

د باندونګ په کنفرانس کې افغانستان فعاله برخه واخسته په دغه کنفرانس کې د افغاني هیات مشري ، سردار محمد نعیم خان پر غاړه درلوده .
د گډ ژوند پنځه اصولونه چې د باندونګ د کنفرانس له خوا تصویب سوه په لاندې ډول وو :

- ۱ - یو د بل د خاورې بشپړتیا او ملي حاکمیت ته به احترام کوي
 - ۲ - یو پر بل به تعرض نه کوي
 - ۳ - یو د بل په کورنیو چارو کې به مداخله نه کوي
 - ۴ - یو د بل سره به مرسته کوي
 - ۵ - په سولې کې به ژوند سره کوي
- دلته دا خبره د یادولو وړ ده چې پورته اصولونه یو کال پخوا د ۱۹۵۴ کال د اپریل د میاشتې پر ۲۹ نیټې ، د تبیت په مورد کې د جواهر لال نهرو او چو وین لای له خوا دغه پنځه اصولونه منل سوي وو .

حسنین هیکل په خپل اثر کې لیکي چې ((ټاکل سوي وه چې د ۱۹۵۶ کال د مارچ په میاشت کې د آسیایي او افریقایي هیوادونو د غورځنګ دوهمه غونډه ، دوهم باندونګ ، په الجزایر کې جوړ سي . شوریانو ادعا کوله چې دوی یو آسیایي هیواد دی او باید د الجزایر په غونډې کې برخه واخلي ، ولي چینایانو به ویل چې شوروي

اتحاد يو اروپايي هيواد دی او په دغه کنفرانس کې د گډون حق نه لري ، چې په دغه وجه ددغه غورځنگ غړي پر دوو ډلو وویشل سوه . د چین صدر اعظم چاوان لای په کنفرانس کې د برخې اخستلو له پاره قاهرې ته رسیدلې و چې د جون د میاشتې پر ۹ ۱ نیټې هوارې بومدین د بن بلا پر ضد په الجزایر کې کودتا وکړه او د آسیایي او افریقایي هیوادونو د غورځنگ دغه غونډه وځنډیدله (((۸ ۴)

شپږ کاله وروسته د ۱۹۶۱ کال د سېتمبر د میاشتې په لومړي ورځ د ناپیلو هیوادونو بل کنفرانس د یوگوسلاویا په مرکز بلگراد کې جوړ سو . په دغه کنفرانس کې د افغاني هیات مشري محمد داود خان پر غاړه درلوده .

د بلگراد کنفرانس د سیمې پر اساس نه بلکه د عدم انسلاک د اصولو پر اساس جوړ سوې و . هغه هیوادونه چې د نظامي اتحادیو غړي وو دغه کنفرانس ته دعوت نه سوه . د افریقا هغه هیوادونه چې د فرانسې سره یې نژدې اړیکې درلودل په دغه کنفرانس کې د اشتراک څخه محروم سوه . پاکستان او ایران دواړه ، کنفرانس ته و نه بلل سوه .

د بلگراد په کنفرانس کې د اشتراک له پاره د استریا ، سویډن ، آیرلینډ او لاتیني امریکا څلوروو هیوادونو ته بلن لیکونه استول سوي وو . د دغو هیوادونو څخه کیوبا یو لوی هیات کنفرانس ته لیرلې و . برازیل ، بولوویا او اکوادور ، د مشاهد غړو په ډول په کنفرانس کې برخه واخسته .

د بلگراد په کنفرانس کې لاندې ۲۴ هیوادونو گډون درلود :

افغانستان ، د الجزائر جلاوطن حکومت ، برما ، کمبودیا ، گینې ، کیوبا ، قبرس ، حبشه ؛ گانا ، گینې ، هند ، اندونیزیا ، عراق ، لبنان ، مالي ، مراکش ، نیپال ، سعودی عربستان ، سومالیه ، سودان ، تونس ، عربي امارات ، یمن او یوگوسلاویا . (۹ ۴)
اوس دغه کنفرانس ۱۱۳ اصلي او ۱۳ مشاهد او ۲۷ میلمانه غړي لري اوس د دغه نهضت په کنفرانس کې ۲۴ بین المللي مؤسسي برخه اخلي چې د هغو د جملي څخه ۶ مشاهدي او ۸ میلمني مؤسسي دي . (۵۰)

۸ - د شورا لنډه تاريخچه

د افغانستان لومړي شورا په ۱۹۳۰ کال د سېپتمبر په مياشت کې د محمد نادر خان د سلطنت په وخت کې جوړه سوې وه ، دغې شورا (۱۱۱) غړي درلودل . د شورا ريس عبدالاحد خان مایار د پاچا له خوا انتصاب کړ سو ، پر دغه انتصاب باندي مشهوره ملي مبارز د کندهار وکیل ارواښاد عبدالعزيز خان الکوزي اعتراض وکړ ، او ده د شورا د ريس ټاکل د کیلانو خپل کار بللی و ، چې ددغه اعتراض په وجه بابا عبدالعزيز خان د شورا د غړيتوب څخه و ایستل سو ، په سر کې دی خارجه وزارت ته ولیږل سو او وروسته بندي کړ سو او (۱۳) کاله په محبس کې پاته سو او هلته يې پيري روحي او جسمي شکنجي وليدلي (۵۱)

د شورا اوومه دوره د افغانستان د پارلماني مبارزاتو په تاريخ کې ځانگړی ځای لري ددغې دورې د ملي مبارزينو شمير (۵۰) کسانو ته رسيدی . پوهاند عبدالحی حبيبي مير غلام محمد غبار ، گل پاچا الفت او عبدالرحمن محمودي په دغې دورې کې وکیلان وو . د اوومې دورې ريس عبدالهادي خان داوي و .

د شورا لومړی ۱۱ دورې هره يوه د (۳) کلونو له پاره وه ، تر ۱۹۶۴ کال وروسته د ديموکراسۍ په دورې کې ، شورا به (ولسي جرگې او مشرانو جرگې) دواړو ته ويل کيدل ، چې (۱۲) او (۱۳) تقينې دورې به د (۴) کلونو له پاره وي . په دغو دوو تقينې دورو کې به د ولسي جرگې د غړو شمير (۲۱۶) وکیلان وو .

د شورا او ولسي جرگو ريسان لاندي کسان وو :

عبدالاحد خان مایار ، عبدالهادي خان داوي ، عبدالرشيد خان الکوزی ، محمد نوروز خان ، ډاکټر عبدالظاهر او ډاکټر محمد عمر وردگ .

د شورا دغه ۱۳ تقينې دورې د محمد داود خان په کودتا سره پای ته ورسيدلي

د لومړي فصل يادداشتونه

۱ - مروت ، فضل الرحيم ، په افغانستان کې د کمونيزم ظهور او تکامل ، د کتاب د

مقدمي څخه .

۲ - غبار ، مير غلام محمد ، افغانستان در مسير تاريخ ، لومړې ټوك، مخ ۴ ۴ ۴

۳ - همدا اثر ، مخ ۴ ۴ ۴

۴ - همدا اثر ، مخ ۴ ۴ ۶

۵ - همدا اثر ، مخ ۷

۶ - همدا اثر ، مخ ۴ ۴ ۵

۷ - مروت ، پورته ياد شوې اثر، مخونه د ۷ څخه تر ۹ پوري

۸ - غبار ، پورته ياد شوې اثر ، مخ ۶ ۸ ۷

۹ - همدا اثر ، مخ ۶ ۸ ۸

۱۰ - ۱ - كاكړ ، محمد حسن ، سياسي تاريخ... مخ ۱ ۱ ۱

۱۱ - ۱ - سايكس ، پرسي ، د ډيورنډ بيوگرافي ، مخونه ۲۰۵ څخه تر ۲۱۷

۱۲ - ۱ - مروت ، ذكر شوې اثر ، مخ ۳ ۲

۱۳ - ۱ - غبار ، ذكر شوې اثر ، مخ ۶ ۹ ۲

۱۴ - ۱ - مروت ، ذكر شوې اثر ، مخ ۳ ۱

۱۵ - ۱ - كاكړ ، ذكر شوې اثر ، مخ ۱ ۱ ۲

۱۶ - ۱ - همدا اثر ، مخ ۱ ۶ ۱

۱۷ - ۱ - غبار ، ذكر شوې اثر ، مخ ۶ ۹ ۰

۱۸ - ۱ - همدا اثر ، مخ ۶ ۹ ۶

۱۹ - ۱ - مروت ، ذكر شوې اثر ، مخ ۳ ۱

۲۰ - ۲ - مبارز، عبدالحميد ، تحليل واقعات سياسي افغانستان ، مخ ۲ ۸ ۱

۲۱ - ۲ - پولادا ، افغانستان او امريكا ، مخ ۳ ۶

۲۲ - ۲ - همدا اثر ، مخ ۳ ۸

۲۳ - ۲ - همدا اثر ، مخ ۴ ۰

۲۴ - ۲ - همدا اثر ، مخ ۴ ۱

۲۵ - ۲ - مروت ، ذكر شوې اثر، مخ ۲ ۷ ۰

- ۲۶ - مروت ، همدا اثر ، مخونه د ۲۷۰ څخه تر ۲۷۱
- ۲۷ - همدا اثر ، مخ ۲۷۰
- ۲۸ - همدا اثر ، مخ ۲۷۱
- ۲۹ - همدا اثر ، مخ ۲۷۱
- ۳۰ - همدا اثر ، مخ ۲۷۲
- ۳۱ - همدا اثر ، مخ ۲۷۳
- ۳۲ - همدا اثر ، مخ ۲۷۳
- ۳۳ - همدا اثر ، مخ ۳۰۶
- ۳۴ - همدا اثر ، مخ ۲۷۳
- ۳۵ - همدا اثر ، مخ ۲۷۳
- ۳۶ - همدا اثر ، مخ ۲۷۳
- ۳۷ - نعيم ، محمد عزيز ، د مجاهد ولس د ۱۹۹۶ کال د جولای د مياشتي گڼه
- ۳۸ - نعيم ، د مجاهد ولس د ۱۹۹۶ کال د سېتمبر د مياشتي گڼه
- ۳۹ - همدا اثر .
- ۴۰ - ځلمې ، محمد ولي ، د افغانستان او روسيې د سيا سي روابطو لنډه تاريخچه
مخ ۱۸۰
- ۴۱ - غوث ، عبدالصمد ، د افغانستان سقوط ، مخ ۷۳
- ۴۲ - مبارز ، ذکر شوې اثر مخ ۲۸۱
- ۴۳ - هيكل ، حسنين ، ابوالهول او كميسار ، د محمد آصف اكرام ژباړه په ۱۹۶۷ کال
کي خپور شوی ، مخونه ۹۶ تر ۱۰۴
- ۴۴ - د امريکا دايرت المعارف ، شېرم ټوک ، مخ ۱۸۷
- ۴۵ - همدا اثر ، ټوک ۲۵ مخ ۳۴۲
- ۴۶ - د مارلين لورانس تصحيح ، بيطرفي او عدم انسلاک ، مخ ۴
- ۴۷ - همدا اثر ، مخ ۲۴۶
- ۴۸ - هيكل ، ذکر شوې اثر مخ ۱۵۱

٤٩ - د لورانس ذکر شوې اثر ، مخ ٩ ٢٤

٥٠ - د نانا سفرنا ؛ د خطابي متن ، د عدم اسلاك نهضت ، مخ ٢

٥١ - غبار - ذکر شوی اثر - مخ ١٠٤ دوهم ټوک

دوهم فصل

ب : د محمد داود خان د صدارت دوره

١ - د محمد داود خان حکومت

١٩٥٣ - ١٩٦٣

ارواښاد محمد داود خان د سردار محمد عزيز خان زوی دی ، په ١٩٠٩ کال په کابل کې زیږیدلی دې . ده متوسطه تحصیلات د استقلال په لیسې کې سر ته رسولې دي . په فرانسي کې یې د مهندسي په څانګې کې درس ویلې دې او د کابل په نظامي تعلیمګاه کې یې نظامي زده کړه کړې ده .

دی په ١٩٣٤ کال د مشرقي د ولایت ، نایب الحکومه سو . په ١٩٣٥ کال د کندهار د ولایت د نایب الحکومه په حیث مقرر سو ، د ١٩٣٩ کال څخه تر ١٩٤٧ کال پورې د مرکزي قواوو قوماندان و . په ١٩٤٨ کال کې د یوه کال له پاره داخله وزیر سو ، د څه مودې له پاره په پاریس کې افغاني سفیر و . د ١٩٤٩ کال څخه تر ١٩٥٣ کال پورې د شاه محمود خان په کابینې کې دفاع وزیر و .

محمد داود د ١٩٥٣ کال د سېتمبر پر شپږمې نېټې ، د کابینې په جوړولو مؤظف

کړ سو . دی یو وطن پرست او د عیاشي او رشوت خوري څخه یو مبرا افغان و ، صادق مسلمان او پیر باتقوا و . دی د رهبري سوي اقتصاد طرفدار و او په عین حال کي یي زمینداري او خصوصي سرمایه داري هم تقویه کوله . دی د هغو کسانو سره چي امتیازات یي د خان له پاره غوښتل ښه نه و ، حتی ده د خپل فامیل د امتیازاتو سره مخالفت کاوه ، ده د خپل نامه څخه د والاحضرت لقب رسما لیري کړی و .

محمد داود خان غوښتل چي د افغانستان څخه یو مترقي ، د سیاسي ، اقتصادي او اجتماعي پلوه پر خپلو پښو ولاړ هیواد جوړ سي . ده غوښتل چي په هیواد کي دي افراط او تفریط وړک سي او د ژوندانه په وسیلو کي د منظمو اقتصادي او سیاسي پلانونو په جوړولو سره تعدیلات منځ ته راسي .

په خارجي سیاست کي ده د افغانستان د گوشه گیري او عنعنوي منزوي سیاست څخه د نیکمرغه او هوسا ژوند کولو په هڅه مخ واړاوه . (۱)

په دغه وخت کي چي محمد داود خان د افغانستان صدر اعظم سو په نړي او سیمي کي پیر لوی او عظیم تحولات رامنځ ته شوي وو .

د دوهم جهاني جنگ په نتیجه کي المان ، جاپان او ایتالیا ماته و خوړله ، د نړی دوه نور استعماري قوتو نه لکه انگریزان او فرانسه په جنگ کي پیر متضرر سوه او خپل مستعمرات یي له لاسه ورکړه . دوو نورو جهاني قوتونو لکه امریکا او شوروي اتحاد په نړی کي ظهور و موند .

امریکا چي د جنگ د میدان څخه لیري و ، په جنگ کي پیر متضرر نه سو . امریکا د لویدیزي اروپا د هیوادونو په حمایه او آزادولو کي لویه برخه واخسته . د جاپان د یوریشیما او نکا سا کي پر ښارونو یي اتومي وسله استعمال کړه او جاپان یي د جگړي پریښوولو ته مجبور کړ . په جنوب ختیځ کي یي تر فلپین پوري د جاپان متصرفات و نیول .

شوروي اتحاد هم د یوه فاتح هیواد په بڼه پر ختیځي اروپا او نیمایي کوریا باندي مسلط سو . چین چي د شوروي اتحاد متحد و هغه هم په دغه وخت کي خپل انقلاب ثمر ته ورساوه . (۲)

د انگريزانو د دوهم جهاني جنگ د وخت صدر اعظم Wiston Churchill د ۱۹۴۶ کال د مارچ د مياشتي پر پنځمي نيټي ، د امريکا د ۲۲ موزوي د ايالت په ويسټمنسټر کالج کي په خپل يوې مشهورې وينا کي چي د وسپنيزه پردې په وينا شهرت لري ، د نړي ټول هيوادونه د کمونيزم راتلونکو خطرونو ته متوجه کړه . چي تر دغې ويناوړسته په نړي کي سوږ جنگ پيل سو . (۳)

امريکايانو د دي له پاره چې په نړۍ کې د شورويانو د نفوذ او پراختيا مخه و
نيسي ، د شوروي اتحاد پر شا او خوا يې د NATO, SEATO, CENTO نظامي
اتحادي جوړې کړې دا اتحادي د غربي اروپا ، منځني آسيا او د آسيا تر جنوب ختيز
پوري د يوه ځنځير په شکل سره تړلي سوي وې ، چې پاکستان او ترکيه د دغه ځنځير
د اتصال کړې وې . شورويانو د ناتو د اتحادي سره د مقابلي له پاره ، د ختيزي اروپا
د هيوادونو په گډون د وارسا نظامي اتحادي جوړه کړه .

نوو آزاد سوو هیوادونو د خپل اقتصادي پرمختیا او ملي حاکمیت د خوندي ساتلو له پاره فیصله وکړه چې د ختیز او لویدیځ قوتونو په نظامي او مفکوروي پلو تېلو کې نه شاملېږي . او د ځان له پاره یی د عدم انسلاک لاره غوره کړه ، دوی په دې فکر کی

سوه چي آزاد شوي هيوادونه بايد يو د بل سره نژدي سي ، آزاد قضاوت ولري او په جهاني مسايلو کي فعاله برخه واخلي . په دغه اساس د عدم انسلاک د نهضت لومړې غونډه په ۱۹۵۵ کال کي په باندونگ کي جوړه سوه .

په شوروي اتحاد کي چي د ستالين تر مړيني وروسته يو څه تحولات راغلي وو ، دوی نوو آزاد سوو هيوادونو ته د نژديوالي په غرض ، په خپل خارجي سياست کي د گډ ژوند پالسي غوره کړه . څرنگه چي د عدم انسلاک مفکوره د خارجي استعمار او استثمار پر ضد مفکوره وه او په نظامي اتحاديو کي د شمول مخالف و ، نو دا دواړه ټکي د شورويانو د تائيد وړ وو خو غربي هيوادونو دا دواړه ټکي په خپل ضد بلل . شورويانو د ناپيلو هيوادونو سره اقتصادي او فرهنگي مرستي پيل کړي او د دغه نهضت د پياوړي کولو له پاره يي پيري هلي ځلي و کړي .

د دوهم جهاني جنگ په نتيجه کي د هند نيمه وچه هم آزاده سوه ، او د هند او پاکستان هيوادونه هم جوړ سوه . څرنگه چي د نړي په پيرو سيمو کي د انگريزانو ځای امريکايانو و نيوي نو په دغه اساس پاکستان د امريکا يو متحد هيواد سو .

په دغي مرحلي کي افغانستان د دوو لويو قطبونو تر منځ چي امريکا او شوروي اتحاد وو واقع سو . افغانستان ته پيره مشکله سوه چي يوي خوا ته ولاړ سي او د بل جهاني قوت په مقابل کي و دريري . د پورته ذکر سوو علتونو په وجه ، افغانستان خپل پخواني ځنثي عنعنوي خارجي سياست پرېښووی ، او د نوو آزاد سوو هيوادونو په پله کي و دريد او په ۱۹۵۵ کال کي يي د باندونگ په کنفرانس کي فعاله برخه واخستله .

څرنگه چي په دغه وخت کي د سيمي سياسي او نظامي حالاتو تغيير کړي و ، افغانستان د خپل استقلال ، د خاوري تماميت او ملي امنيت د ساتلو له پاره مجبور سو چي د امريکا څخه د وسلو د را نيولو غوښتنه و کړي ، ولي امريکا ، افغانستان ته د نظامي مرستو د ورکولو څخه پډه و کړه . دوی افغانستان ته و ويل ، ترهغو چي افغانستان د پاکستان سره مخالف وي ، امريکا د افغانستان سره نظامي مرستي نه سي کولای .

په ۱۹۵۴ کال کې د امریکا د جمهور رئیس مرستیال Richard Nixon افغانستان ته سفر وکړ او د افغانستان سره یې د نظامي مرستو مخالفت اعلام کړ او د امریکا مرستي یوازي د هلمند د ناوي د انکشاف مرستو ته محدودې پاته سوي .

د امریکا د خارجه وزارت مرستیال George McGhee په خپل کتاب کې لیکلي دي چې ((په ۱۹۵۱ کال کې سردار محمد نعیم خان ما ته و ویل چې زه نن د دي له پاره ستا دفتر ته راغلی یم چې د نظامي مرستو په ارتباط ستاسې سره خبرې وکړم ، چې که امریکا د افغانستان له پاره نظامي مرستو ته حاضر نه سي ، افغانستان مجبوره دې چې د نظامي مرستو له پاره د شورویانو سره خبرې وکړي) دی اضافه کوي چې (ما سمدلاسه خپل سکرتر ته و ویل چې د شوروي اتحاد د سفارت د تلیفون نمره پیدا کړي او ما ته یې راکړي ، ده دا کار وکړ . ما د شوروي د سفارت د تلیفون نمره پر کاغذ و لیکله او هغه مې سردار محمد نعیم خان ته ورکړه) (۴)

افغانستان د امریکا څخه تر هغه وخته مخ وانه پراوه ، تر څو چې امریکا د افغانستان مخالف هیواد ، پاکستان سره پيري نظامي او نوري مرستي وکړي . د امریکا خارجه وزیر John Foster Dulles چې د عدم انسلاک د نهضت دبنمن و ، په ۱۹۵۶ کال د جون د میاشتي پر ۹ نیټې په یوگوسلاویا کې وویل ((هر هغه هیواد چې د امریکا ملگرې نه وي هغه هیواد د امریکا دبنمن دی)) دده په قول تر هغو چې افغانستان د سینتو د اتحادیې غړی نه سي ، امریکا افغانستان د خپل ملگرو په لیست کې نه شاملوي .

محمد داود خان په پیره میرانه مقاومت وکړ او د نړي د ناپیلو هیوادونو سره و درید او په دي لاري کې یې لوی گامونه واخستل . دی مجبور سو چې د مرستو له پاره شوروي اتحاد ته مخ واړوي . ده په ۱۹۵۳ کال کې د شوروي اتحاد صدر اعظم بولگانین او د کمونسټ گوند منشي خرسچف افغانستان ته دعوت کړه . شوروي اتحاد سل ملیونه پالره په دوه نیم فیصده تکتانه ، افغانستان ته پور ورکړ . افغانستان لومړنی اقتصادي پلان پیل کړ ، چې په هغه کې د کابل د ښار د سپرکانو قیر ، د څښلو د اوبو شبکې ، د کابل د سیلو اعمار ، د جنگلک فابریکې ، د اوبو بندونه ، د برق

توليدات ، د لويو لارو جوړول، د سالنگ تونل ، د کابل هوايي ميدان او څو نوري پروژي جوړي سوي .

وروسته تر هغه دوهم اقتصادي پلان ته توجه و سوه ، د دغه پلان د تطبيق له پاره د فني پرسونلو او متخصصينو کمبود و . د دغي نقيصي د رفع کولو له پاره د معارف پير فارغان د تحصيل په غرض شوروي اتحاد او د شرقي اروپا نورو هيوادونو ته د تحصيل له پاره واستول سول . او په عين حال کي افغاني محصلين ، هند او غربي اروپا ته هم و ليږل سول . محمد داود خان غوښتل چي د ټولو هيوادونو سره ، ښه مناسبات ولري خو ځني هيوادونه د امريکا تر تاثير لاندې وو ، نو ځکه يي د افغانستان سره لازمي مرستي نه کولي . (۵)

په ۱۹۵۵ کال کي د پاکستان مرکزي حکومت ، په لويديز پاکستان کي يو يونټ اعلان کړ ، په دغه يونټ کي صوبه سرحد او بلوچستان دواړه په پنجاب پوري وتړل سول . په کابل ، جلال آباد او کندهار کي د يو يونټ پر ضد مظاهري و سوي او مظاهره کونکي د پاکستان په سفارت ورننوتل ، د سفارت ښيښي يي ماتې کړي او د هغه هيواد بيرغ ته يي اور واچاوه .

پاکستان په مقابل عمل لاس پوري کړ، پاکستانيان په پېښور کي په افغان بيلپنګ ورننوتل او د هغي ودانې په دهليزو نو کي يي د تفنگچي فيرونه وکړه .

دلته دامطلب د ليکلو وړ دې چي په (افغان بيلپنګ) کي د افغاني قونسلگرې او وکالت التجاري دفترونه وو ، د پاکستانيانو تر تجاوز وروسته افغان بيلپنګ يي د مرکز د اجازي څخه په پېښور کي د افغاني مامورينو له خوا رنگ او ترميم کړ سو چي په دغه وجه د تجاوز آثار د منځه ولاړه . په پېښور کي د افغاني مامورينو دغه عمل د خارجه چارو د وزارت د انزجار باعث سو ، خارجه وزارت د عبدالرحمن پژواک په مشري يو هيأت پېښور ته وليږې ، د تحقيق په وخت کي قونسل غلام حسن ساپي د ملامتي با ر پر وکيل التجار عبدالرزاق فراهي واچاوه او وکيل التجار د سردار محمد نعيم خان تر پير قهر او غضب لاندې راغی او د کاره څخه ليري کړ سو .

د دغه کال د سېپتمبر په مياشت کي د سعودي عربستان ، مصر او عراق د دوستانه

هڅو په نتیجه کې ، په کابل ، جلال آباد او پېښور کې د افغانستان او پاکستان بیرغونه د دواړو هیوادونو د گډ هیات له خوا ، جگ کړل سوه .

په ۱۹۵۵ کال کې په کابل کې یوه لویه جرگه جوړه سوه ، دغې لویې جرگې حکومت ته توصیه وکړه چې د نظامي اتحادیو د احتمالي تجاوز د مخنیوي په خاطر باید د افغانستان اردو تقویه سي . دغې لویې جرگې د افغانستان د خارجي سیاست په تغییر کې مهم رول ولوباوه .

په ۱۹۵۶ کال د آگست د میاشتي پر ۲۵ نیټې د وسلو اخستلو لومړې قرار داد د شوروي اتحاد او چکوسلواکیا سره لاس لیک سو .

په ۱۹۵۶ کال کې د افغانستان او چین تر منځ سیاسي مناسبت ټینگ سوه ، د چین هیواد د افغانستان سره اقتصادي او تخنیکي مؤثري مرستې وکړي .

په ۱۹۵۶ کال کې د افغانستان او امریکا تر منځ د هلمند د ناوې د پراختیا له پاره د یو نیم ملیونودالرو په اندازه د یوه پور قرار داد لاس لیک سو .

په ۱۹۵۸ کال کې غربي المان د افغانستان سره د قدر وړ مرستې وکړي .
په ۱۹۵۸ کال کې صدر اعظم محمد داود خان ، امریکا ته سفر وکړ . ده هیله درلوده چې امریکا به افغانستان ته نظامي مرستې ورکړي ، ولي امریکا پر خپل موقف ټینگ پاته سو او د افغانستان سره یې نظامي مرستې و نه کړي .

په ۱۹۵۹ کال کې افغانستان د فرانسې او جاپان ، او په ۱۹۶۰ کال کې د ایتالیا سره اقتصادي او فرهنګي قرار دادونه لاس لیک کړه .

د ۱۹۵۹ کال د نومبر په میاشت کې د امریکا جمهور رئیس ایزن هاور کابل ته سفر وکړ .

په ۱۹۶۱ کال کې محمد داودخان د ناپېلو هیوادونو په غونډې کې چې په بلګراد کې جوړه شوي وه ، برخه واخستله .

د امریکا په مرستو کې د کابل - کندهار او سپین بولدک د لویو لارو ساختماني چارې ، د کابل - تورخم لویه لاره ، د کابل پوهنتون ودانې او د هلمند د ناوې د پراختیا پروژې شاملې وي .

افغانستان ته د شوروي اتحاد د پورونو اندازه د ۱۹۵۶ کال څخه تر ۱۹۶۵ کال پوري ، يونيم ملياردو دالرو ته ورسیده . (۶)

په پای کې دا مطلب د ذکر وړ دي چې د افغانستان په دوهم اقتصادي پلان کې د تیلو او گازو تولید ته د اولیت حق ورکړ سو .

د محمد داود خان د حکومت ترکیب

۱۹۶۳-۱۹۵۳	محمد داود خان	صدر اعظم
۱۹۶۳-۱۹۵۳	علي محمد خان	لومړې مرستیال
۱۹۶۳-۱۹۵۳	سردار محمد نعيم	دوهم مرستیال
۱۹۶۳-۱۹۵۳	سردار محمد نعيم	خارجہ وزیر
۱۹۵۳-۱۹۵۳	جنرال محمد عارف	د دفاع وزیر
۱۹۶۳-۱۹۵۳	محمد داود خان	
۱۹۵۵-۱۹۵۳	محمد داود خان	داخله وزیر
۱۹۵۸-۱۹۵۵	عبدال حکیم شاه عالمي	
۱۹۶۳-۱۹۵۸	سید عبدالله خان	
۱۹۵۵-۱۹۵۳	نه و	عدليه وزیر
۱۹۶۳-۱۹۵۵	سید عبدالله خان	
۱۹۵۷-۱۹۵۳	عبدالملك عبدالرحيمزې	د ماليې وزیر
۱۹۶۳-۱۹۵۷	عبدالله ملکيار	
۱۹۵۴-۱۹۵۳	عبدالرؤف حيدر	د تجارت وزیر
۱۹۵۷-۱۹۳۵	عبدالملك عبدالرحيمزې	
۱۹۵۸-۱۹۵۷	عبدالله ملکيار	
۱۹۶۳-۱۹۵۸	غلام محمد شیرزاد	

۱۹۵۵-۱۹۵۳	ډاکټر عبدالمجيد خان	د پوهني وزير
۱۹۶۳-۱۹۵۵	ډاکټر علي احمد پوپل	
۱۹۵۵-۱۹۵۳	عبدالحكيم شاه عالمي	د فوايد عامي وزير
۱۹۶۳-۱۹۵۵	محمد کبير خان	
۱۹۵۵-۱۹۵۳	ډاکټر غلام فاروق خان	د روغتيا وزير
۱۹۵۸-۱۹۵۵	ډاکټر عبدالظاهر خان	
۱۹۵۴-۱۹۵۳	عبدالحكيم شاه عالمي	د مخابراتو وزير
۱۹۶۳-۱۹۵۴	محمد مريد خان	
۱۹۶۳-۱۹۵۳	ډاکټر محمد يوسف خان	د کانو وزير
۱۹۵۸-۱۹۵۳	مير محمد يوسف خان	د کرنې وزير
۱۹۶۳-۱۹۵۸	غلام حيدر عدالت	
۱۹۵۵-۱۹۵۳	صلاح الدين سلجوقي	د مطبوعاتو مستقل رئيس
۱۹۵۶-۱۹۵۵	محمد هاشم ميوند وال	
۱۹۶۰-۱۹۵۸	سيد قاسم رشتيا	
۱۹۶۳-۱۹۶۰	محمد آصف سهيل	
۱۹۶۳-۱۹۵۷	محمد داود خان	د پلان وزير
— —	سيد شمس الدين مجروح	د قبایلو مستقل رئيس
(۷)		

۲ - د صدارت څخه د محمد داود خان استعفا

د ۱۹۶۳ کال د مارچ د مياشتې ۷ نيټه

پير افغانان د محمد داود خان د استعفا دليل دا بولي چې د افغانستان د صدارت په چوکي کي د پاچا اکاگان او د اکا زامن په نوبت مقررېدل ، چي تر محمد داود خان وروسته د مارشال شاه ولي خان د زوی ، سردار عبدالولي نوبت و او محمد داود خان نه غوښتل چي سردار عبدالولي د افغانستان صدر اعظم سي ، نو ده پاچا ته پېشنهاد وکړ چې د ۱۹۳۱ کال پر اساسي قانون تجديد نظر وسي ، په هيواد کي دي ديموکراسي راسي او خلگو ته دي د حزب جوړولو اجازه ورکړه سي .

دغه پله افغانان په دي عقيده هم دي ، چي د ديموکراسي په صورت کي به محمد داود خان يو لوي حزب جوړ کړي وای او د دغي لاري به دې بيرته قدرت ته رسيدلې وای او د يوه ملي قايد په څير به يي د پير وخت له پاره قدرت انحصار کړي وای . (په ۱۹۵۹ کال کي محمد داود خان د حقوقو د پوهنځي د شاگردانو په بوي ټولني کي چې زه هم هلته حاضر وم ، و ويل چې اوس د دي وخت رارسيدلې دې چي په هيواد کي د اقتصادي تحولاتو تر څنگ ، اجتماعي تحولات هم راورپل سي .)

محمد داود خان د ۱۳۴۱ ه . ش . کال د سرطان د مياشتې پر ۹ نيټې (۱۹۶۲) کال اعلیحضرت محمد ظاهر شاه ته يو پېشنهاد وړاندي کړ ، ده پر اساسي قانون داسي تجديد نظر پېشنهاد کړي و :

۱ - د قانون پوهانو يوه ټولنه دي جوړه سي ، چي د مشروطه شاهي پر اساس ، پر اساسي قانون باندې د سره کتنه وکړي او د اساسي قانون نوي مسوده دي ، حکومت ته وړاندي کړي .

۲ - د انتخاباتو او اساسي قانون نور متممه قوانين دي جوړ سي او حکومت ته دي

و سپارل سي .

۳ - د قوانينو د تصويب له پاره دي لويه جرگه راوغوښتله سي .

۴ - د قوانينو تر تصويب وروسته به په هيواد كې انتخابات كيږي .

۵ - نوي شورا به د يوه يا دوو احزابو پر اساس جوړيږي . د نوي شورا تر پرانستلو وروسته به اوسنۍ حكومت استعفا كوي او نوی حكومت به د چارو واك په لاس كې اخلي .

پاچا د ۱۳۴۱ هـ ش كال د سنبلې د مياشتې پر ۱۲ مې نيټې د محمد داود خان پېشنهاد ته داسې جواب و ليكي ((زه په پرنسيپ كې د ديموكراسي د راتلو سره موافقه لرم په دې چي دا كار زما د پلار محمد نادر خان د آرزوگانو څخه و)) پاچا د دغه كار عملي كيدل په بل وخت كې او د نوروو كسانو په وسيله ممكن بللې و . محمد داود خان د ۱۳۴۱ كال د جدي د مياشتې پر ۲۴ مې نټې ، د پاچا ليك ته په دې مفهوم جواب ليكلي و :

۱ - د افغانستان شاهي به مشروطه وي ، حكومت به پارلماني وي ، په هيواد كې به ديموكراسي راځي .

۲ - په اساسي قانون كې به د سلطنتي كورني حدود تثبيتيږي .

۳ - په اساسي قانون كې به فردي آزادي او شخصي ملكيت تضمينيږي .

۴ - په اساسي قانون كې به د دوو احزابو موجوديت پېشېښي كيږي . په پارلمان كې به د اكثريت حزب مشر ، د پاچا له خوا د حكومت په جوړولو ماموريت مومي .

۵ - دولت پر تقنينه ، قضائيه او اجرائيه قواوو وېشل كيږي .

۶ - يو شمير پوهان به د اساسي قانون د تسويد له پاره توظيف كيږي .

۷ - د اساسي قانون د تصويب له پاره به لويه جرگه راغوښتله كيږي .

۸ - سياسي احزابو ته به د فعاليت اجازه ورکوله كيږي .

پاچا د محمد داود خان وروستي ليك ته جواب و نه وايه او محمد داود خان د ۱۹۶۳ كال د مارچ د مياشتې پر درېمي نيټې ، خپله استعفا پاچا ته وړاندي كړه او پاچا د ده استعفا و منله او د ده استعفا يې د دغه كال د مارچ د مياشتې پر ۷ نيټې

اعلام کړه . او د ده پر ځای پاکټر محمد يوسف خان د افغانستان د صدر اعظم په حيث و ټاکل سو . (۸)

پاکټر محمد يوسف په ۱۹۸۸ کال کې په يوې مصاحبې کې داسې ويلي دي ((د سلطنتي کورني د زورورو اشخاصو له خوا په دغې کورني کې بې اتفاقي راغلي وه)) دی وايي ((پاچا غوښتل چې په کراره ، ځان د اکاگانو او د اکا د زامنو د تاثير څخه وباسي او په اصطلاح تشخص و کړي)) دې رياتوي (د کورني بل غړې ، سردار عبدالولي هم غوښتل چې څه کارونه ده ته ور و سپارل سي . محمد داود خان غوښتل چې حزب جوړ کړي او د حزب له لاري څخه بيرته قدرت ته و رسيږي)) دی زياتوي ((محمد داود خان د ديموکراسي په ارتباط پاچا ته يو پېشنهاد وړاندي کړ محمد داود خان ما ته و ويل چې پاچا زما پېشنهاد د ځانه سره جلال آباد ته وړې دي او ما ته يې جواب نه دې راکړي او ما پرون استعفا وکړه)) دی دا هم وايي چې ((پاچا غوښتل چې محمد داود خان په خپله استعفا وکړي او په دغه طريقه ځان د ده د شره څخه خلاص کړي)) (۹)

۳ - تر استعفا وروسته د محمد داود او پاچا مناسبات

دالاندي ټکي د ديموکراسي پر راوړلو باندې د پاچا او محمد داودموافقه نښي .
- پاکټر محمد يوسف د خپل صدارت د وخت په لومړۍ وينا کې ويلي دي چې د ده حکومت هغه اهداف په نظر کې نيسي چې محمد داود خان يې پېشنهاد کړي و (۱۰)
- محمد داود خان د صدارت ماڼي ته ورغی او د پاکټر محمد يوسف حکومت ته يې مبارکي و ويله . (۱۱)

- محمد داود خان په هغې وداعيه ميلمسټيا کې گډون وکړ چې د ده په وياړ جوړه سوې وه . (۱۲)

- محمد داود خان او سردار محمد نعيم خان ، د شهزاده محمد نادر د واده په مراسمو کې برخه اخستې وه . د دغو مراسمو عکس په دولتي ورځ پاڼو کې خپور سوی دی . (۱۳)

- د پل چرخي د نظامي تاسيساتو ځيني نقشي محمد داود خان ترتيب کړي وي چي تر استعفا وروسته محمد داود خان په خپله د دغو نقشو د تطبيق څارنه کوله .

- په قرغه کي د سپوږمې د رستورانټ نقشه محمد داود خان جوړه کړي ده او تر استعفا وروسته ده د دغي نقشي د تطبيق مراقبت کړی دی .

د ديموکراسي په وخت کي د پاچا او محمد داود خان مناسبات پير ژر داسي خراب سوه چي وروسته دوی يو د بل سره شخصي مراوده هم نه درلوده .

زما د وکالت په وخت کي په ١٩٧٠ کال کي پاچا د يو صحبت په ضمن کي ما ته و ويل ((د محمد داود سره زما فاميلي روابط پرې سوي دي او دا څلور کاله کيږي چي ما خپله خور چي د محمد داود ميرمن ده ، نه ده ليدلي))

د ديموکراسي د تطبيق په وخت کي د پاچا او حکومت ځينو اجرااتو محمد داود خان خوابدي کړي و . د مثال په توگه :

- د ډاکټر محمد يوسف حکومت د بنديانو د احوال معلومولو له پاره يو هيات وټاکي ، د دغه هيات خبر په مطبوعاتو کي خپور سو . دا خبر داسي تعبير سو چي گواکي د محمد داود خان حکومت پير خلگ غير قانوني بنديان کړي دي .

- تر استعفا وروسته محمد داود خان ، يوه ورځ د خان عبدالغفار خان د ليدلو له پاره د صدارت د گلخاني ماڼي ته ورغلی و . د هغه ځای مؤظفو اشخاصو محمد داود خان ته د قصر د ننوتلو اجازه نه وه ورکړي . خو پښتونستاني حباب خان چي هلته حاضر و دوی ته محمد داود خان معرفي کړی و . دوی په جواب کي ويلي و چي ((موږ ته امر شوی دی چي هېچا ته د ننوتلو اجازه ور نه کړو)) وروسته خان عبدالغفار خان د عذر غوښتلو له پاره د محمد داود خان کور ته ورغلی و . (١٤)

- رشتيا ليکي ، کله چي پاچا د محمد داود خان پيشنهاده سید شمس الدين مجروح ته ورکړه ، نو ده ته يي ويلي و چي د محمد داود خان پيشنهاده د نورو اسنادو په جمله کي تر غور لاندې و نيسي . پاچا دا هم ويلي وه چي د اساسي قانون د تسويد کميته ، بايد هيڅ خاص پيشنهاده په نظر کي و نه نيسي ، دغه کميته چې هرڅه د نن او سبا افغانستان له پاره لازم بولي په نوي اساسي قانون کي دي درج کړي ه

- د ۱۹۶۳ کال د مارچ په میاشت کې ، کله چې د اساسي قانون د تسوید د کمیټې غړي اعلان سوه ، د هغو په جمله کې حتی د محمد داود خان یوه ملګري ته هم ځای نه ورکړه شوی او په دې کمیټې کې څو داسې اشخاص تعیین سوي وو چې محمد داود خان هغوي ته په ښه سترګه نه کتل .

- د تسوید او مشورتي کمیټو له خوا د اساسي قانون د متن جوړول د ۱۹۶۴ کال د مې د میاشتې په لومړۍ ورځ پای ته ورسیدل . ډاکټر محمد یوسف د اساسي قانون مسوده د یوه لیک په ضمیمه د ډاکټر علي احمد پوپل په وسیله محمد داود خان ته وړاندې کړه . (۱۶)

محمد داود خان چې د دغې مسودې پیر مواد د خپل پخواني پیشنهاد سره موافق بلل هغه ټول یې تائید کړه . یوازې پر دوو ټکو باندې یې خپل نظر په دې مفهوم صدر اعظم ته و لیکې :

۱ - د مسودې د ۸۹ مادې په ارتباط محمد داود خان لیکلي وو ((په ولسي جرګې کې د اکثریت حزب مشر ، د پاچا له خوا د حکومت په جوړولو مامور کیږي))

۲ - د مسودې د ۲۴ مې مادې په ارتباط ، محمد داود خان لیکلي وه ((د پاچا د اکا زامن د سلطنتي کورنۍ غړي نه دي . د پاچا خور تر هغه وخته د سلطنتي کورنۍ غړی ده چې واده یې نه وي کړی)) (۱۷)

- په نوي اساسي قانون کې د محمد داود خان دواړه پیشنهادونه و نه منل سوه . د ۲۴ مې مادې په لومړۍ فقرې کې د پاچا د اکا زامن ، د سلطنتي کورنۍ غړي و بلل سوه ، د همدغې مادې په دریمې فقرې کې و لیکل سوه چې د سلطنتي کورنۍ غړې په سیاسي احزابو کې برخه نه سي اخستلای ، صدر اعظم یا وزیر نه سي کیدلای ، د شورا او سترې محکمې غړیتوب نه سي تر لاسه کولای .

د اساسي قانون مسوده د ۱۹۶۴ کال د سېتمبر د میاشتې پر نهمې نیټې ، لوي جرګې ته وړاندې سوه . په لويې جرګې کې د محمد داودخان د مخالفینو په تحریک ، پر ۲۴ مې مادې یو بل داسې قید علاوه سو چې ((د سلطنتي کورنۍ غړې د تل له پاره

د دي کورني غړی دی)) دا قيد د هغو شایعاتو په نتیجه کې پر ۲۴ مې مادي علاوه سو
چې ځينو اشخاصو تبلیغ کاوه چې که محمد داود و نه غواړي چې د سلطنتي کورني
غړی وي ، دی کولای سي چې ځان د دغي کورنی څخه و باسي (۱۸)

د اساسي قانون تر تصویب وروسته محمد داود خان متیقن سو چې د ده پر ضد
په دولت کې دسیسې کېږي ، نو دې د سلطنتي نظام دښمن سو .

په هغه وخت کې محمد داود خان نه غوښتل چې د افغانستان پاچا سي ده ارزو
درلوده چې د سیاسي حزب د جوړولو له لاري څخه ، لکه هر یو بل افغان د خپل هیواد
په چارو کې برخه واخلي .

دلته دا پوښتني مطرح کیدای سي :

- دا چا ته معلومه ده چې هغه حزب چې محمد داود خان جوړاوه ، هغه حزب به
حتماً د افغانستان په شورا کې اکثریت چوکې گټلي وای ؟

- سلطنت ولي ټینگار کاوه چې حتماً محمد داود خان د ده د آرزو پر خلاف ، د
سلطنتي کورني غړی وي ؟

- که محمد داود ته اجازه ورکړه سوي وای چې د خپل هیواد په سیاسي چارو کې
بي برخه اخستي وای آیا ده به کودتا کړي وای ؟

- که د افغانستان ټولو اتباعو ته د محمد داود خان په شمول د سیاسي فعالیت
اجازه ورکړه سوې وای او ټولو افغانانو د سیاسي مبارزو له لاري څخه د خپل هیواد
په چارو کې برخه اخستي وای ، دا یوه سمه لاره وه او امکان لري چې په هغه صورت
کې به په افغانستان کې د وروستیو بدو حادثاتو مخه هم نیوله سوی وای .

داو تر استعفا وروسته د محمد داود خان او محمد ظاهر شاه تر منځ د مناسباتو
داستان چې په پورته تفصیل وړاندې سو .

یوه ټوکه :

کله چې ډاکټر محمد یوسف صدر اعظم سو ، دی د خپلي کابینې د غړو سره د

یولسمي تقنیني دوري د شورا عمومي غونډې ته ورغی . په دغې غونډې کې د پلخمرې وکیل سردار عبدالرشید خان چې د مارشال شاه ولي خان نژدې دوست و ، د محمد داود خان د حکومت پر وزیرانو باندې انتقادونه وکړل ، په دغه سبب د شورا غونډه متشنجه شوه . د شورا رئیس ډاکټر عبدالظاهر د شلو دقیقو له پاره تفریح اعلان کړه . د تفریح په وخت کې ، یوه وزیر چې عسکري جنرال و ، ډاکټر عبدالظاهر خان ته و ویل ((ډاکټر صاحب ! ستاسې شورا پیره بې نظمې ده)) ډاکټر عبدالظاهر خان چې ظریف او حاضر جوابه سړې و ده ته یې په جواب کې و ویل ((بلې جنرال صاحب ! په رښتیا چې هیڅ عسکري قشله داسې بې نظمې نه وي)) (۱۸)

د دوهم فصل یادداشتونه

- ۱- خلې ، ذکر شوې اثر ، مخ ۱۷۲
- ۲- فرهنگ ، میر محمد صدیق ، افغانستان در پنج قرن اخیر ، مخ ۴۷۴
- ۳- د چرچل وینا چې په ۱۹۴۶ کال د مارچ پر ۵ د امریکا د مزوري د ایالت د ویسټمنیسټر په کالج کې کړې وه .
- ۴- پولادا ، ذکر شوې اثر ، مخ ۱۴۸
- ۵- مبارز ، ذکر شوې اثر ، مخ ۱۸۹
- ۶- مبارز ، ذکر شوې اثر ، مخ ۱۹۶
- ۷- فرهنگ ، ذکر شوې اثر ، مخ ۴۷۷
- ۸- حق شناس ، شیر احمد نصري ، دسایس و جنایات روس در افغانستان ، مخونه ۱۳۳ او ۱۴۳
- ۹- مجله خراسان ، مخ ۲۲
- ۱۰- کشککي ، صباح الدین ، دهه قانون اساسي ، مخ ۱۵
- ۱۱- خاطرات سیاسي سید قاسم رشتیا ، مخ ۱۵۱

- ۱۲ - کشککي ، ذکر شوې اثر ، مخ ۱۲
- ۱۳ - همدا اثر ، مخ ۱۴
- ۱۴ - زما مشاهدات
- ۱۵ - رشتيا ، ذکر شوې اثر ، مخ ۱۵۶
- ۱۶ - همدا اثر ، مخ ۱۷۷
- ۱۷ - د اساسي قانون مسوده چي محمد داود خان ترتيب کړي وه .
- ۱۸ - د يوه وکیل په قول

دوهمه برخه

دریم فصل

ج : د دیموکراسي دوره

۱ - د دیموکراسي دورې پیل

په افغانستان کي دیموکراسي دوره د صدارت څخه د محمد داود خان تر استعفا وروسته د ۱۹۶۴ کال د اساسي قانون په انفاذ سره پیل سوه چي د لسو کلونو له پاره يي ادامه ومنډله .

تر دي دمخه د شاه محمود خان د صدارت په وخت کي هم په هیواد کي ، دیموکراسي راغلی وه ، چي هغه دیموکراسي د صدر اعظم په شفاهي امر راغله او د ده په شفاهي امر له منځه ولاړه .

د دیمو کراسي دغه نوی نهضت په افغاني جامعي کي د راز راز عکس العملونو سره مخا مخ سو . پيرو افغانانو مخصوصا ځوان نسل د هغه ښه استقبال وکړ . د

هيواد په لويو ښارونو کي مظاهري کيدلي ، په کابل کي آزادي جريدې خپرېدې ،
پرسيايي جمعيتونه جوړ سوه او دولت پر دروو مستقلو قوو لکه اجرائيه، تقنينيه او
قضانيه و وېشل سو .

د دولسمي او ديارلسمي تقنيني دورو د شورا له پاره ، په هيواد کي آزاد انتخابات
وسوه چې د افغانستان خلکو خپل نماينده گان شورا ته واستول . په دغي دوري کي
پنځه حکومتونو د ولسي جرگي څخه د اعتماد رايه واخسته .

د دغي دوري لويه نقيصه دا وه چې د اساسي قانون متميم قوانين لکه د احزابو
اوامتماعاتواو داسي نور قوانين چې تفصيل يي د کتاب په بلي برخي کي ليکل سوی
دی ، د ديموکراسي دوري تر پايه ، توشيح او نافذ نه سوه .
دغه دوره د محمد داود خان په کودتا سره پای ته ورسيدله .

۲ - اساسي قانون

دري هفتي وروسته تر هغه چي صدر اعظم ډاکټر محمد يوسف په کار پيل وکړ
د ده په پېشنهاد د پاچا له خوا اوه کسيزه کمیته د نوي اساسي قانون د تسويد له پاره
و ټاکله سوه چي نومونه يي دادي :

سيد شمس الدين مجروح د مشر په توگه ، ډاکټر مير نجم الدين انصاري ،
ډاکټر عبدالصمد حامد ، محمد موسي شفيق ، سيد قاسم رشتيا ، مير محمد صديق
فرهنگ او حميدالله علي .

د تسويد د کميټي لومړې غونډه د ۱۹۶۳ کال د مارچ د مياشتي پر ۱۳ نيټي د
عدليي په وزارت کي جوړه سوه . کميټي د اساسي قانون د تسويد کار د ۱۹۶۴ کال د
فبروري په مياشت کي پای ته ورساوه او د تصويب له پاره يي د وزيرانو مجلس ته
وړاندي کړ . د وزيرانو مجلس فيصله وکړه چې دغه مسوده دي ، مشورتي کمیټي ته
وړاندي سي .

مشورتي کمیټه د ۲۸ غړو څخه جوړه سوې وه چي نومونه يي دا دي :
عبدالهادي داوی ، صلاح الدين سلجوقي ، عبدالمجيد خان زابلي ، خليل الله
خليلي نور احمد اعتمادي ، پوهاند محمد اصغر خان ، ډاکټر محمد آصف سهيل

محمد قدیر تره کی ، میر غلام محمد غبار ، پاکتر عبدالقیوم رسول ، احمد علي کھزاد ، عبدالرشید لطيفي ، امیرالدین شنسب ، صدیق الله رشتین ، غلام سرور رحيمي ، میرمن معصومه عصمتي ، پیغله کیرا نورزايي ، محمد هاشم مجددي ، محمد کریم نزيهي ، محمد ابراهم عفيفي ، محمد شاه ارشاد ، مولوي عبدالرب ، لعل محمد کاکړ ، مولوي غلام نبي کاموي ، پاکتر عبدالواحد سرامي ، عبدالکریم احراري ، محمد ظاهر خدران ، پاکتر خليل احمد ابوي .

مشورتي کمیټي د ۱۹۶۴ کال د مارچ د میاشتي په لومړي ورځ په کار پیل وکړ او په یوې میاشتي کې یې خپل کار پای ته ورساوه .

دواړو کمیټو د لوي جرگې د راغونښتو وخت ، د ۱۹۶۴ کال د دویمې موسم ، تثبیت کړ . دوی د لوي جرگې د غړو پر ترکیب هم یوه فیصله وکړه . دوی د افغانستان د عنعنوي لوي جرگې ، ترکیب او ماهیت ته تغیر ورکړ . دوی د لوي جرگې د غړو ترکیب او شمیر په لاندې ډول تثبیت کړ :

- د یولسمې تقنیني دورې د شورا غړي ۱۷۶
- د هرې انتخابي حوزې څخه به یو یو انتخابیږي ۱۷۶
- د اعیانو د مجلس غړي ۱۹
- د تمیز غړي ۵
- د حکومت غړي ۱۴
- د تسوید د کمیټې غړي ۷
- د مشورتي کمیټې غړي ۲۵
- د پاچا له خوا انتصاب شوي غړي ۳۴
- د ټولو شمیر ۴۵۶

د اګست د میاشتي پر ۱۴ نیټې د اساسي قانون مسوده په ورځ پانوکي خپره سوه او د ۱۹۶۴ کال د سېتمبر د میاشتي پر نهمې نیټې لویه جرگه د پاچا له خوا د سلامخاني په ماڼي کې پرانسته سوه . نوې اساسي قانون د دغه کال د سېتمبر د میاشتي پر ۲۰ مه د لويې جرگې له خوا تصویب سو او د اکتوبر د میاشتې پر لسمې

نيټي د پاچا له خوا توشيخ او نافذ سو .

مير غلام محمد غبار ، استاد صلاح الدين سلجوقي او ډاکټر محمد آصف سهيل ، د مشورتي کميټي په غونډو کي ، برخه وانه خسته .

سيد قاسم رشتيا ليکي ((زه د مير غلام محمد غبار کور ته د دي له پاره ورغلی وم چي دده څخه غوښتنه وکړم چي د مشورتي کميټي په غونډو کي برخه واخلي)) رشتيا زياتوي چي ((غبار زما په جواب کي و ويل چي زه د دغه جريان په حقيقت او د هغو کسانو په صداقت اطمینان نه لرم چي دغه جريان يي منځ ته راوړی دی)) غبار زياته کړه چي ((زما په فکر داهم لکه د شاه محمود خان د وخت يو عوام فريبانه لويه ده چي زه نه غواړم چي د دغي صحنې لوبغاړی وه سم))

رشتيا زياتوي چي ((زه نه پوهيږم چي دا کلمات د مير غلام محمد غبار فکر تمثيولي او که د ده عدم رضانيت ، زما او د فرهنگ په مورد کي ښکاره کوي چي داسي يو مهم ابتکار مو په لاس کي اخستی دی)) (۱)

۳ - د تسويد کميټي لويي جرگي ته تغير ورکړی دی

د ۱۹۶۴ کال د اساسي قانون د تسويد کميټي د افغانستان عنعنوي لويي جرگي ته په ښه سترگه نه دي کتلي ، دوی د لويي جرگي اصالت ته لويه صدمه رسولې ده . د نړي ټول هيوادونه په خپلو تاريخي اثارو وياړي او هغو ته په درنه سترگه گوري او ځکه چي ژوندي قومونه خپل تاريخ نه خرابوي . د مصر ، يونان او ايتاليا او د نړي نور هيوادونه ، خپل تاريخي آثار په پخواني شکل ساتي . انگريزان خپل د اساسي قوانينو عنعنې ساتي ، په چين کي زاړه ديوالونه ، خپل د عظمت ښه بولي . د نړي هيڅ هيواد داسي نه دي کړي چي خپل تاريخي افتخارات وران کړي او دليل دا راوړي چي د عصر د ايجادباتو سره برابر نه وو .

محمد علم فيض زاد په خپل اثر کي ليکلي دي چي ((د اساسي قانون د ۷ ۸ مادي په وسيله د افغانستان عنعنوي لويه جرگه د منځه وړل سوی ده دی زياتوي چي (دوی د دي له پاره چي د هيواد په چارو کي اوږد لاس ولري ، په لويي جرگي کي يي د ملت د نماينده گانو برخه لږه کړي ده)) (۲)

صبح الدين کشککي ليکي چي ((لويه جرگه يوه افغاني پدیده ده چي د نړۍ په نورو ټولنو کي د هغي مثال نه دی لیدل سوی)) دې زیاتوي چي ((د ۱۹۶۴ کال په اساسي قانون کي د لويي جرگي ماهيت او د غړو ترکیب ته تغییر ورکړه سوی دې)) دې دا هم ليکي چي (دوی په حقیقت کي ، د نوي سیستم په اساسي قانون کي ، خان د هغي مؤسسي د شره څخه خلاص کړی دی ، چي د هغي غړي د افغاني جامعي مخور او بانفوذ خلگ وو)) (۳)

د افغانستان په معاصر تاریخ کي دا لاندې لويي جرگي او مهمي قومي جرگي د پام وړ دي :

- په ۱۷۰۹ کال کي د کندهار د کوکران مهمه قومي جرگه وه چي د هغي جرگي غړو میرویس نیکه د خپل مشر په حیث و ټاکي . چي د هغه وخت د امنیتي شرایطو په وجه دا جرگه په پټه جوړه سوه .

- په ۱۷۴۷ کال کي د کندهار د شیر سرخ په مزار کي یوه لويه جرگه جوړه سوه چي په دغي جرگي کي احمد شاه ابدالي د افغانستان د پاچا په حیث و ټاکل سو او صابر شاه ملنگ د تاج پر خای د غنمو وړی د ده پر بگری نصب کړ .

- د ۱۸۴۱ کال د نومبر د میاشتي په لومړی ورځ د کابل په ښار کي یوه مهمه قومي جرگه جوړه سوه، دا جرگه د افغان او انگلیس د لومړي جنگ په وخت کي جوړه سوه چي دغي جرگي سردار نواب خان د مجاهدینو د رئیس او نائب امین الله خان لوگري د ده د مرستیال په توگه و ټاکل .

- په ۱۹۱۵ کال کي د امیر حبیب الله خان په وخت کي یوه لويه جرگه جوړه سوه دغي جرگي په لومړي جهاني جنگ کي د افغانستان بي طرفي تصویب کړه . په دغي جرگي کي ۵۴۰ نمایندگان ورځه درلوده .

- په ۱۳۰۱ هـ ش کال کي (۱۹۲۲) د امان الله خان په وخت کي په جلال آباد کي یوه لويه جرگه جوړه سوه . په دغي لوي جرگي کي د هغه وخت ځيني قوانین په تصویب ورسیدل . د جوي شرایطو له کبله د هیواد د ځینو سیمو نمایندگان په دغي لويي جرگي کي برخه نه وه اخستي .

- په ۱۹۲۴ کال کې د امان الله خان په وخت کې یوه لویه جرگه جوړه سوه . په دغې جرگې کې د امان الله خان د وخت اساسي نظام نامه تصویب سوه .

- په ۱۹۲۸ کال کې د امان الله خان په وخت کې په پغمان کې بله لویه جرگه جوړه سوه . په دغې جرگې کې د هغه وخت د اصلاحاتو پروگرام تصویب سو . په دغې جرگې کې د هیواد ۱۱۰۰ نمایندگانو برخه اخستې وه .

- په ۱۹۳۱ کال کې د محمد نادر خان په وخت کې یوه لویه جرگه جوړه سوه . په دغې جرگې کې ، د محمد نادر خان سلطنت او د هغه وخت اساسي اصول تصویب سول .

- په ۱۹۴۱ کال کې د محمد ظاهر شاه د سلطنت په وخت کې یوه لویه جرگه جوړه سوه . دغې لویې جرگې ، په جهاني جنگ کې د افغانستان بې طرفي تصویب کړه .

- په ۱۹۴۹ کال د اګست د میاشتې پر ۱۲ د پښتنو د خود ارادیت د حق د تائید په غرض ، په کابل کې یوه لویه جرگه جوړه سوه . په دغې تاریخي لویې جرگې کې د ۱۸۹۳ کال د پیورنې موافقتنامه ، د ۱۹۰۵ کال د مارچ د میاشتې د ۲۱ نیټې د امیر حبیب الله خان سره د انگریزانو عهد نامه ، د ۱۹۱۹ کال د راولپنډي د سولي تړون او د افغانستان سره د انگریزانو د ۱۹۲۱ کال معاهده، لغوه سوي . دغه ټولو اسنادو په هغو سیمو پورې اړه درلودلې چې د افغانستان او پاکستان تر منځ د اختلافونو موجب سوي دي . (۴)

- د ۱۹۵۵ کال لویې جرگې حکومت ته واک ورکړ چې د افغانستان اردو تقویه کړي او د نړۍ د هر هیواد څخه چې یې لازم و بولي وسله تر لاسه کړي ، چې په دغه اساس د افغانستان حکومت د شوروي اتحاد او چکوسلواکیا څخه د نظامي مرستو غوښتنه وکړه .

۴ - مطبوعات

په ۱۹۵۱ کال کې د شاه محمود خان د صدارت په وخت کې د اوومي دوري دشورا له خوا د مطبوعاتو قانون په تصویب ورسید . د دغه قانون پر اساس څو ملي

جریدي لکه انگار ، ولس ، وطن ، ندای خلق ، نیلاب او آئیني په نشراتو پیل وکړ . پنځلس کاله وروسته د افغانستان د دوهمي دیموکراسي په دورې کې په ۱۹۶۴ کال کې د ډاکټر محمد یوسف د انتقالي حکومت په وخت کې د مطبوعاتو قانون په تقنیني فرمان نافذ سو . ددغه قانون پر اساس په کابل کې ، نژدې دیرشوو جریدو په نشراتو پیل وکړ چې دځینو مشهورو جریدو نومونه په لاندې ډول دي :

۱ - د افغان جریده : دا یوه مستقله جریده وه چې په خپلو نشراتو کې یې ملي مسایلو ته پوره توجه کوله او په هیواد کې یې ډیر لوستونکي درلودل . د دغې جریدې مسؤل مدیر او د امتیاز خاوند محمد حسن ولسمل و . د افغان جریدې د ۱۹۷۱ کال د سېتمبر د میاشتې پر ۶ نیټې په نشراتو پیل وکړ . په ۱۹۷۳ کال کې درې ورځې دمخه ترهغه چې د ایران صدر اعظم امیر عباس هویدا د هلمند د اوبو د معاهدې د لاس لیک له پاره کابل ته سفر کړې و ، و تړله سوه .

۲ - د مساوات جریده : دا جریده د محمد هاشم میوندوال د مترقي دیموکرات د جمعیت نشراتي اورگان و . دې جریدې ډیرې علمي او تحقیقي مقالې خپرولې . دا جریده د نور احمد اعتمادې د حکومت په مخالف قطب کې واقع سوه . د دغې جریدې د امتیاز خاوند ، په سر کې عبدالشکور رشاد او وروسته محمد شریف ایوبي و . د جریدې مسؤل مدیر ، په اول کې محمد رحیم الهام او تر ده وروسته عبدالغني میوندې و . د دغې جریدې د ۱۹۶۶ کال د جون د میاشتې پر ۲۴ مه په نشراتو پیل وکړ او د ۱۹۷۱ کال د سېتمبر پر ۲۶ مې نیټې و تړله سوه .

۳ - د روزگار جریده : دا یوه مستقله جریده وه چې ښې اقتصادي مقالې یې خپرولې دغې جریدې په خپلې څلور کلنې نشراتي مودې کې همیشې ، ملي مسایلو ته توجه درلوده . د دې جریدې د امتیاز خاوند او مسؤل مدیر محمد یوسف فرنډ و . د دغې جریدې د ۱۹۶۹ کال د اکتوبر د میاشتې پر ۲۸ مې په نشراتو پیل وکړ او په ۱۹۷۳ کال کې و تړله سوه .

۴ - د افغان ملت جریده : دا جریده د افغان ټولنپال ولس واک د جمعیت ، نشراتي اورگان و . دې جریدې د افغانستان په پښتني سیمو کې ډیر لوستونکي درلودل . د

دغي جريدي د امتياز خاوند ، انجينيرغلام محمد فرهاد ، او مسؤول مدير قدرت الله حداد و . دې جريدي د ۱۹۶۶ کال د اپريل د مياشتي پر پنځمي نيټي په نشراتو پيل وکړ او د ۱۹۶۷ کال د مې د مياشتي پر ۱۲ نيټي يې په کابل کي نشرات بند سول اوس دا جريده په اروپا کي خپريږي .

۵ - د ملت جريده : د دغي جريدي د امتياز خاوند فدا محمد فدائي و ، (فدا محمد فدائي او دده ملگري د افغان ملت د گوند څخه جلا شوي وو) دملت جريدي د ۱۹۷۱ کال د سېتمبر د مياشتي پر ۲۶ مې په نشراتو پيل وکړ او د ۱۹۷۲ کال د جون د مياشتي پر ۱۰ مه و تړله سوه .

۶ - د کاروان ورځپاڼه : د دغي ورځپاڼي د امتياز خاوند صباح الدين کشکي او مسؤول مدير عبدالحق واله و . دا يوه مشهوره ورځپاڼه وه چي هره ورځ به يې خبرونه او تازه اطلاعات خپرول . دې ورځپاڼي په کابل کي پير لوستونکي درلودل . د کاروان ورځپاڼي د ۱۹۶۸ کال د سېتمبر د مياشتي پر ۲۴ مه په نشراتو پيل وکړ .

۷ - د خلق جريده : د دغي جريدي د امتياز خاوند نور محمد تره کي او مسؤول مدير بارق شفيعي و . دا جريده د ديموکريتيک خلق د جمعيت نشراتي اورگان و دغي جريدي د ۱۹۶۶ کال د اپريل د مياشتي پر ۱۱ مه په نشراتو پيل وکړ، د ۱۹۶۶ کال د مې د مياشتي پر ۱۶ مه و تړله سوه .

۸ - د پرچم جريده : د دغي جريدي د امتياز خاوند سليمان لايق او مسؤول مدير په سر کي سليمان لايق او وروسته مير اکبر خيبر و . دا جريده د پرچم د اړخ نشراتي اورگان و د ۱۹۶۸ کال د مارچ د مياشتي پر ۱۴ مه يې په نشراتو پيل وکړ او د ۱۹۶۹ کال د جولای د مياشتي پر ۱۵ مه و تړله سوه .

۹ - د شعله جاويد جريده : د دې جريدي د امتياز خاوند او مسؤول مدير پاکټر عبدالرحيم محمودي و . دا جريده د ديموکرا سي نوين د جمعيت نشراتي اورگان و چي د ۱۹۶۶ کال د جولای د مياشتي پر ۱۰ مه يې په نشراتو پيل وکړ او د ۱۹۶۸ کال د اپريل د مياشتي پر ۴ مه و تړله سوه .

۱۰ - د پيام وجدان جريده : د دغي جريدي د امتياز خاوند او مسؤول مدير

عبدالرؤف ترکمني و ۰ دا جريده ايران ته متمايله مذهبي جريده وه ، د ۱۹۶۶ کال د جولای د مياشتي پر ۲۴ مي نيټي يي په نشراتو پيل وکړ .

۱۱ - د گهيځ جريده : د دغي جريدي د امتياز خاوند او مسؤول مدير منهاج الدين گهيځ و ۰ دا د کمونيزم ضد يوه مذهبي جريده وه چي د ۱۹۶۸ کال د جولای د مياشتي پر ۱۳ مه يي په نشراتو پيل وکړ .

۱۲ - د ترجمان جريده : د دغي جريدي د امتياز خاوند ډاکټر عبدالرحيم نوين او مسؤول مدير علي اصغر بشير و ۰ دا يوه انتقادي بي طرفه جريده وه چي ډير لوستونکي يي درلودل ، دي جريدي د ۱۹۶۸ کال د اپريل د مياشتي پر ۱۸ مي نيټي په نشراتو پيل وکړ .

۱۳ - د مردم جريده : د دغي جريدي د امتياز خاوند سيد مقدس نگاه او مسؤول مدير غلام محي الدين تفويض و ۰ د ۱۹۶۶ کال د مې د مياشتي پر ۱۱ نيټي يي په نشراتو پيل وکړ او د دغه کال د جون د مياشتي پر ۱۵ مه وټرله سوه .

۱۴ - د ملي اتحاد جريده : د دغي جريدي د امتياز خاوند او مسؤول مدير عبدالحکيم مژده و ۰ دي جريدي د ۱۹۶۹ کال د جولای د مياشتي پر ۱۵ مي نيټي په نشراتو پيل وکړ .

۱۵ - د ملي جبهې جريده : د دغي جريدي د امتياز خاوند او مسؤول مدير عبدالرب اخلاص و ۰ دي جريدي د ۱۹۶۸ کال د سېتمبر د مياشتي پر ۳۰ مه په نشراتو پيل وکړ او د ۱۹۶۹ کال د جون د مياشتي پر ۱۵ مه وټرله سوه .

۱۶ - د صداي عوام جريده : د دغي جريدي د امتياز خاوند ډاکټر عبدالکريم فرزاد او مسؤول مدير، محمد عارف حنيفي و چي د ۱۹۶۸ کال د مارچ د مياشتي پر ۲۷ نيټي يي په نشراتو پيل وکړ او د ۱۹۶۹ کال د جون د مياشتي پر ۲۰ مه وټرله سوه (۵)

۵ - سياسي ډلي

بي خايه به نه وي که د دي مبحث په سر کي د شاه محمود خان د صدارت په

دوران کي سياسي احزابو ته يوه لنډه کتنه و سي .

په دغې دورې کي په کابل ، کندهار او ننگرهار کي ، ځينو منورينو څو سياسي احزاب جوړ کړل ، پير چيز فهمه افغانان دغو احزابو ته ورغله . څرنگه چي په دغه زمانه کي خارجي يو د بل ضد مفکورو افغاني جامعي ته لاره نه وه پيدا کړي او په هيواد کي يوازي پر افغاني معيارونو سياسي احزاب جوړيدل ، نو دغه ټول احزاب که څه چي يو د بل څخه جلا وو ، ولي دغو ټولو احزابو مشترک اهداف تعقيبول . دوی په عمومي ټول د سياسي آزاديو ، اجتماعي عدالت ، ملي حکومتونو او پارلماني حقوقو غوښتنه کوله .

د افغانستان د هغه وخت حکومت په افغاني سياسي احزابو کي د خارجي اجيرانو د نفوذ کلکه څارنه کوله ، او د هر سياسي حزب د صالحو او ملي اشخاصو ستاينه به يي هم کوله . د مثال په توگه :

د ويښو ځلميانو د حزب يو غړې ښاغلی غلام محي الدين زرمالواي وايي چي په ۱۹۴۸ کال کي محمد داود خان چي په هغه وخت کي داخله وزير و ، د ويښو ځلميانو د حزب څو غړي خپل دفتر ته ور و بلل . ده د دغه حزب غړو ته و ويل چي ((دوی بايد په خپل حزب کي خارجي اجيرانو ته ځای ور نه کړي)) ده زياته کړي وه چي ((زه باور لرم چي د ويښو ځلميانو نور غړي لکه گل پاچا الفت ، که يو پک توپک د ده په لاس کي وي او ده دا پک توپک زما پر خوا نيولي هم وي زه اطمینان لرم چي دی پر ما باندي پک نه کوي))

د دغې دورې سياسي احزاب په لاندې ټول دي :

۱ - د ويښو ځلميانو حزب : دغه حزب په ۱۹۴۷ کال کي جوړ سوې دې . لاندې

اشخاص په کندهار ، ننگرهار او کابل کي د دغه حزب مهم غړي دي :

پوهاند عبدالحی حبيبي ، گل پاچا الفت ، عبدالرؤف بينوا ، فيض محمد انگار ، غلام محي الدين زرمالوا ، محمد رسول پښتون ، عبدالهادي توخي ، محمد انور اخگزی ، عبدالشکور رشاد ، قيام الدين خادم ، قاضي بهرام ، غلام جيلاني ، محمد ابراهيم خواخوږي ، نور احمد شاکر ؛ عبدالرزاق فراهي ، محمد علم بخرکی ، عبیدالله ساپی ،

آغا محمد کرزی ، عبدالصمد ویسا ، غلام حسن ساپی ، نور محمد تره کی ، فتح محمد خټگر او داسي نور .

د وینښو ځلمیانو د حزب منشي په سر کي عبدالرؤف بینوا و ، تر ده وروسته عبدالرزاق فراهي د دغه حزب منشي سو . د دي حزب نشراتي اورگان د انگار جریده وه چي فیض محمد انگار یي د امتیاز خاوند و . د انگار جريدې د ۱۹۵۱ کال د مارچ په میاشت کي په نشراتو پیل و کړ او د دغه کال په اپریل کي و ټرله سوه ټول یوه میاشت او ۲۲ ورځي خپریدله . وروسته د ولس جریده د دغه حزب نشراتي اورگان شو چي گل پاچا الفت یي د امتیاز خاوند و . د ولس جریده د ۱۹۵۱ کال څخه بیا تر ۱۹۵۳ کال پوري خپریدله . (۶)

۲ - د وطن حزب : دغه حزب په ۱۹۵۰ کال کي په کابل کي تاسیس سوی دی او مؤسس غړي یي دادي :

میر غلام محمد غبار ، سرور جویا ، میر محمد صدیق فرهنگ ، فتح محمد میرزاد نورالحق هیرمند ، برات علي تاج او عبدالحی عزب . میر غلام محمد غبار د دغه حزب رئیس او عمومي منشي و . د دغه حزب مشهور غړي په لاندې ټول دي :

محمد اکبر پامیر ، علي احمد نعیمی ، عبدالحلیم عاطفي ، میر علي احمد شامل ، محمد آصف آهنگ ، ډاکټر ابوبکر ، ډاکټر عبدالقیوم رسول ، ډاکټر غلام فاروق ، غلام حیدر پنجشیري ، علي محمد خروش او داسي نور .

د دغه حزب نشراتي اورگان د وطن جریده وه چي په ۱۹۵۱ کال کي یي په نشراتو پیل وکړ . د دغي جريدې د امتیاز خاوند میر غلام محمد غبار او مسؤول مدیر په لومړي سر کي علي محمد خروش او وروسته میر محمد صدیق فرهنگ و ، دا جریده د ۱۹۵۲ کال د فبروري په میاشت کي و ټرله سوه . (۷)

۳ - د خلق حزب : دغه حزب په ۱۹۵۰ کال کي د ډاکټر عبدالرحمن محمودي په مشرې په کابل کي جوړ سو ، د حزب منشي محمد نعیم شایان و . د دي حزب مشهور غړي په لاندې ټول دي :

مولوي خال محمد خسته ، مولوي فضل الرب ، عبدالحمید مبارز ، محمد یوسف

آيينه ، نور علم مظلوميار ، غلام احمد رحمانی ، ماگه رحمانی ، محمد طاهر محسني ، ولي محمد عطايي او داسي نور .

د دغه حزب نشراتي اورگان د ندای خلق جريده وه چي د امتياز خاوند يي ډاکټر عبدالرحمن محمودي ، او مسؤل مدير يي ولي محمد عطاني و . دې جريدي د ۱۹۵۱ کال د اپريل په مياشت کي په نشراتو پيل وکړ او د دغه کال د جولای په مياشت کي وتړله سوه . (۸)

۴ - ملي ديموکرات حزب : دغه حزب په ۱۹۵۰ کال کي په کابل کي جوړ سوي دې . د دې حزب رهبري د محمد داود خان په لاس کي وه . د حزب منشي ډاکټر عبدالقيوم او په بل روايت محمد هاشم ميوندوال و . دغه حزب په افغاني جا معي کي د ملي کلوپ په نا مه شهرت درلود د ملي ديموکرات د حزب مشهور غړي ، عبدالمجيد خان زابلي ، فيض محمد زکريا ، علي محمد خان او داسي نور لوړ رتبه مامورين وو . دغه حزب نشراتي اورگان نه درلود ، کله چي په ۱۹۵۳ کال محمد داود خان د افغانستان صدر اعظم سو ، نو دغه حزب له منځه ولاړ . (۹)

يوه ټوکه :

ما اوريدلي وه چي د ملي ديموکرات د حزب غونډو ته د هيواد مشهوره رياضيدان ډاکټر عبدالغفار کا کر ، چي د سيا ست سره يي علاقه نه درلوده هم بلل سوې و . ده په ټوکی د غونډي د غړو څخه پوښتنه کړي وه چي ، د دغو غونډو شاملينو ته ، حق الزحمه ورکوله کيږي او که يه ؟ ده ته په جواب کي ويل سوې و چي ، دا يو ملي خدمت دی او دلته هېچا ته حق الزحمه نه ورکوله کيږي . پوهاند کاکړ دوی ته ويلي و چي ((زه يو معلم یم او په هغه ځای کي چي چا ته اجرت نه ورکول کيږي زه هغه ځای ته نه ورځم)) وروسته ده د دغه حزب په نورو غونډو کي برخه نه وه اخستي .

د ديموکراسي دوري مشهوره سياسي جمعيتونه په لاندې ډول وو :

۱ - د مترقي ديموکرات سياسي جمعيت : دغه ساسي جريان په ۱۹۶۶ کال د اگست په مياشت کي د محمد هاشم ميوندوال په ابتکار جوړ سو . د مترقي ديموکرات ډلي ، په خپلي مرامنا مي کي اسلام ، مشروطه شاهي ، ديموکراسي او د

افغانستان د شرایطو سره سم د یوه سوسیالستي نظام تایید کاوه . افغاني مشهور سياسي مبارزين لکه د کندهار د وینو ځلمیانو پله د دغه جریان سره ملګري سوه ، د دولت پیر لوړ رتبه مامورین هم دغه جریان ته ورغله ، د دیموکرات مترقي مرامنامه د خارجه چارو په وزارت کې تایپ سوي او د وزیرانو په غونډې کې په تصویب رسیدلي وه . ولي څه موده وروسته د صدارت مرستیال نور احمد اعتمادي او څو نورو وزیرانو د دغه جریان سره مخالفت پیل کړ .

په ۱۹۷۵ کال کې ما د نور احمد اعتمادي څخه چې په دغه وخت کې په مسکو کې افغاني سفیر و پوښتنه وکړه چې ، تاسې ولي په آخر کې د مترقي دیموکرات د جریان سره مخالفت پیل کړ ؟ ده زما د پوښتنې په جواب کې و ویل ((هغه وخت چې د وزیرانو غونډې د مترقي دیموکرات مرامنامه په تصویب ورسوله د وزیرانو غونډې دا فیصله هم کړې وه چې دغه مرامنامه دې د حکومت د کړنلارې په توګه ولسي جرګې ته وړاندې سي . ولي محمد هاشم میوندوال د شورا د تعطیل په وخت کې دغه تصویب سوې متن د یوې حزبي مرامنامې په شکل په کابل راډیو کې ولوست ، چې په دغه دلیل موږ د نوموړي سياسي جریان څخه بیل سوو))

کله چې محمد هاشم میوند وال د صدارت د وظیفې څخه استعفا وکړه د

مترقي دیموکرات د ګوند پیر غړي د دغه جریان څخه و وتل .

۲ - د افغان ټولنېال ولسواک سياسي جريان يا (جمعیت) : دغه سياسي پله په افغاني جامعي کې د افغان ملت په نامه شهرت لري . دا سياسي پله په ۱۹۶۶ کال د مارچ د میاشتي پر اتمې نېټې د دیپلوم انجینر غلام محمد خان فرهاد تر مشرې لاندې جوړه شوی ده . د افغان ملت سياسي جريان د افغانستان پخواني عظمت ته په درنه سترګه ګوري او د هیواد د ملي دودونو د ساتلو کلک ملاتړ کوي . د دغه جريان نشراتي اورګان د افغان ملت په نامه یادیږي .

د افغان ملت ګوند اوس هم فعال دې چې تر انجینر فرهاد وروسته پاکتر محمد امین واکمن د دغه ګوند رئیس سو ، په ۱۹۹۶ کال کې پاکتر انورالحق احدي د افغان ملت د کنګري له خوا د دغه ګوند د رئیس په حیث و ټاکل سو، چې اوس هم د

نوموړي گوند رهبري پر غاړه لري .

د افغان ملت گوند د هیواد په پيرو سیمو ، مخصوصا په ننگرهار ، کندهار ، پکتیا او د وردگو په ولایتونو کې پیر پلویان لري .

۳ - د اسلامي خوانانو سیاسي جریان : دا جریان په ۱۹۶۵ کال کې د استاد غلام محمد نیازی په مشرۍ په کابل پوهنتون کې جوړ سو ، چې پیر ژر په هیواد کې خپور سو . انجینر گلبدین حکمتیار او استاد برهان الدین رباني او داسې نور د دغه جریان غړي وو .

دغه اسلامي جمعیت د کابل پوهنتون او د هیواد په ښارونو کې د اسلام پلوي کوله ، د کمونیزم او الحاد سره یې مبارزه پیل کړې وه . دغه جمعیت د افغانستان د جهاد په وخت کې ، د شوروي اتحاد د اشغال په مقابل کې ، د افغاني مجاهدينو رهبري پر غاړه درلوده . (۱۰)

۴ - د خلق دیموکراتیک جریان : د دغه سیاسي جریان لومړۍ کانګرس چې ۲۷ غړي یې درلودل ، د ۱۹۶۵ کال د جنوري د میاشتې په لومړي ورځ په کابل کې غونډه وکړه او د دغه جریان د مرکزي کمیټې اوه اصلي او څلور علي البدل غړي یې و ټاکل . مرکزي کمیټې نور محمد تره کې د دغه جریان د عمومي منشي او ببرک کارمل یې د منشي په حیث و ټاکل . دغه سیاسي جریان د مسکو د خط د کمونیزم ملاتړ کاوه . دغه جریان په ۱۹۶۷ کال کې د خلق او پرچم پر پلو و ویشل شو . یو کال وروسته د سازا په نامه بله پله د طاهر بدخشي په مشرۍ د خلق د جناح څخه بېله سوه . ظاهر افق د خپلو ټاکلو افکارو او عقایدو پر اساس پیر ژر د خلق د جریان څخه جلا سو . په ۱۹۷۷ کال کې خلق او پرچم بیرته سره یو ځای سول . په ۱۹۷۸ کال کې د کودتا د لاري څخه قدرت ته ورسیدل .

۵ - د دیموکرات نوین سیاسي ډله : دغه جریان په هیواد کې د خپل نشراتي اورگان ، شعله جاوید په نامه شهرت درلود . دې جریان د چین د خط د کمونیزم پیروي کوله . د دیموکرات نوین ډلې ، مشخصه رهبري نه درلودله ولي ډاکټر عبدالرحیم محمودي ، انجینر محمد عثمان او صادق یاري د دغه سیاسي جریان

مشران بلل کیدل .

۶ - د صداي عوام سيا سي جريان يا (جمعيت) : دغه ډله په ۱۹۶۵ کال کي د هرات د ولايت د زنده جان د ولسوالي د وکیل ډاکټر عبدالکریم فرزانه له خوا جوړه سوي ده . د دې جريان مشهور غړي ميرمن معصومه عصمتي ، ذبيح الله عصمتي او داسي نور کسان وو .

۷ - د ملي جبهې ډله : دغه سياسي ډله د خليل الله خليلي له خوا جوړه سوي ده دا يوه معتدله سياسي ډله وه ، چې د دولت پير لوړ رتبه مامورين دغې ډلې ته ورغلي وو . د خليل الله خليلي په شمول د دغه جريان څو غړي ، د دولسمې تقنيني دورې د ولسي جرگې وکیلان وو . په ولسي جرگې کي حکومت ته د اعتماد د رايې په وخت کي د دغه جريان او د منتخب صدر اعظم ډاکټر محمد يوسف تر منځ لفظي مشاجره پېښه شوې ده .

کله چې خليل الله خليلي په جدي کي سفير سو ، تر ده وروسته د دغه جريان رهبري پوهاند محمد اصغر او عبدالحميد مبارز کوله .

۸ - د ملي اتحاد ډله : دا يوه معتدله سياسي ډله وه چې په هيواد کي يې د ديموکراسۍ او مشروطه شاهي حمايه کوله . دغې ډلې په سرکي د مردم او وروسته د ملي اتحاد په نامه نشراتي اورگان درلود . د دغه سياسي جريان مشران محمد اسحق عثمان او ډاکټر امان الله رسول وو .

۹ - د اساسي قانون ډله : دا ډله رسماً نه وه اعلان سوي ولي دې ډلې سياسي فعاليت درلود . د دغه جريان په مقدماتي غونډې کي ډاکټر عبدالظاهر ، سيد شمس الدين مجروح ، ډاکټر عبدالقيوم او سيد قاسم رشتيا او نورو برخه درلوده رشتيا ليکي چې ده ته ډاکټر محمد يوسف د دغې غونډې په ارتباط داسي ويلي وه چې (اوس د حزب جوړولو موضوع خصوصي جنبه لري او بايد د هغه محرميت و ساتل سي) (۱۱) کله چې ډاکټر محمد يوسف مستعفي شو ، دغې ډلې ، خپل سيا سي فعاليت متوقف کړ .

په ۱۹۶۸ کال کي دغې ډلې د (مفاهمي) په نامه د مير محمد صديق فرهنگ په

مشري د ده په کور کې څو غونډې وکړي ، يو تعداد تعليم يافته گانو په دغو غونډو کې برخه اخستي وه . په کابل کې داسې ويل کيدل چې د اساسي قانون د تسويد کميټې ټول غړي د دغه جريان ملگري دي . غلام محي الدين زرمالوال ، محمد ولي خلبي او ما ته ، دغه جريان ته د شموليت بلنه راکړه سوي وه چې موږ درې واړه د مفاهيمي غونډو نه نه يو ورغلي . په هغو ورځو کې زه د ولسي جرگې د وکالت له پاره کانديد وم او د مفاهيمي د جريان د غونډو په ټولي دورې کې په فراه کې وم . کله چې شپږ مياشتې وروسته زه بيرته کابل ته راغلم دغه جريان منحل سوي و .

د محمد موسي شفيق په حکومت کې د مفاهيمي د غونډو څو غړي د معينانو په حيث مقرر سول چې د شفيق دا مقرري بنسټي چې دی هم د دغه جريان ملگري و . دې اساسي پوښتونو ته تر اوسه هېچا سم جواب نه دی ورکړی چې آیا د ۱۹۶۴ کال د اساسي قانون د تسويد کميټې ولي د اجتماعاتو قانون تسويد نه کړ ؟ يا د سياسي احزابو قانون چې په ۱۹۷۰ کال کې د شورا د مختلط کمسيو له خوا و منل سو ولي پاچا توشيخ نه کړ ؟ يا په هيواد کې جوړو سوو جريانونو ولي په دولتي اداراتو او پوهنتون کې په خلاص لاس جلب او جذب کاوه ، او ددوی ممانعت نه کيدی ؟

د ۱۹۶۴ کال د اساسي قانون ۳۲ مه ماده په دې برخه کې داسې حکم کوي :

لومړي فقره : د افغانستان اتباع د جايزو او سوليزو مقاصدو د تامين له پاره چې د ځانه سره وسله ونه لري ، د قانون د احکامو مطابق د دولت د قبلي اجازي څخه پرته د اجتماع حق لري .

دوهمه فقره : د افغانستان اتباع حق لري چې د مادي او معنوي مقاصدو د تامين له پاره د قانون د احکامو مطابق جمعيتونه جوړ کړي .

درېمه فقره : د افغانستان اتباع حق لري چې د قانون د احکامو مطابق سياسي احزاب جوړ کړي په دې شرط چې :

۱ - د حزب د بنيادي فعاليتونو اهداف او مفکوري بايد د اساسي قانون د مندرجاتو سره تناقض و نه لري .

۲ - د حزب تشکيلات او مالي منابع بايد علني وي .

د دیمو کراسي دورې باخبره اشخاص د پاکټر عبدالصمد حامد په شمول په دې عقیده دي چې که پاچا د احزابو قانون توشیح کړی وای، د افراطي ښی او کین اړخ د مفکورو خاوندانو د قانون مطابق نه سو کولای چې په هیواد کې د سیاسي فعالیت اجازه تر لاسه کړي. داسې ښکاري چې د هیواد کین او ښي احزابو د حزب د جوړولو په برخه کې د اساسي قانون د ۳۲ مې مادې د دریمې فقرې پر ځای، د دوهمې فقرې د حکم څخه استفاده کړي وه او د افغانستان دولت په آگاهانه ډول نژدې لس کاله ددغې قانوني حیلي مخه نه وه نیولې، ولي دولت غوښتل چې د محمد موسي شفیق په وسیله ددغه عمل ممانعت وکړي ولي دا پیر نا وخت سوی و په دې چې د افغانستان اکثر ځوانان په ښي او کین احزابو کې متعهد سوي وو چې د حکومت د هر اقدام په مقابل کې یې شدید عکس العمل ښکاره کاوه. ځني افغانان په دې عقیده دي چې که محمد داود خان کودتا نه وای کړي، ددې احتمال موجود وو چې د شفیق د حکومت په مقابل کې به دیموکراتیک خلق یا بلي سیاسي ډلې په کودتا لاس پورې کړی وای.

د سیاسي جمعیتونو په ارتباط د افغانستان عامو خلکو داسې فکر کاوه چې، دغې سیاسي ډلې د سلطنتي کورنې سره تړلي دي او د ضرورت په وخت کې دا ډلې تر کنترول لاندې راتلای سي. دوی استدلال کاوه چې، کین اړخ ډلې د محمد داود خان او سردار محمد نعیم سره ارتباط لري او د ښي اړخ ډلې د مارشال شاه ولي خان او سردار عبدالولي سره نژدې اړیکې لري او د افغانستان پاچا د دغو ښیو او کینو ډلو تر منځ، بې غرضه ناست دې او د خاموش اکثریت اراده تمثیلوي.

څرنگه چې په عمل کې ثابته شوه د عامو خلکو دغو خبرو او شایعاتو حقیقت نه درلود، او څرنگه چې وروستیو پېښو و ښووله، پر دغو ټولو ډلو باندي سلطنتي کورنې کنترول نه درلود او یا وروسته یې خپل کنترول د لاسه ورکړې وي، او په عمل کې هرې سیاسي ډلې د خپل بین المللي تمایلاتو او عقیدې پيروي کوله چې د ثور کودتا او وروستیو حادثاتو دغه مطلب په اثبات ورساوه. (۱۲)

۶- د پاکټر محمد يوسف حکومت

۱۹۶۳ _ ۱۹۶۵

پاکټر محمد يوسف خان د محمد حسن زوی ، په ۱۹۱۴ کال کي په کابل کي زېږېدلی دی . دی د امانې لېسې څخه فارغ التحصيل شوی او د فزیک په څانگه کي بي د المان څخه دکتورا اخستې ده . تر څه مودې معلمي وروسته دی د ساینس د پوهنځي رئیس سو ، د پوهنې په وزارت کي يې د مسلکي تدریساتو د رئیس او معین دنده هم تر سره کړې ده . د محمد داود خان په کابینې کي د کانو د وزارت وزیر و . پاکټر محمد يوسف د ۱۹۶۳ کال د مارچ د میاشتې پر ۱۳ مي نیټې د اعلیحضرت محمد ظاهر شاه له خوا د حکومت په جوړولو مؤظف کړه شو ، په دغه وخت کي دی ۴۹ کلن و .

د پاکټر محمد يوسف خان د حکومت اساسي دنده د افغانستان د ۱۹۳۱ کال پر اساسي قانون باندې نوی کتنه او د افغانستان او پاکستان د سیاسي روابطو بیا ټینګیدل وو .

د پاکستان سره د مناسباتو په برخه کي د ایران پاچا محمد رضا شاه پهلوي د محمد داود خان تر استعفا د مخه د افغانستان او پاکستان تر منځ ، د منځګړیتوب پیشنهاد کړی و . د پاکټر محمد يوسف د حکومت په پیل کي یو افغاني هیات د سید قاسم رشتیا په مشرې چي نور احمد اعتمادي هم د دغه هیات مهم غړی و ، تهران ته سفر و کړ . د پاکستان له خوا هم یو هیات د ذوالفقار علي بوتو په مشرې تهران ته رسیدلې و .

په تهران کي د دواړو هیأتونو تر منځ مذاکرات پیل سول . په دغو مذاکراتو کي فیصله و سوه چي د افغانستان او پاکستان تر منځ دي سیاسي مناسبات بیرته ټینګ سي ، تجارتي او ترانزیتی فعالیتونه دي د سره ونيول سي . ولي د اختلاف پر اصلي ټکي چي د پښتونستان موضوع وه هیڅ خبرې و نه سوي ، د پښتونستان پر موضوع باندې د دواړو هیوادونو اختلافات پر خپل ځای پاته سوه . په عمل کي وروسته د افغانستان په حکومتي نشراتو کي د سیا سي پالسي تغير راغی . د پښتونستان پر

موضوع باندې پخوانې تاريخي موقف چي د هغه ځای د پښتنو له پاره د خود اراديت د حق غوښتنه وه ، بېرته راژوندي کړه سوه .

د ډاکټر محمد يوسف انتقالي حکومت

د نوي اساسي قانون مطابق د انتقالي حکومت دوره يو کال او ۱۳ ورځي تثبيت سوی وه چي د ۱۳۴۴ هـ ش کال د میزان د مياشتي پر ۲۲ نيټي (۱۹۶۵) چي د اعليحضرت محمد ظاهر شاه د تولد ورځ وه ، دغه دوره پای ته رسیده .
د اساسي قانون د ۱۲۶ مې مادې د حکم مطابق ، انتقالي حکومت دغه وظائف سر ته ورسول .

- د انتخاباتو ، اساسي تشکيلاتو ، مطبوعاتو او قضايي تشکيلاتو او صلاحيتونو قوانين يې ترتيب کړه ، او د پاچا تر توشيح وروسته نافذ سول .
- د احزابو او ولايتي جرگو قوانين يې ترتيب کړه او د تصويب له پاره يې د دولسمي دورې د شورا ، ولسي جرگې ته وړاندي کړه .

د ډاکټر محمد يوسف دريم حکومت

په ۱۹۶۵ کال کي ډاکټر محمد يوسف بيا د پاچا له خوا د حکومت په جوړولو مامور کړ سو . ده ولسي جرگې ته د اعتماد د رايو اخستلو له پاره مراجعه وکړه ، په ولسي جرگې کي د ډاکټر محمد يوسف حکومت ته د راي ورکولو په لاري کي خنډونه پېښ سول ، ولي د ده حکومت د عقرب د مياشتي پر دريمه ورځ د ولسي جرگې څخه د اعتماد رايه واخسته . په دغه ورځ په کابل کي د عقرب د دريمي حادثه پېښه سوه ، د دغې حادثې په نتيجه کي دري ورځي وروسته د ډاکټر محمد يوسف حکومت مستعفي شو او د ده پر ځای محمد هاشم ميووند وال د حکومت په جوړولو مؤظف کړه سو .

ډاکټر محمد يوسف په خپلي يوې مصاحبې کي ويلي دي ((وروسته تر هغه چي د صدارت څخه د محمد داود خان استعفي پاچا ومنله ، نو ده غوښتل چي ما د افغانستان د صدر اعظم په حيث وټاکي ، کله چي ده دغه غوښتنه زما څخه وکړه ، ما په جواب کي پاچا ته وويل چي تر محمد داود خان وروسته په افغانستان کي حکومت

کول آسانه کار نه دی ، ځکه نو ما ته د صدارت د مقام مکمل صلاحیتونه باید راکړه سي ، څرنگه چي په هغه وخت کي پاچا پر ما باندې پير اعتماد درلود ، نو ده زما دغه غوښتنه و منله او د صدارت د وظيفي ټول صلاحیتونه يي ما ته راکړه ، ولي وروسته تر هغه چي ما احساس کړه چي د صدارت صلاحیتونه زما څخه سلب سوي دي ، پر هغه سربيره چي ما د عقرب د میاشتي په دريمه ورځ د ولسي جرگي څخه د اعتماد رایه اخستي هم وه ، بیا هم ما استعفي وکړه)) (د خراسان مجله د ۱۹۸۸ کال د کتوبر د میاشتي ۶)

د ډاکټر محمد يوسف د حکومت ترکیب

۱۹۶۵ - ۱۹۶۳	ډاکټر محمد يوسف	صدر اعظم
۱۹۶۴ - ۱۹۶۳	عبدالله ملکيار	لومړې مرستيال
۱۹۶۴ - ۱۹۶۳	ډاکټر علي احمد پوپل	دوهم مرستيال
۱۹۶۵ - ۱۹۶۴	ډاکټر عبدالظاهر	د صدر اعظم مرستيال
۱۹۶۵ - ۱۹۶۳	جنرال خان محمد خان	د دفاع وزير
۱۹۶۵ - ۱۹۶۳	ډاکټر محمد يوسف	خارجي وزير
۱۹۶۳ - ۱۹۶۳	سيد عبدالله	داخله وزير
۱۹۶۵ - ۱۹۶۳	ډاکټر عبدالقيوم	
۱۹۶۴ - ۱۹۶۳	عبدالله ملکيار	د ماليي وزير
۱۹۶۵ - ۱۹۶۴	سيد قاسم رشتيا	
۱۹۶۵ - ۱۹۶۳	سيد شمس الدين مجروح	د عدليي وزير
۱۹۶۳ - ۱۹۶۳	ډاکټر محمد يوسف	د کانو وزير
۱۹۶۵ - ۱۹۶۳	انجينر محمد حسين مسا	
۱۹۶۵ - ۱۹۶۳	ډاکټر محمد ناصر کشاورز	د کرني وزير
۱۹۶۵ - ۱۹۶۳	جنرال محمد عظيم	د فوايد عامي وزير
۱۹۶۴ - ۱۹۶۳	ډاکټر علي احمد پوپل	د پوهني وزير

۱۹۶۵-۱۹۶۴	ډاکټر محمد انس	
۱۹۶۴-۱۹۶۳	سيد قاسم رشتيا	د مطبوعاتو وزير
۱۹۶۵-۱۹۶۴	محمد هاشم ميوندوال	
۱۹۶۵-۱۹۶۳	محمد سرور عمر	د تجارت وزير
۱۹۶۳-۱۹۶۳	عبدالحي عزيز	د پلان وزير
۱۹۶۵-۱۹۶۳	عبدالله يفتلي	
۱۹۶۴-۱۹۶۳	ډاکټر عبدالرحيم	د روغتيا وزير
۱۹۶۵-۱۹۶۴	ډاکټر عبدالظاهر	
۱۹۶۳-۱۹۶۳	ډاکټر عبدالقيوم	د مخابراتو وزير
۱۹۶۵-۱۹۶۳	ډاکټر محمد حيدر	
۱۹۶۳-۱۹۶۳	سيد شمس الدين مجروح	د قبايلو مستقل رنيس
۱۹۶۵-۱۹۶۳	گل پاچا الفت	

(۱۳)

۷- د عقرب د دريمي حادثه

په ۱۹۶۵ کال کي ډاکټر محمد يوسف د دوهم وار له پاره د پاچا له خوا د حکومت په جوړولو مامور کړ سو . ده ولسي جرگي ته د اعتماد د رايي له پاره مراجعه وکړه د ولسي جرگي پيرو وکيلانو د خليل الله خليلي د ملگرو په شمول د ده د حکومت سره موافقه نه درلوده . د عقرب په دوهمه ورځ د حقوقو د پوهنځي شاگردان ولسي جرگي ته ورغله او د هغي جرگي د تالار ټولي چوکي يي و نيولي ، ځينو شاگردانو د ولسي جرگي په تالار کي ډاکټر محمد يوسف ته چکچکي هم وکړي ، په حقيقت کي ډاکټر محمد يوسف غوښتل چي د شاگردانو د فشار له لاري څخه د ولسي جرگي څخه د اعتماد رايه واخلي . (۱۴)

په دغه ورځ حکومت ته د اعتماد د رايي تصميم و نه نيول سو ، ولسي جرگي د

اعتماد رايه بلي ورځي ته وځنډوله . په دغه ورځ ولسي جرگي فيصله وکړه چې د سبا ورځي د اعتماد درايو غونډه به سرې وي ، او سا معينو ته د ولسي جرگي تالار ته د ننوتلو اجازا نه و رکوله کيږي .

د ۱۹۶۵ کال د اکتوبر د مياشتي ۲۵ مه د عقرب د مياشتي دريمه ورځ وه ، د شورا د ماڼي په مخ کي پير محصلين ور ټول سوي وو . دوی ته په لوپ سپيکر کي وويل سول چې د ولسي جرگي د نن ورځي غونډه سرې ده او تاسي د ولسي جرگي تالار ته نه سي داخلیدلای . (۱۵)

تر دوو زرو پيرو شاگردانو د ولسي جرگي د سرې غونډې پر ضد احتجاج وکړ . د سهار پر نهو بجو چې پاکتر محمد يوسف د خپل کور څخه صدارت ته تي ، د ده موټر د يوې پلي شاگردانو له خوا و درول سو ، ده ته يي د ولسي جرگي د سرې غونډې شکايت وکړ . وروسته شاگردانو د حبيبي د ليسي هنداري ماتي کړي ، د پاکتر يوسف کور ته نژدې عسکرو پر شاگردانو فيرونه وکړه چې څه نا څه دري کسان هلته و وژل سوه . د دغي سيمي د امنيت واک د سردار عبدالولي په لاس کي و ، پيرو افغانانو دې د نوموړي حادثي مسؤل ويا له .

۸ - د محمد هاشم ميوندوال حکومت

۱۹۶۵ _ ۱۹۶۷

محمد هاشم ميوندوال د ملا عبدالحليم زوی دې چې په ۱۲۹۸ ه ش کال (۱۹۱۹) کي د مقر په ولسوالي کي زيږيدلی دی . په ۱۳۲۱ ه ش کال (۱۹۴۲) کي د حبيبي د ليسي څخه فارغ التحصيل سو ، وروسته د هرات د اتفاق اسلام د جريدي مدير سو ، په دغه وخت کي محمد هاشم ميوندوال پرديس تخلص کاوه .

محمد هاشم ميوندوال د خارق العاده استعداد خاوند و ، ده د افغانستان په دولت کي په مهمو چوکيو کي کار کړی دی . دی دري واره د مطبوعاتو مستقل رئيس يا وزير مقرر سوی دی ، او دوه واره په کراچي کي افغاني سفير و ، په واشنگتن کي يي د مستشار او لوی سفير په حيث کار کړی دی ، په خارجه وزارت کي معين و ، د څه

وخت له پاره د پاچا مطبوعاتي مشاور هم و . محمد هاشم ميوندوال د ۱۹۶۵ کال د اکتوبر د مياشتې پر ۳۰ نېټې د پاچا له خوا د حکومت په جوړولو مؤظف کړ سو ۱۶ محمد هاشم ميوندوال خپله کابينه او د حکومت کړنلاره د نومبر د مياشتې پر دوهمه ورځ ولسي جرگې ته وړاندې کړه ، او د ولسي جرگې څخه يې د اعتماد رايه واخسته . څرنگه چې په دغه وخت کې د عقرب د دريمي حادثه پېښه سوې وه ، محمد هاشم ميوندوال په خپله د شورا د يو شمير وکيلانو سره د کابل پوهنتون ته ولاړ او د پوهنتون په اديتوريم کې يې د وژل سوو وطنوالو روح ته دعا وکړه او د پوهنتون محصلينو ته يې وعده ورکړه چې د عقرب د دريمي د پېښې عاملينو ته به سزا ورکړي د دغې واقعي بنديان به خوشي کړي ، محصلينو ته به د اتحاديي د جوړولو اجازه ورکړي .

په دغه تعهد سره د محمد هاشم ميوندوال څخه د پوهنتون ټول شاگردان خوشحاله سول او دی يې په چکچکو استقبال کړ . څرنگه چې د عقرب د حادثې تر شا لويو لاسونو کار کاوه ، نو محمد هاشم ميوندوال خپله وعده تر سره نه کړه . (۱۷) د ۱۹۶۵ کال د نومبر د مياشتې پر ۱۴ نېټې د شوروي اتحاد يو هيات د هغه هيواد د صدر اعظم د مرستيال په مشرۍ د کشک ، تورغونډي ، هرات او کندهار د لويي لاري د پرانستلو له پاره کابل ته سفر وکړ . د ۱۳۴۴ هـ ش کال د جدي د مياشتې پر ۲۴ نېټې (۱۹۶۵) د شوروي اتحاد صدر اعظم کاسيگين د هند څخه د بيرته راتلو په وخت کې په کابل کې تم سو ، ده د پاچا او محمد هاشم ميوندوال سره وليدل او ميوندوال يې هغه هيواد ته دعوت کړ . محمد هاشم ميوندوال د ۱۹۶۶ کال د فبروري د مياشتې پر اوله نيټه شوروي اتحاد ته سفر وکړ . د ۱۳۴۵ هـ ش کال د عقرب د مياشتې پر ۲۲ نېټې (۱۹۶۶) د شير خان بندر او دوشي د سړک د قبر اچولو کار چې ۲۱۴ کيلو متره وو ، پای ته ورسيدی او رسماً پرانستل سو .

د ميوندوال د حکومت په وخت کې د امريکايانو سره يو شمير اقتصادي او تعليمي تړونونه لاس ليک سوه . د کابل او کندهار د سړک د جوړولو چارې يې چټکې کړې . د ۱۳۴۵ هـ ش کال د سرطان په مياشت (۱۹۶۶) کې د کابل او کندهار سړک چې د

امريکايي انجينرانو له خوا ، تسطیح او اسفلت سوی و په رسمي توگه پرانستل سو محمد هاشم میوندوال د ۱۹۶۷ کال د مارچ د میاشتي پر ۲۳ نیټې ، امریکا ته رسمي سفر وکړ او د دریم اقتصادي پلان له پاره یې د امریکا څخه د مرستو غوښتنه وکړه د ۱۹۶۷ کال د اگست د میاشتي پر څلورمې نیټې ، امریکا د ارغنداب او هلمند د ناوي د کرنې د پروژو له پاره د څلور نیمو ملیونو پالرو مرستې وعده وکړه .

محمد هاشم میوندوال د خپل صدارت په وخت کې د مترقي دیموکرات په نامه یو گوند جوړ کړ چې د مساوات جریده د دغه گوند نشراتي اورگان و (۱۸) د میوندوال د صدارت په وخت کې د هیواد د پوښو (کوچیانو) په گټه د څارویو محصول معاف کړ سو . څرنگه چې پوښو د کال په سر او پای کې خپلې مینې بدلولي نو په ځینو سیمو کې دوی مجبوره کیدل چې څو واره د خپلو څارویو محصول ورکړي ، چې د میوندوال دغه ابتکار دوی د لوی مشکل څخه خلاص کړه .

د میر غلام محد غبار مشهور اثر (افغانستان در مسیر تاریخ) د محمد هاشم میوندوال د صدارت په وخت کې چې عبدالرؤف بینوا د مطبوعاتو وزیر و ، په دولتي مطبعې کې چاپ کړ سو . کتاب د مطبعې څخه لا نه و وتلی چې محمد هاشم میوندوال مستعفی سو او دده پر ځای نور احمد اعتمادی صدر اعظم سو ، د نوي حکومت په امر دغه کتاب په مطبعې کې قید کړه سو ، ولي حشمت خلیل غبار د کتاب څلویښت ټوکه د مطبعې څخه وه ایستل چې یو ټوک یې ما ته هم راکړ . ددغه کتاب درې زرو ټوکو ته د نور محمد تره کې په وخت کې د مطبعې څخه د وتلو اجازه ورکړه سوه . د محمد هاشم میوندوال له پاره د Ramparts په نامه د یوې امریکايي مجلې یوه مضمون سیاسي مشکلات پیدا کړه . دغې مجلې د زراعت په څانګې کې د یوه افغاني محصل عبداللطیف هوتکي د قوله لیکلي و چې ((زه په ۱۹۶۱ کال کې د افغاني محصلینو د اتحادیې د مشر ضیا همایون نورزوی او د سي.آی.اې د یوه ایجنټ له خوا داسې تشویق کړه سوم ، چې کله افغانستان ته ولاړ سم هلته د دغې ادارې له پاره کار و کړم)) هوتکي دا ادعا هم کړې وه چې ((د مالیې د وزارت د خزاینو اوسنې رئیس ضیا همایون نورزوی او د افغانستان د دولت یو گڼ شمیر کلیدي مامورین چې

په امریکا کې یې تحصیل کړی دې د سي. آی. اې له خوا تربیه یا تلقین سوي دي ،
چې ځني دغه مامورین د کابینې په سطحه کې دي) (۱۹)

د محمد هاشم میوندوال مخالفینو لکه د اساسي قانون ډلې او ځینو چپو جریانونو د
رامپارټس د مجلې دغه مضمون د محمد هاشم میوندوال پر ضد ډیر تبلیغ کړ، تر څو
چې محمد هاشم میوندوال او د ده ملګري مجبور سول چې د رامپارټس د مجلې دغه
مضمون ترجمه او د مساوات په جريدې کې یې نشر کړي . دوی یوه لویه اشتباه
وکړه ، هغه اشتباه دا وه چې دوی د رامپارټس د مجلې د مضمون هغه برخه نشر نه
کړه چې د افغانستان د دولت په مامورینو پورې یې اړه درلوده . دغې اشتبا د محمد
هاشم میوندوال له پاره جدي ستونزې راپیدا کړې . د میوندوال مخالفینو د رامپارټس
د مجلې دغه ګڼه پیدا کړی وه او دوی په دې ښه پوهیدل چې د مساوات جريدې د دغه
مضمون یوه برخه نه ده نشر کړې . دوی ادعا کوله چې د مساوات جريدې د محمد
هاشم میوندوال نوم ، د مضمون د ترجمې څخه حذف کړی دی ، په داسې حال کې
چې دمیوندوال د مخالفینو دغې ادعا حقیقت نه درلود ، په دې چې د محمد هاشم
میوندوال نوم په دغه مضمون کې نه و لیکل سوی .

په ۱۳۴۶ هـ ش کال (۱۹۶۷) کې د محمد هاشم میوندوال حکومت د سیاسي او
اقتصادي مشکلاتو سره مخامخ سو . د پوهنتون او ښوونځیو شاګردانو او یو شمیر
د فابریکو کارګرانو په خپلو مظاهرو سره ، د ورځني عادي چارې مختلې کړې . په
ولسي جرګې کې د محمد هاشم میوندوال مخالفو وکیلانو ، د ده د حکومت پر اجراتو
انتقادونه وکړه . د محمد هاشم میوندوال صحي حالت هم ډیر خراب و ، ده د کولمو
د انسداد د ناروغې ، درې واړه عملیات کړي وو چې څلورم عملیات ته هم ضرورت
و. چې د ۱۹۶۷ کال د اکتوبر د میاشتې پر ۱۱ نېټې مستعفي سو (۲۰)

تبصره : د رامپارټس سیاسي مجله د ۱۹۶۲ کال څخه بیا تر ۱۹۷۵ پورې د امریکا د
شمالي کلفورنیا د برکلی په ښار کې خپریدله . دغې مجلې د ۱۹۶۷ کال د اپریل د
میاشتې د ګڼې په ۲۳ او ۲۴ مخونو کې د دغې مجلې د محرر له خوا تر دې عنوان

لاندې چې (څرنگه سي.آی ای د خارجي شاگردانو څخه ځاینان جوړوي) په یوه مخصوص راپور کې چې درې برخې یې درلودلې ، د یوه افغاني محصل عبداللطیف هوتکي له قوله پورته مطالب لیکلي دي . ما د امریکا د ورجینیا دایالت د جورج میسن د پوهنتون په کتابخاني کې دغه مضمون د مکرو فلم څخه لوستی دی . دلته دا مطلب د لیکلو وړ بولم چې د رامپارټس د مجلې په دغه مضمون کې یوازې د ضیا همایون نورزوی نوم لیکل سوی دی ، د بل افغاني مامور نوم په دغه مضمون کې نه دی ذکر سوی . که څوک د رامپارټس د مجلې دغه مضمون و لولي ، په دې به متیقن سي چې عبداللطیف هوتکي دغه مضمون د محمد هاشم میوندوال په ارتباط نه دی لیکلی ، او نه هم محمد هاشم میوندوال په امریکا کې درس لوستی دی . د مضمون د متن څخه داسې ښکاري چې په خپله هوتکي د امریکا د ویزې د دفتر سره مشکلات درلودل او دی د امریکا د حکومت څخه ښاکي دی چې پورته ټول مطالب په دغه مضمون کې تشریح سوي دي . د رامپارټس د مجلې د دغه مضمون هغه برخه چې د افغانانو په ارتباط لیکل سوی ده د کتاب په ضمیمه پاڼو کې لوستلای سی .

د محمد هاشم میوندوال د حکومت ترکیب

۱۹۶۷-۱۹۶۵	محمد هاشم میوندوال	صدر اعظم
۱۹۶۷-۱۹۶۵	نور احمد اعتمادي	لومړۍ مرستیال
۱۹۶۶-۱۹۶۵	عبدالستار شاليزي	دوهم مرستیال
۱۹۶۷-۱۹۶۵	جنرال خان محمد	د دفاع وزیر
۱۹۶۷-۱۹۶۵	نور احمد اعتمادي	خارجې وزیر
۱۹۶۶-۱۹۶۵	عبدالستار شاليزي	داخله وزیر
۱۹۶۷-۱۹۶۶	انجنیر احمدالله	
۱۹۶۷-۱۹۶۵	عبدالله یفتلي	د ماليې وزیر
۱۹۶۷-۱۹۶۷	عبدالکریم حکیمي	

د عدلي وزير	عبدالحكيم طبيبي	۱۹۶۶-۱۹۶۵
	ډاکټر محمد حيدر	۱۹۶۷-۱۹۶۶
	ډاکټر محمد احسان تره کي	۱۹۶۷-۱۹۶۷
د پوهني وزير	محمد هاشم ميوندوال	۱۹۶۵-۱۹۶۵
	ډاکټر محمد عثمان انوري	۱۹۶۷-۱۹۶۵
د فوايد عامي وزير	انجينر احمدالله	۱۹۶۶-۱۹۶۵
	انجينر محمد حسين مسا	۱۹۶۷-۱۹۶۶
د کانو وزير	انجينر عبدالصمد سليم	۱۹۶۵-۱۹۶۵
د کرني وزير	انجينر محمد اکبر رضا	۱۹۶۵-۱۹۶۵
د مطبوعاتو وزير	محمد هاشم ميوندوال	۱۹۶۵-۱۹۶۵
	محمد عثمان صدقي	۱۹۶۷-۱۹۶۵
	عبدالرؤف بينوا	۱۹۶۷-۱۹۶۷
د تجارت وزير	ډاکټر نور علي	۱۹۶۷-۱۹۶۵
د پلان وزير	ډاکټر عبدالحكيم ضيايي	۱۹۶۷-۱۹۶۶
	عبدالله يفتلي	۱۹۶۷-۱۹۶۷
د روغتيا وزير	محمد عثمان انوري	۱۹۶۵-۱۹۶۵
د روغتيا وزيره	پيغله کبرا نورزايي	۱۹۶۷-۱۹۶۵
د مخابراتو وزير	ډاکټر محمد حيدر	۱۹۶۶-۱۹۶۵
	عبدالکریم حکيمي	۱۹۶۷-۱۹۶۶
مشاور وزير	ډاکټر محمد انس	۱۹۶۷-۱۹۶۷
مشاور وزير	عبدالله يفتلي	۱۹۶۷-۱۹۶۷
د قبایلو مستقل رئيس	محمد خالد روښان	۱۹۶۷-۱۹۶۵
(۲۱)		

۹- د نور احمد اعتمادي حکومت

نور احمد اعتمادي د سردار غلام محمد خان زوی او د سردار عبدالقدوس خان اعتمادالدوله لمسی دی . هغه وخت چې د ده نیکه په کندهار کې د هیواد د خپلواکي د بیرته اخستلو د جبهې د لوی قوماندان په حیث ، کارکاوه په ۱۲۹۹ هـ ش کال (۱۹۲۰) کې په کندهار کې زیږیدلی دی . دی یو شریف افغان و چې د ظلم او بې عدالتي څخه یې ښه نه راتله .

نور احمد اعتمادي د استقلال په ليسي کې زده کړه کړې وه ، د پوهني په وزارت کې یې په کار پیل کړی دی ، وروسته د خارجه وزارت مامور سو ، په خارجه وزارت کې یې په مهمو چوکيو کې کار کړې دې . ده په کراچي ، اسلام آباد ، روم او مسکو کې د افغانستان د سفیر په حیث وظيفه اجرا کړې وه . دی یو ورزیده دیپلومات و او د محمد هاشم میوندوال په حکومت کې ، د صدر اعظم مرستیال او خارجه وزیر و .

نور احمد اعتمادي د ۱۹۶۷ کال د نومبر د میاشتي پر لومړۍ نیټې د پاچا له خوا د کابینې په جوړولو مامور کړ سو ، د ده لومړي حکومت د ۱۹۶۷ کال د نومبر په میاشت کې د دولسمې تقنیني دورې د ولسي جرگې څخه د اعتماد رایه واخسته . د ده دوهم حکومت په ۱۹۶۹ کال کې د دیارلسمې تقنیني دورې د ولسي جرگې څخه د اعتماد رایه واخسته .

نور احمد اعتمادي د دیموکراسي په وخت کې تر هر بل صدر اعظم پیر اوږد حکومت کړی دی . د دیموکراسي دوره لس کاله او څلور میاشتي وه ، د دغې دورې څخه ، یوازي نور احمد اعتمادي ، دري کاله او اته میاشتي د افغانستان صدر اعظم و . د نور احمد اعتمادي حکومت په هیواد کې د دغو مشکلاتو سره مخامخ سو :

- د پوهنتون او معارف د شاگردانو ، مظاهري او اعتصابونه

- د پل خشتي په مسجد کې ، د مذهبي علماو اعتراضیه احتجاج

- دولسي جرگې سره ، نه تفاهم او عدم همکاری

- د محمد هاشم میوندوال او مترقي دیموکرات د گوند سره مجادله

د مترقي دیموکرات د گوند یوه غړي د موسې کلا وکیل عبدالرؤف بینوا ، د نور احمد اعتمادي د دوهم حکومت د اعتماد درايې په غونډې کې ، د ده د حکومت پر

اجرا آتو نیوکي وکړي کله چې بینوا د خپل پارلماني وینا یوه برخه د پښتو څخه دري ته را اړوله ، نو ده په کنایي سره نور احمد اعتمادي ته داسي و ویل :

با یار قدیم غم کهن باید گفت

لاید به زبان او سخن باید گفت

پورته څلور عمده معضلي وي چې د نور احمد اعتمادي حکومت يي مشغوله وساتي او د ده د مثبتو کارونو مانع سو . د نور احمد اعتمادي د حکومت ټوله دوره په مجادلي او ناراميو سره تيره سوه ، تر څو چې د ده حکومت په ولسي جرگي کي د نه اعتماد درايي سره مخامخ سو . او د ۱۹۷۱ کال د مې په مياشت کي مستعفي سو او د ده پر ځای پاکټر عبدالظاهر د افغانستان صدر اعظم سو . (۲۲)

یوه ټوکه

د نور احمد اعتمادي د لومړي حکومت په دواړو کلونو کي د دولتي پروژو یوازي مطالعه کیدله . حکومتی اخبارونو به په دغه ارتباط لیکل چې حکومت د پروژو په برخه کي اول فکر کوي او بیا وروسته عمل کوي .

د نور احمد اعتمادي د دوهم حکومت په پیل کي د پکتیا د صبریو او احمدزو تر منځ خونړي جگړه پېښه سوه ، چې په کابل کي ویل کیدل چې حکومت په دغو جگړو کي لاس لري . یوه ورځ د گل پاچا الفت څخه چا پوښتنه وکړه چې حکومت ولي دغه کار کوي ؟ الفت په ټوکه ده ته و ویل چې ((حکومت دوه کاله فکر کاوه او کار يي نه کاوه ، اوس کار کوي خو فکر نه کوي))

د نور احمد اعتمادي د لومړي حکومت ترکیب

۱۹۶۹-۱۹۶۷	نور احمد اعتمادي	صدر اعظم
۱۹۶۹-۱۹۶۷	پاکټر علي احمد پوپل	لومړي مرستيال
۱۹۶۹-۱۹۶۷	عبدالله يفتلي	دوهم مرستيال
۱۹۶۹-۱۹۶۷	جنرال خان محمد	د دفاع وزير
۱۹۶۹-۱۹۶۷	نور احمد اعتمادي	خارجي وزير

۱۹۶۹-۱۹۶۷	ډاکټر محمد عمر وردک	داخله وزير
۱۹۶۹-۱۹۶۷	محمد انور ضيايي	د ماليي وزير
۱۹۶۹-۱۹۶۷	ډاکټر محمد اصغر	د عداليي وزير
۱۹۶۸-۱۹۶۷	انجينر عبدالصمد سليم	د کانو وزير
۱۹۶۹-۱۹۶۸	انجينر محمد حسين مسا	
۱۹۶۹-۱۹۶۷	انجينر محمد اکبر رضا	د کرني وزير
۱۹۶۸-۱۹۶۷	انجينر محمد حسين مسا	د فوايد عامي وزير
۱۹۶۹-۱۹۶۷	ډاکټر علي احمد پوپل	د پوهني وزير
۱۹۶۹-۱۹۶۹	ډاکټر محمد اکرم	
۱۹۶۹-۱۹۶۷	ډاکټر محمد انس	د اطلاعاتو او کلتور وزير
۱۹۶۹-۱۹۶۷	ډاکټر نور علي	د تجارت وزير
۱۹۶۹-۱۹۶۷	ډاکټر عبدالصمد حامد	د پلان وزير
۱۹۶۹-۱۹۶۷	پيغل کبرا نورزايي	د روغتيا وزيره
۱۹۶۹-۱۹۶۷	انجينر محمد عظيم گران	د مخابراتو وزير
۱۹۶۹-۱۹۶۷	ډاکټر عبدالواحد سرايي	مشاور وزير
۱۹۶۹-۱۹۶۷	سيد مسعود پوهنيار	د قبايلو مستقل رئيس

د نور احمد اعتمادي د دوهم حکومت ترکیب

۱۹۷۱-۱۹۶۹	نور احمد اعتمادي	صدر اعظم
۱۹۷۱-۱۹۶۹	عبدالله يفتلي	لومړې مرستيال
۱۹۷۱-۱۹۶۹	ډاکټر عبدالقيوم	دوهم مرستيال
۱۹۷۱-۱۹۶۹	جنرال خان محمد	د دفاع وزير
۱۹۷۱-۱۹۶۹	نور احمد اعتمادي	خارجه وزير

داخله وزیر	انجینر محمد بشیر لودین	۱۹۶۹ - ۱۹۷۱
د مالیې وزیر	پاکټر محمد امان	۱۹۶۹ - ۱۹۷۱
د عدلیې وزیر	عبدالستار سیرت	۱۹۶۹ - ۱۹۷۱
د کانو او صنایعو وزیر	امان الله منصورې	۱۹۶۹ - ۱۹۷۱
د پوهنې وزیر	پاکټر عبدالقیوم	۱۹۶۹ - ۱۹۷۱
د کرنې وزیر	عبدالحکیم	۱۹۶۹ - ۱۹۷۱
د فواید عامې وزیر	انجینر محمد یعقوب لعلی	۱۹۶۹ - ۱۹۷۱
د اطلاعاتو او کلتور وزیر	پاکټر محمود حبیبی	۱۹۶۹ - ۱۹۷۱
د تجارت وزیر	پاکټر محمد اکبر عمر	۱۹۶۹ - ۱۹۷۱
د پلان وزیر	پاکټر عبدالواحد سرابی	۱۹۶۹ - ۱۹۷۱
د روغتیا وزیر	پاکټر محمد ابراهیم مجید سراج	۱۹۶۹ - ۱۹۷۱
د مخابراتو وزیر	انجینر محمد عظیم گران	۱۹۶۹ - ۱۹۷۱
مشاور وزیر	غلام علي آنین	۱۹۶۹ - ۱۹۷۱
مشاوره وزیر	میرمن شفیقه ضیایي	۱۹۶۹ - ۱۹۷۱
د قبایلو مستقل رئیس	سید مسعود پوهنیار	۱۹۶۹ - ۱۹۷۱

(۲۳)

۱۰ - د پل خشتي په مسجد کي د دیني علماوو غونډې د

تاریخ په اوږدو کي د افغانستان پاچاهانو خلگو ته دا حق نه وو ورکړی چي د حکومت پر اجرائو انتقادونه وکړي چي په نتیجه کي عامو خلگو به همیشه ویل چي ((دا د سرکار کار دی او په مور پوري اړه نه لري))

کله چي په ۱۹۶۴ کال کي د پاچا په اراده د پاسه څخه د افغانستان خلگو ته د

دیموکراسي حق ورکړ سو، خو د افغانستان خلگ په دي نه پوهیدل چي د دیموکراسي څخه څنگه استفاده وکړي ؟ د افغانستان دولت او حکومت د دیموکراسي د سالم رشد له پاره لازم تدابیر و نه نیول او حتي دوی د اساسي قانون متمم قوانین هم نافذ نه کړه . چي په پای کي ځینو اشخاصو او پلو د دغي سیاسي خلا څخه ناوړه استفاده وکړه او خبره دي ځای ته ورسیده چي د افغانستان ملي او اسلامي مقدساتو ته د دیموکراسي تر نامه لاندې ، سپکاوی پیل سو . د مثال په توگه :

- په ۱۹۶۸ کال کي د صدر اعظم نور احمد اعتمادي څخه د استیضاح په غونډي کي چي زه هم د سامع په حیث حاضر وم ، د بادغیس د مرغاب د ولسوالي وکیل غلام رباني شملزي صدر اعظم ته و ویل چي په مسکو کي د غلام سخي غیرت په نامه یوه افغاني محصل قرآن شریف ته اهانت کړی دی او حکومت باید د دغي موضوع تحقیق وکړي خو حکومت د دغي موضوع پوښتنه و نه کړه .

- په ۱۹۶۸ کال کي د اصلاح په حکومتي ورځپاڼي کي د (مرد نه زنه) تر عنوان لاندې یو کاریکاتور خپور سو ، چي ځینو خلگو به ویل چي د دغه کاریکاتور هدف حضرت پېغمبر ؑ ص ؑ دې . د اصلاح د ورځپاڼي دغه کاریکاتو د غربي المان د مطبوعاتو څخه اخستل شوې و چي دغه کاریکاتو ، په اول کي د اسرایلو په مطبوعاتو کي خپور شوی و .

- د کابل په سینماگانو کي د حضرت یوسف په نامه یو فلم په نمایش ایښودل شوی و چي د دغه فلم ځیني برخي د اسلام پر ضد وې .

- د پرچم په جريدې کي پر لینن درود ویل سوی و .

د پورتنی اسلام ضد نشراتو او پیښو خبرونه ، د افغانستان شورا او د هیواد عامو خلگو ته و رسیدل . د ۱۹۷۰ کال د اپریل او مې په میاشتو کي د هیواد د پیرو سیمو ملایان او طالبان د پل خشتي په مسجد کي د ۳ ۴ ورځو له پاره سره یو ځای سوه ، دوی په دغه مسجد کي د دولت او حکومت پر ضد خطابي ورکولي او د دغو علماوو یو مشر مولوي فیضاني و چي هلته یي اسلامي احکام بیانول . په مسجد کي د علماوو

او عامو خلگو شمیر مخ پر زیاتیدو و ، د کابل ښاریانو د دیني علماو سره پیره همدردی و ښووله ، سوداگرو او عاموخلگو به هره ورځ پخه پوږي مسجد ته وروړه . حکومت په غیر مستقیم طور د دیني علماوو د ځینو مشرانو سره خبري وکړي ، ولي دغه خبري ناکامي سوي . په دي دلیل چي د دیني علماو غوښتنې ، هره ورځ پیریدلي څو په پای کي دوی پیري پراخي غوښتنې وړاندې کړي . دوی په هیواد کي د اسلامي شریعت او حنفي مذهب ، د کا مل تطبیق غوښتنه کوله . دوی د پوهنې د وزارت د تعلیمي نصاب او د نجونو د تحصیل موضوع او د اسلامي حجاب مساله هم مطرح کړه .

د افغانستان دولت او حکومت د دیني علماوو دغه اعتصاب او غوښتنې د امان الله خان د وخت د حالاتو سره مشابه و بللي نو د دوی غوښتنې یې و نه منلي . حکومت فیصله وکړه چي د علماوو دغه حرکت ، د برچي په زور خاموشه کړه سي . د شپي له خوا کله چي علما بیده وو ، عسکري منظم ټولگي د پل خشتي په مسجد ورننوتل او دوی یې په زوره په عسکري لاریو کي واچول او مربوطه ولایاتو ته یې ورسول په ولایاتو کي د دوی څخه په دي مفهوم تعهد نامي واخستل سوي چي (تردې وروسته به د خپل ولایت څخه بل ولایت ته سفر نه کوي او په اعتصابونو کي به برخه نه اخلي)

د افغانستان پاچا محمد ظاهر شاه ، د دي له پاره چي د دیني علماوو پر ضد د حکومت دغه شدید عمل په شورا کي بد انعکاس و نه کړي ، ده په خپله د شورا د ټولو غړو سره ولیدل . زه هم د فراه او نیمروز د وکیلانو په پلي کي د پاچا حضور ته ورغلی وم ، پاچا د دیني علماوو د دغه اعتصاب او پراخو غوښتنو غندنه وکړه . پاچا وکیلانو او سناتورانو ته توصیه وکړه ، چي که په شورا کي د دغي موضوع په ارتباط څوک ناوړه اقدامات کوي د شورا غړي باید د هغه مخه و نیسي . د پاچا تر فرمایشاتو وروسته د نیمروز د ولایت سناتور متقاعد پگروال شیر محمدخان د نورو په نمایندگي پاچا ته پاپ گیرنه ورکړه .

د پل خشتي په مسجد کي د دیني علماو د تحصن په برخه کي د کابل په محافلو کي راز راز تبصرې کیدي .

- ځينويه استدلال کاوه چي په وروستيو کلونو کي په هيواد کي پيره بي بندوباري راغلي ده ، اوس د دي وخت رارسيدلې دې چي د دغه آفت مخه بايد و نيوله سي .

- ځيني کسان په دي عقیده وو چي د ديموکراسي په دوري کي په پوهنتون او دولتي اداراتو کي د چپو ډلو د نفوذ له پاره پيره زمينه برابره سوی ده ، د شوروي اتحاد او نورو سوسيالستي هيوادونو سره د افغانستان اقتصادي او کلتوري اړيکي پيري پراخي شوي دي او افغانستان د نړي د نورو هيوادونو څخه ليري کيږي ، چي د هيواد دغه پالسي د افغانستان د عدم انسلاک د موقف سره برابره نه ده .

- ځينو اشخاصوبه ويل چي د علماوو په صفوفو کي خارجي عناصرو نفوذ کړی دی ، چي د هغو په لمسونه دوی غواړي چي په افغانستان کي د ټولو نهضتونو مخه و نيسي ، او بيرته توره ارتجاع په هيواد کي مسلطه کړي ، چي د امريکا په شمول د څو هيوادونو نومونه به ياديدل چي دوی د دغو اعتصاباتو و شا ته ولاړدي .

يوه ټوکه : د ديني علماوو د اعتصاب په وخت کي يوه شپه د امريکا په سفارت کي د دغه هيواد د سفير ټيومن ټ له خوا يوه ميلمستيا شوی وه ، دغي ميلمستيا ته ښاغلی عبدالستار شاليزي هم بلل سوی و . د خبرو په ترڅ کي د امريکا سفير عبدالستار شاليزي ته ويلي و ((زيره دي پري ايښي ده ، لکه چي د ملايانو څخه بيريدلی بي !)) عبدالستار شاليزي چي ظريف او حاضر جوابه سپری دی ، ده ته په جواب کي ويلي و ((زه د ملايانو څخه نه يم بيريدلې ، بلکه په کابل کي خلگ وايي چي هر هغه څوک چي زيره ولري تاسي هغه ته پيسي ورکوی)) د امريکا سفير په جواب کي ويلي و ((مور پيسي نه لرو)) عبدالستار شاليزي ده ته ويلي و ((که ستاسي وروستې خبره چي تا سي پيسي نه لری ، رښتيا وي نو ما خپله خبره بيرته واخسته)) وروسته دوی دواړو خندلي وو . (٢٤)

١١ - دپاکټر عبدالظاهر حکومت

١٩٧١ — ١٩٧٢

پاکټر عبدالظاهر د عبدالقادر ابراهيم خيل زوی دی ، په ۱۲۸۹ هـ ش کال (۱۹۱۰) کي د لغمان په ولايت کي زيږيدلی دی ، په ۱۳۱۰ هـ ش کال (۱۹۳۱) کي د حبيبي د ليسي څخه فارغ التحصيل سو او په ۱۳۱۸ هـ ش کال (۱۹۳۹) کي د امريکا د کولمبيا د پوهنتون څخه دوکتورا واخسته ، ده د دولت په لويو چوکيو کي کار کړی دی . په ۱۳۳۴ هـ ش کال (۱۹۵۵) کي دی د روغتيا د وزارت د کفيل په حيث مقر سو . پاکټر عبدالظاهر په کراچي او روم کي د افغاني سفير په حيث هم کار کړی دی . دی د شورا د يوولسمي او دوولسمي دورو د ولسي جرگو رئيس و . دی د ۱۹۶۴ کال د لوی جرگي رئيس هم و ، چې په دغي جرگي کي د ديموکراسي دورې اساسي قانون تصويب شوی دی . پاکټر عبدالظاهر يو مؤدب ، خوش طبعه او د بدو څخه بيزاره افغان و (۲۵)

پاکټر عبدالظاهر د ۱۹۷۱ کال د جون د مياشتي پر ۸ مي نيټي د پاچا له خوا د حکومت په جوړولو مامور کړ سو . د ده حکومت د دغه کال د جولای د مياشتي پر شپږمي نيټي د ولسي جرگي څخه د اعتماد رایه واخسته ، چې د ۱۹۷۲ کال د سبتمبر د مياشتي تر ۲۴ مي نيټي پوري صدر اعظم و . د ده د څوارلسو مياشتو صدارت په حقيقت کي يو داسي عبوري حکومت و ، چې د حکومت پير صلاحيتونه د صدارت د مرستيال پاکټر عبدالصمد حامد او خارجه وزير محمد موسي شفيق په واک کي وو .

دی په دغي لنډي مودي کي د لاندي ستونزو سره مخامخ و :

- د پوهنتون شاگردانو او استادانو ، د ده د حکومت څخه د نويو قوانينو د انفاذ غوښتنه کوله چې دغه معضله ده ته د نور احمد اعتمادي د حکومت څخه ور پاته سوی وه . د دي موضوع تفصيل د کتاب په بلي برخي کي ليکل سوی دی .
- د ژبو موضوع چې د کتاب په بل ځای کي تشریح سوی ده .
- د وچ کالي په وخت کي د لوري او قحطي موضوع .

د غلي د قحطي وړانوکي حادثه چې د طبيعت د ناسازگاريو او حکومت د عدم رسيدگيو له کبله زموږ د هيواد د غور ، بادغيس ، او نورو سيمو پير خلگ د لوري له

لاسه مړه سول ، دوی خپل اولادونه خرڅ کړه ، پيرو خلگو د خپلو مینو څخه کډي وکړي او د هیواد نورو سیمو ته مهاجر سوه .

حکومت د صدارت په چوکاټ کي د کار په مقابل کي د غنمو د ویش یوه اداره د مشاور وزیر عبدالستار سیرت تر مشرې لاندې جوړه کړه ، چي له دغي لاري څخه حکومت غوښتل چي د لوري د ملي فاجعي سره مبارزه وکړي .

پاچا او حکومت ته راپورونه ورسیدل چي د هیواد په ځینو سیمو کي مخصوصا د بادغیس او غور په ولایتونو کي پیر خلگ د لوري څخه مړه سوی دي او د دغو سیمو پيرو خلگو د هیواد نورو سیمو ته هجرت پیل کړی دی .

د حقایقو د معلومولو له پاره پاکټر عبدالصمد حامد د یوه لوی هیات په مشري د هرات ، بادغیس او غور ولایتونو ته سفر وکړ . هغه وخت چي دولتي هیات د هرات ښار ته ورسید په زرگونو وري خلگ د بادغیس د ولایت او د هرات د ولسوالیو څخه د هرات ښار ته مهاجر سوي وو . د دغه هیات یوه غړي د دغي موضوع جریان ما ته داسي ويلي دي . (۲۶) :

په زرگونو خلگ د بادغیس او نورو سیمو څخه د هرات ښار ته ورغلي وو ، د هرات ښاریانو پر دغو ورو مهاجرو باندي پخه پوږې و ویشله ، خو هراتیانود حکومت څخه دا غوښتنه هم کوله چي دغه مهاجر پیر ژر د هرات د ښار څخه و باسي که نه نو د ښار امنیت به خراب کړي . په هغه شپه د کابل څخه راغلي هیات د پاکټر عبدالصمد حامد په مشري غونډه وکړه ، او دا فیصله یي وکړه ، چي دغه وري خلگ دي د عسکري لاریو په وسیله فراه او هلمند ته ورسول سي ، چي هلته په (توتانو) ځانونه تغذیه کړي .

پاکټر حامد د هرات د والي اجرائت و غندل ، بله ورځ دغه هیات د بادغیس ولایت ته ولاړ . په دغه ولایت کي پیر خلگ د لوري څخه مړه سوي وو ، د پيرو خلگو مړي د قلعه نو د ښار په کوڅو کي پراته وو چي پاکټر حامد او ورسره هیات په خپلو سترگو لیدلي دي . پاکټر حامد د بادغیس والي ، سرمامور او د زراعت مدیر د دغه ملي فاجعي مسنول و بلل ، او د دوی برطرفي یي د مرکز څخه و غوښتله . په هغه شپه

کابل راډیو د سرمامور عبدالصیر او د زراعت د مدیر برطرفي اعلان کړه .
 بله ورځ دغه هیات د غور ولایت ته ولاړ ، دوی د ولایت په مرکز ، چغچران کي د
 خلگو د لوي مظاهري سره مخامخ سول . هلته دوی په پېرو و ویشتل سول ، چي
 خيني خلگ ټپیان سول او د ولایت د ماڼي بنیسي يي ماتي کړي . پاکټر حامد دغور
 والي د غور د ولایت د فاجعي مسؤل و باله او د مرکز څخه يي د هغه د برطرفي
 غوښتنه هم وکړه . څرنگه چي د کابل راډیو د والیانوبرطرفي اعلان نه کړه نو پاکټر
 عبدالصمد حامد خپل د هیات وظیفه ختمه و بلله او کابل ته را ستون شو . هیات
 تصمیم نیولې و چي بله ورځ سهار به د صدارت په ماڼي کي یوه غونډه کوي خو دغه
 غونډه و نه سوه ، پاکټر عبدالصمد حامد خپله وظیفه پرېښوله او څو ورځي وروسته
 د تداوي په پلمه اروپا ته ولاړ .

حکومت دبادغیس ، غور او د افغانستان د نورو سیمو د وړو خلگو سره لازمي
 اقتصادي مرستي و نه کړي چي د حکومت د غفلت په وجه د دغو سیمو خلگ پیر
 تاواني سول .

صدر اعظم پاکټر عبدالظاهر چي د یوه لنډ عبوري حکومت مشر و دی په دغي
 لنډي مودي کي د پيرو مشکلاتو سره مخامخ سو . ده د ۱۹۷۲ کال د دسمبر د
 میاشتي پر ۲۴ مي نيټي استعفا وکړه او د ده پر ځای محمد موسي شفيق د
 افغانستان صدر اعظم سو .

د پاکټر عبدالظاهر د حکومت ترکیب

۱۹۷۲-۱۹۷۱	پاکټر عبدالظاهر	صدر اعظم
۱۹۷۲-۱۹۷۱	پاکټر عبدالصمد حامد	مرستيال
۱۹۷۲-۱۹۷۱	جنرال خان محمد	د دفاع وزیر
۱۹۷۲-۱۹۷۱	محمد موسي شفيق	خارجہ وزیر
۱۹۷۲-۱۹۷۱	امان الله منصوري	داخله وزیر

د ماليې وزير	غلام حيدر داور	۱۹۷۲-۱۹۷۱
د تجارت وزير	محمد عارف غوثي	۱۹۷۲-۱۹۷۱
د پلان وزير	ډاکټر عبدالواحد سرابي	۱۹۷۲-۱۹۷۱
د عدليې وزير	محمد انور ارغنديوال	۱۹۷۲-۱۹۷۱
د اطلاعاتو او کلتور وزير	محمد ابراهيم عباسي	۱۹۷۲-۱۹۷۱
د پوهنې وزير	حميدالله عنايت سراج	۱۹۷۲-۱۹۷۱
د روغتيا وزير	ډاکټر محمد ابراهيم مجيد سراج	۱۹۷۲-۱۹۷۱
د فوايد عامې وزير	جنرال خوازک زلمې	۱۹۷۲-۱۹۷۱
د کانو او صنايعو وزير	محمد يعقوب لعلې	۱۹۷۲-۱۹۷۱
د کرنې وزير	عبدالحکيم	۱۹۷۲-۱۹۷۱
د مخابراتو وزير	نصرت الله ملکيار	۱۹۷۲-۱۹۷۱
مشاوره وزيره	ميرمن شفيقه ضيايي	۱۹۷۲-۱۹۷۱
مشاور وزير	ډاکټر عبدالوکيل	۱۹۷۲-۱۹۷۱
مشاور وزير	عبدالستار سيرت	۱۹۷۲-۱۹۷۱
د قبايلو مستقل رئيس	محمد ايوب عزيز	۱۹۷۲-۱۹۷۱

(۲۷)

۱۲ - محمد موسي شفيق څنگه صدر اعظم سو ؟

په ۱۹۷۱ کال کې د نور احمد اعتمادي د حکومت په آخرو مياشتې کې پاچا اراده وکړه چې تر اته کلونو عملي تجربې وروسته بايد پر افغاني ديموکراسي باندې د سره کتنه وسي . پاچا غوښتل چې د اساسي قانون ځينې مادي تعديل کړه سي ، پر سياسي پلو او د شاگردانو پر اجتماعاتو باندې يو څه قيود وضع سي ، د شورا

انتخابات د څه مودي له پاره وځنډول سي او په افغانستان كي د يوه قوي او باثباته حكومت د راتلو له پاره لاره هواره كړه سي . د موضوع د روښانولو له پاره د دغه مبحث په سر كي د يوي مقدمي په شكل پر ديموكراسي ، د دولت پر ثلاثه قواوو او د پاچا پر لومړۍ درجه مشاورينو باندې د لاندي مطالبو ليكل ضروري بلل كيږي .

- د ديموكراسي په كلونو كي د حكومت د كمزوره كولو ، د ثلاثه قواوو د تفكيك او د سياسي ديموكراسي د تعميم له پاره كافي هلي ځلي و شوي . ولي په خارجي سياست كي د محمد داود خان د وخت خارجي سياست ، چي د هغه عصر د ايجاباتو پر اساس جوړ سوۍ و ، يعني د شوروي اتحاد سره د نژديوالي سياست و ، كوم تغيير رانه غۍ بلكه د ديموكراسي په دوري كي تر پخوا لا په پراخه اندازه تعقيب كړه سو .

- په دولسمي تقينني دوري كي د ډاكټر عبدالظاهر تر رهبرۍ لاندي د ولسي جرگي د نظم او دسپلين په برخه كي څه اقدامات وسوه ، څرنگه چي دغه اقدامات پير جدي نه وو نو مؤثر واقع نه سول ، وكيلاوو د مصونيت تر نا مه لاندي ، هر هغه څه چي يي غوښتل هغه به يي كوله . د مثال په توگه :

- په ۱۹۶۶ كال كي ځينو اروپايي هيوادونو د افغانستان د ولسي جرگي يوه هيات ته بلنه وركړه چي د هغه هيوادونو د پارلمانونو څخه ليدنه وركړي ، د شورا درخصتيو په ورځو كي ، د ولسي جرگي رئيس ډاكټر عبدالظاهر ، د كندهار د ښار د وكيل عبدالرحيم هاتف په شمول څو وكيلاو د دغه سفر له پاره و ټا كل ، ولي نورو وكيلاوو د ولسي جرگي د رئيس ددغه تصميم سره مخالفت وكړ ، او په ورستيو لحظو كي يي ددغه هيات د سفر ممانعت وكړ . په همدغي دوري كي يوي ډلي وكيلاوو داخپل حق باله چي غازي ستديم ته په زوره ورننوزي او بيله تكت څخه د لوبو ننداره وكړي ، چي هلته څو وكيلاو ووهل سوه . د پوهني وزير ډاكټر پوپل دغه موضوع حل كړه .

- په ديارلسمي تقينني دوري كي ، دولت غوښتل چي يوه وكيل ته په جزاوركولو سره د وكيلاوو د مصونيت حدود تثبيت كړي . څرنگه چي د حكومت د دغه كار سره پير وكيلاو مخالف وو نو دغه اقدام هم مثبته نتيجه وړ نه كړه (د دي موضوع تفصيل د كتاب په بلي برخي كي راغلي دي)

- د سترې محكمې رئيس قاضي القضاات ډاكټر عبدالحكيم ضيايي او د دارالانشا آمر ډاكټر وليد حقوقي و ، په عمل كې د دغې محكمې واك د ډاكټر حقوقي په لاس كې و په دغې محكمې كې ورزیده كدرونه ځای پر ځای سوي وو ، سترې محكمې د يوې مستقلي قوې په څير په افغاني ټولنې كې تبارز وكړ . ډاكټر وليد حقوقي چې د پاچا نژدې مشاور و ، پاچا غوښتل چې دی پير ژر د افغانستان صدر اعظم سي .

د اساسي قانون ۱۰۵ ماده د دې مانع وه چې ډاكټر وليد حقوقي ته په حكومت كې كومه دنده وسپارله سي ، پاچا ته مشوره وركړه سوه تر څو چې په اساسي قانون كې تعديلات راځي ، كيداى سي چې په فرعي قوانينو كې د شورا په وسيله ډاكټر وليد حقوقي ته په حكومت كې د كار كولو زمينه برابره سي .

پاچا د افغانستان د آينده يوه قوې حكومت د جوړولو له پاره ډاكټر عبدالظاهر د كابينې په جوړولو مامور كړ ، په دغه عبوري حكومت كې د پاچا درې عمده مشاورين د صدارت د مرستيالانو په حيث په نظر كې نيول سوي وو . چې تر ډاكټر عبدالظاهر وروسته به يو د دغو مشاورينو څخه ، صدر اعظم كيږي او دوه نور به د مرستيالانو په توگه په دغه حكومت كې شا مليرې . د پاچا پلان داسي و :

- ډاكټر عبدالصمد حامد د صدر اعظم لومړى مرستيال او د پلان وزير

- محمد موسي شفيق د صدر اعظم دوهم مرستيال او د خارجې چارو وزير

- ډاكټر وليد حقوقي د صدر اعظم دريم مرستيال او داخله وزير (۲۸)

د پاچا دغه خيالي پلان د لاندې مشكلاتو له كبله عملي نه سو :

- د پاچا درې واړه مشاورين يو د بل رقيبېان وو ، د دوى څخه يوه هم نه غوښتل چې د دوو نورو سره په يوه حكومت كې كار وكړي . ولي پاچا په دغه حقيقت نه و خبر .

- د پاچا نوموړي مشاورين د مختلفو سليقو خاوندان وو چې په راتلونكي حكومت كې ددوى مثره همكاري يو نا ممكن كار و .

- د پاچا دغه مشاورين قانون پوهان وو ، خو پاچا په خارجي سياست ، پوهني ، اقتصاد او اجتماعي ريفورمونو كې مجرب مشاورين نه درلودل .

- د پاچا دغه مشاورينو ، هريو د صدارت تر چوكې په كېسته مقام كې كار كولو ته

حاضر نه و او هریوه خان د افغانستان راتلونکې صدر اعظم باله . د مثال په توګه :

- ما او ریډلي دي چې د ډاکټر عبدالظاهر د حکومت یوه مهم غړي د وزارتونو ټول پېشنهادونه د دی له پاره په خپل دفتر کې قید کړي وو چې دې متیقین و چې تر ډاکټر عبدالظاهر وروسته دی د افغانستان صدر اعظم دی او دغه پېشنهادونه به د خپل صدارت په وخت کې تر اجرا لاندې و نیسي .

- ما د ډاکټر عبدالظاهر د حکومت د یوه بل مهم غړي په ارتباط اوریدلي دي چې د ده په لارښوونه په ولسي جرګې کې د ژبو موضوع د دي له پاره راپورته سوه چې په دولت کې تشنېچ راسي او د ډاکټر عبدالظاهر بې واکه حکومت استعفا کولو ته مجبورسي او دی ژر د افغانستان صدر اعظم سي .

- ما د ډاکټر ولید حقوقي په برخه کې داسې اوریدلي دي چې ده قاضي القضاات ډاکټر عبدالحکیم ضیایي ته ويلي وو ((زما زړه نه غواړي چې په رادیو او ورځپاڼو کې زما نوم ستاسې تر نامه دمخه یاد سي)) ده په نورو الفاظو ډاکټر ضیایي ته تفهیم کړي وه چې دی د افغانستان راتلونکې صدر اعظم دی . په دي چې په دولتي نشراتو کې د صدر اعظم نوم تر قاضي القضاات دمخه اخستل کیږي .

د پاچا د دغه پلان د عملي کولو له پاره داسې اقدامات و سول :

د اساسي قانون ۱۰۵ مه ماده داسې حکم کوي ((کله چې د قاضي القضاات او د ستري محکمي د غړو وظیفه پای ته ورسېږي دوی نه سي کولای چې صدر اعظم ، وزیر یا د شورا غړې سي)) ولي په اساسي قانون کې د قاضي القضاات یا ستري محکمي د غړي د استعفا په ارتباط څه نه دي لیکل سوي . د دي له پاره چې ډاکټر ولید حقوقي حکومت ته راوړلي دولت د اساسي قانون د دغي قانوني خلا څخه استفاده وکړه او تصمیم یې ونیو چې په یوه فرعي قانون کې یوه داسې ماده په ولسي جرګې کې تصویب کړي چې د هغې پر اساس د ستري محکمي غړې د خپلې وظیفې څخه استعفا وکولای سي او تر استعفا وروسته ، بیرته د صدر اعظم یا وزیر په حیث تعیندلای سي .

ستري محکمي د ولسي جرګې د تقنین د کمیسیون څخه چې زه هم د دغه کمیسیون

غږې وم ، غوښتنه وکړه چې د قضايي تشکيلاتو او صلاحيتونو پر قانون باندې د سره کتنه وکړي د تقنين کمسيون د ستري محکمي دغه غوښتنه و منله او دغه قانون يې تر بحث لاندې و نيوی ، د دغه قانون څو مادې يې تصويب کړي . کله چې دستر محکمي د غږې د استعفا او په حکومت کې د ده د برخې اخستلو په ارتباط يوه وکیل کمسيون ته يو پېشنهاد وړاندې کړ ، ما هغه وخت د کمسيون غړو ته و ويل چې پر اساسي قانون باندې د مباحثاتو مجموعه ما لوستي ده ، په دغې مجموعې کې د يوه مقنن له قوله ليکل سوي دي چې ((د ستري محکمي غږې تر استعفا وروسته په حکومت کې کار نه سي کولای)) نو ښه به داوې چې د عدليې د وزارت څخه دغه مجموعه راوغوښتله سي څو د دغې مجموعې تر مطالعې وروسته به په دغه مورد کې تصميم و نيول سي . د تقنين کمسيون دغه پېشنهاد و مانه او د يوه استعمال په وسيله يې د عدليې د وزارت څخه نوموړې مجموعه و روغوښتله .

کله چې د ولسي جرگې استعمال د عدليې وزارت ته ورسيد ، حکومت د اساسي قانون د مباحثاتو مجموعه ولوستله ، دوی په دې پوه سوه چې پر دغې مشخصي موضوع باندې ډاکټر عبدالصمد حامد اوردې خبرې کړې دي . ده ويلي و ((که د ستري محکمي يو غږې داسې ناروغه سي چې د کارکولو توان و نه لري ، دی حق لري چې استعفا و کړي خو تر استعفا وروسته بايد ده ته په حکومت کې د کار کولو اجازه ور نه کړه سي)) ده داهم ويلي و ((په راتلونکو کلونو کې د دې امکان موجود دی چې يو حزب د ستري محکمي د يوه غږې سره په پټه سازش و کړي او د ده په مرسته خپل رقيب حزب منحل کړي ، او دغه حزب د دغه خدمت په بدل کې ده ته د وزارت چوکي ورکړي ، چې د دغسې يوې احتمالي دسيسې د مخنيوي له پاره د ستري محکمي د غړو د استعفا مخه بايد و نيوله سي)

دغه موضوع په دولت کې پيره غټه سوه . د پاچا سرباړ جنرال محمد عمر خان ما ته و ويل چې د کندهار يوه وکیل پاچا ته اطلاع ورکړه چې فراهي د اساسي قانون د مباحثاتو مجموعه لوستي او ده په کمسيون کې ويلي دي چې ډاکټر عبدالصمد حامد د اساسي قانون د جوړولو په وخت کې د ستري محکمي د غږې د استعفا سره مخالفت

کړی دی . پاچا سمدلاسه ډاکټر عبدالصمد حامد خپل حضور ته وباله او په کلکو الفاظو يې د ده څخه د ده د وينا پوښتنه کړې وه . ډاکټر حامد پاچا ته په جواب کي ويلي و چې ((زما د هغه وخت خبري د قانون متن نه دی بلکه د يوه شخص خبري دي اوس شورا کولای سي چې د ستري محکمي د غړي د استعفا په برخه کي په قانون کي کومي مادې ته ځای ورکړي)) (۲۹) ما په هغو ورځو کي ډاکټر عبدالصمد حامد په جلال آباد کي وليد ، ده د گيلي په شکل ما ته و ويل ((تا د ستري محکمي د غړي د استعفا پر موضوع باندي زه د پاچا سره مواجهه کړم)) چې البته دغه کار ما نه و کړی . د ډاکټر عبدالصمد حامد تشويش داو چې د ولسي جرگي د دغه جريان څخه پاچا داسي انتباه نه وي اخستي چې گواکي ډاکټر حامد ، حکومت ته د ډاکټر وليد حقوقي د راتلو مخالف دی او اوس ده وکيلان دغي موضوع ته متوجه کړي دي .

د تاسف ځای دادې چې حکومت د اساسي قانون د مباحثاتو مجموعه ولسي جرگي ته د لوستلو له پاره ور نه کړه ، د هغه پر ځای حکومت د کمسيون د غړو تر منځ نفاق واچاوه . حکومت د کمسيون دايمي غير حاضر غړي حاضر کړه او د دوی په وسيله يې کمسيون ته داسي پيشنهاد وړاند کړ چې ((حکومت بايد د اساسي قانون د مباحثاتو مجموعه ولسي جرگي ته راوانه ستوي)) د دغه حرکت رهبري د پکتيا د يوه وکیل پر غاړه وه . (۳۰)

د حکومت د دغه ناوړه اقدام په مقابل کي زما په شمول د کمسيون اکثر و غړو د تقنين د کمسيون څخه استعفا وکړه . د وکيلانو د استعفا په نتيجه کي د تقنين کمسيون د منځه ولاړ او د ډاکټر وليد حقوقي له پاره حکومت ته د ورتلو لاره خلاصه نه سوه . څرنگه چې وروسته معلومه سوه ، د تقنين په کمسيون کي د تشنج په راولو کي د يوه مهم وزير لاس و .

دلته دا خبره هم د يادولو وړ بولم چې د اساسي قانون د مباحثاتو مجموعه ما ته د لوستلو له پاره د هغه وخت د عدليي وزير عبدالستار سیرت راکړې وه .

اوس به راسو دي موضوع ته چې محمد موسي شفيق څرنگه صدر اعظم سو ؟
په روم کي د افغاني سفارت يوه ما مور ماته و ويل چې په ۱۹۷۲ کال کي پاچا ،

ډاکټر عبدالصمد حامد او محمد موسي شفيق په افغاني سفارت کې د دې له پاره سره يو ځای کړل چې د راتلونکي حکومت په ارتباط د دوی نظريات واوري . په دغې غونډې کې حتي افغاني سفير نور احمد اعتمادي برخه نه درلودله .

پاچا لومړې د ډاکټر حامد څخه پوښتنه وکړه چې ((تردي وروسته په افغانستان کې څه کارونه بايد و سي ؟)) ډاکټر حامد وويل ((افغانستان په خطر کې دی او بايد ژر په هيواد کې اضطراري حالت اعلام سي ، چې په دغه حالت کې به د شورا صلاحيتونه د منځه ولاړه سي ، د ملي جرايدو نشرات به متوقف سي ، پر سياسي پلو به قيود وضع سي ، تر هغه وروسته به په اساسي قانون کې تعديلات راسي ، د ديموکراسي اساسات به په تدريجي ډول په هيواد کې تر اجرا لاندي و نيول سي))

محمد موسي شفيق د ډاکټر عبدالصمد حامد پورته نظريات په دې ډول رد کړي وو. ده ويلي وو ((هغه حالات چې د اساسي قانون په ۱۱۳ مادې کې د اضطراري حالت د اعلامولو له پاره ذکر سوي دي په افغانستان کې نه دي راغلي ، د اضطراري حالت په اعلامولو سره هنگامي ايجادیږي ، خو د افغانستان اوسني ستونزي د نورو مؤثرو لاروڅخه په ښه توگه حل کيدلای سي)) ده د شورا په ارتباط ويلي و ((دشورا د اوسنې دورې وروستې کال دی چې دغه تقنيني دوره څو مياشتې وروسته پای ته رسيږي ، حکومت کولای سي چې د شورا نوي انتخابات د څه مودې له پاره و ځنډوي په دې ترتيب چې ستره محکمه به د انتخاباتو د نظارت څخه استنکاف وکړي او پاچا به د ستري محکمي دغه غوښتنه و مني . د پاچا په فرمان به د انتخاباتو کمشنر و ټاکل سي . دغه مراحل چې هرڅومره حکومت و غواړي اورډولای سي))

ده د ملي جرايدو په ارتباط ويلي و ((حکومت به د موجوده جرايدو د امتياز خاوندان په حکومتي چارو کې مقرر کړي او نوو جرايدو ته به د امتياز حق ور نه کړي))

ده د سياسي پلو په ارتباط ويلي و ((د ټولو سياسي پلو غړي د پوهنتون يا ښوونځيو شاگردان يا هم د دولت ما مورين دي . حکومت به د دوی د مشرانو سره خبرې وکړي او دوی ته به اخطار ورکړي چې تر دې وروسته دوی بايد په دولتي چارو

کي گوتي و نه وهي . دوی ته به و ويل سي چي د تخلف په صورت کي به د دوی غړي د مربوطه ځایونو څخه و ایستل سي)) ده ويلې وه ((زه تعهد کوم چي د دغي لاري څخه سياسي پلي تر کنترول لاندې راتلای سي)) . پاچا په دغي غونډي کي محمد موسي شفيق ته ويلي و چي ته د افغانستان راتلونکي صدر اعظم يي او پاکتر حامد په دغي غونډي کي پاچا ته څرگنده کړه چي دی په راتلونکي حکومت کي د محمد موسي شفيق سره کار نه کوي . پاچا پاکتر حامد او شفيق ددي له پاره يوه پارک ته ليرلي وو چي پاکتر حامد په دي قانع کړه سي چي په راتلونکي حکومت کي د شفيق سره کاري وکړي ، تر خبرو وروسته شفيق پاچا ته ويلي و چي پاکتر حامد وعده راکړي ده چي شپږ مياشتي وروسته به همکاري راسره وکړي ، او پاکتر حامد پاچا ته ويلي و چي شفيق بايد واده وکړي په دي چي يو صدر اعظم بايد ميرمنه ولري .

۱۳ - پاکتر عبدالصمد حامد ولي صدر اعظم نه سو ؟

پاکتر عبدالصمد حامد چي يو حقوقدان دی د ۱۹۶۴ کال د اساسي قانون د تسويد د کميټي مهم غړی و ، دی د ديموکراسي په حکومتونو کي د پوهنتون رئيس ، د پروان والي ، د پلان وزير او د صدارت مرستيال و ، ده د پاکتر عبدالظاهر د حکومت په وخت کي د بادغيس او غور د واليانو د سيکدوشي پر موضوع ، خپله وظيفه پيښوله ، ده د افغانستان د جهاد په وخت کي د مولوي محمد يونس خالص د اسلامي حزب سره نژدې همکاري درلودله ، ښايي دده دغه همکاري به د جهاد د پياوړي کيدلو په خاطر وه ، په دي چي مولوي خالص په افغانستان کي د ديموکراسي او آزادو انتخاباتو سره موافقه نه درلودله . (۳۱)

دلته دامطلب د ليکلو وړ بولم چي په دغه وخت کي د کابل په سياسي حلقو کي ويل کيدل ، کوم حکومت چي د پاکتر عبدالظاهر تر حکومت وروسته په هيواد کي راځي بايد لاندې عمده وظيفي سر ته ورسوي :

- ددغه حکومت په وسيله افغانستان د شوروي اتحاد څخه بايد فاصله و نيسي او غربي نړي ته ور نژدي سي .

- د پښتونستان موضوع ، د پورتنۍ کړنې او د هلمند د اوبو معضله د پاکستان او

ایران د حکومتونو سره د دوستانه لارو څخه حل کړه سي .

- د خلیج د مړو هیوادونو په مرسته په هیواد کې اقتصادي پروژ په کار واچولي سي .

- په هیواد کې د سیاسي او ایدیولوژیکي بې نظمۍ د مخنیوي په خاطر باید د احزابو

قانون پیر ژر تر اجرا لاندې ونیول سي . د اجتماعاتو ، معارف او لوړو تحصیلاتو

حساس قوانین په تقنیني فرامینو ژر نافذ کړه سي .

د پورته عمده اهدافو د سرته رسولو د پاره په هیواد کې د اضطراري حالت

اعلامول یو لازمي کار و . د روم په غونډې کې هغه نظریات چې ډاکټر عبدالصمد

حامد ، پاچا ته وړاندې کړي وو ، هغه نظریات پیر پر ځای وو ، چې د ده د پیشنهاد په

فوري تطبیق سره ممکنه وه چې د محمد داود خان د کودتا مخه هم نیوله شوي وای

خو پاچا په لاندې دلایلو نه غوښتل چې په دغې مرحلې کې ډاکټر عبدالصمدحامد د

افغانستان صدر اعظم سي :

- ډاکټر عبدالصمد حامد په خټه محمدزي دي ، پاچا لازمه نه بلله چې د نور احمد

اعتمادي تر اوږده حکومت او د ډاکټر عبدالظاهر تر لنډ حکومت وروسته ، بیا یو

محمدزي د اوږدې مودې له پاره د افغانستان صدر اعظم سي .

- ډاکټر عبدالصمد حامد د مسایلو د حل په لاره کې انعطاف پذیر نه دي ، ښایي د

پاچا کورني مشاورینو لکه سردار عبدالولي او سلطان محمود غازي د ډاکټر حامد د

صدر اعظم کیدلو سره موافقه نه وي کړي . د پاچا راتلونکې پلان سوی حکومت چې

په هغه کې به د پاچا لومړي درجه مشاورینو برخه اخستي وای ، لکه چې دمخه یې

یادونه وسوه ، د پاچا د مشاورینو له خوا تخریب کړل سو . زه په دې نه یم خبر چې

په خپله پاچا په دغه مطلب پوهیدلې و او که به ؟ ولي پیر نور افغانان په دغه موضوع

پوهیدل چې په ځینو ملي اخبارونو کې په دغه ارتباط لیکنې هم سوي دي .

١٤ - د محمد موسي شفيق حکومت

١٩٧٢ — ١٩٧٣

محمد موسي شفيق د مولوي محمد ابراهم کاموي زوی دی او په ١٩٣١ کال کې په

کابل کې زیږیدلی دی . ده د کابل د عربي دارالعلومو مدرسه لوستي ده او وروسته یې په اسلامي حقوقو کې په قاهره کې د الازهر د پوهنتون څخه لیسانس اخستی دی . ده د امریکا د کولمبیا د پوهنتون څخه هم په بین المللي حقوقو کې لیسانس تر لاسه کړی دی . ده د عدلیې په وزارت کې په کار پیل وکړ او د حقوقو په پوهنځي کې یې استادې کړي ده . په عدلیه وزارت کې معین او بیا د خارجې چارو په وزارت کې مشاور و . په قاهره کې افغاني سفیر او د پاکېتر عبدالظاهر په حکومت کې خارجې وزیر هم و .

محمد موسي شفيق چې پير زيرك او د دربار په رمز آگاه سپړی و ، په اسلامي علومو پوهیدى ، شاعر او ليكوال هم و . پښتو ، دري ، عربي ، انگريزي او فرانسوي ژبې يې زده وي ، نو په دغه وجه دی پير ژر پاچا ته نژدې سو اود پاچا لومړی درجه مشاور سو . دی د ۱۹۷۲ کال د دسمبر د میاشتې په ۲۴ نیټې د پاچا له خوا د کابینې په جوړولو مامور کړه سو . (۳۲)

محمد موسي شفيق په تېمېل پرستې کې پير افراط کاوه ، ده د خان له پاره يو موټر د فراسي څخه په الوتکې کې راوغوښت . د جمهوريت په وخت کې دغه موټر د افغاني سفیر زلمي محمود غازي د استفادې له پاره تهران ته ولېږل سو . د ده درېشې په خارج کې جوړیدلي ، ده په جلال آباد کې د هېوې فارم ته نژدې د خان له پاره يو افسانوي کور جوړاوه ، د قرغي بند ته نژدې يې پر يوې تپې باندي د کوچيانو کيږي ودروله ، چې هلته يې هم د يوه داسي مجلې کور جوړول په نظر کې نيولي و چې د خپل کور څخه به د اوبو ډنډ ته په برقي ليفت کې کښته کيدی او په يوې کښتۍ کې به يې سير او ننداره کولای .

د محمد موسي شفيق په هکله څو نورې خبرې

- په ۱۹۷۰ کال کې کله چې محمد موسي شفيق په قاهرې کې افغاني سفیر و په هغه وخت کې د ايران يو عالي رتبه هیأت د هلمند د اوبو د مذاکراتو له پاره کابل ته سفر کاوه . محمد موسي شفيق ، صدر اعظم نور احمد اعتمادي ته اطلاع ورکړه چې دی غواړي چې د ايراني هیأت د ليدلو له پاره کابل ته سفر وکړي . نور احمد اعتمادي

ده ته په جواب کي ويلي و ((کابل ته ستاسي د راتگ ضرورت نه سته)) خو محمد موسي شفيق د صدر اعظم د مخالفت سره سره کابل ته سفر وکړ او د ايراني هيات سره يي په مذاکراتو کي برخه واخسته . (۳۳) شايد چي د ايراني هيات مشر به اردشير زاهدي و چي افغانستان ته يي سفر کړی و او نور احمد اعتمادي د محمد موسي شفيق او اردشير زاهدي په ښو مناسباتو خبر نه و .

اردشير زاهدي چي د جنرال زاهدي زوی او د ايران د پاچا زوم دی ، ده د پيک پارسيان د اخبار د ۲۰۰۲ کال د می د مياشتي د ۱۷ نيټي په گڼي کي په خپلي يوي مصاحبي کي ويلي دي چي ((د هلمند د اوبو موضوع ما د خپل خارجه وزارت په وخت کي د افغانستان د پاچا محمد ظاهر شاه سره حل کړي ده)) دی داهم وايي چي ((زه د محمد موسي شفيق سره دده دسفارت په وخت کي په قاهري کي دوست سوی وم او د افغانستان پاچا زموږ په ښو مناسباتو خبر و . کله چي د افغانستان پاچا ايتاليا ته په رسمي سفر بلل سوی و ، ده ما ته بلنه راکړه چي روم ته ورسم او محمد موسي شفيق په دي قانع کړم چي د افغانستان د صدارت وظيفه ومني))

- پاچا ته نژدي د خارجه وزارت يوه ما مور ويلي و چي ((پاچا د دولت د پيرو مامورينو قدر کوي ، ولي محمد موسي شفيق ، د عشق تر سرحده پر پاچا باندي گران دی)) (۳۴)

- د دربار پخواني وزير علي محمد خان ويلي و ((زه په دربار کي لوی سوی یم خو د محمد موسي شفيق په اندازه د دربار په رمز نه پوهيرم)) (۳۵)

- د خارجه وزارت يوه مامور و ويل چي په ۱۹۷۱ کال کي کله چي پاچا مسکو ته رسمي سفر درلود ، خارجه وزير محمد موسي شفيق هم دپاچا د دغه سفر ملگرې و . شفيق د مسکو څخه يوه بل اروپايي هيواد ته تې ، دی د پاچا سره تر خدای امانې وروسته نژدي شل گا مه ددي له پاره پر شا تی چي مخ يي د پاچا و خوا ته وي ۳۶

- په ۱۹۷۱ کال کي د ولسي جرگي د بين المللي روابطو کمسيون ، خارجه وزير محمد موسي شفيق د پښتونستان د قضيي په ارتباط نوموړي کمسيون ته غوښتې و ، زه او څو نور وکيلان هم د مباحثاتو د اوریدلو له پاره هغه کمسيون ته ورغلي وو . نور

وزيران معمولاً د يوي ډلي مامورينو سره يو ځای ولسي جرگې ته راتلل ، ولي خارجه وزير محمد موسي شفيق يوازي کمسيون ته حاضر سو ، حفيظ الله امين او ببرک کارمل هم ددغه کمسيون غړي وو . د آجندا مطابق د کمسيون منشي محمد شاه رحمتيان د ده څخه د پښتونستان پر موضوع باندې توضيحات و غوښتل .

محمد موسي شفيق په سپره سينه ، په څو لنډو او سنجيده جملو کي دوی ته داسي و ويل ((هغه توضيحات چي نن يي تاسي زما څخه غواړي زه هم د داسي توضيحاتو اوريدلو ته ضرورت لرم)) ده زياته کړه ((کله چي زه خارجه وزارت ته ورغلم نو ما د مربوطه څانگي څخه د پښتونستان د موضوع سوابق و غوښتل ، دغي څانگي ما ته وويل چي پر دغي موضوع باندې هميشه د خارجه وزارت څخه دباندې تصميم نيول کيږي او د دغي موضوع ټول سوابق په ارگ يا د خلگو په کورونو کي دي)) ده دا هم وويل ((اوس ما فيصله کړي ده چي د خارجه وزارت ټول وظيفې په دغه وزارت کي متمرکز کړم ، او د پښتونستان د موضوع ټول سوابق پيدا کړم او په يوه ځای کي يي راغونډ کړم . اوس د وکيلانو خوښه ده چي هغه مختصر معلومات چي زه يي د پښتونستان پر موضوع باندې لرم هغه تاسي ته و وایم او که ما ته فرصت راکوږي چي زه د دغي موضوع سوابق پيدا کړم او وروسته بيا يو جامع معلومات تاسي ته وړاندې کړم)) د بين المللي روابطو کمسيون د رايو په اتفاق دا ومنله چي خارجه وزير محمد موسي شفيق ته دي فرصت ورکړه سي چي پر دغي موضوع باندې دي اساسي او عمده مطالب راټول کړي او د کمسيون په بلي غونډي کي دي کمسيون ته وړاندې کړي . څو شيبې وروسته محمد موسي شفيق د کمسيون څخه و وت او بيا هيڅ وخت ده د دغه کمسيون په غونډي کي برخه وانه خسته . (۳۶)

- محمد موسي شفيق چي د ډاکټر عبدالظاهر په حکومت کي دخارجه چارو وزير و ده امر وکړ چي د خارجه وزارت ټول ماموين بايد سهار پر معين وخت خپلو وظيفو ته حاضر سي او د مامورينو د حاضري په کتاب کي لاس ليکونه وکړي . خو د ده د امر باوجود ، د سلطنتي کورنی ځني غړي پر ټاکلي وخت خپلو وظيفو ته نه راتلل او ده دغه مامورين نه غير حاضر کول ، بلکه دی به سهار په خپله د دغو مامورينو

کورونو ته ورته او دوی به یې د خانه سره د خاړه چارو وزارت ته راوستل . (۳۷)

د محمد موسي شفيق د حکومت ترکیب

۱۹۷۳ - ۱۹۷۲	محمد موسي شفيق	صدر اعظم
۱۹۷۳ - ۱۹۷۲	جنرال خان محمد	د دفاع وزير
۱۹۷۳ - ۱۹۷۲	محمد موسي شفيق	خاړه وزير
۱۹۷۳ - ۱۹۷۲	نعمت الله پژواک	داخه وزير
۱۹۷۳ - ۱۹۷۲	محمد خان جلالر	د ماليي وزير
۱۹۷۳ - ۱۹۷۲	ډاکټر محمد ياسين عظيم	د پوهني وزير
۱۹۷۳ - ۱۹۷۲	نصرت الله ملکيار	د مخابراتو وزير
۱۹۷۳ - ۱۹۷۲	جنرال خواک زلمي	د فوايد عامي وزير
۱۹۷۳ - ۱۹۷۲	غلام دستگير عزيزي	د کانو او صنايعو وزير
۱۹۷۳ - ۱۹۷۲	ډاکټر عبدالوکيل	د کرني وزير
۱۹۷۳ - ۱۹۷۲	ډاکټر عبدالواحد سرامي	د پلان وزير
۱۹۷۳ - ۱۹۷۲	صباح الدين کشککي	د اطلاعاتو او کلتور وزير

(۳۸)

۱۵ - د محمد موسي شفيق د حکومت اجراءات

وروسته تر هغه چي په شورا کي د هلمند د اوبو معاهده تصويب سوه محمد موسي شفيق خپله توجه د حکومت اساسي کارونو ته واړوله .

- په سر کي ده د راتلونکي شورا د انتخاباتو موضوع ته توجه وکړه . د پخواني فيصلې پر اساس ، ستري محکمي په انتخاباتو کي د نظارت څخه د استنکاف پيشنهاده ، پاچا ته وړاندي کړ . د پاچا په امر د حکومت او ستري محکمي څخه يو گډ هيأت جوړ سو چي د راتلونکو انتخاباتو له پاره د انتخاباتو د کمشنري موضوع تر غور لاندې و نيسي . (۳۹)

- محمد موسي شفيق د حکومت پارلماني رياست د تجارت د وزارت ودانې ته چي

د شورا تر څنگ و انتقال کړ او ده په خپله د پارلماني ریاست دنده پر غاړه واخسته ده د شورا د پېرو غړو سره خبرې و کړې او دوی یې په دې قانع کړل چې د شورا انتخابات به د څه مودې له پاره ځنډېږي . ده به د شورا ځینو غړو ته په راتلونکو انتخاباتو کې د مرستې وعده هم ورکوله . محمد موسی شفیق د راتلونکي شورا د غړو د اهلېت پر موضوع او زما پر آینده همکارۍ باندې زما سره هم اوږدې خبرې کړې دي . په دې دلیل چې زما خود ستایي تعبیر نه سي ، نولیکل یې دلته لازم نه بولم .

- محمد موسی شفیق د ملي جرایدو ځیني چلونکي په حکومتي کارونو کې مقرر کړل چې په دغه اقدام سره دڅو مهمو جرایدو نشرات متوقف سوه .

- د محمد موسی شفیق په حکومت کې د (مفاهمي) د پلي خو غړي د معینانو په حیث مقرر سول چې دغه معینان به پیر ژر د وزیرانو په حیث ټاکل کیدل .

- د عالي تحصیلاتو د وزارت اساس نامه د پوهنې په وزارت کې جوړه سوه ، د ادبیاتو د پوهنځي د یوه استاد د تقرر فرمان د همدغه وزارت د معین په حیث اخستل شوې و .

- د مذهبي ډلو د خوشحالولو له پاره په کابل رادیو کې آذانونه پیل سوه ، محمد موسی شفیق د شیر پور مسجد ته مخامخ د شهر غلغله په نامه رستورانته د چپه کولو امر ورکړ . د ده په امر په دارالامان کې د کلیسا تعمیر و نړول سو .

- محمد موسی شفیق د هیواد ټولو سیاسي ډلو ته خبر ورکړ چې تر دې وروسته باید دوی د حکومت پر ضد د مې د لومړي ورځي د مظاهراتو څخه ډډه وکړي (٤٠)

- د پرچم د ډلي د یوې باخبرې منبع په قول ((شفیق د خلق او پرچم د مشرانو سره اوږدې خبرې کړې وې او ظاهراً یې په مهارت ښه فضا جوړه کړې وه او غالباً همدایې د مرگ عامل وگرځیدې ، ببرک کارمل حتی ده ته د اعتماد د رایې ورکول هم مطرح کړی و چې د میر اکبر خیبر د جدي مخالفت په اثر ممکن نه شو)) د اعتماد درايې په غونډې کې ببرک کارمل د محمد موسی شفیق حکومت ته مخالفه رایه ورکړه ، ولي د غونډې په پای کې ده زموږ سره یو ځای شفیق ته مبارکي وویلې . حفیظ الله

امین د اعتماد د رایې په وخت کې په غونډې کې حاضر نه و ، دی تر غونډې وروسته ولسي جرگې ته راغی (۵۲)

- د محمد موسي شفيق حکومت د اجتماعاتو د قانون مسوده جوړه کړه ، او د کابینې پر غړو یې ویشله ، خو یوه میاشت وروسته حکومت د خپل تصمیم څخه منصرف سو او د هغه پر ځای یې د اجتماعاتو مقررې جوړه کړه او د وزیرانو په مجلس کې یې تر بحث لاندې و نیوله . (۴۱)

داسې ښکاري چې په سر کې محمد موسي شفيق غوښتل چې د اجتماعاتو د قانون مسوده شورا ته وړاندې کړي ، خو وروسته دې د دغه کار څخه په دې دلیل پښیمانه سوې دې چې که د اجتماعاتو د قانون مسوده شورا ته وړاندې سي د دې احتمال سته چې په دغه وخت کې به د پوهنتون شاگردان د شورا په مخ کې مظاهره و کړي او د عقرب د دریمې حادثه به بیا تکرار سي .

- محمد موسي شفيق د شورا د آخري اجلاس د وروستې نېټې رارسیدلو ته چې د اسد د میاشتې ۲۲ نیټه ده ، منتظر و . ده په دغه ورځ د خپل حکومت د خط مشي تفصیل او د خپل حکومت اصلاحي پروگرام د عا مو خلگو په اطلاع رساوه خو ده د همدغه کار فرصت پیدا نه کړ .

- صباح الدین کشککي په خپل اثر کې لیکي چې محمد موسي شفيق غوښتل چې په حکومت کې د سلطنتي کورنۍ د غړو د مداخلاتو مخه ونیسي . (۴۲)

د دې امکان سته چې محمد موسي شفيق ته به وظیفه ورکړه سوي وي چې په هیواد کې د محمد داود خان پر حرکاتو باندې قیود وضع کړي ، ځکه چې د کابل په سیاسي حلقو کې ویل کېدل چې محمد داود خان د ځینو سیاسي پلو تر شا ولاړ دی . که دغه حدس حقیقت ولري نو په قوي احتمال د محمد موسي شفيق اقداماتو به د سرطان د ۲۶ کودتا تسریع کړي وي .

د اوضاع د مطالعې څخه داسې معلومیږي چې محمد موسي شفيق د دیموکراسي په لسو کلونو کې پاچا ته خپل د استادي چمونه نه و وربښولي ، دی په دې پوهیدي چې یو وخت به دی د افغانستان صدر اعظم سي او په دغو استادي چمونو به افغاني

دیموکراسي په نوې مجرا کې واچوي. د ده دغه اقدام (تراخت وروسته نکرزي) سوي په دي چي محمد داود خان کودتا وکړه ، سلطنتي نظام او حکومت دواړو ته يي سقوط ورکړ . ما داسي اوریدلي دي چي د ۱۹۷۳ کال د جولای د میاشتي پر ۱۶ نیټې د مازدیگر پر پنځو بجو محمد موسي شفيق د هیواد د کرارې او امنیت راپور په تېلفون کې پاچا ته ورکړې و . خو (نه) ساعته وروسته د هغې شپې پر دوو بجو د محمد داود خان کودتا پیل سوه ، او په پنځو ساعتونو کې يي د سلطنت کمبله ټوله کړه او د سهار پر اوو بجو د محمد داود خان په وینا سره په هیواد کې سلطنتي نظام ړنگ سو او د هغه پر ځای جمهوري نظام ودرول سو .

یوه ټوکه : د هلمند د اوبو د معاهدي تر تصویب یوه نیمه میاشت وروسته ، محمد داود خان کودتا وکړه . په هغه وخت کې پيرو افغانانو داسي فکر کاوه چي دغه کودتا د هلمند د اوبو د معاهدي د مخنیوي له پاره شوی ده . د کودتا په ورځ محمد موسي شفيق بندي سو دده په ارتباط په کابل کې داسي یوه ټوکه شایع سوه : محمد موسي شفيق چي خیالور ویښتیاڼ (ځوني) درلودلي ، وایي چي جمهوري دولت د ده دوښمنانو د خړیلو امر کړې و . ولي ده د خپلو ویښتیانو تر خړیلو دمخه د هغو لنډیدل ددوی څخه غوښتي و ، خو ده ته په جواب کې وویل سوه چي اوبه نسته ، په دي چي ټولي اوبه تا ایران ته ورکړي دي .

دیموکراسي دوري ته یوه کتنه

د ۱۹۶۴ کال د اساسي قانون د ۱۲۶ مادې دحکم پر اساس ، انتقالی حکومت د انتخاباتو ، اساسي تشکیلاتو ، مطبوعاتو او قضایي تشکیلاتو او صلاحیتونو قوانین جوړ او نافذ کړه . دغه حکومت د احزابو او ولایتي جرگو قوانین تسوید او دولسمي تقنیني دورې ته يي د تصویب له پاره وړاندې کړه . ولي دغه حکومت د اجتماعاتو د قانون په برخه کې هیڅ اجراءات و نه کړه . څرنگه چي د احزابو ، ولایتي جرگو او اجتماعاتو قوانین د دیموکراسي په ټولي دوري کې په هیواد کې نافذ نه سوه ، دغه کار افغاني دیموکراسي پیره تاواني کړه .

د اجتماعاتو قانون : د ملي امنیت او د دیموکراسۍ د سالم رشد له پاره په هریوه هیواد کې د اجتماعاتو د قانون موجودیت ضروري شمیرل کېږي . د مثال په توګه د امریکا هیواد ، د اجتماعاتو د تنظیم له پاره قاطع قوانین لري ، په دغه هیواد کې تر هغو چې څوک د اجتماع دقیق وخت ، د اجتماع هدف ، ځای او خط السیر وه امنیتي مقاماتو ته څرګند نه کړي او د پولیسو د دفتر څخه لیکل شوي اجازه نامه وانخلي ، حتی د درو کسانو اجتماع د قانون خلاف ده او اجتماع کونکي تر قانوني تعقیب لاندې راځي . ولي په افغانستان کې به سیاسي پلو د امنیتي مقاماتو د اجازې پرته دوامداري مظاهري کولي خو امنیتي مقامات په دې نه پوهیدل چې څه وکړي ؟

دولایتي جرګو قانون : د اساسي قانون د ۴۵ مې مادې د حکم مطابق ، د مشرانو جرګې دریمه برخه سناتوران ، د ولایتي جرګو څخه د مشرانو جرګې ته ورتلل چې د هر ولایت ، ولایتي جرګه یو سناتور مشرانو جرګې ته وراستوي . ولي د دیموکراسۍ په ټولي دورې کې ، ولایتي جرګې جوړې نه سوي او دریمه برخه سناتوران مشرانو جرګې ته معرفي نه سول او د مشرانو جرګې د غونډو نصاب پوره نه و ، نو ځکه د مشرانو جرګې ټول تصویبونه باید قانوني هم نه وي .

د دیموکراسۍ په ټولي دورې کې د ولایتي جرګو موضوع په شورا ، جرایدو او سیاسي حلقو کې د بحث او انتقاد موضوع وه . گل پاچا الفت د پاکټر عبدالظاهر حکومت ته د اعتماد رایې دغونډو د ویناګانو څخه د هغو وکیلانو نومونه چې د ولایتي جرګو د جوړیدلو غوښتنه یې کړې وه ، په یوې مقالې کې د انیس په ورځپاڼې کې خپاره کړل . ددغې احصایې له مخې دولسي جرګې اکثر وکیلانو د ولایتي جرګو جوړیدل غوښتي وو ، خو د افغانستان دولت دغې موضوع ته توجه و نه کړه (۴۳)

د سیاسي احزابو قانون : په نړۍ کې داسې هیواد نسته چې دیموکراسي نظام ولري ، ولي هلته د احزابو قانون موجود نه وي . د افغانستان پاچا او حکومت په نامعلوم دلیل په هیواد کې د احزابو د قانون د انفاذ سره مخالفت کاوه . ولي پیري سیاسي پلي لکه مترقي دیموکرات ، افغان ملت ، جمعیت اسلامي ، خلق او پرچم ، شعله جاوید او داسې نورې پلي عملاجوړې سوي وي دغو پلو خپلې حزبي مرامنامې

نشر کړي ، هري پلي نشراتي اورگان درلود ، د پلي هر غړي به خپل حزب ته حق العضويت ورکاوه . دوی په مظاهراتو کي فعاله برخه اخسته ، ځينو پلو په پارلمان کي نمايندگان درلودل ، چي گواکي د قانون تر توشيح دمخه نوموړي پلي منظم حزبونه وو . د دغه حزبونو له پاره حکومت يو کار نه و کړې ، هغه داچي د احزابو د مرامنامود ثبت له پاره کومه اداره نه وه جوړه شوې ، چي البته دغه کار د پيرو احزابو په گټه و .

د افغانستان دولت داسي فکر کاوه چي که دولت د احزابو قانون نافذ نه کړي ، نو په هيواد کي به احزاب موجود نه وي . د دولت دغه تصور د فراه د خلگو هغي ټوکي ته ورته دې چي وايي د چا خورجين غلو وړی و ، دی په دې خوشحاله و چي د خورجين کيلي د ده سره ده . په ۱۹۷۰ کال کي ببرک کارمل د ولسي جرگي په عمومي غونډي کي و ويل چي ، تردي وروسته به د خلق ديموکراتيک جريان ته د خلق ديموکراتيک حزب ويل کيږي . ده دغه مطلب په دري او ماتي گوډي انگريزي ژبو و وايه چي د ده وينا د ولسي جرگي په جريدي کي ثبت شوي ده . څرنگه چي ده د قانون تر انفاذ دمخه خپله پله د حزب په حيث اعلان کړه ، پيرو وکيلانو داسي فکر کاوه چي دی به د دغه مشهود جرم په وجه تر عدلي او قانوني تعقيب لاندې راسي خو حکومت دغي موضوع ته توجه و نه کړه . (٤٤)

د افغانستان په غير حزبي شورا کي ، د افغانستان دولت او حکومت د لاندي ستونزو سره مخامخ وو :

- د دولسمي تقنيني دوري په وروستي کال کي چي وکيلان ولسي جرگي ته منظم نه ورتلل نو د دولت د بوديجي د تصويب پاڼه ، د سترې محکمي د دارلانشا د آمر پاکټر وليد حقوقي د دفتر پر ميز پرته وه ، او هر وکیل به هلته ورتې او د بوديجي پاڼه به يي امضا کوله .

- په ديارلسمي تقنيني دوري کي د صنعتي بانکونو قانون د پاچا په مستقم خواش وکيلانو و مانه .

- په ديارلسمي تقنيني دوري کي ، د نور احمد اعتمادي دوهم حکومت ته د اعتماد د رايي په وخت کي ، حکومت مجبور و چي د ۲۱۶ وکيلانو څخه د اعتماد د رايي

غوښتنه وکړي . په دغه ارتباط د حکومت مشاور وزیر چې د وکیلانو د اعتماد د رایو شمیرل یې پر غاړه و ، په ټوکه ویلي و چې هر وکیل چې به حکومت ته درايي وعده ورکوله ، دغه وکیل به د ځونورو وکیلانو د رایي نډه هم پر غاړې اخستله ، څو په پای کې د وکیلانو د رایي شمیر (۱۲۰۰) رایو ته ورسید . (۵ ۴)

- ولسي جرگه چې د منفردو وکیلانو څخه جوړه سوه وه ، ځینو وکیلانو به په ټوکه ویل چې په ولسي جرگې کې (۲۱۶) حزبونه غړیتوب لري .

- د اساسي قانون د تسوید د کمیټې رئیس سید شمس الدین مجروح ویلي و چې افغاني دیموکراسي داسې یوه موټر ته ورته ده چې اشترينگ ونه لري .

نه پوهیږم دا ډول دیموکراسي چې په هغې کې به حزبونه نه وي د کوم هیواد څخه به اخستل سوي وي ؟ زموږ په گاونډیو هیوادونو ، هند او پاکستان کې د انگریز د استعمار په وخت کې د کانگرس ، مسلم لیگ ، عوامي لیگ او داسې نور حزبونه جوړ سوي وو . د افغانستان په یوه بل گاونډي هیواد ، ایران کې چې د دیموکراسي ادعایي هم نه کوله ، پیر پخوا (ایران نوین) ، (مردم) او داسې نور حزبونه موجود وو .

- د دیموکراسي په پیل کې د افغانستان پاچا غوښتل چې په هیواد کې معتدل سیاسي جریانونه لکه د اساسي قانون ، مترقي دیموکرات ، ملي جبهه او ملي اتحاد پلي جوړي سي . چې په پارلمان کې پیري چوکې وگټي او په راتلونکو کلونو کې به د پاچا له خوا د حکومت په جوړولو مامور کړه سي ، خو د پاچا دغه آرزو سر ته ځکه و نه رسیدله چې حتی د افغانستان د دیموکراسي د معمارانو پلي ، په هیواد کې د احزابو د جوړولو سره مخالفت کاوه ، لکه چې سید قاسم رشتیا لیکي ((ما او پاکټر محمد یوسف دواړو پاچا ته شکایت وکړ چې خلیل الله خلیلي حزب جوړوي)) (۶ ۴)

د ښاروالیو قانون : تر دیموکراسي دمخه په افغانستان کې د ښاروالیو له پاره انتخابات کیدل . ولي د دیموکراسي په دورې کې دغه حق د خلگو څخه واخستل سو ځکه چې د دیموکراسي په دورې کې د هیواد ښاروالان د داخلي د وزارت له خوا ټاکل کیدل . رشتیا لیکي چې ده ته صدر اعظم نور احمد اعتمادي ویلي و چې که د ښاروالیو قانون نافذ سي ، نو انجنیر غلام محمد فرهاد به په کابل کې د ښاروالې د چوکې له پاره

خان کاندید کړي ، چې د رشتيا په قول نور احمد اعتمادي د انجينر غلام محمد فرهاد د ښاروال کيدلو سره موافق نه و (٧ ٤)

د پاچا صلاحيتونه : د ١٩٦٤ کال د اساسي قانون د ١٥ مې مادې په لومړې فقرې کې پاچا ته ((غير مسؤول او واجب الاحترام)) ويل سوی دی . دغه مطلب د امان الله خان د ١٩٢٤ کال په اساسي نظام نامې يا د محمد نادر خان د ١٩٢٩ کال په اساسي اصولو کې ، نه دې راغلې . په دغه ارتباط به په کابل کې د سلطنت مخالفينو ويل ((په پخوانيو قوانينو کې به پاچا ته د خداي سيورې ويل کيدې ، ولي د ديموکراسي په اساسي قانون کې پاچا ته العياذ بالله د خداي صفات قايل شوي دي)) .

- د افغانستان پاچا محمد ظاهر شاه ، د خپل پلار محمد نادر خان تر مړينې وروسته د ١٩ کلونو په عمر سلطنت ته ورسيد . په دغه وخت کې د ده اکا سردار محمد هاشم خان د افغانستان صدر اعظم و، چې د حکومت ټولي چارې د ده په واک کې وې . تر ده وروسته د پاچا بل اکا شاه محمود خان د افغانستان صدر اعظم سوچي ده هم د حکومت چارې په خپله اجراکولي ، تر شاه محمود خان وروسته محمد داود خان د افغانستان صدر اعظم سوچي ده هم د حکومت په کارو کې د پاچا مداخله نه منله . په ځينو مواردو کې به محمد داود خان د پاچا سفارش هم نه اجرا کاوه د مثال په توگه : پاچا د محمد داود خان څخه غوښتنه کړې وه چې د ده د کاريزمير ياوړ پگروال عبدالعلي اخگزي ته چې د ترفيع مستحق و د جنرالي ترفيع ورکړي خو محمد داود خان د پاچا دغه غوښتنه و نه منله او پاچا ته يې ويلي و چې پگروال عبدالعلي په اردو کې وظيفه نه ده اجرا کړې ، نو په دغه لحاظ ده ته د جنرالي رتبه نه سي ورکولای ، کله چې محمد داود خان استعفا وکړه د جنرالي لمړي فرمان چې د پاچا له خوا توشيح سوی و هغه د عبدالعلي اخگزي د ترفيع فرمان و . (٨ ٤)

د پاچا د اجراآتو ځيني نموني :

- ډاکټر محمد يوسف په خپلې يوې مصاحبې کې ويلي و ((کله چې زه د افغانستان صدر اعظم سوم ماهيله درلوده چې پاچا به د حکومت په کارونو کې مداخله و نه کړې خو پاچا د سلطنت مقام دومره کښته کړ چې د حکومت په ټولو کارونو کې

بي مداخله كوله .)) (٤٩)

- رشتيا ليكي چي صدر اعظم ډاكټر محمد يوسف پاچا ته ويلي و چي ستاسي سرمنشي خليل الله خليلي حزب جوړوي او دې د سلطنت د تخت د شا څخه پر حكومت باندې ټكان كوي . (٥٠)

- ډاكټر محمد يوسف په خپلي يوې مصاحبي كې ويلي دي چي ((د ١٩٦٤ كال د اساسي قانون يوه اشتباه دا وه چي په دغه قانون كې ډير صلاحيتونه مقننه او قضايه قواوو ته وركړه سوي وو چي په نتيجه كې حكومت ډير كمزوري سو)) د دغې اشتباه پر اساس د ديموكراسي دوري څلورو حكومتونو ونه كولاى سو چي هغه انارشي چي په تعليمي مؤسيسو په تيره بيا په پوهنتون كې پيدا سوي وي ، دمنځه يوسي .

- صدر اعظم محمد هاشم ميوندوال د پوهنتون شاگردانو ته وعده وركړه چي د عقرب د دريمي د پېښې عاملين به پيدا كوي او دوى ته به جزا وركوي . خو پاچا محمد هاشم ميوندوال ته اجازه ور نه كړه چي د دغې پېښې تحقيق وكړي .
- د ديموكراسي دوري ټولو حكومتونو يو د بل سره مخالفت كاوه .

كله چي محمد هاشم ميوندوال د ډاكټر محمد يوسف پر ځاى ، صدر اعظم سو نو د ډاكټر محمد يوسف ملگري ، په شورا او حكومت كې د محمد هاشم ميوندوال د حكومت په فوري نسكورولو بوخت سول . دوى به د محمد هاشم ميوندوال او ديموكرات مترقي پر ضد ، ډير تبليغات كول . دوى به ويل چي محمد هاشم ميوندوال پنځه متضاد اصولونه (اسلام ، مشروطه شاهي ، ديموكراسي ، سوسياليزم او سرمايه داري) په خپلي حزبي مرامنامي كې ځاى كړي دي . دوى داهم ويل چي د ديموكرات مترقي مرام نامه د ((خاك شير)) د دانو سره شېبھت لري چي د هري ناروغې له پاره دوا ده . كله به دوى د مترقي ديموكرات د جريان مرام نامي ته ((شنر گاو پلنگ)) هم وايه . د محمد هاشم ميوندوال ملگرو به د ديموكراسي دوري اساسي قانون ((د شيطان كتابچه)) بلله .

- د محمد هاشم ميوندوال پر ځاى نور احمد اعتمادي د افغانستان صدر اعظم سو د نور احمد اعتمادي او محمد هاشم ميوندوال مخالفت ، د نور احمد اعتمادي د

حکومت تر پایه ادامه درلوده. چي د دغي موضوع تفصيل د کتاب په بلي برخي کي راغلې دې .

- د افغانستان پاچا ولي د افغاني ديموکراسي د سالم رشد او په هيواد کي د ديموکراسي د مؤثريت په برخه کي لازم اقدامات و نه کړل ؟ آيا پاچا د سره څخه په افغانستان کي د کامي ديموکراسي غوښتونکې نه و ، او که دې وروسته د ديموکراسي پر راوړلو باندي پښيमानه سوې و .

پرستش د يوه تن بت پرستي ده

د قانون پيروي لويه آزادي ده

په کوم ځای کي چي يو فکر کړي کارونه

هلته خوشي مهمل لفظ ديموکراسي ده

(۵۱)

د دريم فصل يادداشتونه

۱ - رشتيا ، ذکر شوې اثر ، مخونه ۱۸۲ ، ۱۸۳

۲ - فيض زاد ، محمد علم ، جرگه هاي بزرگ افغانستان ، مخ ۲۸۲

۳ - کشککي ، ذکر شوې اثر ، مخ ۳۳

۴ - همدا اثر ، مخ ۳۲

۵ - دوپري ، لوييس ، افغانستان ، مخونه ۶۰۲ ، ۶۰۷

۶ - غبار ، ذکر شوې اثر ، دوهم ټوک مخونه ۲۳۹ ، ۲۴۰

۷ - همدا اثر مخونه ۲۴۴ تر ۲۵۴

۸ - همدا اثر ، مخونه ۲۵۴ تر ۲۵۸

۹ - همدا اثر ، مخونه ۲۴۱ تر ۲۴۳

۱۰ - فرهنگ ، ذکر شوې اثر ، ټوک لومړې ، مخ

۱۱ - رشتيا ، ذکر شوې اثر ، مخ ۲۹۰

- ۱۲ - زما مشاهدات
- ۱۳ - فرهنگ ، ذکر شوې اثر ، ټوك لومړۍ ، مخ ۵۰۰
- ۱۴ - مبارز ، ذکر شوې اثر ، مخ ۲۷۳
- ۱۵ - مبارز ، ذکر شوې اثر مخ ۲۷۳
- ۱۶ - څلمې ، ذکر شوی اثر، مخ ۲۰۵
- ۱۷ - همدا اثر ، مخ ۱۹۵
- ۱۸ - همدا اثر ، مخ ۱۹۶
- ۱۹ - د رامپارت مجله ، مخونه ۲۳ ، ۲۴
- ۲۰ - څلمې ، ذکر شوې اثر ، مخ ۲۰۳
- ۲۱ - فرهنگ ، ذکر شوې اثر ، مخ ۵۱۲
- ۲۲ - څلمې ، ذکر شوې اثر ، مخ ۲۳۶
- ۲۳ - فرهنگ ، ذکر شوې اثر ، مخ ۵۱۶
- ۲۴ - زما مشاهدات
- ۲۵ - څلمې ، ذکر شوې اثر ، مخ ۲۳۷
- ۲۶ - دنامه د ليکلو اجازه يي نه لرم
- ۲۷ - فرهنگ ، ذکر شوې اثر ، مخ ۵۲۲
- ۲۸ - زما مشاهدات
- ۲۹ - سرباور محمد عمر خان
- ۳۰ - د نامه ليکل يي لازم نه بولم
- ۳۱ - خالص ، مولوي محمد يونس ، د افغانستان د مسلمان ملت په سرنوشت لوبي
نه دي په کار ، مخونه ۹ تر ۱۰
- ۳۲ - څلمې ، ذکر شوې اثر ، مخ ۲۴۶
- ۳۳ - د عبدالهادي مکمل په قول
- ۳۴ د نامه د ليکلو اجازه يي نه لرم
- ۳۵ - د نامه د ليکلو اجازه يي نه لرم

- ۳۶ - زما مشاهدات
- ۳۷ - زما مشاهدات
- ۳۸ - فرهنگ ، ذکر شوي اثر ، مخ ۵ ۲ ۵
- ۳۹ - کشککي ، ذکر شوي اثر ، مخ ۸ ۲
- ۴۰ - همدا اثر ، مخونه ۸۰ تر ۸۲
- ۴۱ - د نعمت الله پژواک په قول
- ۴۲ - کشککي ، ذکر شوي اثر ، مخ ۸ ۱
- ۴۳ - زما مشاهدات
- ۴۴ - زما مشاهدات
- ۴۵ - د نامه د ليکلو اجازه يي نه لرم
- ۴۶ - رشتيا ، ذکر شوي اثر ، مخ ۲۸۰
- ۴۷ - همدا اثر ، مخ ۳۰۶
- ۴۸ - د يوه پخواني والي په قول
- ۴۹ - د خراسان مجله ، مخونه ۲۱ ، ۲۲
- ۵۰ - رشتيا ، ذکر شوي اثر ، مخ ۲۸۰
- ۵۱ - د گل پاچا الفت شعر
- ۵۲ - د نامه د ليکلو اجازه يي نه لرم

دریمه برخه

څلورم فصل

د : مقننه

۱ - د دیموکراسۍ دورې شورا

د ۱۹۶۴ کال د اساسي قانون مطابق د لومړي وار له پاره په دوو تقنیني دورو
کي د غربي دیموکراسیو د اصولو پر اساس په هیواد کي عام ، سري او مستقیم
انتخابات و سول او د افغانستان په ۲۱۶ انتخاباتي حوزو کي چي به هر کاندید شخص

تر نورو کاندیدانو پیره رایه اخستي وه ، هغه به د خپلي حوزی د وکیل په حیث ټاکل کیدې . د ۱۹۶۴ کال په اساسي قانون کي ، ولسي جرگي ته پیر صلاحیتونه ورکړه سوي وو . چي ولسي جرگي د دغو صلاحیتونو څخه په استفادي سره ، دغي جرگي یو لړ اجراءات کړي دي چي د دغو اجراءاتو یوه برخه په دغه کتاب کي راغلې ده زه د دوولسمي تقنیني دورې په پيرو اجراءاتو خبر نه یم ، څه محدود معلومات چي د دغي دورې په ارتباط ما اوریدلي دي هغه مي دلته لیکلي دي . ولي په دیارلسمي تقنیني دورې کي چي زه د شورا غړې وم او د دغي دورې د ولسي جرگي په پيرو فیصلو کي مي برخه درلوده ما خپل مشاهدات د کتاب په دغي برخي کي په تفصیل وړاندې کړي دي . څرنگه چي د شورا پر دغي دورې باندې هیڅ لیکوال تر اوسه کوم اثر نه دی لیکلی یا ما کوم اثر تر اوسه نه دی لیدلی ، نو په دغه لحاظ د کتاب په دغي برخي کي پيرو لیکلو اسنادو ته د مأخذ په حیث اشاره هم نه ده سوي . په دواړو تقنیني دورو مخصوصا په دیارلسمي تقنیني دورې کي د وکیلانو پيري غیر حاضری د ولسي جرگي حیثیت ته لویه صدمه ورسوله ، لکه چي نازک خیاله شاعرگل پاچا الفت وايي :
یو وکیل ته خوی ویل چي ولي پلاره کار ته نه ځي تنخا اخلي له سرکاره هغه ووي چي په کار او په خدمت خو تنخاگاني مزدور اخلي له باداره زه د دوولسمي او دیارلسمي تقنیني دورو دمحرتمو وکیلانو څخه صمیمانه هیله کوم چي پر دواړو ولسي جرگو باندې خپل مشاهدات وه لیکي او خپاره يي کړي تر څو چي د دغو تقنیني دورو په اجراءاتو زموږ هیوادوال ښه خبر سي .

۲ - دولسمه تقنیني دوره

د دیموکراسي دورې د اساسي قانون مطابق د ۱۹۶۵ کال د آگست د میاشتې پر ۲۶ نیټې په ټول هیواد کي د شورا د غړو د ټاکلو له پاره انتخابات پیل سوه چي د هیواد په ټولو انتخاباتي حوزو کي پیر شمیر خلگو د ولسي جرگي او مشرانو جرگي د

غږيتوب له پاره ځانونه کاندید کړي وو . د دغې تقينې دورې يوه کلکه او مشهوره انتخاباتي مبارزه د لغمان په ولايت کې د ډاکټر عبدالظاهر او غلام حسن ساپي تر منځ شوی ده . دوی دواړو د ميترلام د ښار د اوسيدونکو د رايو د جلبولو له پاره ديرو ، مسجدنو او ښوونځيو ته ورغلل او د خلکو سره يې خبرې وکړې . دوي لاندې ټوکي د دغې انتخاباتي حوزې په برخې کې په هيواد کې خپرې شوي دي :

- غلام حسن خان ساپي چې په خپلې سيمې کې د يوه بډاي سړي په حيث شهرت درلود، ده ته يوه ليکوال ويلي و چې ته سرمايه دار يې . ده په جواب کې د ټوکي په شکل ورته ويلي و ((واقعيت دادې چې ته پير لوڅ يې نو ځکه زه تاته سرمايه دار ښکارم)) (۱)

- د انتخاباتو په جريان کې ډاکټر عبدالظاهر د ميترلام د ښار د ناروغانو صحي معاينه کوله او دوی ته به يې نسخه هم ورکوله . ده به په ټوکه ناروغانو ته ويل ((د درملو پيسې د غلام حسن خان ساپي څخه و غواړې)) (۲)

په هغه وخت کې دروو سياسي ډلو د افغانستان پير تعليم يافته ځوانان جذب کړي وو . ديموکراسي نوين ، ديموکراتيک خلق او اسلامي جمعيت . خو د دغو سياسي ډلو څخه يوازي د ديموکراسي نوين (شعله جاويد) ډلې د افغانستان په انتخاباتو کې برخه وانه خسته .

د ديموکراتيک خلق ډلې فيصله کړې وه چې په انفرادي ډول به په انتخاباتو کې برخه اخلي او د دغې ډلې څو غړي به ځينو انتخاباتي حوزو کې ځانونه کاندید کړل. نور محمد تره کې د غزني د ناوي په حوزې کې کاندید سو او د محمد هاشم تره کې له خوا يې ماته و خوره . ولي د کابل په ښار کې د دغه جريان پيرو غړو د ببرک کارمل او اناهيتا په گټه انتخاباتي مبارزه وکړه او دوی انتخابات و گټل . په کابل کې دا هم ويل کيدل چې د شوروي اتحاد د خوشحالولو له پاره حکومت په انتخاباتو کې د ببرک کارمل او اناهيتا سره مرسته کړې ده . تر انتخاباتو وروسته ، د دغه جريان ځينو غړو نور محمد تره کې په دې خبر کړ چې ببرک کامل د دغه جريان پخواني فيصله ماته کړې ده ، او د دغه جريان د غړو د فعاليت په نتيجه کې يې انتخابات گټلي

دي. . د دغه جريان د انشعاب اساس د دغه خايه څخه ايښوول كيږي (۳)
د ډاکټر محمد يوسف ځينو ملگرو دولسي جرگي انتخابات گڼلي وو ، که څه چې د
دوی شمير نه و اعلان شوې خو په کابل کي ويل کيدل چې د دغي ډلي څخه لس يا
دوولس وکيلان په ولسي جرگي کي وو چې گل پاچا الفت او مير محمد صديق فرهنگ
د دغي حلقي مشران وو .

د دغي دوري په ولسي جرگي کي د اسلامي ډلي يو مشر عبدالهادي هدايت و .
ده به د ولسي جرگي د مباحثاتو په وخت کي ببرک کارمل ته هميشه دا خبردارې
ورکوله چې دی په خپلو خبرو کي بايد په اسلام تظاهر و نه کړي ، اوکه ببرک کارمل
دا کار وکړي نو د ده د ملگرو د شديد عکس العمل سره به مخامخ سي .

په ولسي جرگي کي د ملي جبهې د ډلي مشر خليل الله خليلي و . چې د دغي ډلي
څخه هم لس يا دوولس وکيلان ولسي جرگي ته ورغلي وو . کله چې خليل الله خليلي
په جدي کي سفير سو ، د دغي ډلي فعاليت په ولسي جرگي کي ډير محدود کړ سو
.

په ولسي جرگي کي د صداى عوام ډله هم فعاله وه . د دغي ډلي مشران ډاکټر
عبدالکریم فرزاد او ميرمن معصومه عصمتي وو .

په ولسي جرگي کي بله ډله د افغانستان د مخورو او خانانو ډله وه ، چې سردار
عبدالرشيد خان يي رهبري کوله .

کله چې محمد هاشم ميوندوال د ډاکټر محمد يوسف پر ځای صدر اعظم سو ، ده
په ولسي جرگي کي کومه ډله نه درلوده ، د ده سره په شورا کي د ډاکټر محمد
يوسف او ببرک کارمل ملگرو ډير مخالفت کاوه . دی مجبور سو چې په ولسي جرگي
کي د سردار عبدالرشيد خان او خليل الله خليلي پر ملگرو تکیه وکړي (۴)

ببرک کارمل په ولسي جرگي کي څنگه و وهل سو ؟

د ولسي جرگي په عمومي غونډو کي به ببرک کارمل او د ده ملگرو د آجندا پر
ټولو مسایلو باندي اوږد مسلکي بحث کاوه چې د غونډو ډير وخت به يي نیوی ، او د
ډيرو وکيلانو به ددوی ددغو خبرو څخه ښه نه راتله او هيشه به د دوی او نورو

وکیلانو تر منځ لفظي مشاجري کیدلي . یوه ورځ ببرک کارمل د ولسي جرگې په تالار کې د سید کرم وکیل سدو خان اخیل ته د پاکستانی خطاب کړی و ، چې د دغه اتهام په واردولو سره دی او د ده ملګري د سردار عبدالرشید د پلي له خوا و وهل سول .

دغو وکیلانو د ببرک کارمل او د ده د ملګرو په وهلو کې برخه درلوده :

د سید کرم وکیل سدو خان اخیل، د بالابلوک وکیل عبدالستار خان ، د سپن بولدک وکیل عبدالصمد خان ، د دیراوت وکیل حاجي دوست محمد ، د شاجوی وکیل محمد عمر خان ، د اجرستان وکیل عبدالستار ملاخیل ، د بالا مرغاب وکیل غلام رباني شمولزې او څو نور وکیلان . (۵)

تر وهلو وروسته کارمل د ابن سینا روغتون ته یووړل سو ، په دغه وخت کې ده نور محمد تره کې ته وویل چې سبا دې په کابل کې اعتراضیه مظاهره وسي ، تره کې ده ته وویل چې ته پر خپل شخصي عمل وهل سوی یې او حزب ستا له پاره مظاهره نه سي کولای . په سبا ورځ د کارمل اخلاصمنو په کابل کې مظاهره وکړه او دتره کې ملګرو په دغې مظاهري کې برخه وانه خسته چې د دغې ورځې څخه د دوی تر منځ انشعاب راغې او وروسته ددوی جریان د خلق او پرچم پرپلو وویشل سو . (۶)

پاچا به د سردار عبدالرشید د پلي سره منظمه کتنه کوله ، خو د ببرک کارمل تر وهلو وروسته پاچا د څه وخت دپاره د دغې پلي وکیلانو دلیدلو څخه ډډه وکړه ، څو میاشتي وروسته چې پاچا دغه ډله خپل حضورته و منله ، پاچا دوی ته ويلي و ((زه ستاسي څخه د کارمل پر وهلو خوابدې شوې وم ، تاسي پوهیرې چې تاسي څه کړي دي ؟ تاسي پر یوه مچ باندي د توپ ټک کړی دی .)) پاچا په هغه وخت کې دا تصور نه سو کولای چې کارمل به څوارلس کاله وروسته د ده پر ځای کښيني او یو لوې جهاني قدرت شوروي اتحاد به د ده و شا ته و دریري . (۷)

۳ - د دیارلسمي تقنیني دوري ولسي جرگه

د دیارلسمي تقنیني دوري انتخابات د ۱۹۶۹ کال د آگست د میاشتي پر ۲۶ نیټي پیل سوه د انتخاباتو په وخت کې په لاندې څلورو انتخاباتي حوزو کې څه پیښي

شوي وي.

- د غزني د مقر په ولسوالي کي پخواني صدر اعظم محمد هاشم ميوندوال او محمد اکرم خان خانونه کاندید کړي و . حکومت او ستره محکمه په دې متهم دي چي د مقر د ولسوالي په انتخاباتو کي يې د محمد هاشم ميوندوال پر ضد مداخله کړي ده . رشتيا ليکي ((صدر اعظم نور احمد اعتمادي ما ته و ويل چي ده د ميوندوال پر ضد د مقر د ولسوالي په انتخاباتو کي مداخله کړي ده .)) (۸)

د انتخاباتو په نتيجه کي محمد اکرم د مقر دولسوالي و کيل سو ، محمد هاشم ميوندوال د حکومت د مداخلاتو په ارتباط ستري محکمي ته اعتراضيه ليک وړاندي کړ د ستري محکمي د دالانشا آمر د ميوندوال دغه اعتراضيه ليک د پيرو مراجعينو په مخ کي باطله دانې ته اچولې و (۹)

محمد هاشم ميوندوال په انتخاباتو کي د دولت د مداخلاتو په ارتباط د مساوات په جريدي کي يوه مقاله و ليکله ، او د افغانستان د هوايي قوي څخه يې په هغه کي داسي مننه کړي وه چي يوازي دغي قوي د مقر د ولسوالي په انتخاباتو کي مداخله نه ده کړي . (۱۰)

- د هرات په ولايت کي د هرات د هغه وخت والي د محمد شاه رحمتيان پر ضد په انتخاباتو کي مداخله کړي وه ، ولي هراتيانو د والي د مخالفت باوجود ، محمد شاه رحمتيان د خپل وکیل په حيث و ټاکي . (۱۱)

- د کندهار د ولايت د سپن بولدک په ولسوالي کي د نورزو او اخگزو د اقوامو تر منځ د وکالت پر موضوع باندې اختلافات پيدا سوه ، چي په دغي دوري کي د سپين بولدک څخه ولسي جرگي ته وکیل و نه ټاکل سو . ما په هغه وخت کي د سپين بولدک د يوه اوسيدونکي څخه پوښتنه وکړه چي آيا دغه دوه قومونه تر دې حده يو د بل سره مخالف دي چي په دغي دوري کي دوی کاميابه نه سوه چي خپل وکیل ولسي جرگي ته معرفي کړي ؟ ده زما په جواب کي په عاميانه الفاظو وويل چي زموږ په سيمي کي يو مثل دی چي په بولدک کي د نورزو او اخگزو د قومونو موجوديت د موسقي هغو آلاتو ته ورته دی چي يوازي د يوي آلي رغول هيڅ خوند نه لري . خو سپين بولدک ته د

دباندي څخه د غرض لاسون ورسيدل او دغه دوه قومونه يې د دښمني تر سرحده يو د بل په مقابل کي ودرول.

- د ننگرهار د ولايت د هسکي ميني په ولسوالي کي د خلگو د اختلافاتو په وجه د ولسي جرگي انتخابات وځنډيدل چي يو کال وروسته د دغي ولسوالي خلگو د عبدالوهاب په نامه خپل وکيل ولسي جرگي ته و ليرې .

د ديارلسمي تقينني دورې د وکالت له پاره دوو ملي شخصيتونو لکه محمد هاشم ميوندوال او دپلوم انجينر غلام محمد فرهاد خانونه کاندید کړي وو . د محمد هاشم ميوندوال د وکالت ممانعت و سو . او انجينر فرهاد د کابل دښاريانو له خوا د وکيل په حيث و ټاکل سو ، ولي ده ژر د وکالت څخه استعفا وکړه .

دديارلسمي تقينني دورې شورا د ۱۹۶۹ کال د اکتوبر د مياشتي پر ۱۴ ننتې د افغانستان د پاچا له خوا پرانستله سوه .

د دغي دورې ولسي جرگي د نور احمد اعتمادي ، ډاکټر عبدالظاهر او محمد موسي شفيق حکومتونو ته د اعتماد رایه ورکړي ده . دوو لومړنيو حکومتونو ته وکيلانو تر پيرو خبرو او اوږدو مباحثاتو وروسته ، د اعتماد د رايي اظهار کړی دی ، خو محمد موسي شفيق د وکيلانو څخه غوښتنه وکړه چي د اعتماد رايي په غونډي کي تر خپلو متحدالمالو خبرو تيرسي او په پټه خوله د اعتماد د رايي اظهار وکړي . وکيلانو د ده غوښتنه و منله او دوی يوازي د لاسونو په پورته کولو سره د اعتماد د رايي اظهار وکړ ، په دغي غونډي کي ما هم د محمد شفيق حکومت ته د اعتماد رایه ورکړي ده .

د ولسي جرگي په عمومي مجلس کي د نور احمد اعتمادي حکومت ته د اعتماد د رايو په غونډي کي يوه وکيل تر لسو دقيقو پيري خبري وکړي ، د ولسي جرگي د طرز العمل مطابق هر وکيل حق لري چي د دغي جرگي په غونډو کي (حد اکثر) لس دقيقې خبري وکړي چي د طرز العمل د دغه حکم پر اساس د ولسي جرگي رئيس ډاکټر محمد عمر وردگ دغه وکيل ته و ويل ((ستا وخت پوره سوې دې او ته د نورو خبرو حق نه لري)) د بگراميو د حوزي وکيل ، ډاکټر محمد عمر وردگ پر دغي مداخلي

باندې قانوني اعتراض وکړ ، او ده اشتباها د ولسي جرگې رئيس ته وويل چې د طرز العمل مطابق هر وکیل حق لري چې د دغې جرگې په غونډو کې (حد اقل) لس دقيقې خبرې وکړي ، ده بايد حد اکثر ويلي وای (۱۲)

لکه چې د ولسي جرگې رئيس هغه وخت د دغې جرگې طرز العمل ښه نه و لوستې ، په دې چې دی پير ژر دهغه وکیل په دغه اشتباهي او غير واقعي اعتراض قانع سو او د نورو وکیلانو په ویناگانو کې يې مداخله و نه کړه . چې وروسته د لوگر د مرکز وکیل مولوي محمد نبي محمدي ، د اعتماد درايو په غونډې کې دوه ساعته خبرې وکړې او د ولسي جرگې رئيس د ده د خبرو ممانعت و نه کړ .

یوه ټوکه : یوه ورځ د گل پاچا الفت څخه چې د دولسمې دورې وکیل و ، د دیارلسمې دورې یوه وکیل پوښتنه وکړه چې ((آیا زموږ او ستاسې د دورو تر منځ کوم توپیر سته او که نه ؟)) الفت چې ظریف او حاضر جوابه سړې و ، دغه وکیل ته و ویل زموږ او ستاسې د دورو تر منځ پير توپیر سته ، په دې چې زموږ (اکثر حد) ستاسې (اقل حد) دی (۱۳)

په ۱۹۷۳ کال کې چې د افغانستان پاچا د سترگو د علاج له پاره اروپا ته سفر کاوه ، ده تر خپل سفر دمخه د شورا د غړو سره خدای امانې وکړه ، د پاچا دغه کار په کابل کې د پيرو شایعاتو باعث سو . د مثال په توگه : کله چې د پاچا په غیاب کې محمد داود خان کودتا وکړه ، په کابل کې پيرو خلگو دا تصور کاوه چې محمد داود خان د پاچا په مصلحت کودتا کړې ده . اودغو خلگو به د خپل قول د اثبات له پاره د شورا د غړو سره د پاچا خدای امانې ته اشاره کوله ، ولي د دغو خلگو دغو شایعاتو حقیقت نه درلود په دې چې هغه وخت د شورا د څلور کلنې دورې وروستې ورځې وې او پاچا د پير وخت له پاره په اروپا کې پاته کیدى او ده بايد تر خپل سفر دمخه د شورا د غړو سره خدای امانې کړې وای .

٤ - زه څرنگه وکیل سوم

زه چې د افغانستان د خارجه وزارت مسلکي مامور وم د ١٩٦٩ کال د شورا د انتخاباتو په وخت کې په لندن کې د افغاني سفارت د آتشي په حیث مقرر سوې وم. ولي د ځينو دوستانو په جدي غوښتنه زه په لندن کې د خپل ماموریت څخه مستعفي سوم او په خپل پلارني استوګن ځای يعني د فراه د ولايت د بالابلوک په ولسوالۍ کې د ولسي جرګې د وکالت له پاره کانديد سوم . د نوموړي ولسوالۍ د وکالت له پاره مور دوه کسان کانديد سوي وو .

د انتخاباتي مبارزو په ورځو کې زه د اول وار له پاره د بالابلوک پر ټولو سيمو وګرځيدم او د هغو سيمو خلګ مي د نژدې څخه وليدل . چې د بالابلوک د ولسوالۍ د عامو خلګو وفا ، پاکي ، پېرزويني او ميلمه پالنې پر ما باندې پير اثر وکړ . دوی په درواغو نه پوهيدل ، دوی د رايو خرڅول نه وو زده، دوی دورنگي نه درلوده ، هر څه چې به يې ويل هغه به يې کول، پر خپلو خبرو او وعدو پير کلک ولاړ وو ، چې زه به اوس د بالابلوک د غرنۍ سيمې د دوو کلیو (زرمردان) او (ازو) د خلګو سپېڅل توب او ميرانه د مثال په توګه وړاندې کړم :

د (زرمردان) د کلي اوسيدونکو د وکالت دوهم کانديد ته د راي ورکولو وعده ورکړې وه . او د (ازو) د کلي خلګو فيصله کړې وه چې ما ته به خپله رايه راکوي. زه چې د هغې سيمې په کليوالي اصولو ښه نه پوهيدم ، نو زه د زرمردان کلي ته د رايې غوښتلو له پاره ورغلم او يوه شپه مي د هغه کلي د مشر ملک رستم خان په کور کې تېره کړه ، ولي د دغه کلي خلګ زما سره حتي د خبرو له پاره هم حاضر نه سول او دوی ما ته خبر راکړ چې دوی د وکالت دوهم کانديد ته د رايې وعده ورکړې ده او دوی خپله وعده نه سي ماتولای . د دوی دغې صريح لهجې او بي ریا خبرو زه پير خوشحاله کړم او ما د بالابلوک د ولسوالۍ په نورو کلیو کې دغه عمل بيا تکرار نه کړ . د (ازو) کلي ته د دوهم کانديد هغه نماينده ورغی چې د کلي د مشر ملک نظام خان سره يې ښه مناسبات درلودل . ولي د دغه کلي خلګ دي ته حاضر نه سول چې

د ده سره د انتخاباتو پر موضوع باندې وړغیږي چې د زرمردان او ازو د کلیو خلگ پر خپل موقف ثابت پاته سول او د انتخاباتو په ورځ د زرمردان اوسیدونکو د دوهم کاندید سندوخ ته خپلي رایي واچولي او د ازو د کلي خلگو ماته خپلي رایي راځړي .

د بالابلوک ولسوالي د پراخوالي او د اوسیدونکو د شمیر له کبله ، د فراه د ولایت یوه غټه ولسوالي ده . چې پیر اوسیدونکي یې نورزي ، علیزي ، بارکزي ، اڅکزي او اسحق زي دي . دوه کلي (سیدان) هم په دغې ولسوالي کې ژوند کوي ، د بالابلوک په غرنې سیمې کې د (چار ایماق) او (زوریانو) قبیلې هم میشته دي . دغه ولسوالي پیرکوچیان هم لري ، چې دوی په دوبي کې د خپلو پسو د رمو سره یو ځای د غور ولایت ته کډه کوي او په ژمي کې بیرته خپل اصلي ټاټوبي ته راستننږي .

د بالابلوک په ولسوالي کې د شورا د انتخاباتو له پاره دوه مرکزونه ټاکل سوي وو چې په هر مرکز کې به د پنځو ورځو له پاره رایه اخستل کیده . د انتخاباتو په لومړۍ ورځ د هغه ځای خلگو فیصله وکړه چې د تبرک له پاره باید د (عارف آباد) د کلي سیدان تر نورو دمخه ما ته په سندوخ کې خپله رایه واچوي ، دغو روحاني خلگو د سهار لمونځ د (گنج آباد) په کلي کې انتخاباتي مرکز ته نژدې اداکړ ، دوی خپله رایه سندوخ ته واچوله چې ځینو مشرانو د زیارتونو خوردي هم د رایو د پاڼو سره یو ځای په سندوخ کې اچولي وې . د انتخاباتو د پیل څخه یو ساعت نه و تیر سوی چې د رایو ورکونکو د منځ څخه یوه ملنگ چې پیر اوږده ویستیان یې درلودل ، په لوړ آواز دغ وکړ چې ((ما تیره شپه خوب لیدلې دې چې د سخي دین محمد خان زوی عبدالغفار وکیل دې)) د ده دوکیل کلمه دوه واره و ویله . چرنگه چې زه په انتخاباتي کارونو مصروف وم نو ددغه ملنگ سره ما کتنه و نه کړه .

په لومړي انتخاباتي مرکز کې ما تر دوهم کاندید پیري رایي یووړي ، په دوهم انتخاباتي مرکز کې چې په (فراه رود) کې و ، هلته هم د سیدانو یو کلي د (تپي) په نامه سته چې د رایو ورکولو په لومړې ورځ د دغې کلي روحاني مشرانو زه د خپلو نیکه گانو زیارتونو ته بوتلم چې تر دعا وروسته زه د دوی سره یو ځای د رایو ورکولو مرکز ته ورغلم او دوی خپلي رایي سندوخ ته واچولي . په دغه انتخاباتي مرکز کې هم

ما پيري رايي واخستلي چي د پټولو رايو د شمير په نتيجه كي زه د بالابلوك وكيل
سوم .

د بالابلوك د ولسوالي خلگو بي له کومي مادي گټي څخه ما ته خپله رايه راکړي
ده چي زه د دوی دغي پيرزويني ته د تل له پاره په درنه سترگه گورم . ما په کابل کي
زده کړه کړي ده او هلته د دولت مامور وم او د بالابلوك پير خلگ ما نه پيژندل .
ولي د بالابلوك د خلگو سره زما د پلار ارواښاد دين محمد خان نيك سلوك ، ما ته په
انتخاباتو کي پيره گټه ورسوله .

د ديارلسمي تقنيني دوري انتخابات د نور احمد اعتمادي د حکومت په وخت کي
سوي دي ، د ده حکومت په انتخاباتو کي د ديموکراسي د اصولو ښه مراعات کړي
دی ده د فراه د ولايت د ټولو ولسواليو په انتخاباتو کي مداخله و نه کړه ، او ده د هغه
ولايت خلگ پرې ښوول چي د خپل خوښي کانديد ته خپله رايه ورکړي .

زما يوه خواخوږي دوست د فراه والي ارواښاد محمد صديق خان چي کله به يي
زه په کومي ټولني کي ليدم ، نو ده به حاضر و خلگو ته ويل ، فراهي وگورئ چي د لندن
ماموريت يي د وکالت له پاره پري ايښي دی . په سر کي زه هم د ولسي جرگي په
اهميت نه پوهيدلم او په دي فکر کي وم چي زه ولي يو ديپلوماتيک ماموريت پريدم او
يوي داسي غير حزبي جرگي ته ورځم چي په هغي کي د کليو خانان او ملکان راټول
سوي وي . او دوی به د فيصلو په وخت کي ملي گټو ته پيره توجه نه کوي . ولي
زما دغه تصور غلط و په دي چي په ولسي جرگي کي پير ملي ، با احساسه او
وطنپالونکي وکيلان موجود وو چي د هيواد د گټو او ملي ارزښتونو سره يي
پيره مينه درلوده . دوی د زړه له کومي غوښتل چي افغانستان د عصر د
ايجاباتوسره سم پر مخ ولاړ سي . دوی په دغي لاره کي هر ډول قرباني ته حاضر وو
د وکيلانو په مورد کي چي دوی ولي د حکومت دفترونو ته مراجعه کوله ، يا داچي ولي
د ولسي جرگي غونډو به نصاب نه درلود ، دا ټول مطالب د کتاب په بلي برخي کي
تشریح سوي دي .

ولسي جرگه زما له پاره يوه داسي مدرسه وه چي ما هلته پير عمده مسایل زده

کړي دي ، په ولسي جرگي کي یو وکیل د افغانستان دولت په خپله اصلي بڼه ويني . یو وکیل د خپل هیواد په واقعي ستونزو پیر ښه خبریږي . د خپل سالمو انتقاداتو له لاري څخه هر وکیل خپل هیواد ته پوره ګټه رسولای سي . له همدې امله زه شورا د ملت کور بولم او په دې ویاړم چي زه د ۱۹۶۹ کال څخه بیا تر ۱۹۷۳ کال پوري د افغانستان د ولسي جرگي غړې وم .

د بالابلوک د ولسوالي پيرو خلگو په پوره اخلاص ما ته خپله رایه راکړي ده چي زه د پیر وخت څخه په دې فکر کي وم ، چي که ما ته فرصت میسر سي چي زه د بالابلوک شریفو خلگو ته د زړه له کومي کور ودانې و وایم او دوی ته دا هم و وایم چي دوی زما د ژوند په پيرو حساسو شیبو کي زما سره لویه مرسته کړي ده او دوی زه هغه ځای ته لیږلې وم چي زما پر ذهن باندي یې ژور اثر کړی دی او زما د ژوند لاره یې بدله کړې ده . ما پیره آرزو درلوده چي د بالابلوک خلگو ته دا هم و وایم چي ما د ولسي جرگي د وکالت څخه شخصي استفاده نه ده کړي او د وکالت مهمه وظیفه مي په پيري امانت دارې سره د نورو ملي او وطنپالونکو وکیلانو سره یو ځای چي تفصیل یې په دغه کتاب کي راغلی دی سر ته رسولې ده .

زه د دغو څو کرښو په لیکلو سره د بالابلوک ټولو خلگو ته د مینې سلامونه وړاندي کوم ، او د بالابلوک د قومي مشرانو چي ځني یې اوس ژوندي او ځینو یې وفات کړی دی لکه د (وړیې) د کلي عبدالخالق خان ، د (شیوان) د کلي ملک نور محمد خان خپل د اکا زوی د (دیزکي) دکلي عبدالقدوس خان ، د (تودنک) د کلي عبدالودود خان او عبداللطیف خان ، د (کنسک) د کلي محمد عمر خان ، ملک احمد خان او ملا نعمت الله آخند زاده او پیر داد خان ، د (گراني) د کلي توکل خان او گل احمد خان ، د (گنج آباد) د کلي ملک حبیب الله خان ، د (ازو) د کلي ملک نظام خان او پیر نور مشران چي دلته یې نومونه نه سم لیکلای، پیر مرهون د احسان یم .

د انتخاباتو په وخت کي ، پر رایو سربیره د فراه د ولایت پيرو مشرانو ما ته میلمستیایي او نوري مادي او معنوي مرستي کړي دي . د مثال په توګه د دین محمد خان ، پیر محمد خان او شیر محمد خان هغي مرستي چي دوی خپل سرویس او لاري

موټران بيغير له اجرت څخه د رايو ورکونکو د نقل او انتقال له پاره د دوو هفتو له پاره
په کار اچولي وو د قدر وړ مرسته وه چې زه يې پيره مننه کوم . (١٤)

٥ - د پاچا سره د وکيلانو دوي کتنې

لومړي کتنه :

په ١٩٦٩ کال کي د مخه تر هغه چي د شورا غړي په کار پيل وکړي ، دوی د افغانستان د پاچا سره په شاهي ارگ کي کتنه وکړه . د پاچا سره د ملاقات له پاره د شورا غړي په اته گروپونو ويشل سوي وو چي هر گروپ به به جلا پول د پاچا سره ليدل زه د فراه ، نيمروز ، بادغيس ، غور او اروزگان د وکيلانو او سناتورانو سره په گډه د پاچا حضور ته ورغلم . د انتظار په خونه کي ما دوی ته و ويل چي د پاچا تر فرمايشاتو وروسته بايد يو سناتور د نورو په نمايندگي د پاچا په حضور کي خبري وکړي . خو دوی ټولو وويل چي زه بايد د دوی په نمايندگي هلته څو خبري وکړم . په هغي لحظي کي د پاچا د حضور مصاحب محمد رحيم پنجشيرې په خونه را ننوتې او د ده په لارښوونه موږ د پاچا حضور ته ورغلو . پاچا تر روغپړه وروسته د هيواد سياسي او اقتصادي حالات تشرېح کړل او د شورا غړي يې خپلو راتلونکو درنو او حساسو وظائفو ته متوجه کړل . ده د خبرو په ضمن کي و ويل ((نور احمد اعتمادي چي ما د حکومت په جوړولو توظيف کړې دې زما نژدې دوست دې او دې د صدارت د چوکې سره علاقه نه لري بلکه ما دې دغه کار ته مجبور کړې دې)) پاچا داهم و ويل چي ((اعتمادي په خارجي سياست پوهيږي که يو حکومت په داخلي چارو کي کومه اشتباه وکړي هغه اشتباه ژر تلافي کيدلای سي ، ولي په خارجي سياست کي د يوه حکومت اشتباه ، نه سي تلافي کيدلای . نو په دغه دليل ما نور احمد اعتمادي چي په خارجي سياست پوهيږي ، د حکومت په جوړولو مامور کړې دې او زه تاسي ته توصيه کوم چي د نور احمد اعتمادي د حکومت سره لازمه مرسته وکړ)

د پاچا تر فرمايشاتو وروسته ما د نورو په نمايندگي پاچا ته په هيواد کي د ديموکراسي نظام د راوړلو په منا سبت مبارکي و ويله او زياته مي کړه چي د دغه

نظام له برکت څخه دغه حاضر وکیلان او سناتوران چې د افغانستان د لیرو ولایتونو اوسیدونکي دي ، نن د شورا د لاري څخه ستاسي تر رهنمايي لاندې د خپل هیواد په امورو کي برخه اخلي . ما دا هم و ویل چې د شورا حاضر غړي اعلیحضرت ته وعده ورکوي چې د حکومت سره به لازمه مرسته وکړي ، ولي د شورا غړي دحکومت څخه دمتقابلي همکاري توقع لري ، چې د حکومت د نه همکارې په صورت کي به د شورا او حکومت تر منځ اوسني ښو مناسباتو ته صدمه ورسېږي .

پاچا زه نورو خبرو ته پري نه ښوولم او زه يي په اشاره پوه کړم چې نوري خبري بايد و نه کړم . پاچا زما پر خبرو پوه لنډه تبصره وکړه او د ليدني په پای کي پاچا زما په شمول ځينو وکیلانو ته تر نورو ډیره توجه وکړه .

دوهمه کتنه :

په ۱۹۷۱ کال کي کله چې ولسي جرگي د نور احمد اعتمادي حکومت په بي کفايتي او د شورا سره په نه همکارې متهم کړ او د ده حکومت ته يي د نه اعتماد رایه ورکړه چې تفصیل يي وروسته راځي ، داوار بيا د پاچا په امر د فراه ، نیمروز او غور د ولایتونو وکیلان د شپي پر اتو بجو د پاچا حضور ته ورغلو ، په دغه شپه هم ما د نورو په نمایندگي د پاچا په حضور کي خبري وکړي .

په دغه ملاقات کي پاچا د هیواد او سیمي پر حالاتو باندي اوږدي خبري وکړي او ده د خبرو په آخر کي و ویل ((ولسي جرگي د نور احمد اعتمادي حکومت ته د نه اعتماد رایه ورکړي ده چې ولسي جرگي دغه کار باید نه وای کړې . او ولسي جرگي چې کوم اتهامات پر حکومت باندي وارد کړي دي ، د ولسي جرگي سره د دغو اتهاماتو ثبوت هم نه سته ، د بلي خوا څخه د حکومت ډیر غړي د هیواد پوه خوانان او د هیواد سرمایه ده او دوی ستاسي د نه اعتماد په رایي سره مایوسه کيږي)) . ما د پاچا تر فرمایشاتو وروسته د ولسي جرگي پر ځینو اجراءاتو رڼا واچوله او د ولسي جرگي ځینو ستونزو ته مي هم اشاره وکړه . ما پاچا ته و ویل چې تاسي د افغانستان رهبري پر غاړه لري او د پیرو مصروفیتونو سره سره دا دوه ساعته کيږي چې د هیواد پر دغه پرابلم باندي چې حکومت یا شورا او یا دواړو ایجاد کړې دې د ولسي

جرگي د غړو سره بحث کوي او د حل د یوې معقولي لارې په لټه کې یاست ، ولي حکومت په تیرو دوو کلونو کې یو وار هم نه دې حاضر سوې چې د هیواد پر کوم مشکل باندې حتي لس دقیقې د دغو وکیلانو سره خبرې وکړي ، نو دا طبیعي ده چې د پرابلمونو د تراکم په صورت کې به حکومت ته حتما د نه اعتماد رایه ورکوله کېږي .

داوار پاچا زما خبرې پرې نه کړې او زما ټوله وینا یې په دقت واوریده او زما تر خبرو وروسته پاچا ما ته و ویل ((په دغه ارتباط زه ستا تحلیل تاییدوم ، ولي ستاسې د نه اعتماد رایه د افغانستان پرابلمونه نه سي حل کولای)) ده زیاته کړه ((سبا به پاکټر ولید حقوقي یو لیکلې مطلب ولسي جرگې ته دروړې چې تاسې باید هغه مطلب تصویب کړې او بله شپه به دنور احمد اعتمادي دحکومت استعفا اعلان سي)) وکیلانود پاچا دغه امر و مانه او لیدنه پر همدغه ځای پای ته و رسیدۍ .

و لسي جرگې د ۱۹۷۱ کال د اپرېل د میاشتې پر ۱۷ نېټې د نور احمد اعتمادي حکومت ته د نه اعتماد رایه ورکړه ، او د دغه کال د مې د میاشتې پر ۱۰ نېټې دا لاندې مطلب پاکټر ولید حقوقي د ولسي جرگې په عمومي غونډه کې ولوست او د ولسي جرگې له خوا تصویب سو :

((د شورا او حکومت د ښې همکاري د پیل په غرض ولسي جرگې فیصله وکړه چې حکومت ته د نه اعتماد تر رایې تیر سي))

د پورته مطلب تر تصویب شپږ ورځې وروسته ، د نور احمد اعتمادي د حکومت استعفا د کابل راډیو د لارې څخه اعلان سوه . (۱۵)

۶ - د وکیلانو گډه دریځ

گران لوستونکي به په دې خبر وي چې په افغانستان کې د سیاسي احزابو قانون نه و نافذ سوې او دولسي جرگې د انتخاباتو په وخت کې منفردو اشخاصو په خپلو مربوطو حوزو کې ځانونه د وکالت له پاره کانديد کړي وو چې هر موفق کانديد په خپل شخصي نفوذ او یا د خپل قوم په مرسته انتخابات گټلي وو او ولسي جرگې ته یې لاره

پیدا کړي وه .

لوستونکو ته دا هم معلومه ده چې په ولسي جرگې کې یوه وکیل یوازې تصمیم نه سو نیولای او دولسي جرگې هره فیصله د هغې جرگې د غړو د اکثریت له خوا نیوله کیده ، نو په یوې داسې غیر حزبي جرگې کې زما په شمول پیر وکیلان د خپلو وظایفو د اجرا کولو په لارې کې د پېرو ستونزو سره مخامخ وو . چې د دغې نقیصې د رفع کولو له پاره ، هلته ضرورت احسا سیدې چې باید یو شمیر وکیلان یو د بل سره مفاهمه وکړي او په ځینو مواردو کې خپل موقفونه سره نژدې کړي .

ددیارلسمې تقنیني دورې د لومړي اجلاس په سر کې خو وکیلانو د نورو وکیلانو سره خبرې وکړې او دوی یې د ولسي جرگې دغې نقیصې ته متوجه کړل چې د دغو وکیلانو د هڅو په نتیجه کې پېرو وکیلانو عملاً د ولسي جرگې د کارونو په حساسو شیبو کې گډ د ریځ غوره کړ . په تدریج سره د دغه دریځ وکیلان مخ پر پېریدو سول زما په تخمین د دغه روش د خاوندانو شمیر تر ۴۰ وکیلانو پېر وو . د وکیلانو دغه روش ته د وکیلانو گډ دریځ ویلای سو . دا یوه سیاسي پله نه وه ، دوی کومه رهبري نه درلوده ، د هیواد د هیڅ حزب یا ټولنې سره یې اړیکې نه درلودلې، دوی د سلطنت یا بل مقام څخه الهام نه اخستی ، دوی په کوم قوم یا سمت پورې تړلي هم نه وو ، بلکه دا دریځ د افغانستان د اکثر وایتونو د وکیلانو د مشترک تفاهم څخه جوړ سوی و .

دوی یو د بل سره تحریري یا شفاهي تعهد نه درلود . د تصامیمو په وخت کې د دوی شمیر ثابت هم نه و . په حقیقت کې دا د وکیلانو یوه داسې ټولنه وه چې د تصامیمو په وخت کې به یې ملي گټې په نظر کې نیولې . د هغو وکیلانو نومونه چې اکثراً به یې دغه دریځ غوره کاوه ، ددې کتاب په ضمیمه پاڼو کې مطالعه کولای سی .

دلته دا خبره د یادولو وړ بولم چې دا ملي دریځ یوه ځانگړې پدیده وه چې تر اومي دورې وروسته د افغانستان د شورا په تاریخ کې یې سارې نه دی لیدل سوی .

د دغه دریځ وکیلانو په ولسي جرگې کې تخریبي فعالیت نه دی کړی ، دوی سالمه او آرامه پارلماني مبارزه کړې ده ، او هیڅکله یې د اکثریت د تصمیم په مقابل کې احتجاج نه دی کړی . چرنگه چې دغه دریځ د شخصي گټو د تامین له پاره نه و نیول

سوې نو د ولسي جرگې د وکیلانو تر منځ یې پیر صمیمیت پیدا کړ، د وکیلانو دغه صمیمیت د محمد موسی شفیق تر حکومت پورې چې تفصیل یې د کتاب په بلي برخي کې راغلی دی د وکیلانو تر منځ پاته سو. دغه دریځ د افغانستان د پاچا او حکومت توجه هم ځان ته اړولي وه ، دلته ددې خبرې یادول ضروري دي چې د سیاسي ډلو د نمایندگانو څخه په انفرادي ډول یوازي عبدالرؤف بېنوا او محمد اسحق عثمان په دغه دریځ کې برخه درلوده . د نورو ډلو استازو لکه مولوي محمد نبي محمدي ، حفیظ الله امین او ببرک کارمل په دغه دریځ کې برخه نه درلودله ، دوی به په ولسي جرگې کې د خپلو ډلو پالسي تعقیبوله . د دغه دریځ د وکیلانو فعالیتونه د دې کتاب په مختلفو برخو کې لیکل سوي دي ، چې دلته د دغه دریځ د وکیلانو ځني اجراءات په لنډ ډول راوړل کېږي :

- د ولسي جرگې عمومي غونډې د دغه دریځ پر وکیلانو اعتماد وکړ، چې د مختلط کمیسیون له پاره ټول لس غړي د دغه دریځ د وکیلانو څخه و ټاکل سول ، دغو وکیلانو په مختلط کمیسیون کې د سیاسي احزابو قانون ژر تصویب کړ او د ولسي جرگې له لارې څخه یې د پاچا توشیح ته وړاندې کړ .

- د دغه دریځ (۱۳) وکیلان د تقنین د کمیسیون غړي وو چې د شورا په تاریخ کې د اول وار له پاره دوی داوطلب سول چې په کمیسیون کې به وړیا ډول د شپې له خوا کار کوي . دوی څلور کاله د شپې له خوا کار کړی دی ، دوی د ولسي جرگې د موثرانو څخه استفاده و نه کړه ، دوی د دولت پوډي و نه خوړله او د ولسي جرگې څخه یې اضافه کاري وانه خسته .

- د دغه دریځ د وکیلانو په مرسته د نور احمد اعتمادي د حکومت څخه د استیضاح غونډه جوړه سوه ، چې د بحث په نتیجه کې ، حکومت ته په نه اعتماد بدله سوه .

- د دغه دریځ وکیلانو د حکومت مخه ونیوله چې یوه وکیل ته یې جزایي دوسیه جوړوله .

- د دغه دریځ وکیلانو د صنعتي بانکونو د قانون پر ضد پراخه مبارزه وکړه .

- د دغه دریځ وکیلانو د لوري او وچ کالي په وخت کې د ډاکټر عبدالظاهر د حکومت څخه د استیضاح د غونډې غوښتنه وکړه ، ولي د نصاب د نه پوره کیدو په وجه دغه استیضاح عملي نه سوه .

- د دغه دریځ وکیلانو د هلمند د اوبو د معاهدې د تصویب پر ضد پراخه مبارزه وکړه .

د دې مبحث په پای کې باید و لیکل سي چي د دغه دریځ په جوړولو کې د ولسي جرگې پیرو وکیلانو برخه درلوده ، او زه په دې ویاړم چي زه هم د دغه دریځ ملگری وم او د دغه دریځ په ټولو مراحلو کې مي فعاله برخه اخستي وه .

محمدنذیر کبیر سراج په خپل اثر کې لیکلي دي چي محمد داود خان او د ده ملگرو د ولسي جرگې وکیلانو ته هدایت ورکاوه چي په شورا کې بي نظمي راپري (۷)

(۱)
خرنگه چي په دغه کتاب کې به یې ولولې ، د دیارلسمي تقنیني دورې په څلورو کلونو کې په ولسي جرگې کې هیڅکله بي نظمي نه ده راغلي . ولسي جرگې ته چي هر وخت فرصت میسر سوې دې ، دوی خپل وظایف په عادي ډول سر ته رسولې دي چي په یوې غیر حزبي جرگې کې تر دغه ښه نظم نه سي راتلای . تر کومه ځایه چي ماته معلومه ده محمد داود خان او د ده ملگرو په شورا کې هیڅ راز فعالیت نه درلود ، او هر څه حادثي چي په ولسي جرگې کې پېښي سوي دي هغه ټول د وکیلانو خپل کار و او د محمد داود خان د کودتا سره یې هیڅ ارتباط نه درلود . ما نه دي اوریدلي چي یوه ډله وکیلان د محمد داود خان کور ته ورغلي وي . او یا په ولسي جرگې کې د یوې ډلې وکیلانو له خوا د ده د حکومتې دورې حمایه سوي وي . یوازې دوو وکیلانو یو د کندهار د دوهمې حوزې وکیل حاجي محمد آصف پاس یوسفې او بل د فاریاب د مرکز وکیل محمد رحیم شیدا د اعتماد د رایو په وخت کې په خپلو خبرو کې د محمد داود خان ستاینه کړې ده .

په ۱۹۷۳ کال کې کله چي محمد داود خان کودتا وکړه د ولسي جرگې غړو د ننګرهار د کوچیانو د وکیل حاجي الله نظر خان په کور کې ، سره یو ځای سول او

دوی په یوه لیک کې محمد داود خان ته د نوي نظام مبارکي و ویله (۱۸)

تر کودتا یوه میاشت وروسته (خلگو ته خطاب) په وینا کې محمد داود خان دولسي جرگې پر ټولو غړو باندې کله انتقادونه وکړل چې د ده دغه منفي نظر دا په اثبات رسوي چې ده د ولسي جرگې د غړو سره هیڅ ډول رابطه نه درلوده .

څرنگه چې پېرو افغانانو ته معلومه ده محمد داود خان او د ده ملگرو یوازې په شاهي اردو کې فعالیت درلود ، دوی د شاهي اردو کښته رتبه صاحب منصبان د کودتا له پاره تشویق کړي وو ، چې د هغو په مرسته دوی کامیابه کودتا وکړه .

محمد نبي عظیمي په خپل اثر کې لیکلي دي چې د دیارلسمې تقنیني دورې د ولسي جرگې په پارلماني مبارزاتو کې حفیظ الله امین په هغه چپ فرکسون کې برخه درلوده چې ببرک کارمل د هغه فرکسون په سر کې و (۱۹)

تر کومه ځایه چې ماته معلومه ده د دغې دورې په ولسي جرگې کې داسې یو فرکسون موجود نه و چې ببرک کارمل د هغه په سر یا په پای کې واقع وي . دولسي جرگې ټول وکیلان په دې خبر دي چې په ولسي جرگې کې حفیظ الله امین او ببرک کارمل هیڅ وخت پر یوې لارې نه دي تللي او دوی به همیشې د نورو وکیلانو په مخ کې یوه بل ته پېرې بډي خبرې کولې . دوی د ولسي جرگې په تالار کې حتی نژدې هم نه سره کښېنستل . کارمل په ولسي جرگې کې همیشې پر هغې چوکې باندې کښېنستې چې په دوولسمې دورې کې ، دې په هغې چوکې کې وهل سوی و، دغه چوکې د تالار د کپن اړخ د اتم قطار وروستي چوکې وه ، او دتالار فرعي لارې ته پوره نژدې وه چې په بحراني حالاتو کې د تالارڅخه د وتلو له پاره مساعد ځای و ، ولي حفیظ الله امین د ناستي ټاکلې ځای نه درلود .

۷- د نور احمد اعتمادي سره کتنه

د دیارلسمې تقنیني دورې په سر کې پاچا د دوهم وار له پاره نور احمد اعتمادي د حکومت په جوړولو مؤظف کړ .

پخوانیو صدر اعظمانو پاکېر محمد یوسف او محمد هاشم میوندوال د اعتماد

درايو له پاره د وکیلانو څخه د لیدو غوښتنه کوله او د دوی محلي ستونزي به يې اوریدلي ، ولي د نور احمد اعتمادي له پاره په خپله پاچا وکیلانو ته توصیه کوله چې د نور احمد اعتمادي سره لازمه مرسته وکړي .

نور احمد اعتمادي د پارلماني ریاست له لاري څخه وکیلانو ته اطلاع ورکړه چې که وکیلان غواړي چې د ده سره ویني ، دی حاضر دی چې ورسره وگوري . خبر نه يم چې څو وکیلانو د نور احمد اعتمادي سره لیدي دي ، خو زه د مؤظف صدراعظم لیدلو ته نه يم ورغلی . د اعتماد د رایو په ورځو کي نور احمد اعتمادي او زه د ولسي جرگي په دهليز کي سره مخامخ سوو ، هلته ده غوښتنه وکړه چې د ده سره وینم . زه هم په هغه شپه د ده دقرغي کور ته ورغلم . ده په دغي لیدني کي د شورا یا د هیواد پر مسایلو باندي زما سره خبري و نه کړي او ده د اعتماد رایه ، زما څخه و نه غوښتله . خو پوښتنه يې وکړه چې تا په ولسي جرگي کي څه ويلي دي چې ستانوم هر ځای اخستل کيږي ؟

ما ده ته په جواب کي و ويل چې تر اوسه ولسي جرگي په کار پیل نه دې کړې چې د یوه وکیل په وینا څوک خبر سي . زما د نامه یادیدل به بل علت لري . ده و ويل چې پاچا څو واره ستا په ارتباط زما څخه پوښتني کړي دي .

ما نور احمد اعتمادي ته وويل چې ما د افغانستان د جنوب غربي ولایتونو په یوي غونډي کي صرف دومره ويلي دي چې د اساسي قانون د حکم مطابق د ولسي جرگي د رئیس ټاکل باید د شورا تر پرانستلو وروسته وشي او هغه قانوني اشتباه چې په دوولسمي تقنیني دوري کي د ډاکټر عبدالظاهر د ټاکلو په وخت کي شوي وه ، هغه اشتباه باید بیا تکرار نه سي . ما داهم و ويل چې زموږ په دیموکراسي نظام کي آیا دولت د یوه قانوني تخلف د مخنوي تحمل هم نه لري ؟

ده زما په جواب کي و ويل چې ((اوس موږ په دغي برخي کي پیر مشکلات لرو)) خو ده خپله دغه خبره نوره تشریح نه کړه ، زما او د ده کتنه تر څو معمولي او تشریفايي خبرو وروسته پای ته ورسیده .

زما ددغي وینا په وجه د ولسي جرگي د ریس ټاکل کیدل د څو ورځو له پاره وه

ځنډېدۍ . په دوولسمې تقنيني دوري كې د اساسي قانون د حكم پر خلاف ، د سري رايې پر ځاى ، وكيلاڼو په علني ډول يعنې د لاسونو په پورته كولو سره ، ډاكټر عبدالظاهر د ولسي جرگې د ريس په حيث ټاكلى وو .

د افغانستان پاچا او حكومت دا بېره درلوده چې كه د ولسي جرگې د ريس ټاكل كېدل ، څو ورځې و ځنډېږي او د شورا تر پرانستلو وروسته وسي ، نو د كابل منورين به وكيلاڼ تنوير كړي او محمد عمر وردگ به د ولسي جرگې د رياست له پاره پيري رايې وانه خلي ، او د ولسي جرگې د رياست له پاره ، دوهم كانديد انجينر غلام محمد فرهاد به د ولسي جرگې ريس سي .

د نور احمد اعتمادي حكومت ته د اعتماد د رايې د اظهار په ورځ زه د ولسي جرگې په تالار كې حاضر نه وم او زه د خپل ورور ارواښاد عبدالرزاق فراهي د جنازي سره فراه ته تللي وم . (۲۰)

۸ - د ولسي جرگې اداري هيات

د اساسي قانون مطابق ولسي جرگه د شورا تر پرانستلو وروسته خپل اساسي كارونه پيل كوي چې د جرگې لومړنې اساسي كار د اداري هيات ټا كل دي . هغه وخت چې ډاكټر محمد عمر وردگ د كورنيو چارو د وزارت څخه استعفا وكړه او د (چك) په ولسوالي كې د وكالت له پاره كانديد سو ، د افغانستان پير خلگ په دې پوهيدل چې دى د ولسي جرگې راتلونكې ريس دى . په سر كې د ولسي جرگې د رياست له پاره د پنځو كانديدانو لكه انجينر غلام محمد فرهاد ، ډاكټر محمد عمر وردگ ، عبدالرؤف بينوا ، عزيزالله واصفي او محمد اسحق عثمان نومونه ياديدل ، ولي په آخر كې يوازي انجينر غلام محمد فرهاد او ډاكټر محمد عمر وردگ د دغې جرگې د رياست له پاره كانديد سول . د اداري هيات نورو مقامونو ته پير شمير نور وكيلاڼ كانديد سوي وو . د

افغانستان د جنوب غربي سيمو څخه هم څو وکيلانو د اداري هيات چوکيو ته ځانونه کاندید کړي وو ، چي د دوی په ابتکار د زابل ، ارزگان ، کندهار ، هلمند ، فراه ، نيمروز ، هرات ، بادغيس او غور د ولايتونو وکيلانو په ولسي جرگي کي يوه غونډه وکړه . کاندیدانو د دغي سيمي وکيلان ، اتحا د او يووالي ته د دي له پاره هڅول چي دوی ته خپله رایه ورکړي . ما په دغي غونډي کي و ويل چي د اساسي قانون د ۶۰ مې مادې د حکم پر اساس د ولسي جرگي اداري هيات ، د پاچا له خوا د شورا تر پرانستلو وروسته بايد وټاکل شي ، او هغه اشتباه چي دولسمي تقنيني دورې د ډاکټر عبدالظاهر د ټاکلو په وخت کي کړي وه ، بايد بيا تکرار نه سي . د دغه پيشنهاده پر اساس د اداري هيات د ټاکلو کار څو ورځي وځنډی .

د ۱۹۶۹ کال د اکتوبر د مياشتې پر ۱۴ نيټې ، شورا د پاچا له خوا پرانسته سوه او د شورا تر پرانستلو وروسته د ولسي جرگي د اداري هيات ټاکل پيل سوه . د ولسي جرگي د رياست له پاره ډاکټر محمد عمر وردگ ۷۲ رايي او انجينر غلام محمد فرهاد ۳۰ رايي وړي وي چي محمد عمر وردگ د ولسي جرگي د رئيس په حيث و ټاکل سو . ما خپله رایه انجينر غلام محمد فرهاد ته ورکړي وه .

د اداري هيات نور غړي په لاندې ډول وو :

د کندهار د پنډ دحوزي وکیل عبدالاحد کرزی ، لومړی نایب
 د بغلان د دوشي د حوزې وکیل سید ناصر شاه نادري ، دوهم نایب
 د هلمند د لښکرگاه د حوزي وکیل سید مبین شاه امیر ، منشي
 د کندز د خان آباد د حوزي وکیل سید امیر ، دوهم منشي
 نور احمد اعتمادي ما ته د خارجه وزارت د یوه مامور په وسیله خبر راکړ چي که
 زه د ولسي جرگي د دارالانشا د مقام له پاره ځان کاندید کړم ، د ده حکومت به زما
 سره مخالفت و نه کړي . ولي ما د دغه کار څخه پږه وکړه . (۲۱)

که څوک د ولسي جرگي په داخلي چارو خبر وي نو په دې خبره پیر ښه پوهیږي
 چي په ولسي جرگي که د حکومت د مقامونو برعکس ، هغه وکیل د پیر واک خاوند او
 د وکيلانو د اعتماد وړ وي چي په اداري کوم مقام کي نه وي راغلي او د پاچا او

حکومت سره پیر تماس و نه لري . ولي د اداري هیأت غړي مجبور دي چي حکومت او پاچا دواړو ته ځيني مشوري ورکړي ، په دغه دلیل دوی پیر بي واکه او همیشه د وکیلانو تر فشار لاندې وي .

د دولسمې تقنیني دورې د ولسي جرگې رئیس ډاکټر عبدالظاهر چي یو مدیر افغان و ، ده د هغه وخت حکومت ته ويلي و چي دی هیڅکله یوه وکیل ته د کوم کار سپارښتنه نه سي کولای ، دا د حکومت کار دې چي په خپلو ذرایعو مخصوصا د پارلماني ریاست له لاري څخه په وکیلانو خپل د خوښي کارونه اجرا کړي . او د ولسي جرگې رئیس باید د وکیلانو کومي جناح ته منسوب نه وي ، او دی باید یوازي د ولسي جرگې غونډې اداره کړي .

زه د دیارلسمې تقنیني دورې په ولسي جرگې کي تر پایه د یوه آزاد وکیل په حیث پاته سوم او د ځینو ملي وکیلانو په څنګ کي مي د ولسي جرگې په ځینو اساسي کارونو کي فعاله برخه اخستي ده .

۹ - د صنعتي بانک د قانون سره وکیلان مخالف وو

د صنعتي بانک له پاړه د پوه مستقل قانون د جوړولو کار د دولسمې دورې په ولسي جرگې کي پیل شوې و . د دغه قانون د انفاذ سره د نور احمد اعتمادي د لومړي حکومت یو مهم غړې او د ولسي جرگې ځيني وکیلان مخالف وو . د دوی د مخالفت په وجه نوموړی قانون په دولسمې تقنیني دورې کي تصویب نه سو او دغه قانون د دیارلسمې تقنیني دورې غاړې ته ور ولویدی .

زه دلته د دي قانون پر ضرورت یا مفیدیت باندې بحث نه کوم ، زه صرف هغه جریان لیکم چي د دیارلسمې تقنیني دورې په وخت کي په سلطنت ، شورا او حکومت کي پر دغه قانون باندې پېښ شوې دې .

په ۱۹۷۰ کال کي د تقنین په کمیسیون کي پر دغه قانون باندې بحث پیل سو ، د کمیسیون په غونډې کي د کمیسیون د یوه غړي محمد اسحق عثمان د اعتراض په وجه ،

دغه مسوده بیرته حکومت ته د دي له پاره واستوله سوه چي حکومت د يوه عمومي قانون مسوده جوړه ، او بیرته يي ولسي جرگي ته وړاندي کړي .

پاچا په هغي ليدني کي چي د فراه او نيمروز د وکيلانو او سناورانو سره د ديني علماوو د اعتصاب په اړ تباط درلوده د خپلو خبرو په ضمن کي و ويل ((د ولسي جرگي يوه کمسيون د صنعتي بانک قانون رد کړې دې. چي بايد د ولسي جرگي کمسيون دغه کار نه وای کړی))

ما د پاچا څخه د خبرو اجازه و غوښته او ما پاچا ته و ويل چي ، زه دهغه کمسيون غړې يم چي اعيحضرت اشاره ور ته وکړه ، ما پاچا ته وويل چي د تقنين کمسيون حکومت ته ويلي دي چي صنعتي بانک يو شرکت دی چي په سلو کي ۴۹ بانکگه د يوه خارجي هيواد ده او په افغانستان کي سابقه نه لري چي شورا د يوه شرکت له پاره جلا قانون جوړ کړی وي ، اوس که شورا دغه کار وکړي ، نور شرکتونه د مثال په توگه د بوت آهو شرکت به هم د يوه جلا قانون غوښتنه وکړي . په دغه دليل د تقنين کمسيون د حکومت څخه د يوه عمومي قانون د مسودي غوښتنه کړي ده .

پاچا زما په جواب کي و ويل ((د دغه قانون په مورد کي د حکومت دلايلو زه نه يم قانع کړې ، ما ډاکټر عبدالصمد حامد ته وظيفه ورکړي ده چي د شورا او حکومت سره خبري وکړي او خپل د مطالعاتو راپور ما ته وړاندي کړي .))

ډاکټر عبدالصمد حامد د تقنين د کمسيون او حکومت سره خبري وکړي او ده پاچا ته اطلاع ورکړه چي د شورا موقف قانوني دی او حکومت بايد د قانون يوه عمومي مسوده جوړه او شورا ته يي وړاندي کړي .

حکومت د صنعتي بانکونو په نامه يوه مسوده چي مشخص صنعتي بانک د هغه يوه برخه وه ، جوړه او شورا ته يي وړاندي کړه ، او حکومت د عدليي وزير عبدالستار سيرت د ماليي وزير ډاکټر محمد امان او د پلان وزير ډاکټر عبدالواحد سرابي وټاکل چي په ولسي جرگي کي د کمسيون د غړو سره يو ځای پر نوي مسودي باندې غور وکړي .

وزيرانو او د تقنين غړو څو ميا شتي پر نوي مسودي کار وکړ ، چي په لن

تعدیل سره د حکومت پیشنهاد سوي مسوده د کمسیون د غړو له خوا و منله سوه .
یوازې پر لاندې دروو ټکو باندې د کمسیون د غړو او وزیرانو تر منځ توافق را نه غي :
- د کمسیون غړو وزیرانو ته پیشنهاد و کړ چې د افغانستان د ملي گټو د ساتلو له
پاره باید په دغه قانون کې په دې مفهوم یوې مادې ته ځای ورکړه سي چې ((که دغه
بانک د افغانستان په کورنیو چارو کې مداخله کوله ، حکومت مکلف دی چې د دغه
بانک وظایفو ته په افغانستان کې خاتمه ورکړي)) خو وزیرانو د دغه پیشنهاد سره
موافقه و نه کړه .

- د تقنین غړو د حکومت د پیشنهاد شوي مسودې د لاندې دوو ټکو سره
موافقه نه درلوده .

۱ - په مسودې کې لیکل سوي وو ((هغه پورونه چې دغه مشخص بانک د خارجي
هیوادونو څخه اخلي ، د افغانستان حکومت د دغو پورونو د تادیي ضامن دی))
۲ - په مسودې کې داهم لیکل سوي وو (د دغه بانک د پورونو تصویب د شورا پر
ځای د حکومت له خوا کېږي ، او حکومت به په مناسب وخت کې د دغه بانک د
پورونو لیست شورا ته وړاندې کوي))

لاندې وکیلان د تقنین د کمسیون غړي وو :

د موسي کلا د حوزي وکیل عبدالرؤف بینوا ، د ارغنداب د حوزي وکیل عزیزالله
واصفی ، د کابل د لومړي او دوهمي ناحیې وکیل محمد اسحق عثمان ، د بدخشان د
جرم دحوزي وکیل محمد هاشم واسوخت ، د لغمان د مرکز د حوزي وکیل عبدالکریم
عمر خیل ، د اندرو د حوزي وکیل یار محمد دلیلي ، د هلمند د بلوڅو د حوزي وکیل
عبدالحمید زهري ، د غزني د ناوي د حوزي وکیل محمد هاشم تره کې ، د کټواز د
حوزي وکیل عبدالحبیب کټوازي ، د حصارک د حوزي وکیل حاجي عبدالوهاب ، د
شکردرې د حوزي وکیل سید ظاهر شاه ، د پښتون زرغون د حوزي وکیل محمد علي
قاضی زاده ، د خوست د حوزي وکیل شیر احمد خوستی ، د چاه آب د حوزي وکیل
محمد علم فیض زاد ، د سروبي د حوزي وکیل مولوي امیر محمد ، د دوشي د حوزي
وکیل سید ناصر شاه نادري ، د پروان د مرکز د حوزي وکیل عبدالمهیمین ، د بگرامیو

د حوزي وکیل عبدالرسول بره کي ، د بالابلوک د حوزي وکیل عبدالغفار فراهي ، دوه يادري نور وکیلان چي نومونه يي زما په یاد نه دي .

په ۱۹۷۰ کال د شورا د دوهم اجلاس په سر کي دولسي جرگي رئيس ډاکټر محمد عمر وردگ د تقنين کمسيون ته اطلاع ورکړه چي پاچا امر کړی دی چي د صنعتي بانکونو د قانون هغه مسوده چي د کمسيون غړو او وزيرانو په گډه جوړه کړي وه ، پير ژر په کمسيون کي تصويب کړي او د ولسي جرگي عمومي غونډي ته دي وړاندي کړي . د تقنين د کمسيون غړو د شپي له خوا هم په کمسيون کي کار کاوه ، چي د پاچا د امر پر اساس د تقنين کمسيون دغه مسوده د هغي شپي په غونډي کي تر بحث لاندي ونيوله او دوی د کمسيون پخواني د اختلاف دري ټکي د خپلي خوښي مطابق په تصويب ورسول ، د کمسيون غونډه د شپي پر ۱۲ بجو پای ته ورسیده .

سبا سهار پر شپږو بجو ډاکټر محمد عمر وردگ ما ته په تليفون کي وويل چي ((پاچا امر کړی دی چي د تيري شپي تصويب سوې قانون بايد په کمسيون کي وځنډول سي ، او د ولسي جرگي عمومي غونډي ته ژر وړاندي نه سي . ځکه چي پاچا غواړي چي پر همدغه قانون باندي د تقنين د غړو سره خبري وکړي))

ما ډاکټر محمد عمر وردگ ته وويل چي د کمسيون د تيري شپي تصويب په کمسيون کي نور کار هم لري ، چي لومړې دا قانون د تصويباتو په کتاب کي ليکل کيږي او وکیلان هغه لاس ليک کوي ، بيا وروسته د دغه قانون يو نقل دارالانشأ ته ليږل کيږي . په آخر کي ما د ډاکټر محمد عمر وردگ څخه دغه دوي پوښتني وکړي :

۱ - تاسي د صنعتي بانکونو د قانون په ارتباط د پاچا هدايات ولي د کمسيون رئيس عبدالرؤف بينوا ته نه وايست ؟

ده زما په جواب کي وويل چي ((عبدالرؤف بينوا په جلال آباد کي دي ، د ننگرهار والي ته امر سوې دی چي بينوا پير ژر کابل ته حاضر کړي))

۲ - تيره شپه د تقنين کمسيون د شپي پر ۱۲ بجو د صنعتي بانکونو قانون تصويب کړ ، آیا په دغه شپه چا د کمسيون اجراءات پاچا ته رسولي دي ؟

ده زما په جواب کي وويل چي ((د قانون د تصويب په وخت کي هغه وکیل چي د

غونډې څخه دباندي بخا رې ته نژدې ناست و ، هغه وکیل په دغه شپه پاچا ته دغه خبر رسولي دي)) په هغه شپه د کندهار يو وکیل چې د کمسيون غړې نه و ، په کمسيون کي بخاري ته نژدې ټوله شپه ددي له پاره ناست و چې د قانون د تصويب اطلاع پاچا ته ورسوي .

ما اوريدلي دي چې محمد ظاهر شاه په افغانستان کي هره شپه تر دوو بجو وینس پاته کيدی ، او دی هره شپه صرف څلور ساعته بیده کيدی ، نو که دغه وکیل د شپي پر دوولسو بجو دغه اطلاع پاچا ته رسولي وي ، نو ده پاچا ته کوم خاص مزاحمت نه دی پيښ کړی .

سهار پر نهو بجو چې د عبدالرؤف بينوا په شمول د کمسيون غړي په غونډه کي حاضر سول ، ډاکټر محمد عمر وردگ پر کاغذ ليکلي شوې يو مطلب عبدالرؤف بينوا ته ورواستاوه ، چې ده بيا هغه کاغذ ما ته راکړ . پر کاغذ ليکل شوي وو ((پاچا امر کړی دې چې نن شپه عبدالرؤف بينوا ، عزيز الله واصفي او عبدالغفار فراهي بايد شاهي ارگ ته ورسې)) ما د هغه کاغذ پر شا ډاکټر محمد عمر وردگ ته و ليکل چې ، که پاچا دغه دري وکیلان د صنعتي بانکونو د قانون په ارتباط غوښتي وي ، څرنگه چې د قانون موضوع په ټولو غړو پوري اړه لري ، نو دغه دري وکیلان خو څه نه سي کولای)) خو دقيقې وروسته بله پرزه کاغذ چا راوپه چې په هغي کي ليکل سوي و چې ((پاچا نن شپه پر اتو بجو د کمسيون ټول غړي شاهي ارگ ته ورغوښتي دي))

په ارگ کي د پاچا په حضور کي د حکومت وزيرانو عبدالستار سيرت او ډاکټر محمد امان او د کمسيون غړو د صنعتي بانکونو پر قانون خبري پيل کړي . د غونډي په سر کي عبدالرؤف بينوا ، محمد اسحق عثمان او عبدالکریم عمر خیل ، د دغه قانون د کار پر پخوانيو مراحلو رڼا واچوله ، وروسته پاچا د تقنين د کمسيون پر پيشنهاد سوي موضوع باندې چې ((د ملي گټو د ساتلو له پاره بايد په دغه قانون کي يوي مادي ته ځای ورکړه سي)) وويل ((په فرعي قوانينو کي بايد داسي يوه ماده را نه سي او زه هيله کوم چې دغه موضوع د دغه قانون څخه حذف کړه سي))

په دې هکله چې د افغانستان حکومت باید د صنعتي بانک د پوړونو ضمانت وکړي یوه وزیر و ویل ((دغه قید د پور ورکونکو هیوادونو غوښتنه ده)) د دوهم ټکي په ارتباط چې د دغه بانک پوړونه د شورا پر ځای باید حکومت تصویب کړي ، یوه وزیر وویل ((څرنگه چې په شورا کې د پوړونو تصویبېدل پیر ځنډېږي ، نو دغه صلاحیت باید حکومت ته ورکړه سي))

د بحث په جریان کې سید ظاهر شاه پاچا ته و ویل چې که موږ ته اجازه راکړه سي چې شورا ته ولاړ سو ، هلته به دغې معضلې ته د حل یوه لاره پیدا کړو . پاچا و ویل چې ارگ هم ستاسې ځای دی او دلته باید خبرې وکړې . حاجي عبدالوهاب پاچا ته وویل چې اعلیحضرته ! موږ ستاسې څخه بیرېږو او هم ستاسې څخه شرمیږو ، تاسې تشریف یوسې ، موږ او حکومت به سره جوړ سو . په دغه اساس پاچا دهغې خوني څخه و وتې او وکیلانو د پاچا په احترام د حکومت پیشنهاد سوې متن و مانه . او تر ډوډې خوړلو وروسته وکیلان د شاهي ارگ څخه و وتل .

د ولسي جرگې په عمومي غونډې کې د صنعتي بانکونو قانون د ولسي جرگې د پیرو غړو له خوا تر جدې بحث او انتقاد لاندې راغی . څرنگه چې د دغه قانون سره د افغانستان د غربي سیمو وکیلانو ، تر نورو پیر مخالفت کاوه ، پاچا ته ځینو وکیلانو اطلاع ورکړه چې فراهي په عمومي غونډې کې د دغه قانون د تصویب مانع دی . پاچا خپل سرباور جنرال محمد عمر خان ته ويلي و چې ((ماته وکیلانو اطلاع راکړې ده چې فراهي په عمومي غونډه کې د صنعتي بانکونو د تصویب مانع دی ، فراهي ته و وایه چې د څو ورځو له پاره ولسي جرگې ته ولاړ نه سي)) ما د پاچا امر و مانه او فراه ته ولاړم ، چې زما په غیاب کې هم پر دغه قانون باندې پیر انتقادونه کیدل او د قانون تصویب د پیر وخت له پاره وځنډېدې .

ما په عمومي غونډې کې د صنعتي بانکونو د قانون د تصویب سره مخالفت نه دی کړی ، د دغه قانون سره د وکیلانو پیر مخالفت دوه عمده علتونه درلوده .

۱ - د ولسي جرگې ټول غړي په دې خبر سول چې د کمسیون غړو د دغه قانون د څو ټکو سره موافقه نه درلوده ، ولي دوی د پاچا په احترام ، د خپل موقف څخه

اوبښتي دي .

۲ - وکيلان په دي هم خبر سوه چي د کمسيون غړو د پاچا په مستقيم خواهش تر خپل موقف تير سوي دي ، او دوی په هغه شپه پر سلطنتي ميز باندې پوپي خوړلي وه و کيلانو دا آرزو درلوده چي پاچا د دوی څخه هم د دغه قانون د تصويب غوښتنه وکړي او دوی داسي تصور کاوه چي دوی ته په سپکه سترگه کتل سوي دي . وروسته ولسي جرگي او مشرانو جرگي دغه قانون تصويب کړ .

په ولسي جرگي کي د پاچا مشاورينو پاچا ته سمه مشوره نه ورکوله او دوی به د سلطنت مقام پر غېرو واقعي لارو استعمالاوه ، چي د دغي لاري څخه د سلطنت مقام ته لويه صدمه رسیده . د پاچا دغو مشاورينو د شاهي ارگ د متصديانو په مرسته د پاچا دربار انحصار کړې و . دوی پاچا ته د سالمو مشورو لاره هم تړلي وه چي دا فاسده عنعنې محمد موسي شفيق ماته کړه ، ده په خپله د پارلماني رياست دنده پر غاړه واخسته او ده پارلماني رياست د شورا په څنگ کي د تجارت د وزارت عمارت ته انتقال کړ ، چي تر هغه وروسته د دسيسو لاره و تړله سوه او د شورا ټول کارونه په خپل اصلي مجرا کي ولويدل . (۲۳)

۱۰ - حکومت د احزابو د قانون سره مخالف و

د ډاکټر محمد يوسف انتقالي حکومت د سياسي احزابو د قانون مسوده جوړه کړه او د تصويب له پاره يي دوولسمي تقنيني دوري ولسي جرگي ته وړاندې کړه . په ۱۹۶۵ کال کي د احزابو قانون د ولسي جرگي له خوا تصويب سو، ولي مشرانو جرگي د دغه قانون يوه ماده تعديلې کړه . په ۱۹۷۰ کال کي ديارلسمي تقنيني دوري ، د اساسي قانون د ۷۴ مادي د حکم پر اساس ، د دواړو جرگو د اختلاف د ټکو د حل له پاره يو مختلط کمسيون جوړ کړ ، چي د دغه کمسيون له پاره د هري جرگي څخه لس لس غړي و ټاکل سول . څرنگه چي په ديموکراسي دوره کي د اول وار له پاره په ولسي جرگي کي د مختلط

کمیسیون له پاره انتخابات کیدل ، او په دغه کمیسیون کې مهم قوانین لکه د احزابو ، انتخاباتو ، ښاروالیو او د مخکو د سروې د قوانینو د اختلاف ټکي په تصویب رسیدل ، نو د دغه کمیسیون د غړیتوب له پاره ، تر شلو پیرو وکیلانو ځانونه کاندید کړي وو .

ما د گډ دریځ دلسو ملگرو وکیلانو دنومونو یولست جوړ کړ او پر ټولو وکیلانو مي وویشي ، او د دوی څخه مي غوښتنه وکړه چي که زموږ کاندیدانو ته خپله رایه ورکړي کله چي د انتخاباتو نتایج اعلان سوه ، د ولسي جرگي هر لس نمایندگان زموږ د تقنین د کمیسیون ملگري او د دارالانشا آمر سید مبین شاه امیر ، د مختلط کمیسیون له پاره انتخاب شوي وو . دلته د یادولو وړ بولم چي په دغو انتخاباتو کي سید مبین شاه امیر عزیزالله واصفي او عبدالغفار فراهي هر یوه تر سلو پیري رايي وړي وي . د تقنین د کمیسیون د غړو نومونه د مخه ذکر شوي دي ، د مشرانو جرگي استازي دادي : ډاکټر محمد انس خان ، سید شمس الدین مجروح ، قیام الدین خادم ، محمد هاشم مجددي ، حبیب الله هلمندي ، محمد امین خوگیانی ، ډاکټر عبدالقیوم رسول ، شیر محمد خان ، میر محمد شاه صدیقیان او حاجي محمد ځمکنی .

مختلط کمیسیون په خپلي لومړي غونډي کي عبدالکریم عمر خیل د رئیس په حیث او محمد هاشم مجددي او وروسته حبیب الله هلمندي د منشیانو په توگه و ټاکل . دغه کمیسیون په خپلو لومړنیو غونډو کي د سیاسي احزابو د قانون د اختلاف ماده په تصویب ورسوله .

څرنگه چي په اساسي قانون یا د دواړو جرگو په طرزالعملونو کي د مختلط کمیسیون د فیصلو مرجع نه وه تعین سوي ، نو کمیسیون فیصله وکړه چي خپلي فیصلي به د پاچا دتوشیح له پاره د سلطنت دارالانشا ته وړاندې کوي . ولي د مختلط کمیسیون د دغي فیصلي سره د نور احمد اعتمادي حکومت داسي عکس العمل ښکاره کړ .

نور احمد اعتمادي د مشرانو جرگي غړي په پغمان کي میلمانه کړه ، په دغي میلمستیا کي صدر اعظم دوی ته و ویل ((په مختلط کمیسیون کي د ولسي جرگي تندروه وکیلان غواړي چي پر پاچا باندي فشار راوړي چي دی د احزابو قانون توشیح کړي ولي زه د حکومت د مسؤل په حیث د احزابو د قانون نافذیدل veto کوم او د

پاچا څخه به و غواړم چې دغه قانون توشیح نه کړي))

بله ورځ د مختلط کمیسیون په غونډې کې د مشرانو جرگې غړو مخصوصاً حاجي محمد ځمکنی په شدت سره د کمیسیون پر پخواني فیصلي باندې اعتراض وکړ ، د دغه اعتراض په وجه د کمیسیون ټول غړي تر خپلې پخوانۍ فیصلي تیر سول او د کمیسیون فیصلي ولسي جرگې ته و سپارلې سول . (٢٤)

رشتیا لیکي چې محمد هاشم میوندوال د خپل صدارت په وخت کې ده ته ويلي و چې د نوي اساسي قانون یوه خلا داده چې د شورا تر انتخاباتو دمخه یې د احزابو د جوړولو غوښتنه نه وه کړې . (٢٥)

ډاکټر محمد یوسف په خپلې یوې مصاحبې کې ويلي دي چې ((پاچا ځکه د احزابو قانون توشیح نه کړ چې دی بیریدۍ چې که په هیواد کې سیاسي احزاب جوړ سي ، نو دغه احزاب به د ده څخه قدرت واخلي)) دې زیاتوي چې ((پاچا قوي اراده نه لري او د خلکو د خبرو تر تاثیر لاندې راځي)) (٢٦)

د اساسي قانون ٣٢ مه ماده د سیاسي احزابو په برخه کې داسې حکم کوي :

١ - د حزب د بنیادي فعالیتونو اهداف او مفکورې باید د اساسي قانون د مندرجاتو سره تناقض ونه لري . ٢ - د حزب تشکیلات او مالي منابع باید علني وي .

د افغانستان پاچا په نامعلوم علت د خپل سلطنت تر پایه د احزابو قانون توشیح نه کړ په داسې حال کې چې د کین او ښې اړخ د مفکورو خاوندانو د قانون مطابق نه سو کولای چې په هیواد کې د سیاسي فعالیت اجازه تر لاسه کړي .

رشتیا لیکي چې په ١٩٦٤ کال کې د افغانستان پاچا د امریکا د جمهور رئیس John F. Kenney په بلنه امریکا ته رسمي سفر وکړ . کیندي پاچا ته ويلي و چې ((د دیموکراسۍ د تطبیق په لاره کې جدي خطرونه او مشکلات سته ، چې تاسې باید په دغې لارې کې په کراره گام کېښیردۍ)) دی زیاتوي چې ((د دیموکراسۍ د تطبیق په جریان کې د پاچا ترحد زیات احتیاط ښايي د دغه ملاقات څخه منشأ اخستې وي)) دی لیکي ((په بل ملاقات کې چې د پاچا او کیندي تر منځ و سو ، یوازي زلمې محمود غازي د ترجمان په حیث برخه درلوده او د دغه

ملاقات څخه ، هيڅ رسمي يادداشت نه دې اخستل شوی ((دی ليکي ((په دغه ملاقات کي شايد کيندي د پاچا څخه په افغانستان کي د اوضاع د کنترول له پاره د سي . آی . ای د فعاليت اجازه غوښتي وي)) دی د ډاکټر محمد يوسف له قوله ليکي چي ((تر دغه ملاقات پنځه کاله مخکي امريکايانو د محمد داود خان څخه هم دا سي يوه غوښتنه کړي وه ، ولي په هغه وخت کي محمد داود خان د امريکايانو دغي غوښتنې ته جواب نه و ويلې ، چي شايد اوس به بيا امريکايانو خپله پخوانې غوښتنه تکرار کړي وي)) (۲۷)

۱۱ - حکومت د وکيلانو د مصونيت حدود ټاکل

په ۱۹۶۹ کال کي حکومت د کټواز د کوچيانو وکيل عبدالرزاق په دي منهم کړ چي ده کومه ښځه د خانه سره د کانټيننټل هوټل ته بيولي وه . چي په دغه اتهام امنيتي افرادو دی د کابل په ولايت کي تر نظارت لاندي نيولی و او په هغه شپه دغه وکيل د کابل د ولايت څخه وتښتيدې او دی د حکومت تر تعقيب لاندي و .

د کټواز وکيل او حکومت دواړو ولسي جرگي ته د دغي حادثي اطلاع ورکړه ، وکيل ادعا کوله چي د کابل امنيه قوماندان جنرال عبدالحکيم کټوازی دده شخصي دښمن دی او دغه موضوع د هغه له خوا ده ته جوړه سوي ده . خو حکومت ادعا کوله چي د ولسي جرگي يوه غړي مشهود جرم کړې دې او د حکومت تر عدلي تعقيب لاندي دی او ولسي جرگه بايد د اساسي قانون د ۵۰ مې مادې د حکم مطابق د نوموړي وکيل پارلماني مصونيت سلب کړي خو حکومت د ده د جرم تحقيق وکړي .

عبدالرزاق د ولسي جرگي د دولسمي او ديارلسمي دورو د اعتماد درايو ورکولو په غونډو کي د حکومت پر اجراتو انتقادونه کړي وو ، چي ښايي د ته دغه مشکلات دده د پارلماني موقف څخه پيدا سوي وي . دغي حادثي د ډير وخت له پاره ولسي جرگه ، حکومت او حتي پاچا مصروف و ساتل .

وکيلانو سعي کوله چي دغه حادثه د مسالمت آميزي لاري څخه حل کړه سي ، په دغه اساس خو وکيلانو د ولسي جرگي د رئيس ډاکټر محمد عمر وردگ څخه غوښتنه

وکړه چې حکومت ته ووايي چې ددغه وکیل د تعقيب څخه لاس واخلي او د حکومت او ولسي جرگې اوسني ښه روابط خراب نه کړي . د ولسي جرگې رئيس چې بي آلايشه سپری و ده په جواب کي وويل ((کله چې زه داخله وزير وم يوه شپه د دولسمي تقنيني دورې څو وکیلانو د ټولنيزو ځایونو په څارنه کي د بزم يو محفل جوړ کړی و ، په هغه شپه ما ته امر وسو چې ددغه محفل حفاظت ددي له پاره وکړم چې د دغه محفل څخه کومه رسوايي پېښه نه سي . ولي اوس په خپله حکومت دغي رسوايي ته لمنه وهي چې زه د حکومت په اوسني پالسي نه پوهیږم)) . په دغه ارتباط د کابل په سياسي حلقو کي ويل کيدل چې حکومت فيصله کړي ده چې يوه وکیل ته جزا ورکړي او په دغه طريقه نور وکیلان په دي و پوهوي چې د دوی د مصونيت حدود يوازي د دوی د وظائفو په ساحي کي تطبيق کيږي او په نورو ساحو کي دوی هم لکه عادي خلگ د جرم په صورت کي تر عدلي تعقيب لاندې راځي .

ځينو باخبرو منابعو داهم ويل چې يوه مشابه حادثه په پاکستان کي يوسف خټک ته چې د پاکستان په پارلمان کي دعوامي ليگ د حزب مشر و هغه وخت پېښه سوي وه چې نور احمد اعتمادي په کراچي کي افغاني سفير و . يوسف خټک د پاکتر بلوچ د جرمني اصلي ښځې سره متهم سو ، چې د ده د اتهام موضوع د پير وخت له پاره د پاکستان په مطبوعاتو کي خپريده . د دغو منابعو په عقیده ، ښايي د افغانستان حکومت به په دغي موضوع کي د يوسف خټک د اتهام څخه الهام اخستې وي .

د کابل امنيتي منابعو زما په شمول ، ځينو وکیلانو ته ويل چې د دغي حادثې په شپه د بوت آهو فابريکي اور اخستې و او دوی هلته مصروف وو چې ناوخته د شپې دوی په دغي حادثې خبر سول او دوی يو مکمل هیأت لکه د عکاسي ، نشان انگشت او د تحقيق مسنول هوټل ته د دي له پاره استولي وو چې ددغه جرم دوسيه په دغه شپه تکميله کړي . ((د حکومت دغه اقدام د اساسي قانون د حکم پر خلاف دی))

وکیل وايي چې ((په هغه شپه ما او د معاملاتو د دفتر آمر حاجي عبدالشکور د سپن زر هوټل ته ورغلي وو ، د کانتیننټل لوي آمر چې هغه وخت په سپن زر هوټل کي و ده مور دواړه په خپل هوټل کي میلمانه کړو او کله چې مور هغه هوټل ته ورغلو

مور يوه اطاق ته رهنایي کړل سو ، چې یو ساعت وروسته یوه ښځه هغه اطاق ته راغله او پیر ژر څو امنیتي افراد په اطاق ننوتل او مور یې د کابل ولایت ته بوتلو))

ولسي جرگې د حکومت دغه غوښتنه چې د کټواز وکیل دي سلب مصونیت سي و نه منله او د حکومت څخه یې غوښتنه وکړه چې د دغه وکیل د عدلي تعقیب څخه لاس واخلي . ولي حکومت ونه منله ، حکومت او ولسي جرگه دواړه پر خپلو موقفونو پټینگ پاته سول چې په پای کې پاچا د حکومت د موقف په تایید په دغې موضوع کې مداخله وکړه . پاچا د پېرو وکیلانو سره په دغه ارتباط خبرې وکړې . ما ته هم پاچا د کانټیننټل د هوټل د حادثې وړې خبرې تشریح کړې چې زه اوس د هغو د لیکلو څخه عاجز یم ، زه د پاچا د فرمایشاتو په وخت کې په دې فکر کې سوم چې ولي حکومت د سلطنت د لوړ مقام څخه په داسې مسایلو کې مرسته غواړي ؟ د کټواز وکیل د پاکټر عدالظاهر د حکومت د اعتماد د رایې په غونډې کې نوې حکومت ته خپله رایه ورکړه او د پاکټر عدالظاهر حکومت د ده د عدلي تعقیب څخه منصرف سو . د جمهوریت په وخت کې د دغه وکیل دوسیه محکمي ته وړاندې سوه او وکیل د څه مودې له پاره بندي سو .

د سر آهنگ يوه خبره

يوه ورځ د صدارت کفيل د ولسي جرگې او حکومت د تقنين غړي په پغمان کې میلمانه کړي وو ، په دغې میلمنستیا کې وزیرانو هم برخه اخستې وه . حکومت د هیواد مشهوره سندرغاړې استاد سر آهنگ د هنر نمایې له پاره دغې میلمنستیا ته بللې و . استاد سر آهنگ په دغه محفل کې پیرې استادې غزلي و ويلي ، او پر دغو استادې سندرو باندې یوازې د صدارت مرستیال عبدالله یفتلي پیر خوند اخستی . ولي پېرو نورو حاضر وکیلانو او مامورینو غوښتل چې که استاد دوی ته څو محلي غزلي ووايي ما په پیر محترمانه ډول د استاد سر آهنگ څخه غوښتنه وکړه ، چې که دغه حاضر مجلس ته څو کلیوالي سندري واوروي . زما دغه غوښتنه د استاد سر آهنگ خوښه نه سوه ، ده د محفل برخه والو ته په پیر ټینگار سره وویل چې ، په هیواد کې یا وزیر وي

او يا وکیل ، دلته دواړه حاضر دي ولي فراهي زما څخه غواړي چې زه دلته کليوالي سندرې ووايم ، نو آيا زه خپل استادې هنر په هيواد کې چا ته وړاندې کړم ؟

په هغې لحظې کې زه د خپل ځايه څخه ولاړ سوم او استاد سر آهنگ ته مې وويل چې زه ستاسې د دغه عکس العمل منتظر وم چې حاضر مجلس ته ستاسې يوه پخواني خبره واوروم . ما د دغه محفل شاملينو ته وويل چې څلور کاله پخوا ، ما په پېښور کې په افغاني قونسلگرې کې کار کاوه او په هغه وخت کې استاد سر آهنگ هم په پېښور کې و . مور يوه شپه ، استاد قونسلگرې ته دعوت کړ چې په هغه شپه هم استاد پيرې استادې غزلي مور ته وويلې . ما په هغه شپه د استاد څخه غوښتنه وکړه چې که مور ته څو کليوالي سندرې ووايي . استاد په هغه شپه زما دغوښتنې په مقابل کې هيڅ عکس العمل ښکاره نه کړ ، ده څو خورې کليوالي سندرې مور ته وويلې ، چې د هغو په جمله کې د استاد دغه مشهوره سندره (گډ سو د لونگو لو گډ سو) هم شامله وه . خو کله چې د پوپې خوړلو خوني ته ولاړو ، هلته ما د استاد څخه پوښتنه وکړه چې آيا ستا زوی د موسيقۍ په فن کې مهارت لري او که يه ؟ استاد زما په جواب کې وويل چې ((ما خپل زوی ته پير پخوا ويلي دي چې ، موسيقي پير مشکل فن دې ، او ته په دغه فن کې استاد کيدلای نه سي)) ده په درې ژبه دا هم وويل چې ما خپل زوی ته ويلي دي چې ((برو بچيم ، فا کولته ما کولته يته بخوان)) ددغې قصې په اوريدلو سره د مجلس برخه والو او استاد سر آهنگ وځنډل او وروسته استاد مور ته پيرې خورې کليوالي سندرې واورولې .

١٢ - د اطلاعاتو او کلتور وزير ته د نه اعتماد رايه

د ولسي جرگې پيرو وکيلانو تصميم نيولی و چې د اطلاعاتو او کلتور وزير پاکټر محمود حبيبي پير ژر د هغه وزارت څخه ليري کړي ، ځکه چې د ده د وزارت په وخت کې په دولتي ورځپاڼو کې د اسلام ضد نشرات کيدل . او هم دی په دې متهم و چې ملي جرايد ، تر نشر دمخه سانسور وي . ځني وکيلان د ده څخه په دې آزرده وو چې دی په کابل راډيو کې د ولسي جرگې خبرونو ته د نشر اجازه نه ورکوي .

ولسي جرگې په ۱۹۷۱ کال کې ډاکټر محمود حبيبي د هغې جرگې د استجواب يوې غونډې ته د دې له پاره احضار کړ چې د وکيلانو پوښتنو ته جواب ووايي . د نورو پوښتنو په ضمن کې يوه وکیل د ډاکټر محمود حبيبي څخه پوښتنه وکړه چې ، تاسې ولې د ولسي جرگې خبرونو ته د نشر اجازه نه ورکوی ؟ ده په جواب کې وويل ((زه د ولسي جرگې د کمسيونونو هغو خبرونو ته د نشر اجازه نه ورکوم چې خبري ماهيت و نه لري .))

ما بيله مگروفون څخه د ده د پورتنې ادعا توضيح وغوښته . ده زما په جواب کې وويل ((د اطلاعاتو او کلتور وزارت ته د ولسي جرگې څخه داسې يو خبر راځي چې پلاني کمسيون د پلاني عالي جناب تر رياست لاندې يوه غونډه وکړه او دپلاني ملک پر عريضي باندي يې غور وکړ . تاسې ووايست چې دغه مطلب څه خبري ماهيت لري چې زه هغه ته د نشر اجازه ورکړم ؟))

د ډاکټر محمود حبيبي له خوا د عالي جناب د کلمي استعمال ، د وکيلانو د انزجار باعث سو او وکيلان پيرهيجاني سول ، په هغې لحظې کې تر سلو ډيرو وکيلانو د خبرو نویت وغوښت او هر وکیل به په خپلو خبرو کې ډاکټر محمود حبيبي ته د عالي جناب خطاب کاوه . پير ژر د ډاکټر محمود حبيبي څخه وغوښتل سوه چې د ولسي جرگې د تالار څخه ووزي . او وکيلانو د رايو په اتفاق ده ته د نه اعتماد رايه ورکړه . د رايو ورکولو په جريان کې يوازي بېرک کارمل د ولسي جرگې د تالار څخه ووت چې ډيرو وکيلانو دده پر دغه عمل باندي اعتراض وکړ . بله ورځ يوه وکیل د کارمل څخه پوښتنه وکړه چې دی ولې د نه اعتماد د رايې په وخت کې د ولسي جرگې دتالار څخه ووتی ؟ ده په جواب کې وويل چې ((د نه اعتماد دغه تحريک يو ارتجاعي حرکت و په دې چې د مذهبي وکيلانو له خوا پيل سوی و او ما بايد په هغې کې برخه نه وای اخستي .)) ولې واقعيت داو چې بېرک کارمل غوښتل چې په خپل دغه حرکت سره نوراحمد اعتمادي ته په اثبات ورسوي چې دی د حکومت پر ضد د وکيلانو ددغه تحريک ملگری نه و .

د نه اعتماد تر رايې وروسته پاچا دغه څلور وکيلان لکه عبدالرؤف بينوا ، عزيزالله

واصفی ، امان الله شهنېږې او عبدالغفار فراهي ، شاهي ارگ ته ددي له پاره غوښتي وو چي د ولسي جرگي ددغه تصميم پر قانونيت باندې ددوی سره خبرې وکړي .

پاچا دغو وکيلانو ته وويل ((ما خو مياشتني پخوا نور احمد اعتمادي ته ويلي و چي ډاکټر محمود حبيبي ته ووايي چي د اطلاعاتو او کلتور د وزارت څخه استعفا وکړي ، ولي نوراحمد اعتمادي دا کار نه و کړې ، ده دا موضوع پرې ايښي وه چي زه د خارج د سفر څخه راسم او زه په خپله دا خبره ډاکټر محمود حبيبي ته وکړم . ولي زما تر راتگ دمخه ولسي جرگي ده ته د نه اعتماد رايه ورکړه)) پاچا زياته کړه ((حکومت ادعا کوي چي ولسي جرگي حکومت ته د يوه کل په حيث د اعتماد رايه ورکړي ده ، او ولسي جرگه دا حق نه لري چي يوه وزير ته د نه اعتماد رايه ورکړي)) په دغه وخت کي عبدالرؤف بينوا د روزگار د جريدې يوه گڼه پاچا ته ورکړه ، ده پاچا ته وويل چي يوه وزير ته د نه اعتماد د رايې په ارتباط په دغي گڼي کي د جريدې چلونکي محمد يوسف فرند د عبدالغفار فراهي سره يوه مصاحبه کړي ده . په دغي مصاحبي کي د ولسي جرگي قانوني موقف توضيح سوی دی .

ما په هغي مصاحبه کي د اساسي قانون د ۹۶ مادي د لومړي فقرې د حکم پر اساس چي ، صدر اعظم او وزيران د حکومت د عمومي سياست په برخه کي په گډه ، او په خپلو مشخصو وظيفو کي په ځانگړي توگه مسؤليت لري ، په دغه دليل ما د ولسي جرگي د نه اعتماد د رايې فيصله قانوني بللي وه .

په دغي ليدني کي امان الله شهنېږې پاچا ته وويل چي ډاکټر محمود حبيبي په دولتي ورځپاڼو او راډيو کي د ولسي جرگي د جرياناتو د نشر ممانعت کوي . پاچا دواړه لاسونه پر سر ونيول او وي ويل چي دا څه حال دی ؟ تر دي وروسته بايد اخبارونه هم زه په خپله وگورم . دغه ليدنه پر همدغه ځای پای ته ورسیده .

۱۳ - د نور احمد اعتمادي حکومت ته د نه اعتماد رايه

صدر اعظم نور احمد اعتمادي د ۱۹۷۱ کال د مې د مياشتې پر ۱۷ نيټې ولسي جرگي ته د استيضاح له پاره وغوښتل سو . د استيضاح د غونډې لومړې وينا کونکې

محمد اسحق عثمان و . ده په تندو الفاظو نور احمد اعتمادي په بي کفايتي او دولسي جرگي سره په عدم همکاري متهم کړ . د محمد اسحق عثمان دغې تندي خبري د نور احمد اعتمادي د تأثر سبب سوې چې وروسته د استيضاح غونډه په لفظي مشاجري واوښتله .

په دغې غونډې کې هر وکیل ادعا کوله چې صدر اعظم بايد د هر وکیل پوښتنو ته په جلا توگه جواب ووايي . خو صدر اعظم ادعا کوله چې اوسني غونډه د استجواب غونډه نه ده چې د حکومت مشر د هر وکیل پوښتنو ته جواب ووايي ، بلکه دا د استيضاح يوه غونډه ده چې دی حق لري چې د ټولو وکیلانو تر پوښتنو وروسته ، دوی ته په يوه مناسب وخت کې جواب ووايي .

صدر اعظم او وکیلانو ټولو د اساسي قانون پر ۶۶ مادي اتکا کوله ، څرنگه چې د اسلسي قانون دغې مادې بڼه صراحت نه درلود ، ځکه نو صدر اعظم او وکیلان پر خپلو موقفونو ټينگ پاته سول . تر يوه ساعت بحث او مناقشي وروسته ، وکیلانو د صدر اعظم نور احمد اعتمادي څخه غوښتنه وکړه چې د ولسي جرگې د تالار څخه ووږي . وروسته د ولسي جرگې اکثریت غړو د نور احمد اعتمادي حکومت ته د نه اعتماد رایه ورکړه .

عبدالحمید مبارز په دغه ارتباط په خپل اثر کې لیکي چې ، د افغانستان دولت د نور احمد اعتمادي حکومت ته د نه اعتماد د رایې په برخه کې ولسي جرگې ته شین څراغ ورکړې و . دده حدس شاید د لاندې ټکو څخه راپیدا سوې وي . (۲۸)

- محمد اسحق عثمان د يوه وکیل څخه چې د استيضاح د غونډې په ترتيب شوي لیست کې د هغه نوم تر نورو دمخه و ، غوښتنه وکړه چې د خبرو لومړې نوبت ده ته ددې له باره ورکړې چې دې به په نني غونډې کې یو یم وه چوي .

- وروسته تر هغه چې نور احمد اعتمادي د ولسي جرگې د تالار څخه ووت ، د ولسي جرگې رنيس ډاکټر محمد عمر وردگ ، څو واړه وکیلانو ته وویل چې ، کوم تصميم چې نن تاسي د حکومت د سرنوشت په برخه کې نیسې ، پام وکړی چې ستاسي دغه تصميم قانوني بڼه ولري . چې وروسته بیا پښیمانه نه سې .

حکومت ته تر نه اعتماد خو ورځي وروسته پاچا د ټولو وکیلانو سره ولیدل . زه هم د فراه او نیمروز د وکیلانو سره د پاچا حضور ته ورغلې وم . په دغې لیدني کې ما د پاچا په حضور کې څو خبرې وکړې چې تفصیل یې د کتاب په بلې برخې کې لیکل سوی دی . پاچا د خپلو فرمایشاتو په ضمن کې وویل چې ډاکټر ولید حقوقي یو لیکلې متن په ولسي جرگې کې لولي او تاسې باید هغه متن تصویب کړې ، او تر هغه وروسته به د نور احمد اعتمادي د حکومت استعفا اعلان سي . هغه متن داسې و :

د شورا او حکومت د بنسټي همکارۍ د پیل په غرض ولسي جرگې فیصله وکړه چې حکومت ته د نه اعتماد تر رایې تیر سي .

ولسي جرگې پورته متن تصویب کړ او د نور احمد اعتمادي حکومت د ۱۹۷۱ کال د مې د میاشتې پر ۱۶ نیټې استعفا وکړه .

۱۴ - د ډاکټر عبدالظاهر سره د وکیلانو کتنه

کله چې ډاکټر عبدالظاهر د پاچا له خوا د حکومت په جوړولو مامور سو ، ده د اعتماد تر رایې دمخه د ټولو وکیلانو سره ولیدل . زه د هرات ، فراه ، بادغیس او غور د وکیلانوسره یو ځای د ډاکټر عبدالظاهر د لیدلو له پاره دده کور ته ورغلی وم . ډاکټر عبدالظاهر د حاضر مجلس د پیرو وکیلانو سره په دوولسمې تقنیني دورې کې وکیل و او د پیرو وکیلانو نومونه دده په یاد وو . صدر اعظم او وکیلانو خپلې زړې خاطري يادي کړې چې پیره صمیمي او دوستانه فضا هلته جوړه سوه .

وروسته ډاکټر عبدالظاهر وکیلانو ته وویل ((که تاسې حکومت ته د ویلو کوم مطلب ولرې زه خوشحالیږم چې هغه مطلب اوس ماته ووايست)) وکیلانو فوراً خپلې خواستې او محلي مشکلات صدر اعظم ته بیان کړل . یوه به ویل چې په خپلې سیمې کې مکتب نه لري ، بل به ویل چې صحي کلینیک ته ضرورت لري ، هغه بل به د خپلې ولسوالۍ د سرک د خرابوالي بیان کاوه . ډاکټر عبدالظاهر به ټولو دغو وکیلانو ته ویل چې ((د مالي امکاناتو په حدودو کې به ځینې کارونه وکړي)) په دغه وخت کې د غوریانو د ولسوالۍ وکیل شاه پور علیزي زما څخه غوښتنه وکړه چې که زه هم هلته څو

خبري وکړم ما د خپلو خبرو په پيل کي د ډاکټر عبدالظاهر د پوهي ، اوردې تجربې او
 ښواخلاقو ستاينه وکړه ، او وروسته ما وويل چي حاضر وکيلان ستاسي د حکومت د
 نوي پروگرام او ريدلو ته منتظر دي چي که تاسي په دغي برخي کي مور ته څه
 ووايست . ډاکټر عبدالظاهر په خندا وکيلانو ته وويل ((گورې ! فراهي زما څخه د هغو
 مطالبو ويل غواړي چي زه بايد هغه مطالب د ولسي جرگي په تالار کي تاسي ته
 ووايم)) ما صدراعظم ته وويل چي تاسي هم د وکيلانو څخه د هغو مطالبو اوريدل
 وغوښتل چي دوی بايد د ولسي جرگي په تالار کي تاسي ته ويلي وای . صدر اعظم او
 ټولو وکيلانو وخنډل او دغه ليدنه پر دغه ځای پای ته ورسیده .
 يوه ورځ وروسته زما او د ډاکټر عبدالظاهر تر منځ يوه بله دوه په دوه ليدنه هم و
 شوه چي تفصيل يي د کتاب په بلې برخي کي راغلې دې .

۱۵ - زما د پارلماني وينا يوه برخه

(د اعتماد درايو جريانات د کابل راډيو له لاري خپریدل)

گرانو اوریدونکو !

د افغانستان د بي وزلو خلگو د نیکمرغي او سعادت په هیله ، عبدالغفار فراهي د
 بالابلوک د ولس وکیل خپل نظر وړاندې کوي .

ښاغلي مؤظف صدر اعظم ډاکټر عبدالظاهر !

زه گمان نه کوم چي ددغه تالار دغه مجلس دي د ادبي مسابقو او طویلو او
 منسجمو عباراتو او کلماتو له پاره چي عام ولس په هغه و نه پوهیږي دایر سوې وي .
 څرنگه چي مور اوس د قوم سره رغیږو باید دقوم په ژبه هم خبري وکړو، او څه چي
 وایو لومړې مو باید ددوی پوهنه او وینستیا په نظر کي وي . نو که زما وينا د ادبي
 مطنطنو عباراتو او بي ځایه انشا پردازیو څخه عاري وي معذرت غواړم .

زما په فکر که زه د خپل ولایت او یا ولسوالي د مشکلاتو څخه ورغیږم او ووايم
 چي دلته هیڅ د ژوندانه مظاهر په نظر نه راځي ، او ټول د ژوندانه وسایل يي یا د
 طبیعت د بي رحمیو او یا د اداره چیانو د روزگدرانیو او بي التفاتیو له کبله د فنا او

نیستی په کندی کې لویدلې دې ، دا به مې یو ډول تنگ نظري یا لږ معلوماتي له کبله ويلي وي . او معنا یې دا چې په ټول افغانستان کې هر څه سته او دلته هیڅ نه سته . په داسې حال کې چې د افغانستان ټولې سیمې او د ولس زیاته برخه په دغو دردونو او مشکلاتو اخته دي .

نو که زه د افغانستان د عمومي مشکلاتو او مصایبو په هکله ورغیرم دا به ښه وي نسبت و هغه ته چې زما فکر د یوې مشخصې او محلي مشکل د حل خوا ته متوجه وي .

که زموږ هیواد افغانستان آباد او معمور وي ، دا معنا نه لري چې فراه چې د افغانستان یو تاریخي او د هره حیثه با ارزښه سیمه ده ، نا آباده او د نظره لویدلي سیمه وي . بیا هم زه د خپلې سیمې د وکیلانو هغه هیلې چې د فراهیانو د لوري او د فراه رود د بند په مورد کې یې کړې او یایې کوي ، د تایید وړ بولم . او دومره پر علاوه کوم چې موږ باید ددغو مشکلاتو علت العلل ته متوجه سو چې ولې د افغانستان ټول ولس په دې عصر کې په داسې مصایبو او آلامو اخته دې ؟

موږ تر ټولو دمخه دې ته احتیاج لرو چې افغانستان جوړ کړو ، او دا خبره دا معنا نه لري چې خدای نا خواسته افغانستان موجود نه دې او یا ملي او بین المللي موقف او اهمیت ته یې څوک په درنه سترګه نه ګوري . ددې جملې مطلب دادی چې موږ باید افغانستان د یو عصري او مترقي هیواد په څیر ، څرنگه چې په حقوقي قا موسونو او بین المللي منا شیرو کې یې تعریف کیږي ، هغه شاني جوړ کړو . یعنې لومړی باید د خپلو سرحداتو او سیاسي لانجو او کشالو د حل او فصل کولو له پاره جدي توجه وکړو او څرنگه چې یې ملي هیلې او مصلحتونه آرزو لري هغه شاني اقدام وکړو .

په یوه عصري او مدني دولت کې چې هغه د نوي ژوند په ټولو مزایاو او ښیګڼو مجهز وي ، هلته د پوښو او کوچیانو مسأله هیڅ موضوع د بحث نه سي کیدلای . ولې دولت یو حقوقي تعریف هم دادې چې خلګ یې په یوه معینه سیمه کې و اوسي په داسې حال کې چې دا خواران نه یوازي په افغانستان بلکه په باندنیو همسایه هیوادونو کې خپل بې ارزښه ژوند په پیر محروم او جلا وطني ډول تیروي .

همدغه مشکل دې که احيانا د يوه ملي حکومت له خوا د ملت په نفع څه اقتصادي مقررات او تنظيمونه وضع سي او وغوښتل سي چي يو ملت د اقتصاد او صنعت له پلوه پر خپلو پښو ودريري ، ددغو اقوامو ځيني برخه چي د کال په سر او پای کي د موسمونو د تغيير او جوي شرايطو له کبله خپلي ميني بدلوي ، څرنگه به د سياسي لانجو او مختلفو وجوهاتو له کبله زموږ دولتي قوانين او مقررات د دوی د تگ او را تگ پر مسالي باندې تطبيق کړه سي . د بلي خوا څخه هغه پوونده چي د ننه په هيواد کي يوي او بلي خوا ته کږي کوي ، ددي څخه علاوه چي ددوی د نفوسو شمير او د ژوندانه په هکله څوک پوره احصائيه نه لري ، خو دومره پوهيرو چي په دغو دو کلونو کي چي د طبيعت قهر چي د افغانستان پر ټول ملت نازل سوی دی ، ددوی ژوند يي تر نورو ډير د تباهي او نيستې منجلاب ته ورغورځولی دی . موږ چي خپله څه نه لرو ، ددوی سره به څنگه غم شريکي او ورور گلوي و ساتو ، او حکومتونه خو يي د يو انسان او هم وطن په څير هيڅ د ژوندانه مسألي ته ملتفت نه دي او نه ددوی په موجوديت قايل دي لکه څرنگه چي د موجوده حکومت په تگ لاري کي ددوی په هکله حتي ددوی دمحض خوشالواو تسليت ليکنه نه سته .

کله چي مو د کوچيانو مسأله د يوه عصري دولت د په وجود راوړلو له کبله حل کړه بيا اقتصادي سمون دومره اشکالات نه لري ، دغه مشکل چي نن موږ په اقتصادي ساحه کي د ملي توليداتو د نيستې او صنعتي محصولاتو د بربادې له کبله ور سره مخامخ يو ، تر موږ دمخه نورو وروسته پاته زموږ په شان آسیايي او افراقيي هيوادونو او قومونو هغو ته د ملي حکومتونو د په وجود راوړلو او اقتصادي پلان جوړولو ، استثمار او استعماري سياست سره په مبارزي کولو سره حل کړي دي .

کله چي مو دغه ضرورتونه رفع کړه البته اداري مشکلات چي فلانکې رشوت خوري او بستانکې ظلم او ناروا کوي ، يوازي د يوه ملي حکومت د په وجود راوستلو سره چي په هغه کي قوانين حکومت ولري رفع کيدلای سي . که قانون حاکميت ولري بيا به هيڅوک د وزير ، والي ، رئيس او داسي نورو کاردارانو څخه شکايت و نه کړي . او هر څه به د قانون څخه غواړي . که قانون احيانا په ځينو مواردو کي د ولس گټه او

مصلحت په نظر کې نه وي نیولې ، هغه به هم د قانوني لاري څخه اصلاح کيږي .
 د دیموکراسۍ د راتگ سره زموږ په هیواد کې د دیموکراسۍ د چلولو او بریالي
 توب له پاره ځني قوانین او مقررات راووتل ، خو هغه اصلي او اساسي قوانین چې
 د دیموکراسۍ اساس او بنسټ پر ایښوول سوی دی تر اوسه نه دي راوتلي ، څرنگه
 چې دیموکراسۍ یې له احزابو او د احزابو د قانون څخه کوم حقیقي مفهوم نه لري ، نو
 ښایي چې دیموکراسۍ سره د وفادارۍ او د موفقیت له پاره یې د احزابو ، ولایتي
 جرگو او داسې نور قوانین ژر راوايستل سي ، او دغه داسې یو مشکل دې چې نن
 حکومت او ملت دواړه ورسره مخامخ دي .

یو شې چې د زیاتي یادوني وړ دې هغه دا سوال دې چې د موجوده دیموکراسۍ او
 اساسي قانون حامیان او طرفداران به څوک وي ؟ په موجوده شرایطو کې تر څو چې
 نور څه نه وي سوي ، د افغانستان روشنفکره او تعلیم یافته او په آخر کې د عالي
 ښوونځیو او پوهنځیو محصلان دي . چې دوی واقعا لکه تږي چې اوبه غواړي ،
 همداشاني د هیواد اعتلا او ارتقا ته په پیر تلوار او فداکارۍ منتظر دي . خو نه پوهیږم
 چې غلط فهمي ورته ووايم او که بل څه ، نن د هیواد ځني روشنفکره او وطن پالونکي
 عناصر په یوه او بل نامه د سیاسي فعالیتونو څخه مایوسه سوي دي او یا زندانونو ته
 لیږل سوي دي . تر کومه ځایه چې معلومات سته دوی پیر وطن پالونکي او ددي
 خاوري رښتیني زامن دي ، او دوی د هیواد په خیر او شر کې د یو حقیقي افغان او
 انسان په څیر ځانونه مسئول او حتي شریک گڼي . نو نه ښایي چې ددوی پر آزادیو
 باندي بې ځایه پابندې و لگول سي .

ښاغلي مؤظف صدر اعظم ! لکه چې د ولسي جرگې زیاتو وکیلانو د تیرو حکومتونو
 څخه د بې ځایه وعدو ورکولو او ورځ تیرولو څخه شکایت وکړ ، او وي ویل چې ددوی
 ملي هلیې او قومي ارمانونه یې په سلو کې هیڅ نه دي عملي کړي ، نو آیا ددي له پاره
 کوم دلیل سته چې دا حکومت به هم پر خپلو وعدو وفاداره وي ؟ په داسې حال کې هغه
 څه چې یې دوسه پوره وو ، په خپل خط مشي کې د هغو د اجراکولو څخه ځان تیر کړې
 دې ، نودا به عجیبه وي چې زماڅخه د اعتماد درايي توقع ولري ! نوځکه په زغرده وایم

چې خپل د اعتماد رایه نه درکوم . (د ۱۹۷۱ کال د جولای میاشت)

د وینا پای

د محمد موسي شفيق يوه ټوکه

د ډاکټر عبدالظاهر د حکومت د اعتماد د رایو په غونډې کې ، کله چې ما ته د خبرو کولو وار راورسیدې ، څو دقیقې د غرمې ۱۲ بجو ته پاته وې او د ولسي جرگې رئیس ډاکټر محمد عمر وردگ د خپل مقامه څخه ، زه په اشاره و پوهولم چې زما د خبرو کولو وار رارسیدلې دی . په هغې لحظې کې ما د خپل لاس ساعت ته وکتل ، او ډاکټر محمد عمر وردگ فوراً په مگروفون کې اعلان وکړ چې د فراهي د خبرو کولو وار دې ، اوس وخت لږ دی ، فراهي به د ماپښین پر دوو بجو خبرې وکړي . ده د ولسي جرگې سهارنې غونډه پر هغه ځای پای ته ورسوله .

د ډاکټر محمد عمر وردگ دغه اعلان په ټول هیواد کې اوریدل سوې و او هر چا چې زه پیژندلم دوی شاید زما وینا اوریدلې وې . زما ورور عبدالواحد فراهي په فراه کې ددغه اعلان په وجه زما د وینا په وخت خبر سوې و .

شهید عزیزالرحمن الفت ما ته وویل ((زما او ستا استاد خارجه وزیر محمد موسي شفيق ستا پر پارلماني وینا باندې داسې تبصره کړې ده)) :

شفيق ويلي و ((په هغه ورځ چې فراهي په ولسي جرگې کې خبرې کولې ، ما د ماپښین له خوا د خارجه چارو په وزارت کې یو مجلس درلود . څرنگه چې د ولسي جرگې رئیس اعلان وکړ چې فراهي پر دوو بجو خبرې کوي ، نو زه د فراهي د خبرو د اوریدلو له پاره په ولسي جرگې کې پاته سوم او د خارجه وزارت مجلس مې یو بل وخت ته وځنډو))

زما وینا لکه چې په دغه کتاب کې یې لولې په سر کې پیره ملایمه او په پای کې پیره تنده لیکل سوي ده ، او په دغې وینا کې ما حکومت ته د اعتماد رایه هم نه ده ورکړې .

محمد موسي شفيق زما پر وینا داسې تبصره کړې وه : ((د فراهي وینا د تجارت د وزارت د یوه وزیر هغې مشهورې قصې ته ورته وه چې ، دغه وزیر د هغه

وزارت یو مامور د مکافاتو له پاره خپل دفتر ته ورغوبښتې و ، ولي ده د مکافاتو پر ځای دغه مامور ته جزا ورکړې وه او په وهلو يې د خپل دفتر څخه ایستلې و))

د استاد شفيق دغه تبصره په هغه وخت کي عزيزالرحمن الفت ما ته ويلي وه چي زه په دغي ټوکي نه يم خوابدې شوې .

تبصره : د سلطنت د وخت ددغه وزير په ارتباط يو بل وزير وايي چي زه يوه ورځ دده دفتر ته ورغلی وم چي هلته نور خلگ هم حاضر وو . دغه وزير چي به هره ستايش آمیزه خبره زما په ارتباط حاضر مجلس ته کوله نو زه به يو گام پر شا تلم ، ده زما څخه پوښتنه وکړه چي ته ولي پر شا ځي ؟ ما ده ته په جواب کي وويل چي ما اوریدلي دي چي د هر هغه چا ستاينه چي ته کوي نو په آخر کي هغه سپری ته وهي ، نو په دغه لحاظ زه ځان ستاسي څخه ليري کوم .

۱۶ - د معارف او عالي تحصيلاتو قانون

په ۱۹۶۵ کال کي د عقرب د دريمي تر حادثي وروسته پاکتر محمد يوسف مستعفي سو او دده پر ځای محمد هاشم ميوندوال د افغانستان صدر اعظم سو . ده د پوهنتون شاگردانو ته وعده ورکړه چي د قانون په چوکاټ کي به دوی ته د اتحاديي د جوړولو اجازه ورکړي . محمد هاشم ميوندوال د خپلي وعدي سره سم د معارف او عالي تحصيلاتو د قانون مسوده جوړه کړه . ولي په ۱۹۶۷ کال کي د پاچا په اراده دده حکومت د منځه ولاړ . او دده پر ځای نور احمد اعتمادي صدر اعظم سو . په دغه کال کي د شورا د تعطيل په ورځو کي د نور احمد اعتمادي د حکومت له خوا دغه قانون په تقينې فرمان نافذ سو ، ولي د پوهنتون او عالي تحصيلاتو د پوهنځيو شاگردانو ددغه قانون سره مخالفت وکړ . دوی په ۱۹۶۸ کال کي د معارف او عالي

تحصيلاتو د قانون پر ضد اوږدي مظاهري پيل کړي . حکومت د اساسي قانون د ۷۷ مادې د حکم پر اساس دغه تقنيني فرمان ، د تصويب له پاره شورا ته وړاندي کړ . او په دغه کال کې د حکومت تقنيني فرمان د ولسي جرگې له خوا ملغي اعلام سو . چې ددغې نيټې څخه وروسته د پوهنتون او عالي تحصيلاتو د پوهنځيو له پاره په هيواد کې کوم قانون موجود نه و ، او په ۱۹۶۹ کال کې د شاگردانو او پوليسو تر منځ نښتي هم وشوي .

په ۱۹۶۹ کال کې د نور احمد اعتمادي حکومت د وزيرانو په سويه يو هيأت ددې له پاره و ټاکې چې د پوهنتون له پاره لوايح جوړې کړي ، دغې لوايح جوړې سوي ددغو لوايحو پر اساس ددغه کال دمي په مياشت کې پوهاند فضل ربي پژواک د کابل پوهنتون د لومړي انتخابي رئيس په حيث وټاکل سو . چې دغو لوايحو او انتخابي رئيس ټاکل کيدل د پوهنتون د وضعي په آرامولو کې مؤثر واقع نه سوه .

صدر اعظم نور احمد اعتمادي ۱۹۶۹ کال د جون د مياشتې پر ۲۸ نيټې د کابل راډيو له لاري څخه خبردارې ورکړ چې دده حکومت به په کابل پوهنتون کې د استادانو او شاگردانو د اعتصابونو مخه ونيسي . ولي د نور احمد اعتمادي حکومت په دغه کار بريالی نه سو .

په ۱۹۷۱ کال کې د ډاکټر عبدالظاهر د حکومت په وخت کې ، د ولسي جرگې د تقنين کمسيون ته د کابل پوهنتون د استادانو او شاگردانو له خوا عرايض وړاندي سول چې په دغه اساس دتقنين د کمسيون په غونډه کې د پوهنتون د استادانو په نمايندگي پوهاند فضل ربي پژواک ، سعيد افغاني او محمد هاشم صاعد او د شاگردانو په نمايندگي ډاکټر نجيب الله او خليل الله کوهستاني برخه اخستي وه . چې د تقنين کمسيون ددوی سره په جلا غونډو کې اوږدي خبرې وکړي .

په دغه ارتباط څو ورځې وروسته د حکومت يو لوی هيأت د تقنين د کمسيون په يوې غونډې کې برخه واخسته ، چې په دغه هيأت کې صدر اعظم ډاکټر عبدالظاهر ، د پوهني وزير حميدالله عنايت سراج ، د عدليي وزير محمد انور ارغنديوال او د پوهنتون رئيس سيد عبدالقادر بها برخه درلوده . د ولسي جرگې ډير وکيلان د مباحثاتو د

اوریدلو له پاره د تقنین په کمسیون کې حاضر وو .

د مجلس آجندا دا وه چې ((حکومت ولي د پوهنتون او عالي تحصیلاتو د پوهنځیو له پاره قانون نه جوړوي ؟))

په دغه مجلس کې صدر اعظم او دده ملګرو د ویلو څه مطالب نه درلودل . ولي د تقنین د کمسیون غړو هر یوه پر حکومت باندې کلک انتقادونه کول . ځینو وکیلانو به ویل چې نژدې پنځه کاله کیږي چې په پوهنتون او نورو عالي پوهنځیو کې نا آرامي موجودې دي ، شاګردان د زده کړې پر ځای د اعتصاب په حالت کې دي او حکومت ددغې معضلې د حل په لار کې کوم مؤثر اقدام نه کوي . بل وکیل به ویل چې په دغې اوږدې مودې کې چې کومه مادي او معنوي خساره هیواد ته رسیدلې ده د دغو ټولو خسارو مسؤلیت د حکومت پر غاړې دې . نورو وکیلانو استدلال کاوه چې هغه لوائح چې د حکومت له خوا د پوهنتون له پاره جوړې سوي دي ، دغه لوائح د ولسي جرګې په نظر قانوني حیثیت نه لري .

د حکومت له خوا یوازې د پوهنې وزیر څو واره وکیلانو ته وویل ((د قانون جوړول یو مسلکي کار دې او هر څوک د قانون د جوړولو اهلیت نه لري او نه ښایي چې هر څوک دده مقصد وکیلان وه ، پر قانون باندې نیوکې وکړي)) ده ویل ((د قانون جوړول د متخصصینو کار دې او هغه لوائح چې د پوهنتون له پاره جوړې سوي دي ، د حقوقدانانو په مشوره جوړې سوي دي ، او په دغو لوائحو کې هغه نواقص چې وکیلان ورته اشاره کوي ، موجود نه دي))

ما د پوهنې د وزیر د خبرو په هکله ، یوه تاریخي قصه وکړه . ما وویل : یو وخت د ترکیې او یونان تر منځ یوه خونړي جګړه وسوه ، چې په دغې جګړې کې د ترکیې عسکرو ته پیر د سر تاوان ورسید . د ترکیې جنګي مقاماتو فیصله وکړه چې د پاکټرانو یوه پله دي د جنګ د محاذ پرې او ټپیان وګوري چې تر معاینې وروسته به پاکټران پر مړو باندې سور بیرغ او پر ټپیانو باندې به سپین بیرغ ودروي . چې تر دوی وروسته به نور خلګ دغو ځایو ته ورځي ، دوی به مړي اوبو ته اچوي او ټپیان به روغتونونو ته انتقالوي .

ډاکټرانو د معاینې په وخت کې یو ټپي سړې ولید چې ډیره وینه یې ضایع کړې وه چې د ډاکټرانو په تصور ، تر هغو چې دا بله ډله خلگ راتلل ، دغه سړې حتما باید مړ سوی وای ، نو دوی پر دغه سړي باندي سور بیرغ ودراره . کله چې ډاکټران ولاړل دغه سړې پر دابل اړخ سو او وینه یې ودریده او روغ رمټ کښیناست . کله چې دا بله ډله خلگ ده ته راوړسیدل او سره بیرغ ته یې وکتل ، نو دوی اراده وکړه چې دې اوبو ته واچوي ټپي سړي دوی ته وویل چې زه مړ نه یم او تاسي ولي ما اوبو ته اچوې دوی په جواب کې ده ته وویل چې ته ښه پوهیږي که ډاکټر ؟ ډاکټر وايي چې ته مړ یې دوی د ډاکټرانو دسره بیرغ په استناد دغه ژوندې سړې اوبو ته واچوې . ما دا هم وویل چې د پوهنتون دغه لوايح د ډاکټرانو هغه سره بیرغ ته ورته دې چې پر پوهنتون باندي ، درول سوی دې .

د غونډې په پای کې حکومت او وکیلانو موافقه وکړه چې حکومت به ډیر ژر د پوهنتون له پاره د قانون یوه مسوده جوړه او ولسي جرگې ته به یې وړاندي کړي . غونډه پر همدغه ځای پای ته ورسیده .

کله چې صدر اعظم د صدارت ما نې ته ورسید ، حکومت پر خپلي وعدې باندي پښیمانه سو ، او یو ساعت وروسته ډاکټر عبدالظاهر په خپله د تقنین کمیسیون ته په تېلفون کې وویل ((د تقنین په کمیسیون کې د فیصلي په وخت کې یوه غلط فهمي پېښه سوې ده ، او حکومت نه غواړي چې د پوهنتون او عالي تحصیلاتو د پوهنځیو له پاره د قانون مسوده جوړه کړي . او که شورا غواړي چې دغه قانون جوړ سي ، نو به خپله شورا دي ددغه قانون مسوده جوړه کړي))

لکه چې حکومت وروسته متوجه سوې دې چې حکومت نه سي کولای چې د استادانو او شاگردانو ټولي غوښتنې په دغه قانون کې ځای کړي ، نو په اوسنیو شرایطو کې د قانون جوړول یې گټې کار دې .

بله ورځ د تقنین کمیسیون غونډه وکړه او په دغې غونډې کې یې په دې مفهوم یو خبر تصویب کړ ((حکومت د پوهنتون او عالي تحصیلاتو د پوهنځیو له پاره د یوه قانون په جوړولو کې تعلل کوي او د پوهنتون د نا کراریو مسؤلیت د حکومت پر

غارې دی) (دا خبر د کابل راډیو په وسیله خپور سوی دی .

۱۷ - حکومت د وکیلانو په بدنامولو کې لاس درلود

د ۱۹۶۴ کال د اساسي قانون له مخې د افغانستان دولت پر اجرائیه ، مقننه او قضایه قوو ، ویشل سو او د دیموکراسي دورې حکومتونه د صلاحیتونو په دغه تفکیک نه وو خوشحاله . د حکومت وزیرانو به همیشې دا شکایت کاوه چې وکیلان ټوله ورځ پر وزارتونو گزړي او دوی د وکالت د نفوذ څخه ناوړه استفادې کوي . ولي حکومت هیڅ وخت دا اعتراف و نه کړ چې وکیلان مجبور دي چې د خپلو مؤکلینو د کارونو د اجرا له پاره د حکومت اداراتو ته مراجعه وکړي او حکومت ته به کار و چې ددغي معضلي د حل له پاره یوه آبرمنده لاره پیدا کړي وای .

د ۱۹۶۴ کال د اساسي قانون مطابق د افغانستان شورا ته لاندې صلاحیتونه ورکړه سوي وو :

- د شورا غړي د افغانستان د لوي جرگې غړي هم دي
 - ولسي جرگه حکومت ته د اعتماد رایه ورکوي
 - ولسي جرگه د حکومت څخه د اعتماد سلب کولای سي
 - ولسي جرگه د حکومت څخه د استیضاح او استجواب حق لري
 - د دولت بودجه د شورا له خوا تصویبېږي .
 - د بین الملل معاهداتو تصدیق د ولسي جرگې په واک کې دې .
 - د دولت د پوړونو منظوري د ولسي جرگې په صلاحیت کې دي .
 - د پیسو نشر د ولسي جرگې په صلاحیت کې دې .
 - د حکومت د اعمالو تحقیق د ولسي جرگې له خوا کېږي .
 - خارج ته د افغاني اردو استول د شورا په واک کې دي .
- پورته صلاحیتونه دا په اثبات رسوي چې شورا د دولت یو مهم رکن و او باید د شورا غړو ته په درنه سترگه کتل شوي وای .

د ۱۹۶۴ کال د اساسي قانون د حکم پر اساس د افغانستان دولتي چارې په کابل

کي متمرکزي وي . وکیلان او دکلیو نور خلگ مجبور وو چي د خپلو کارونو د اجرا کولو له پاره وزارتونو او ستري محکمي ته مراجعه وکړي .

زه چي د فراه د ولایت اوسیدونکې وم او په کابل کي مي ماموریت درلود ، ما ته هم تر وکالت دمخه د فراه پيرو خلگو د خپلو مشکلاتو د حل له پاره مراجعه کوله ، او زه به مجبور وم چي د حکومت یا ستري محکمي اداراتو ته ورسم او د هر کاتب میز ته ودریرم .

وکیلانو په کابل کي د اوسیدلو ځایونه نه درلودل ، دوی د وکالت په ټولي دورې کي د یوه کوره څخه بل کور ته په کډه کي وو ، چي کله کله به حکومت هم ددوی په پیدا کولو کي په مشکلاتو اخته و .

ولسي جرگي په هر کال کي دوي عادي غونډې درلودې چي لومړي غونډه صرف ددو میاشتو له پاره او دوهمه غونډه د پنځو میاشتو له پاره وه . چي د کابل په ښار کي هیڅا وکیلانو ته د دوو میاشتو له پاره کور په کرایه نه ورکاوه . څرنگه چي اکثر وکیلانو په کابل کي مجرد ژوند کاوه ، نو د کابل په پيرو سیمو کي به مجرد وکیلانو ته چا خپل کورونه په کرایه نه ورکول . چي پیر وکیلان به د شورا لومړي غونډې ته چي د دوو میاشتو له پاره وو نه حاضریدل ، او په دغه وجه به د ولسي جرگي غونډې نصاب نه پوره کیدی .

د وکیلانو د استوگني د ځای په هکله ما ته د یوه ایرانی ځوان د ژوند ماجرا را په یاد سوه ، چي په ۱۹۷۵ کال کي د ایران په مطبوعاتو کي خبره سوي وه ((یو ایرانی ځوان تر تحصیلاتو وروسته په یوي اداري کي مامور سو، دی د یوه کرایي کور په لټه کي سو . ده چي به هر کرایي کور ته مراجعه کوله دده څخه به پوښتنه کیده چي متأهل یي که مجرد ؟ ده به په جواب کي ویل چي مجرد یم . نو د کور خاوند به ده ته ویل چي مور مجرد سړي ته کور په کرایه نه ورکوو . وروسته دغه مامور د یوه فامیل څخه ددوی د لور د وصلت غوښتنه وکړه . دغه فامیل دده څخه پوښتنه وکړه چي کور لري او که یه ؟ ده په جواب کي ویل چي کور نه لرم . دغه فامیل ده ته وویل چي مور خپله لور به کوره سړي ته نه ورکو)) چي د ولسي جرگي وکیلان هم مجبور

سوي وو چي د کورونو د کرایه کولو له پاره په کابل کي ودونه وکړي .

زموږ په همسايه هیواد پاکستان کي د ملي اسمبلي د غړو له پاره په اسلام آباد کي ځایونه جوړ سوي وو ، چي هر وکیل ته به یوه ودانې ورکول کیده او دهغي ودانې کرایه به د هغه وکیل د معاش څخه وضع کیدل . په ۱۹۹۸ کال کي د پاکستان د صدر اعظم له خوا ۳۶۲ لوکسي ویلاګانې په اسلام آباد کي پرانستلي سوي ، چي دغه ځایونه د پاکستان د پارلمان د غړو له پاره جوړ سوي وو چي پر دغو ویلاګانو باندي نژدي ۱۴ ملیونه دالره مصرف شوي وو (۲۹)

ما په یوه صحبت کي صدر اعظم ډاکټر عبدالظاهر ته وویل چي حکومت د وکیلانو د حیثیت په ساتلو کي خپله وظیفه سر ته نه ده رسولي . او دغه د قوم مشران د خپل مؤکلینو د کارونو د اجرا کولو له پاره مجبور دي چي د هر کاتب میز ته ودریږي او حکومت د وکیلانو دغه سپک عمل ته زمینه برابره کړي ده . صدر اعظم زما څخه ددغي معضلي د حل دلاري پوښتنه وکړه ، ما ده ته وویل چي حکومت کولای سي چي خپل پارلماني ریاست د شورا څنگ ته انتقال کړي او د وکیلانو څخه غوښتنه وکړي چي خپل عرایض ، پارلماني ریاست ته و سپاري . او صدر اعظم باید خپلو وزیرانو ته امر وکړي چي د وکیلانو قانوني عرایض پیر ژر اجرا کړي ، او ټول وکیلان به د حکومت احکام به د پارلماني ریاست له لاري څخه لاس ته وروړي . په دغه صورت کي به د وکیلانو حیثیت وساتل سي . ما په ټوکه صدر اعظم ته دا هم وویل چي حکومت ته به هم د هر وکیل د عرایضو شمیر معلوم سي او هر وکیل چي حکومت ته پیري عریضې وړاندي کوي ، هغه وکیل به مجبور وي چي په ولسي جرګي کي د حکومت کلک ملاتړ وکړي .

صدر اعظم ډاکټر عبدالظاهر په دغي مشوري پیر خوشحاله سو ، دده په هدایت د شورا په څنگ کي د پارلماني ریاست له پاره د یوه تعمیر نقشه جوړه سوه ، چي متأسفانه د ډاکټر عبدالظاهر حکومت د وچ کالې او د هیواد والو د لوړي سره د مقابلي په کار اخته سو او دده د صدارت په وخت کي پارلماني ریاست ، شورا ته انتقال نه سو . چي تر ده وروسته صدر اعظم محمد مو سي شفیق پارلماني ریاست د

شورا څنگ ته د تجارت د وزارت ماڼۍ ته انتقال کړ او ده شخصاً د پارلماني ریاست دنده پر غاړې واخسته . که د محمد موسي شفيق د صدارت دورې ادامه پيدا کړي وای ، ددې امکان موجود و چې په څوارلسمې تقينې دورې کې به د وکیلانو حیثیت خوندي سا تل سوې وای . ولي د دیارلسمې تقينې دورې په پای کې محمد داود خان کودتا وکړه او د محمد موسي شفيق حکومت له منځه ولاړ .

څه په کار به د چا هغسې شورا وي

چې د ږيري واك يې لاس کې د ملا وي (۳۰)

۱۸ - وکیلانو ته د حج سهميې

افغاني لیکوالانو صباح الدین کشکي او عبدالحمید مبارز په خپلو آثارو کې لیکلي دي ((وکیلانو حتی د حاجیانو سهميې هم په بازار کې خرڅي کړي وي)) ددغه مطلب د روښانه کولو له پاره باید ولیکل سي چې په ۱۹۷۱ کال کې د ډاکټر عبدالظاهر د حکومت په وخت کې ، کله چې زه د خارج د سفر څخه ولسي جرگې ته ورغلم ، د ولسي جرگې په دهليز کې د زابل د ولایت د کلات وکیل عبدالعزيز ما ته وویل چې د یوه حاجي د پاسپورت امر راکړه . څرنگه چې زه دده په غوښتنه پوه نه سوم نو ما ده ته جواب هم ور نه کړ . وروسته یوه وکیل د تقنین په کمسیون کې دغه موضوع ما ته داسې تشریح کړه : ده وویل چې صدر اعظم هر وکیل ته صلاحیت ورکړې دې چې پنځلس حاجیان د مخکې له لارې څخه حج ته ولیري . چې بېله (چې سنگه) څخه نورو ټولو وکیلانو ته دا واک ورکړه سوی دی . ما په هغې لحظې کې د پارلماني رئیس محمد یاسین نسيمي څخه په تېلفون کې پوښتنه وکړه چې ، زما په نامه خو به چا کوم سپړې حج ته نه وي استولي ، ده زما په جواب کې وویل چې تر اوسه دا کار نه دی سوی . وروسته ما په تېلفون کې صدر اعظم ډاکټر عبدالظاهر ته وویل چې تاسې ولي هغو وکیلانو ته چې تاسې ته یې مراجعه نه وي کړي د حج سهمیه ورکړي ده ؟ صدراعظم زما په جواب کې وویل چې ډیرو وکیلانو د حج د سفر د امر اخستلو له

پاره حکومت ته مراجعه کوله او حکومت د عدالت د تامین له پاره ټولو وکیلانو ته مساوي حق قایل سو ، چي په دغه اقدام سره حکومت د وکیلانو د نوري مراجعي څخه ځان خلاص کړ .

ما د صدر اعظم څخه غوښتنه وکړه چي که دې شخصا د فراه والي محمد عالم نوابي ته هدايت ورکړي چي زما د سهمي په نامه د بالابلوک د ولسوالي خلگ ور وغواړي او د پچي پر اساس پنځلس کسان د حج د سفر له پاره وټاکي . صدر اعظم زما غوښتنه و منله او سمدلاسه يي د فراه والي ته هدايت ورکړ چي د بالابلوک د اوسیدونکو څخه پنځلس کسان د حج د سفر له پاره وټاکي او د فراه والي پنځلسو کسانو ته د پچي پر اساس د حج د سفر اجازه ورکړه .

د پورته جريان د ليکلو څخه زما هدف دادې چي د حاجيانو د سهمي په برخه کي تر وکیلانو د حکومت مسؤليت پير دی .

حکومت ته به ښايي پيرو هغو وکیلانو مراجعه کړي وي چي د خپلو فاميلونو او دوستانو سره د بيت الله شريف د سفر عزم يي کړی و ، او حکومت بايد دغو وکیلانو ته د حج د سفر زمينه برابره کړي وای . ولي حکومت دمخکي له لاري څخه د دوو زرو حاجيانو د مسافرت اجازه دوه سوه وکیلانو ته ورکړه ، چي که وکیلانو د حج دغه سهميه په بازار کي خرڅه کړي هم نه وي ولي دوی به حج ته حتما خپل دوستان استولي وي . چي زما په نظر دغه هم يوه بي عدالتي ده . په دې چي د حج سهميه د افغانستان د ټولو هغو کسانو حق دی ، چي د حج د تلو اراده يي کړي وي ، او حکومت بايد د حاجيانو د تعين حق وکیلانو ته نه وای ورکړي .

داو د حج د سهمي جريان چي په پورته تفصل وړاندي سو .

۱۹ - د ژبو موضوع پر ولسي جرگي تحميل سوه

په ۱۹۷۱ کال کي د دولت د ملکي مامورينو قانون د تقنين په کمسيون کي تصويب سو ، او د ولسي جرگي عمومي مجلس ته وړاندي سو . په عمومي مجلس کي ځينو وکیلانو د استخدام د مادي پر شرايطو باندي يو بل شرط په دي مفهوم پيشنهاده

کړ (څوک چې د دولت د مامور په حیث استخدامیږي باید په پښتو او دري ژبو وپوهیږي) څرنگه چې دغه پېشنهاد د پښتنو وکیلانو له خوا وړاندې شوې و نو په هیواد کې یې د پښتو ژبې د پېشنهاد په نامه شهرت پیدا کړی و .

ما اوریدلي دي چې دغه پېشنهاد د حکومت د یوه مهم غړي په لارښوونه د دولسمې او د یارلسمې تقنیني دورو د څلورو وکیلانو له خوا جوړ شوی و او د غزني د ولایت د وازي خوا د وکیل بهاء الحق خان له خوا د ولسي جرگې دارالانشأ ته وړاندې شو . دغه پېشنهاد دوو هدفونو له پاره وړاندې شوې و :

- دوی په دغه پېشنهاد د سره د ولسي جرگې پښتانه وکیلان د ځانه څخه خوشحاله کول .

- دوی په دې ښه پوهیدل چې دري ژبې وکیلان به ددغه پېشنهاد سره کلک مخالفت وکړي او د پاکټر عبدالظاهر کم وا کې حکومت به د هغه علاج نه سواي کولای نو په نتیجه کې به د پاکټر عبدالظاهر حکومت استعفا کولو ته مجبور سي .

دغه پېشنهاد په پېرو ماهرانه او په انعطاف پذیرو کلماتو لیکل شوې و لکه (... باید په پښتو او دري ژبو و پوهیږي) چې د پوهیدلو معیار معلوم نه و . او دې پېشنهاد تفسیر ته ضرورت درلود . دا راز یوه جمله د اساسي قانون په ۴۶ مې مادې کې د وکالت د کاندیدانو د سواد په هکله هم درج شوی ده چې د انتخاباتو په وخت کې ، ستري محکمي د یوې استهدا په جواب کې دغه ماده تفسیر کړه او د وکالت د کاندیدانو خصوصي زده کړه یې د وکالت له پاره کافي بللې وه .

د ولسي جرگې دطرز العمل مطابق که د یوه پېشنهاد فوریت د لسو وکیلانو له خوا غوښتل شوی وي ، هغه پېشنهاد د ولسي جرگې د دارالانشأ له خوا فوراً په مجلس کې لوستل کیږي . او که د مجلس اکثریت غړو د پېشنهاد طرحه تایید کړي ، نو هغه پېشنهاد په مجلس کې سمدلاسه تر بحث لاندې راځي .

ددغه پېشنهاد طرحه د ولسي جرگې د اکثر غړو له خوا تایید سوه او دا پېشنهاد تر فوري بحث لاندې ونیول سو . په دغه ورځ د پېشنهاد موافقو او مخالفو وکیلانو د

پېشنهاد پر موضوع باندې پير سالم بحث وکړ . پښتنو وکيلانو به ويل چې دغه پېشنهاد عادلانه دی په دې چې ددغه پېشنهاد پر اساس پښتانه هم مکلف سوي دي چې درې ژبه زده کړي . ولي درې ژبو وکيلانو به ويل چې درې ژبه د پيري پخوا زمانې څخه په افغانستان کې د دولت د اداراتو مروجۀ ژبه ده او پيرو پښتنو هم دغه ژبه زده کړې ده ، ولي پښتو ژبه په هيواد کې نه ده تعميم سوي او اوس د افغانستان پيرو خلگو پښتو ژبه نه ده زده چې ددغه پېشنهاد په فوري تطبيق سره د افغانستان پير خلگ دولت د ماموريت څخه محرومه کيږي ، چې دا يو تبعیضي عمل دی او بايد ددغه پېشنهاد د فوري تطبيق مخه ونيوله سي .

د پېشنهاد په دوهمه ورځ درې ژبي وکيلان دولسي جرگې تالار ته را نه غله او د انتظار په خونه کې کښينستل . په دغه ورځ ولسي جرگه عملاً دوه ځايه سوه ، چې نژدې سل وکيلان به د ولسي جرگې په تالار کې ناست وو ، او نژدې اويا وکيلان به د انتظار په خوني کې کښينستل ، چې دغه بلا تکليفې دځو مياشتو له پاره ادامه در لوده د ولسي جرگې دروو غړو سيد ظاهر شاه ، عبدالاحد کرزې او ببرک کارمل د مصلحتينو په نامه د دواړو پلو وکيلانو تر منځ تگ او راتگ پيل کړ . ددوی څخه يو تن چې به هر وار د ولسي جرگې تالار ته راتي ، نو ده به ما او څو نورو وکيلانو ته ويل چې تاسي د ولسي جرگې په ټولو مسایلو کې مداخله کوئ او په دغې موضوع کې چې ولسي جرگه يې دوه ځايه کړې ده تاسي ولي بې غرضه ناست ياست ؟ ما ده ته په جواب کې وويل چې په افغانستان کې د ژبو مسأله پيره حساسه ده ، چې په دغې مسأله کې بايد هيڅوک بې ځايه گوټي و نه وهي . موږ منتظر يو چې گوندي د افغانستان پاچا دغې حساسې مسأله ته پير ژر متوجه سي او په ولسي جرگې کې دغه بل شوې اور ژر مړ کړي .

څو ورځې وروسته د مصلحتينو پلي يوه نيمگړې فيصله وکړه چې ددوی فيصله سيد ظاهر شاه د ولسي جرگې په تالار کې ولوسته . چې ددغې فيصلې پر اساس لس وکيلان د تالار څخه او لس وکيلان د انتظار ځاني څخه ټاکل سوي وو ، چې دغه شل وکيلان بايد سره کښيني او دغې معضلې ته د حل يوه لاره پيدا کړي . چې زه هم د

تالار د وکیلانو څخه ټاکل سوی وم . کله چې ددواړو خواوو نمایندگان سره یو ځای سول او په خبرو یې پیل وکړ . د پیشنهاد مخالفو نمایندگانو چې به هر یوه خبرې کولې دوی پر اصلي پرابلم نه رغیدل او دوی به هر یوه د پښتو پر کورسونو انتقادونه کول دوی به د پښتو معلمان غندل ، او د هر یوه وروستې خبره به داوه چې ، پښتانه وکیلان باید خپل پیشنهاد بیرته واخلي . دوی به دا هم ویل چې تر هغو پورې چې دغه پیشنهاد د ولسي جرگې په آجندا کې موجود وي ، دوی د ولسي جرگې عمومي مجلس ته نه حاضرېږي .

د تالار د وکیلانو نمایندگانو به هر یوه په خپل وار سره دوی ته ویل چې ددغه پیشنهاد موضوع په احتجاج یا په اعتصاب سره نه حل کېږي ، قانوني لاره داده چې ټول وکیلان د ولسي جرگې په تالار کې حاضر سي او پر دغې موضوع باندې جدي بحث وسي تر څو چې دغې معضلې ته د حل یوه لاره پیدا سي . ددوی په جواب کې به مخالفو وکیلانو خپلې پخواني خبرې ، د پښتو پر کورسونو باندې انتقاد ، د پښتو معلمان غندل او دا چې پښتانه دي خپل پیشنهاد بیرته واخلي تکرارول .

په پای کې ما دوی ته وویل چې وروڼو ! دغه لس وکیلان چې د تالار څخه دلته راغلي دي ، دوی ټولو دغه پیشنهاد نه دې امضا کړې . او موږ د پښتو ژبې د تعمیم له پاره دغه پیشنهاد یوه سمه لاره هم نه بولو . موږ ټوله د تقنین د کمسیون غړي یو . که موږ د پښتو ژبې د تعمیم له پاره دغه لاره مفیده بللې وای ، موږ به د پیشنهاد موضوع د قانون په متن کې داخله کړې وای چې په هغه صورت کې به دغه پیشنهاد ته ضرورت هم نه وای پیدا سوې . زموږ په نظر د پښتو ژبه باید د پوهنې د وزارت له خوا په هیواد کې تعمیم سي ، چې ددغې لارې څخه به ټول هیوادوال په پښتو اودري ژبو وپوهېږي . ما دوی ته دا هم وویل چې ستاسې دا خبره چې پښتانه دي خپل پیشنهاد بیرته واخلي ، زه هیله من یم چې دا خبره بلوار تکرار نه کړې . په دې چې دا دیوه اکثریت پیشنهاد دې او تاسې صرف د هغه د تعدیل غوښتنه کولای سي ، چې زما په عقیده ښه لاره یې دا ده چې تاسې ټول وکیلان د ولسي جرگې تالار ته راسې او هلته دغه پیشنهاد و منې او د پیشنهاد پر دغې فقري باندې داسې یوه تبصره

ولیکې ((دغه فقره لس کاله وروسته د تطبیق وړ ده چې په دغې لس کلنې مودې کې به د افغانستان دولت د اساسي قانون د ۳۵ مې مادې د حکم مطابق ، د پښتو ژبې د انکشاف او تقويې له پاره به مؤثر اقدامات کړي وي او پښتو ژبه به په هیواد کې تعمیم سوي وي او ددغې لارې څخه به هیوادوال نورې ستونزې و نه لري))

مناسفانه چې د پیشنهاد مخالفو وکیلانو زموږ خبرې و نه منلې او موږ بیرته د ولسي جرگې تالار ته ورغلو. زموږ د مذاکراتو نتایج عزیزالله واصفي د تالار وکیلانو ته ووايه . د نتایجو په اوریدلو سره د تالار وکیلان پیر هیجاني سول او پیرو وکیلانو غوښتل چې د مخالفو وکیلانو سره تصادم وکړي . د تالار دغو لسو نمایندگانو د ولسي جرگې د تالار د وتلو لارې و تړلې او د وکیلانو د دغه احساساتي عمل مخه یې و نیوله . په پای کې د حصارک وکیل حاجي عبدالوهاب مگروفون ته نژدې سو او د وکیلانو څخه یې د آرامیدلو غوښتنه وکړه . ده د تالار لسو نمایندگانو ته وویل ((که تاسې دي ته حاضر یاست چې د تالار د وکیلانو د رهبرې د کمیټې په حیث ، ددغې معضلي د حل له پاره جدي اقدام کوی ، نو د تالار وکیلان به ستاسې خبره ومنې او د معضلي حل به ناسي ته پریردي ، او که تاسې تر دې وروسته خپله وظیفه ختمه بولې او دخیږ پر غونډې کښینې ، نو لطفاً زموږ په کارو کې مداخله مه کوې او زموږ د مخه څخه لیرې سې او د تالار وکیلان پریردې چې دغه موضوع په خپله طریقه حل کړي)) لسو نماینده گانو د تالار د وکیلانو دا خبره چې د معضلي حل ته به یوه لاره پیدا کړي ، و منله او غونډه پر دغه ځای پای ته ورسیده .

د تالار د وکیلانو نمایندگان عبدالرؤف بینوا ، عزیزالله واصفي ، محمد اسحق عثمان ، عبدالحمید زهري ، یارمحمد دلیلي ، عبدالکریم عمرخیل ، عبدالغفارفراهي او دري نور وکیلان وو چې نومونه یې اوس زما په یاد نه دي .

په لومړې مرحلې کې لسو نمایندگانو تصمیم و نیوه چې باید پښتانه غیر حاضر وکیلان ولسي جرگې ته حاضر کړي . ددغه کار د اجرا کولو له پاره شپږ گروپه وکیلان و ټاکل سول چې د افغانستان ولایتونو ته سفر وکړي . دوی په پیر لږ وخت کې نژدې څلویښت وکیلان ولسي جرگې ته حاضر کړل .

د ولسي جرگې د طرز العمل مطابق د ولسي جرگې تصا ميم د وکيلانو په دوه
 نلته آراوو نيول کيږي ، د ولسي جرگې د غړو شمير (٢١٦) وکيلان دي ، چي د
 دغه تعداد وکيلانو څخه د (١٤٤) وکيلانو په حاضريدلو سره د ولسي جرگې د
 غونډو نصاب پوره کيږي او ولسي جرگه د تصميم نيولو حق پيدا کوي ، څرنگه
 چي د ديارلسمي تقنيني دوري وکيلان ، د ژبي پر اساس وشميرل سوه ، په دغي
 دوري کي ولسي جرگې ته تر ١٤٤ پ یر پښتانه وکيلان انتخاب سوي وو . د دغي
 دوري د ټولو وکيلانو نومونه ددغه کتاب په ضميمه پاڼو کي لوستلای سي .
 خو واره د ولسي جرگې په عمومي مجلس کي د وکيلانو شمير ١٣٨ وکيلانو ته
 ورسيد ، او تر دغه تعداد اضافه وکيلان د ولسي جرگې په تالار کي نه کښيښتل .
 دولت او حکومت په دغه وخت کي سکوت اختيار کړې وو . دوی د تالار وکيلان هم
 دي ته نه پريښودل چي خپل نصاب تکميل کړي او دغه موضوع پکجانبه په تصويب
 ورسوي . په ولسي جرگې کي هغه وکيلان چي ددولت مشاورين وو ، دوی به هميشه
 په تالار کي د وکيلانو شمير ته متوجه وو ، او دوی به د ولسي جرگې مجلس نصاب
 پوره کولو ته نه پريښودې . د مثال په توگه : هر وخت چي به د ولسي جرگې په تالار
 کي د وکيلانو شمير نصاب نيولو يعني ١٤٤ ته نژدي کيدې ، په دغه حساس وخت کي
 به چي هر وکیل د ولسي جرگې تالار ته داخليدې ، نو په مقابل کي به يو يا دوه وکيلان
 بيرته د تالار څخه وتل . ددولت مشاورينو به د مختلفو نکتیکونو څخه استفاده کوله .
 دوی به ځيني وکيلان په دي بهانه چي تيلفون ته دي غواړي او يا د باندي د
 يوه سړي په کار يي ، او داسي نورو چلونو ځيني وکيلان د تالاره څخه ايستل او
 د مجلس نصاب به نه پوره کيدې .
 د تالار وکيلانو به هره پنجشنبه د يوه ولايت د وکيلانو په ميلمستيا کي برخه اخسته
 او هلته به لس کسيزه هيأت خپل د اجراءاتو راپور دوی ته وړاندي کاوه . دغه هيأت د
 مشوري اخستلو له پاره د ځينو مشرانو سره چي ارواښاد محمد هاشم ميوندوال هم
 په دغي پلي کي و ، د پغمان د کشکک په بڼ کي چي د محمد اسحق عثمان ملکيت و ،
 يوه غونډه وکړه . ددغي غونډي تفصيل د روزگار په جريدي کي خپور شوی دی .

د کابل په ملي جرايدو کې د پښتنو او دري ژبو له خوا نشرات کيدل ، چې وروسته تر دې د ژبو مسأله يوازي په ولسي جرگې پورې منحصره نه وه ، بلکه دا موضوع په ټول هيواد کې خبره سوه او د افغاني جامعي ټول قومونه يې و بنورول ولي د پيشنهاده مخالفينو به د افکار نو په جريدې کې چې د امتياز خاوند يې نورالله نورزاد او مسؤول مدير يې ضياءُ حيدري و ، د پښتنو پر ضد پير زهرجن مطالب نشر ته سپارل . د پښتنو له خوا په افغان ، روزگار او کاروان په جرايدو کې ځيني مطالب نشريدل . پښتنو وکيلانو په خپلو نشراتو کې د افغانستان هيڅ قوم ته بد نسبت نه دې کړې ، بلکه دوی يوازي د افغانستان د دولت هغه فرمانونه او احکام چې د پښتو ژبې د تعميم او تقويي په هکله په مختلفو دورو کې مخصوصاً د سردار محمد نعيم خان د پوهنې د وزارت په وخت کې صادر سوي وو ، نشر ته سپارل . چې دغه ټول مطالب دارواښاد عبدالرؤف بينوا له خوا تهيه کيدل .

لس کسيز هيات د مارشال شاه ولي خان کور ته ددې له پاره ورغلې وو چې دده څخه ددغي معضلي د حل په لاري کې مرسته و غواړي . مارشال صاحب په دغي موضوع کې خپله بي طرفي و ښودله او هيات ته يې توصيه وکړه چې ددې د زوی سردار عبدالولي سره وويني . هيات د سردار عبدالولي کور ته هم ورغې ، په دغو دواړو مجلسونو کې د پاچا سرياور جنرال محمد عمر خان هم حاضر و . وکيلانو سردار عبدالولي ته د ژبو معضله تشرېح کړه ولي ده د وکيلانو په جواب کې هيڅ و نه ويل . ما سردار عبدالولي ته د اساسي قانون ۳۵ مه ماده ولوسته چې په دغي مادې کې د افغانستان دولت مکلف سوې دې چې د پښتو ژبې د انکشاف او تقويي له پاره لازم اقدامات وکړي . زما په گمان چې سردار عبدالولي په خپل کور يا دفتر کې اساسي قانون نه درلود ، ده په هغه ورځ د پاچا سرياور جنرال محمد عمر خان ته وويل چې ده ته يو اساسي قانون پيدا کړي ، چې ما خپل اساسي قانون ده ته ورکړ .

څه موده وروسته د پښتنو وکيلانو يوه ليکنه (د وکيلانو قانوني موقف) تر عنوان لاندې و په افغان جريدې کې چاپ سوه . ولي حکومت د اساسي قانون د ۳۱ مادې د حکم پر خلاف د جريدې دغه گڼه په دولتي مطبعې کې قيد کړه . د افغان د جريدې

چلونکي محمد حسن ولسمل د حکومت ددغه اقدام اطلاع ولسي جرگي ته ورکړه. د ولسي جرگي د نالار وکیلان د حکومت په دغه عمل پیر خواږدي سوه او ټول وکیلان صدارت ته ورغله. صدر اعظم خپله کابینه په لږ وخت کي حاضره کړه او یوازي د صدارت مرستیال ډاکټر عدالصمد حامد او د خارج چارو وزیر محمد موسي شفیق په نامعلوم علت په صدارت کي د وکیلانو لیدلو ته حاضر نه سول .

په سر کي صدر اعظم ډاکټر عبدالظاهر چي په تیري دورې کي د ولسي جرگي رئیس و او د حاضر و پیرو وکیلانو سره یې پیژندل ، ده د وکیلانو د حساسیت د کمولو له پاره د ځینو وکیلانو سره ټوکي کولي . په هغې لحظي کي عبدالرؤف بینوا وکیلان مخاطب کړه او وي ویل ((هلته د پښتو جنازه اخسته کیري او دلته تاسي خاندې)) چي د عبدالرؤف بینوا تر دغه اعتراض وروسته وکیلان بیرته پیر جدي سوه . په دغه ورځ د صدارت په ماڼي کي نژدې (۱۱۰) وکیلان حاضر سوي وو او د دوی په نمایندې گې عزیزالله واصفي حکومت ته وویل چي حاضر وکیلانو ستاسي حکومت ته د اعتماد رایه درکړي وه او په ولسي جرگي کي یې ستاسي د حکومت سره مرسته کوله ، ولي ستاسي حکومت ددوی یوه قانوني لیکنه په دولتي مطبعي کي قید کړي ده په دغه اساس دوی فیصله کړي ده چي خپل د اعتماد رایه ستاسي د حکومت څخه بیرته واخلي ، په هغې لحظي کي ټولو وکیلانو د نه اعتماد لاسونه پورته کړه .

د وکیلانو تر دغه تصمیم وروسته د اطلاعاتو او کلتور وزیر محمد ابراهم عباسي او ځینو وکیلانو پر انجام شوي مسألې باندي خبري پیل کړي . په دغه وخت کي ما وکیلانو ته وویل چي د وکیلانو فیصله د حکومت په اطلاع ورسیده ، پر دغې موضوع باندي نور بحث نه سي کیدلای او وکیلان باید د صدارت د ماڼي څخه ووزي . غونډه پر هغه ځای پای ته ورسیده او وکیلان بیرته ولسي جرگي ته ولاړه .

د وکیلانو ددغه اقدام په نتیجه کي څو میاشتي وروسته د ډاکټر عبدالظاهر حکومت مستعفي سو او دده پر ځای محمد موسي شفیق صدر اعظم سو . او د محمد موسي شفیق د حکومت په وخت کي د ژبو موضوع داسي حل سوه :

د محمد موسي شفيق حكومت اراده كړي وه چې د ايران د حكومت سره د هلمند د اوبو معاهده لاس ليك كړي . او دغه معاهده بايد په ولسي جرگي كې په تصويب ورسېږي . د ولسي جرگې د طرزالعمل پر اساس ددې له پاره چې د هلمند د اوبو معاهده د ولسي جرگې د مجلس په آجندا كې داخله كړه سي ، بايد د ولسي جرگې په عمومي مجلس كې دوه واره رايه واخسته سي . چې د اول وار له پاره بايد د ژبو مسأله چې د مجلس په آجندا كې پرته ده ، د وكيلاوو د اكثريت رايو په وسيله د غونډې د آجندا څخه وه ايستله سي . او په دوهمي رايو اخستلو كې د هلمند د اوبو معاهده د مجلس په آجندا كې ونيول سي . په دغه هكله د تالار د لس كسيز هيات ځينو غړو پاچا ته اطلاع وركړه چې پښتانه وكيلاو دي ته حاضر نه دي چې د پښتو ژبې پېشنهاد د هلمند د اوبو د معاهدې له پاره د مجلس د آجندا څخه و باسي . او كه پاچا پر دوى باندي فشار راوړي ، پر پښتانه وكيلاو به د ولسي جرگې د عضويت څخه استعفا وكړي ، چې په هغه صورت كې به د هلمند د اوبو معاهده هم په ولسي جرگې كې په تصويب و نه رسېږي . پاچا او صدراعظم دواړو د ژبو د پېشنهاد مخالفو وكيلاوو ته سپارښتنه وكړه چې د ولسي جرگې عمومي غونډې ته حاضر سي . دوى تر شپږو مياشتو اعتصاب وروسته عمومي غونډې ته حاضر سوه او د غونډې منشي سيد معين شاه امير د ژبو پېشنهاد د دوهم وار له پاره ولوست او دغه پېشنهاد د رايو په اتفاق په تصويب ورسېدې . مهمه خبره داده ، كه پورته لارښودنه شپږ مياشتې پخوا د پېشنهاد مخالفو وكيلاوو ته د پاچا او صدر اعظم له خوا سوي واى او دوى د عمومي غونډې څخه نه واى وتلي نو دغه ملي نفاق به په هيواد كې نه واى پيدا سوې . داسي ښكاري چې د ژبو د پېشنهاد د مخالفو وكيلاوو رهبري د افغانستان د دولت په لاس كې وه چې (دولت په خپله كرل او هم په خپله بې ريل) اما په افغاني ټولني كې ولسي جرگه په دغه كار غندل كيدله . پيرو هيواد والو ته به دا سوال پيدا سي چې ولي يوې پلي وكيلاوو د ژبې د پېشنهاد سره مخالفت كاوه او بيا ولي دغه پېشنهاد د ولسي جرگې د ټولو غړو له خوا و منل سو ؟ زما په گمان د پورته پوښتنې ښه جواب به دا وي چې دغه پېشنهاد يوازي يوه قانوني حيله وه چې د ډاكټر عبدالظاهر د مستعفي

کیدلو له پاره طرحه شوی و ، او کله چې دوی خپل دغه هدف ته ورسیدل نو بیایي شاید د پیشنهاد مخالف وکیلان په دې خبره قانع کړي وي چې ستره محکمه به دغه پیشنهاد تفسیر کړي او د پښتو او دري ژبو د پوهیدلو معیار به د ۱۲ صنف شهادتنامه کافي و بلل سي ، چې د ۱۲ صنف شهادتنامه د یوه مامور د استخدام د شرایطو څخه هم وه . که پورته گمان حقیقت ولري نو دا به د حکومت د نوي کاندید له پاره مناسب کار نه وي چې په داسي حیلو چې د ملي نفاق په قیمت تمامیدی ، برحاله حکومت استعفا کولو ته مجبور کړي .

د ملکي مامورینو قانون په ولسي جرگي او مشرانو جرگي کي تصویب سو او د افغانستان پاچا هم توشیح کړی دی .

۲۰ - د وچ کالي په وخت کي ولسي جرگي نصاب نه درلود

په ۱۹۷۱ او ۱۹۷۲ کلونو کي چې د پاکتر عبدالظاهر د حکومت دوره وه په افغانستان کي یوه بي ساري تباہ کونکي لوره او وچ کالي راغلي وه چې په دغو کلونو کي واوره او باران لږ اوریدلي و . په نتیجه کي د غنمو او نورو خوراكي موادو د حاصلاتو مقدار په پیره پیمانه لږ سوی و ، او د افغانستان د لویدیز او مرکزي ولایتونو پیر خلگ د لوري څخه مړه سول او د غور ، بادغیس او د هرات ځینو خلگو د افغانستان نورو سیمو ته کډه وکړه او ددغو سیمو ځینو خلگو خپل اولادونه خرڅ کړه ، او په دغو کلونو کي په ټول هیواد کي پیر څاروي تلف سوه . چې دپرو هیوادوالو په عقیده ، دغه ملي فاجعه د حکومت د نارسایي څخه پیښه سوی وه .

په ولسي جرگي کي د هرات د ښار وکیل ارواښاد محمد شاه رحمتیان ، د ولسي جرگي پیر وکیلان د زرنگار په پارک کي د حکومت پر ضد د یوي مظاهري له پاره وهڅول . چې د وکیلانو دغه مظاهره د ۱۹۷۲ کال د اپریل په میاشتي کي کیده . چې د وکیلانو ددغي مظاهري وخت د کابل په پوهنتون او د حکومت په پيرو اداراتو کي د خلگو په اطلاع رسول سوې و . او پر ټاکلي وخت پیر خلگ د زرنگار په پارک کي را ټول سوي وو . په ورسنيو لحظو کي وکیلانو خپل تصمیم وپراوه او د

مظاهري پر ځای ، دوی د حکومت څخه د استیضاح په لټه کې سوه۰ چې په دغه هکله د هرات د ولایت د انجیل د حوزې وکیل عبدالقدوس مومند د فراه ، هرات ، غور او بادغیس وکیلان د باغ بالا په رستوران کې میلانه کړه . په دغې میلمستیا کې د حکومت څخه د استیضاح د غونډې پېشنهاد و لیکل سو ، دغه پېشنهاد د ولسي جرگې دارالانشأ ته وسپارل سو ولي د استیضاح دغه مجلس جوړ نه سو ، په دې چې د حکومت په لارښودنه د ولسي جرگې عمومي مجلس د نصاب څخه ولوید . د افغانستان د ستونزو او د هیواد د بې ساري لوړې سره د مقابلي په غرض د ولسي جرگې پیر وکیلان مجبور سوه چې د ۱۹۷۲ کال د اپرېل د میاشتې پر ۱۲ نیټه د یوې تقاضا نامې په ترڅ کې د ولسي جرگې د غیر حاضر وکیلانو څخه غوښتنه وکړي چې په دغه تاریخي حساس وخت کې خپلو وظایفو ته پیر ژر حاضر سي . ددغې تقاضا نامې متن څو وکیلانو جوړ کړی او د هرات د لومړۍ حوزې د وکیل سید رسول فکور په قلم لیکل سوی دی . د وکیلانو دغه تقاضانامه د هیواد په جرایدو کې خپره شوه . صباح الدین کشکي د وکیلانو ددغې تقاضانامې متن په خپل اثر کې لیکلی دی . (۱)

(۳)

ددغه تاریخي سند اصلي پاڼه چې پر هغې باندې تر (۶۰) پیرو وکیلانو لاس لیکونه کړي دي ددغه کتاب په ضمایمو کې لوستلای سی .

د ولسي جرگې په باب څو نورې خبرې

څرنگه چې ولسي جرگه د سیاسي احزابو پر بنا نه وه جوړه سوی ، نو ځکه ځیني وکیلان مجبور سوه چې د قومي یا اداري واحدونو پر بنا پر مختلفو ډلو وویشل سي ، لکه د مشرقي (ننگرهار ، لغمان ، کنړ) د وکیلانو ډله ، د پکتیا (پکتیا ، خوست ، پکتیکا) د وکیلانو ډله ، د هزاره قوم د وکیلانو ډله او داسې نورې ډلې . په دوولسمې تقنیني دورې کې د نورزو د قوم ډله هم جوړه سوی وه ولي په دیارلسمې تقنیني دورې کې دغه ډله مصلحتاً جوړه نه سوه .

- ډاکټر محمد وردگ د پاچا له خوا شاید په دې دلیل د ولسي جرگې د

رياست له پاره هڅول سوې وي چې دده پلار عبدالاحد خان مايار هم يو وخت د شورا ريس و. ډاکټر وردگ د خپل رياست په وخت کې د ډيرو مشکلاتو سره مخامخ سو، د مثال په توگه: يوه ورځ په عمومي غونډې کې پر يوې موضوع باندې د بحث په وخت کې ځينو وکيلانو دې په دې متهم کړ چې د رياست دنده په بې طرفۍ پر مخ نه وړي، نو د گډ دريځ د وکيلانو په شمول ډير وکيلان د اعتراض په نامه د عمومي غونډې څخه ووتل او د ډيرو ورځو له پاره يې په انتظار خاني کې د ولسي جرگې پر نيمگړتياو خبرې کولې، او په دغې مودې کې ډاکټر وردگ هم د ناروغۍ په نامه ولسي جرگې ته نه راتې، په هغو ورځو کې آوازې هم خبرې سوي وې چې ډاکټر محمد يوسف به د غلام محمد فرهاد پر ځای وکيل سي چې بيا به د ولسي جرگې په رياست وټاکل سي. د گډ دريځ وکيلانو فيصله وکړه چې ډاکټر وردگ چې يو سپېڅلی افغان و بايد خپلې وظيفې ته ادامه ورکړي چې ددغې فيصلې پر اساس بله ورځ دې او ټول وکيلان د ولسي جرگې تالار ته ولاړه او دغه معضله پر همدغه ځای پای ته ورسيدله.

۲۱ - د محمد داود خان سره کتنه

په ۱۹۷۲ کال کې د ډاکټر عبدالظاهر د حکومت په ورستيو مياشتو کې، ما يوه ورځ په خارجه وزارت کې د خپلو پخوانيو همکارانو سره چې سيد وحيد عبدالله هم هلته حاضر و د ولسي جرگې پر جرياناتو خبرې کولې. د هغې ورځې په ماښام سيد وحيد عبدالله ما ته په تېلفون کې وويل ((ما د ورځې د صحبت جريان محمد داود خان ته بيان کړ، ده آرزومندي و ښووله چې که ته دده د ليدلو له پاره ورسې.)) زه پر ټاکلې وخت د محمد داود خان کور ته ورغلم او دده ناظر باز محمد خان زه د ناستې خونې ته رهنمايي کړم او محمد داود خان د خپل کور د دوهم پوړ څخه راکښته سو، ده بالاپوښ اغوستې و او خولې يې هم پر سر وه، داسې ښکارېده چې په هغې لحظې کې دې د قدم وهلو څخه غبرگ سوې وي.

ما د محمد داود خان تر ليدلو دمخه د افغانستان پاچا محمد ظاهر شاه څو واړه ليدلې و، د ليدلو په پيل کې به پاچا په خپله د هيواد پر مسايلو خبرې کولې او مقابل

طرف ته به يې د پيرو خبرو موقع نه ورکوله ، ولي محمد داود خان لومړې زما څخه د ولسي جرگې جريانات او د هيواد پر حالاتو پوښتني وکړي .

ما د هيواد د حالاتو په برخه کې محمد داود خان ته وويل ((لکه چې تاسې خبر ياست دا پيره موده کيږي چې د پوهنتون شاگردان د اعتصاب په حالت کې دي ، په ټول هيواد کې لوړه او وچ کالي ده او د هيواد په ځينو برخو کې خلگ د لوري څخه مري ، ولسي جرگه نصاب نه لري چې د حکومت څخه استيضاح وکړي .))

محمد داود خان زما په جواب کې وويل ((شورا خپله وظيفه نه ده اجرا کړې او د افغانستان منورين خپلو مسؤوليتونو ته متوجه نه دي .))

ما محمد داود خان ته وويل چې د افغانستان منورين پر ټلو وېشل سوي دي او دوی په خپلو منځونو کې په مبارزه اخته دي ، او د افغانستان ولسي جرگه چې د افرادو يوه جرگه ده ، تر هغو چې دغه جرگه نصاب و نه لري ، نو ددغي جرگې مؤثریت پير لږ وي . په هغې لحظې کې چې ما د محمد داود خان سره خبرې کولې ، ما د خپل عادت مطابق په ورين تندي او غيږي جدي لهجې د هيواد پر مسايلو بحث کاوه چې زما د صحبت دغه طرز د محمد داود خان خوښ نه سو . ده ما ته وويل ((ته مه خاندنه زه جدي خبرې کوم)) ده زياته کړه ((د هيواد د ټولو اوسني بدبختيو اصلي عامل په خپله پاچا دی ، تر هغه وخته چې د پاچا چاره و نه سي ، تر هغو به په افغانستان کې ښه ورځ را نه سي .))

ما محمد داود خان ته وويل چې زه اوس د يوه وکیل په حيث ستاسې سره خبرې کوم ، او د افغانستان اساسي قانون يوه وکیل ته اجازه نه ورکوي چې د پاچا سره مخالفت وکړي . ده تر پخوا لا په جدي لهجې ما ته وويل ((تاسې د خپل هيواد د خلگو په مقابل کې مسنوليت لرې ، او په دغو بهانو چې اساسي قانون تاسې ته اجازه نه درکوي تاسې ځانونه غولوي .))

ما تر دې پخوا محمد داود خان نه و ليدلې او د پاچا په هکله دده په عقيدې نه پوهيدم . ما تصور نه کاوه چې دې به د پاچا سره تر دې حده مخالف وي . زما په شمول د افغانستان پيرو خلگو داسې فکر کاوه چې دوی دواړه د افغانستان د سلطنتي

کورني مشران دي او په ملي او بين المللي سويه د دواړو ښه احترام کيږي او خلگ په دي نه پوهيدل چي دوی پر څه شي اختلاف سره لري . ځينو خلگو د پاچا او محمد داود خان مخالفت د سليقي اختلاف باله نه د عقيدې ، نو په دغه لحاظ ددوی پر اختلافاتو باندي هيچا د ښمنې او کودتا تر سرحده تبصره نه کوله .

په پای کي ما د محمد داود خان څخه پوښتنه وکړه چي ستاسي په نظر وکيلان بايد څه وکړي ؟ محمد داود خان زما پر دغي پوښتني هيڅ تبصره وه نه کړه او د بحث موضوع يي واپړوله . امکان لري چي دی په هغو ورځو کي د کودتا په فکر کي وولي زه دده په کودتا خبر نه وم .

۲۲ - حکومت د وکيلانو په حاضريدلو خوشحاله نه و

پير افغانان په دي عقیده دي چي دديموکراسي دوري وکيلان د وکالت د مقام مستحق نه وو او دوی خپلو ملي وظائفو ته پاملرنه نه درلوده . زما په نظر د ولسي جرگي د نصاب په برخه کي تر وکيلانو د حکومت ملامتي پيره وه . په دي چي په اکثرو حالاتو کي حکومت نه غوښتل چي ولسي جرگه نصاب ولري ، د حکومت پير وزيران په دي عقیده وو چي د نصاب په صورت کي ولسي جرگه د تصميم قدرت پيدا کوي او حکومت ته مشکلات جوړوي .

په ديارلسمي تقنيني دوري کي څو واره حکومت په ولسي جرگي کي لاس وهنه کړي ده چي څو مثالونه يي په همدغه کتاب کي راوړل سوي دي .

زه داخبره نه سم منلای چي څوک ووايي چي وکيلان پر خپل سر ياغيان شوي وو او د ولسي جرگي عمومي مجلس ته نه حاضريدل . ما نه دي اوريدلي چي پاچا ، صدراعظم يا کوم وزير په عادي حالاتو کي د کوم وکیل څخه غوښتنه کړي وي چي ولسي جرگي ته حاضر سي . که پاچا يا صدر اعظم د ولسي جرگي د نصاب د پوره کولو په برخي کي وکيلانو ته توصيه کړي وای ، زه يقين لرم چي يوه ورځ به هم ولسي جرگه بي نصابه نه وای ، که د هر ولايت والي د وکيلانو څخه غوښتنه کړي وای چي کابل ته ولاړ سي . زه باور لرم چي د شورا د اجلاس په ورځو کي به هيڅ وکیل په خپل

کلي کي نه پاته کيدې زما په نظر اراده داسي وه چې دولسي جرگه نصاب پوره نه سي او په دغه حالت کي به حکومت ددوی له شره څخه خلاص وي .

پاچا او حکومت د وکيلانو سره د ارتباط له پاره پير چينلونه درلودل چې د ضرورت په وخت به ددغو لارو څخه وکيلانو ته رهنمايي کيدله . د مثال په توگه :

د ستري محکمي د دارالانشأ آمر ډاکټر وليد حقوقي به په فوق العاده حالاتو کي د ولسي جرگي سره د ارتباط وسيله وه . د پارلماني رياست له لاري څخه هم د ځينو وکيلانو سره تماس نيول کيدې . د پاچا د حضور مصاحب محمد رحيم خان پنجشيري او د دربار د تشریفاتو رئيس عثمان شير علومي هم پيرو وکيلانو ته لارښودنه کوله . د تجارتي بانک رئيس جنت خان غروال د پکتيا د ولايت او د هيواد دنورو سيمو د وکيلانو سره په ارتباط کي و . زما په شمول په ولسي جرگي کي د افغانستان د جنوب غرب د حوزو د وکيلانو سره د سلطنت ارتباط د پاچا د سرباور جنرال محمد عمر خان نورزي په وسيله ساتل کيدې . ما اوريدلي دي چې پاچا اراده کړي وه چې جنرال محمد عمر خان په ترکي کي د سفير په حيث مقرر کړي ، څرنگه چې په ديارلسمي تقينې دورې کي د نورزوو د قوم ځوارلس فعال وکيلان ولسي جرگي ته ورغلي وو ، نو پاچا لازمه وبلله چې د نورزوو وکيلانو سره د ارتباط له پاره د خپل سرباور سفارت د څه مودې له پاره وځنډوي .

په دې کي شک نه سته چې د نصاب په نه پوره کيدلو سره د ولسي جرگي اعتبار ته لويه صدمه ورسیده ، ولي په يوې غير حزبي شورا کي د نصاب د معضلي حل آسانه کار هم نه دې . څرنگه چې لوستونکي پوهيږي د نړې په ديموکراسي نظامونو کي پارلمانونه د احزابو پر بنا جوړيږي او هر حزب دنده لري چې د خپل حزب غړې پارلمان ته حاضر کړي ، چې په مهمو حالاتو کي احزاب حتي خپل ناروغه غړې پارلمان ته حاضروي ، چې د ۱۹۹۸ کال د آگست په مياشت کي په ايتاليا کي دغسي يوه پيښه وسوه چې د حکومت مخالفې ډلې خپل د حزب يو غړې په امبولانس کي پارلمان ته حاضر کړ .

په ديارلسمي تقينې دورې کي دوه پيشنهادهونه ولسي جرگي ته وړاندي سول .

لومړې پېشنهاد چې يو مؤثر پېشنهاد و چې په هند او ځينو نورو هيوادونو کې عملي کېږي . هغه داسې و (په افغانستان کې چې د يوه وکیل معاش اته زره افغاني و ، پر دوو برخو ویشل کېدې چې يو وکیل به په هر حالت کې دڅلور زرو افغانیو مستحق کېدې . ولي نوري څلور زره افغاني د حق الحضور په نامه تثبیتېدلي چې يو وکیل به د حاضرېدلو په صورت کې ددغو پیسو مستحق کېدې) دغه پېشنهاد عملي نه سو . دوهم پېشنهاد چې يو بي گټې پېشنهاد و ، چې د ولسي جرگې د عمومي مجلس په ورځو کې د وکیلانو حاضري اخستل کېدله او د غیر حاضرو وکیلانو نومونه به په کابل راډیو کې خپریدل . متأسفانه چې دغه کار گټه و نه کړه . په دې چې ځني وکیلان په دې خوشحاله کېدل چې ددوی نومونه په راډیو کې یادېږي . ما ته په فراه کې يوه سړي وویل چې په ولسي جرگې کې ستا ږغ نه سته ، لکه چې هلته پیر فعالیت نه کوي . ما دده څخه پوښتنه وکړه چې ته څه پوه سوي چې زه په ولسي جرگې کې فعاله نه یم . ده زما په جواب کې وویل چې زه ددې څخه پوهیږم چې د وکیلانو په پلي کې په راډیو کې ستا نوم نه یادېږي . چې دده مقصد د غیر حاضرو وکیلانو پله وه چې ښايي دې سړي په ټوکه دغه خبره ما ته کړي وي .

هر وخت چې پاچا یا حکومت اراده کړي وي چې د ولسي جرگې مجلس باید نصاب و لري ، نو په هغه وخت کې تر نصاب پیر وکیلان ولسي جرگې ته حاضر شوي دي . د مثال په توگه :

- د ولسي جرگې په افتتاحیه غونډو کې اکثر وکیلان حاضر وو .
- د ولسي جرگې د رئیس د ټاکلو په وخت کې د جرگې پیر وکیلان حاضر وو .
- د نور احمد اعتمادي ، ډاکټر عبدالظاهر او محمد موسي شفیق د حکومتونو د اعتماد د رایو په غونډو کې د مجلس تر نصاب پیر وکیلان حاضر وو .
- د صنعتي بانک د قانون د تصویب په وخت کې د ولسي جرگې نصاب پوره وو .
- کله چې دولت اراده وکړه چې د ژبو مسأله دې په ولسي جرگې کې تصویب سي نو درې ژبي وکیلان چې د شپږو میاشتو له پاره د اعتصاب په حالت کې وو د ولسي جرگې تالار ته حاضر سول ،

- کله چې دولت غوښتل چې د هلمند د اوبو معاهده په ولسي جرگې کې تصویب سي ، نو د ولسي جرگې اکثر وکیلان حاضر وو .
پورته څو مثالونه دا ثابتوي چې هر وخت چې دولت یا حکومت اراده کړي وي چې د ولسي جرگې نصاب باید پوره سي ، نو په هغه وخت کې پیر وکیلان ولسي جرگې ته حاضر سوي دي .

د نصاب په هکله یوه ټوکه

په ولسي جرگې کې یکشنبې ، دو شنبه او سه شنبه د عمومي مجلس ورځې وي چې په دغو ورځو کې به وکیلان د سهار پر نهو بجو د ولسي جرگې په تالار کې حاضریدل . کله چې به مجلس نصاب نه درلود ، حاضر وکیلان به مجبور وو چې د غرمې تر دولسو بجو پورې د ولسي جرگې په تالار کې کښیني ، چې دا درې ساعته انتظار اکثر وکیلان سترې کړې وو او هر یوه به یې اختیاره د بل څخه پوښتنه کوله چې آیا نن به د مجلس نصاب پوره سي او که نه ؟ ما به همیشې ادعا کوله چې زه په دې پوهیږم چې د مجلس نصاب پوره کیږي او که نه ؟ ما به د وکیلانو د پوښتنو په جواب کې دوی ته ویل چې تر هغه پورې چې د وکیلانو څخه پاچا یا حکومت د نصاب د پوره کیدلو غوښتنه و نه کړې وکیلان ځانونه مکلف نه گڼي چې د مجلس نصاب پوره کړي . او د مجلس د نصاب پوره کیدل د لاندې حالاتو څخه معلومیدلای سي :

- د سهار له خوا چې د وکیلانو مینې بسونه ولسي جرگې ته راځي باید وکتل سي چې دا واړه بسونه ډک دي او که خالي . که بسونه خالي وو نو معنا یې دا ده چې وکیلان په لارې کې د بسونو څخه کښته شوي دي او په دغه ورځ د مجلس نصاب نه پوره کیږي .

- که د وکیلانو مینې بسونه ډک راسي ، باید وکتل سي چې وکیلان د ولسي جرگې تالار ته ځي او که دوی په کمسیونونو ننوزي . که وکیلان خپلو کمسیونونو ته ننوتل ، نو دوی د خپلو مؤکلینو سره په ولسي جرگې کې یو ځای کیږي او بیرته د ولسي جرگې څخه وزي او د مجلس نصاب نه پوره کیږي .

- که ولسي جرگې ته مینې بسونه ډک راسي او وکیلان مخامخ د ولسي جرگې تالار

ته ولاړ سي ، بيا هم بايد وکتل سي چي تر حاضري اخستلو وروسته دوی په تالار کي پاته کيږي او که به ؟ که وکیلان تر حاضري ورکولو وروسته بیرته د تالار څخه ووتل په دغه ورځ هم د مجلس نصاب نه پوره کيږي .

- که د ولسي جرگي ميني بسونه پک راسي او وکیلان په پير تلوار سره مخامخ د ولسي جرگي تالار ته ورننوزي او هلته آرام کښيني په دغه صورت کي د مجلس نصاب پوره کيږي .

وروسته پير وکیلان په دي پوهيدل چي د مجلس نصاب پوره کيږي او که به ؟

۲۳ - د سپن ږرو جلبیانو موضوع

په ۱۹۷۰ کال کي حکومت اراده وکړه چي د کار د قواو په چوکاټ کي د شني قوي په نامه د کار يو يونټ جوړ کړي . ددغه کار له پاره د دفاع ، داخله او کرنې د وزارتونو لوړ رتبه مامورين د لوی درستيز جنرال غلام فاروق خان تر مشري لاندې د يوه هیأت په څير و ټاکل سول . دغه هیأت فيصله وکړه چي د هیواد ۲۸ کلن احتياط عسکر د شني قوي له پاره بايد جلب کړه سي . حکومت نژدې څلور زره احتياط عسکر چي پير يي ۵۰ يا ۶۰ کلن سپين ږيري خلگ وو ، چي اکثر دغه خلگ د فراه د ولايت څخه جلب کړه شوي وو .

دهمدغه کال په ژمي کي به هره ورځ ددغو سپين ږرو جلبانو څخه څو کسانو ما او د فراه نورو وکیلانو ته مراجعه کوله او موږ به يي د حکومت په دغه غير عادلانه اقدام خبرولو .

د يوه زاړه جلبي ژړا او تأثر به هيڅکله زما له ياده ونه وزي ، دا سپرې پنځوس کلن و او د بالابلوک د ولسوالي د (زیر کوه) د کلي اوسيدونکې و ، ده ما ته وويل ((يوه ښځه او دوه کوچني اولادونه مي تر شا پري ايښي دي او هغه وخت چي زه ديوخا ته راتلم ، موږ په کور کي صرف دري منه غنم درلوده ، او موږ په خپل کور کي يو تلنک درلود چي هغه تلنک ما دځانه سره راوړی دی ، زه اوس نه يم خبر چي زما اولادونه به ژوندي وي او که به ؟))

زما په غوښتنه د ولسي جرگې د دفاع د وزارت کمیسیون فیصله وکړه چې د حکومت څوارلس کسيز هیأت د کمیسیون غونډې ته ور وغواړي چې د زړو جلبیانو پر موضوع باندې ددوی څخه پوښتنې وکړي . هیأت پر ټاکلي وخت د کمیسیون غونډې ته حاضر سو ، زما په شمول د تقنین د کمیسیون څلورو غړو هم د دفاع د کمیسیون په دغې غونډې کې برخه اخستې وه . هر وکیل په خپل وار سره د حکومتي هیأت ددغه غیر عادلانه اقدام غندنه کوله . د وکیلانو څخه عبدالکریم عمرخیل او میرزا فخرالدین خان د عسکري مکلفیت په قانون ښه پوهیدل ، دوی دواړو د حکومت دغه اجراءات د قانون خلاف و بلل چې په آخر کې حکومتي هیأت ادعا وکړه چې د وکیلانو دا خبره چې حکومت سپین ږري خلگ جلب کړي دي بې اساسه ده . په هغې لحظې کې د فراه د ولایت د بکوا د ولسوالې وکیل محمد زمان خان هغه . ه سپین ږري جلبیان چې د فراه د ولایت وکیلانو د شورا په محوطه کې ځای پر ځای کړي وو ، کمیسیون ته راوستل . دغو جلبیانو خپلې عسکري درېشې اغوستې وې او په کمیسیون کې پر مخکې کښیښتل . ددغو جلبیانو په لیدلو سره وکیلان او د هیأت غړي متأسف او متعجب سول . د هیأت غړو د وکیلانو په مخ کې یوه د بل سره مناقشه پیل کړه چې د کرني د وزارت معین ډاکټر محمد احسان رفیق په دغې غونډې کې خپل ډیر تأثیر ښکاره کړ .

لوی درستیز جنرال غلام فاروق خان د خپل ځایه څخه ولاړ سو او دغو جلبیانو ته یې وویل چې تاسې ټولو ته ترخیصونه درکوم . ما دغه هیأت ته وویل چې دغه سپین ږري حاضر خلگ د څلورو زرو نورو خلگو یوه نمونه ده چې ستاسې د قانوني تخلف د اثبات له پاره دغه کمیسیون ته راوستل سوي دي . دغه خلگ د ولسي جرگې عمومي مجلس ته هم حاضرېږي ، او عمومي مجلس به ستاسې د قانوني تخلف په برخه کې تصمیم و نیسي . سهارنې غونډه پر دغه ځای پای ته ورسیده . د ماښام په غونډې کې حکومتي هیأت ، کمیسیون ته خپل تأثیر او معذرت وړاندې کړ ، دوی تعهد وکړ چې په لسو ورځو کې به ټولو سپین ږرو جلبیانو ته ترخیصونه ورکړي .

حکومتي هیأت په هغه ورځ دفاع په وزارت کې غونډه وکړه او د کار د قواو لوی قوماندان جنرال خواک خان زلمي ته یې دنده ورکړه چې دې په خپله د شني قوي

یونټونو ته ورسې او ټول سپین ږړي جلبیان د دفاع وزارت ته د ترخیص اخستلو له پاره معرفي کړي چې جنرال خوازک خان زلمي دغه وظیفه په پېړي چټکې سره سر ته ورسوله ، او ولسي جرگې دغې موضوع ته رسماً خاتمه ورکړه .

٢٤ - د محمد موسي شفیق سره کتنه

ما د محمد موسي شفیق د حکومت په وخت کې دوه واره دده سره لیدلي دي په لومړي کتنې کې ده زما څخه د اعتماد د رایې غوښتنه وکړه او ما ده ته د اعتماد درايې وعده ورکړه دغه لیدنه پېړه لنډه وه . د محمد موسي شفیق سره زما دوهمه لیدنه د هلمند د اوبو د معاهدې په هکله د ١٩٧٣ کال د مارچ په میاشتې کې وسوه ددغې لیدنې له پاره د ماښین درې بجې ټاکلي سوي وي .

په هغه ورځو کې د محمد موسي شفیق په امر د صدارت په قصر کې ځني تږنې کارونه کیدل ، ده تجویز نیولې و چې د افغانستان د ټولو صدر اعظمانو عکسونه د صدارت د قصر پر دیوالونو نصب کړي ، ده د صدارت د گلخاني د ماڼي په یوې کوچنې خونې کې کار کاوه چې له هغه ځایه څخه یې د صدارت ټول مراجعین لیدل .

محمد موسي شفیق د خارجې وزارت د ستور په تاریخي قصر کې هم یو دفتر دلود ، ده د خارجې چارو د وزارت د مرمر د عمارت ټول دوهم منزل د خپل ملاقاتونو له پاره ټاکلې و . ده ته به د مرمر د عمارت په یوې خونې کې دشورا غږې او خانان او په بلې خونې کې قاضیان او ملایان او په بلې خونې کې لیکوالان او هنرمندان ناست وو ، او دې به ددغو مراجعینو د لیدلو له پاره د یوې خونې څخه بلې خونې ته ورتې او ددوی سره به یې لنډې خبرې کولې .

صدارت ته زما د ورتګ په وخت کې پارلماني رئیس محمد یاسین نسیمي د گلخاني د ماڼي پر تخت ولاړ و ، ده ما ته وویل چې اوس محمد عزیز نسیم د صدراعظم سره ناست دې او پر درې نیمو بجو د ولسي جرگې ادارې هیأت د صدر اعظم سره ویني . ما پارلماني رئیس ته وویل چې ما د صدر اعظم د لیدلو غوښتنه نه ده کړې او دغه لیدنه د صدر اعظم په غوښتنه کېږي ، اوس چې دی وخت نه لري

تاسي په بل مناسب وخت کي ما ته خبر راکړي چې زه د صدر اعظم د ليدلو له پاره راسم . خو گامه لا نه وم تللي چې پارلماني رئيس پر ما ږغ وکړ . کله چې ما تر شا وکتل ، محمد موسي شفيق د خپل دفتر په کړکې کي ولاړ و او زه يې هغي خوني ته وبللم چې دې او محمد عزيز نعيم ناست وو . ده محمد عزيز نعيم ته وويل چې د ولسي جرگي وکيلان ټول نا آشنا چېري دي او کومه آشنا چهره چې سړې هلته وويني ، د هغه په ليدلو خوشحاله کيږي . صدر اعظم خپلي تشریفاتې خبرې لا نه وي خلاصې کړي چې د ولسي جرگې اداري هیأت صدارت ته ورسيدې او محمد موسي شفيق ما ته وويل چې زه او ته به نن شپه پر ۱۱ بجو سره وگورو .

کله چې زه د شپې پر ۱۱ بجو صدارت ته ورغلم ، محمد موسي شفيق د گلخاني د ماڼۍ پر تخت ولاړ و ، زه او دی يو ځای دده په دفتر ننوتلو . ده په سر کي ما ته وويل ((زه اوس ستا د يوه هم صنفې د عدليې د وزارت معين سمیع الدین ژوند سره په جنجال اخته وم ، په دې چې د عدليې وزارت د سروبي ولسوال چې د يوه معتبره سړي زوم دې پر رشوت نيولې دی . سمیع الدین ژوند په دې نه قانع کيږي چې ددغه ولسوال تر جرم تیر سي)) په دغه وخت کي صدر اعظم ته يو تېلفون راغې چې تېلفون کونکې د هغه ولسوال خسر و (۳۲)

محمد موسي شفيق زما څخه پوښتنه وکړه چې ته بلې دورې شورا ته راځي او که په ؟ ما ده ته وويل چې زه بل وار داسي يوي بي نظامي شورا ته نه راځم . ده زما د خبرې په ارتباط وويل ((زه هم دداسي بي تحصيلو وکيلانو سره کار نه سم کولای)) ده زياته کړه ((زه به پير تعليم یافته خلگ د شورا د غړيتوب له پاره تشويق کړم او ددوی سره به مرسته هم وکړم چې په نتیجه کي به يوه باسويه شورا منځ ته راشي)) ده داسي خبرې کولي لکه چې دی د پيرو کلونو له پاره د افغانستان صدر اعظم دی .

محمد موسي شفيق د هلمند د اوبو د معاهدې په هکله زما نظر وغوښت . ما ده ته وويل چې د هلمند رود د افغانستان يو داخلي رود دې او ايران ته بايد په هري ثانيي کي ۲۶ متر مکعب اوبه ، ور نه کړه سي ، او په دغې معاهدې کي د ديراوت شاخص

چي ايرانيانو ته په مركزي افغانستان كي د تفتيش اجازه وركوي ، دغه شاخص د افغانستان پر ملي حاكميت باندي يو ښكاره تيري دى .

ما د خپلو خبرو په پاى كي محمد موسي شفيق ته وويل چي په افغانستان كي پير صدر اعظمان راغلي او تللي دي ، ولي ددوى څخه يوه هم داسي يوي لوي مسألي ته په دغه عجله لاس نه دى اچولي او تاسي ولي اوس غواړي چي دا پيچلي مسأله داسي ژر حل كړي ؟ د اروا ښاد محمد موسي شفيق په سترگو كي اوښكي راغلي او زما په جواب كي يي وويل ((همدغه علت دى چي افغانستان دومره شاته پاته شوى دى . اوس ما فيصله كړي ده چي د افغانستان ټوله پرابلمو نه به حل كوم او وروسته دي تاريخ پر ما باندي قضاوت وكړي))

ما د محمد موسي شفيق څخه پوښتنه وكړه چي ستاسي حكومت د پيورنو كرښه او د پښتونستان موضوع هم د پاكستان د دولت سره حل كوي ؟ ده زما په جواب كي وويل ((بلي ! زه د پيورنو كرښه او د پښتونستان موضوع او د افغانستان نور ټول پرابلمونه حل كوم))

ما صدر اعظم ته وويل چي زه په دي نه يم خبر چي ستاسي حكومت د افغانستان ددغو لويو پرابلمونو د حل له پاره څومره ملي او بين المللي امكانات په خپل واك كي لري . ولي چي دغه پرابلمونه مختلف پيچلي ابعاد لري چي يوازي ستاسي حكومت د افغانستان دغه پرابلمونه نه سي حل كولاى ، او زما هيله داده چي تاسي په دغه كار كي پيره عجله و نه كړي . څو دقيقې وروسته زه د صدر اعظم د دفتر څخه ووتلم د انتظار په خوني كي د تجارتي بانك رئيس جنت خان غروال او د افغان د جريدي چلونكي محمد حسن ولسمل ناست وو چي د صدر اعظم سره د خبرو له پاره صدارت ته ورغلي وو دا وخت د شپي يولس نيمې بجې وي . (۳۳)

۲۵ - د سيستان د سيمي او د هلمند د اوبو تاريخي سوابق

د تاريخ په اوږدو كي ايرانيانو لومړې پر افغاني سيستان ارضي ادعا وكړه او كله چي دوى د انگرېزانو په مرسته په سيستان كي د مخكي خاوندان سول نو بيايي د

هلمند د رود په اوبو کې د حق آبي خبره راپورته کړه . په تیرو کلونو کې ایران خو واره د هلمند د اوبو په هکله د افغاني مقاماتو سره خبرې کړې دي او خو واره یې د افغانستان سره معاهدي لاس لیک کړي دي او هر وار پر عقد سوو معاهدو باندي پښیمانه سوي دي ، او نور امتیازات یې لاس ته وروړي دي .

د سیستان سیمه د خپل لرغوني روښانه تاریخي سوابقو په لحاظ د افغانستان یو مهم ولایت دی ، څرنگه چې دغه سیمه د افغانستان ، ایران او بلوچستان په تقاطع کې پرته ده ، نو په نولسمې پېړۍ کې دغه سیمه د روسي او انگریزي استعمارگرانو د توجه وړ وگرزیده . په ۱۸۶۶ کال کې ایرانیانو د سیستان ولایت ته لاس اوږد کړ چې د افغانستان او ایران تر منځ خونړي جنگونه پېښ سول .

انگریزانو د هغې معاهدي مطابق چې په ۱۸۵۷ کال کې یې د ایران د دولت سره عقد کړې وه ، دوی د افغانستان او ایران تر منځ د اختلافاتو د حل له پاره خان د حکم په حیث تعین کړ . انگریزانو په ۱۸۷۲ کال کې د گولد سمیت په مشرۍ یو حکم هیأت و ټاکې چې د افغانستان له خوا سید نور محمد شاه خان او د ایران له خوا میرزا معصوم خان د دواړو هیوادونو نماینده گي کوله . گولد سمیت ۱۸۷۲ کال د اگست د میاشتې پر ۱۷ نیټې خپله فیصله اعلان کړه چې یوه برخه یې داسې وه :

په دې کې شک نه سته چې په تیرو ۱۰۸ کلونو کې سیستان په ټوله معنا د افغانستان د خاورې یوه برخه وه ، البته په پېرو پخوانیو وختونو کې ، سیستان د ایران د خاورې یوه برخه هم وه ، په اوسني عصر کې باید د دواړو هیوادونو ادعاگانې په نظر کې ونیولې سي ، او د دواړو خواو ملکیت باید تثبیت کړل سي ، گولد سمیت د سیستان هغه آباده سیمه چې دروخواو ته یې د هامون جهیل واقع دی او بلي خوا ته یې د هلمند رود بهیږي او د یوې شېبه جزیرې شکل لري ، او د سیستان د سیمې پیر نفوس هلته ژوند کوي ، ایران ته ورکړه . او د چخاسور لږ نفوسه برخه او د هلمند د پورتي غاړې مخکې او د سیستان دښتونه ، د هلمند د رود دواړې خواوې د کوهک تر بند پوري افغانستان ته پاته سوي . سید نور محمد شاه د گولد سمیت پر دغې فیصلې باندي اعتراض وکړ ولي گټه یې و نه کړه .

د سيستان لانجه پر دغه ځای پای ته و نه رسیده ، په دي چي د هلمند رود چي پخوا د نادعلي تر څنگ تیریدې ، په ۱۸۹۶ کال کي د سختو سیلابونو په وجه ، خپله مجرا بدله کړه او د (پریانو) په نامه په نوي مجرا کي و بهیدي . چي تر دغه وروسته د اوبو ویش د افغانستان او ایران تر منځ د اختلاف ټکي سو .

د ایران د پاچا په غوښتنه او د افغانستان د پاچا په موافقه د انگریزانو یو بل حکم هیأت د (سر هنري مک مهن) په مشري ددغه اختلاف د حل له پاره و ټاکل سو . مک مهن د ۱۹۰۳ کال د جنوري په میاشت کي سیستان ته ورغی او په دوه کاله او دروو میاشتو کي یي د هغه ځای ټولي مخکي مساحت کړي او نتیجه یي داسي اعلان کړه :

د سیستان اوسني مخکه (۷۰۰۰) مربع میله ده او (۲۵۰۰۰) کسان هلته ژوند کوي چي ددغي جملې څخه (۴۱۵۳) مربع میله مخکه د افغانستان په لاس کي ده او نوره پاته (۲۸۴۷) مربع میله مخکه د ایران په واک کي ده . په حاضر وخت کي د هلمند رود پر دروو برخو ویشل شوی دی .

۱ - د سیستان رود چي د کوهک د بند څخه جلا کیږي او د ایران د سیستان مخکي خړوبه کوي .

۲ - د هلمند لوی رود .

۳ - د نادعلي واله چي پخوا د هلمند د رود اصلي مجرا وه .

په ۱۸۷۲ کال کي د گولد سمیت د حکمیت په وخت کي د هلمند د رود په یوي ښاڅي کي چي د سیستان د رود په نامه یادېږي ، کافي اوبه موجودي وي او د کوهک بند ته پيري اوبه رسیدلي چي دا اوبه تر نادعلي او سیخ سر تیریدلي او د هامون جهیل ته تویدلي . ولي د ۱۸۹۶ کال سیلابونه ددي باعث سوه چي دغه رود ځان ته یوه بله مجرا جوړه کړي چي د پریان په نامه یادیده چي تر دغي نیټي وروسته د افغانستان او ایران تر منځ د اوبو پر ویش اختلاف پیدا سو چي دغه اختلاف همیشه د پسرلي په موسم کي چي د هلمند په رود کي د اوبو مقدار لږوي را پیدا کیږي .

په ۱۹۰۵ کال کي مک مهن د اوبو د ویش په برخه کي خپله فیصله صادره کړه

چي يوه برخه يې داسي وه :

د هلمند د رود هغه مقدار اوبه چي د کوهک بند ته رسيږي ، دريمه برخه يې بايد ايران ته ورکړه سي . يعني که افغانستان د هلمند د رود په پورته برخي کي د اوبو د گرزولو بندونه جوړوي ، بايد دغه حساب په نظر کي و نيسي چي د هلمند د رود د اوبو دريمه برخه بايد د کوهک بند ته ورسيږي . په دغه ترتيب د ۱۸۷۲ کال څخه بيا تر ۱۹۰۵ کال پوري يعني د ۳۳ کلونو په موده کي د انگريزانو د حکميت له لاري څخه ، د هلمند د رود د اوبو څخه دريمه برخه او د سيستان د مخکو څخه تر دريمي پيره برخه ايران ته ورکړه سوي ده .

په ۱۹۳۸ کال د جنوري پر ۲۶ نېټي د ايران حکومت د افغانستان سره د هلمند د رود د اوبو پر ویش باندې نوي منازعي پيل کړي . د دواړو هيوادونو تر منځ موافقه و سوه چي يوه نوي معاهده دي لاس ليک کړه سي . د افغانستان له خوا علي محمد خان او دايران له خوا په کابل کي د هغه هيواد سفير باقر کاظمي و ټاکل سول . دوی فيصله وکړه چي هر مقدار اوبه چي د کمال خان بند ته رسيږي دغه مقدار اوبه دي دواړه هيوادونه سم نمايي سره وویشي . دغه معاهده دافغانستان شورا رد کړه . (۳۴)

په ۱۹۵۱ کال کي امريکا د افغانستان او ايران تر منځ د يوه منځ گړي په وسيله فيصله وکړه چي تر هغو چي د هلمند د اوبو مکمل مقدار معلوميږي ، د موقت وخت له پاره دي د هلمند د اوبو څخه ايران ته په عادي کلونو کي په هري ثانيي کي په اوسط ۲۲ متره مکعب اوبه ورکړه سي . ولي د ايران دولت په دغي فيصلې قناعت و نه کړ .

۲۶ - د هلمند د اوبو معاهده په ولسي جرگي کي

محمد موسي شفيق د ۱۹۷۲ کال ددسمبر په مياشت کي د افغانستان صدراعظم سو . ده څلور مياشتي وروسته د ۱۹۷۳ کال د اپريل په مياشت کي د

ایران د صدر اعظم امیر عباس هویدا سره د هلمند د اوبو معاهده لاس لیک کړه ، او د تصویب له پاره یې ولسي جرگې ته وړاندې کړه . دغه معاهده د بین المللي روابطو او د زراعت په کمیسیونونو کې تر غور لاندې و نیوله سوه .

حکومت په شورا کې د هلمند د اوبو د معاهدې د تصویب له پاره پیر ښه وخت انتخاب کړې و ، دا وخت د ۱۹۷۳ کال د مې (جوزا) میاشت وه او درې میاشتې وروسته دیارلسمه تقنیني دوره ختمیدله چې په دغه وخت کې وکیلان د خپل آینده وکالت له پاره د حکومت هره خبره مني او په دغه دلیل د هلمند د اوبو معاهده په ولسي جرگې کې په لوی اکثریت تصویب سوه .

د ولسي جرگې پنځلسو وکیلانو تصمیم ونیوي چې د بین المللي روابطو کمیسیون ته ورسې او هلته دغه معاهده د څو میاشتو له پاره وځنډوي چې په دغه حالت کې به د معاهدې تصویب د شورا بلې دورې ته پاته سي . ددغو وکیلانو نومونه دادي .

عبدالرؤف بینوا ، عزیز الله واصفي ، محمد اسحق عثمان ، یار محمد دلیلي ، عبدالکریم عمرخیل ، محمد هاشم تره کې ، حاجي عبدالوهاب ، عبدالحمید زهري ، حاجي عبدالرشید نورزې ، سید رسول فکور ، میر علم مظلومیار ، عبدالغفار فراهي او درې نور وکیلان چې نومونه یې زما په یاد نه دي . د ولسي جرگې د طرز العمل مطابق د یوه کمیسیون غړي باید تر ۲۹ وکیلانو پورې نه وي چې ۱۵ وکیلان په یوه کمیسیون کې اکثریت دي . دغو وکیلانو غوښتل چې په لومړي غونډې کې حاجي عبدالرشید نورزې د کمیسیون د رئیس په حیث و ټاکي چې دده تر ریاست لاندې به دا لاندې فیصلي وکړي :

- د کمیسیون د غړو څخه یو هیأت د هلمند ، نیمروز او اروزگان ولایتونو ته لیږل کیدی چې دغه هیأت به د خپلو مشاهداتو راپور کمیسیون ته وړاندې کاوه .

- د کمیسیون د غړو څخه یو بل هیأت ټاکل کیدی چې دغه هیأت به د خارجې چارو په وزارت کې د هلمند د اوبو سوابق مطالعه کول .

- دغه کمیسیون به د یوې ابلاغیې په وسیله د هیوادوالو څخه غوښتنه کړي وای چې د هلمند د اوبو په برخه کې خپل نظریات د بین المللي روابطو کمیسیون ته ور ولیږي .

کله چې د کمسيون ۲۹ غړو خپله رسمي لومړي غونډه جوړه کړه ، د تصميم نيولو په وخت کې زموږ يوه ملگري خپل موقف ته تغيير ورکړ او د مخالفينو پلي ته ورغی ، چې په دغې يوې رايې سره موږ په اقليت کې سوو چې په کمسيون کې زموږ نور پاته کيدل گټه نه درلوده ، نو ځوارلسو وکيلانو ددغه کمسيون څخه استعفا وکړه او د مستعفي وکيلانو نومونه د ولسي جرگې په عمومي مجلس کې ولوستل سول .

بله ورځ د کاروان جريدي وليکل ((يو وکیل د کندهار بل د لغمان او بل هم د فراه د ولايت څخه ديوه کمسيون د اداري هيأت پر ټاکلو باندې د کمسيون څخه استعفا وکړه)) ما د وکيلانو د استعفا اصلي علت چې د هلمند د اوبو د معاهدې په ارتباط و او د ځوارلسو وکيلانو نومونه وليکل او د کاروان د جريدي مسئول مدير عبدالحق واله ته مي تسليم کړه او د اطلاعاتو او کلتور د وزير صباح الدين کشککي څخه مي غوښتنه وکړه چې د کاروان جريدي ته امر وکړي چې د وکيلانو ليکل شوې مطلب د سبا ورځې په گڼې کې خپور کړي . ده زما په جواب کې داسې وويل ((دا اوس د کاروان د جريدي مسئول مدير ستاسې ليک د مطبعې څخه په تيلفون کې ما ته ولوست او دوی به هغه مطلب د جريدي د سبا په گڼې کې خپور کړي)) سبا کابل راډيو اعلان وکړ چې د کاروان جريده د يوې هفتې لږه پاره معطله شوه ، چې زموږ ليک هم د نشر څخه پاته سو .

هغه وخت چې د هلمند د اوبو معاهده د زراعت په کمسيون کې تر بحث لاندې وه ، د کمسيون په يوې غونډې کې صدر اعظم محمد موسي شفيق هم برخه اخستې وه چې زما په شمول د ولسي جرگې پير وکيلان ددغې غونډې د مباحثاتو د اوريدلو له پاره د کمسيون غونډې ته ورغلي وو . تر غونډې وروسته محمد موسي شفيق د بين المللي روابطو د کمسيون څخه د ځوارلسو مستعفي وکيلانو په برخه کې وويل چې دی حاضر دی چې ددغو وکيلانو سره خبرې وکړي ، هلته فيصله وسوه چې سبا به په صدارت کې د ولسي جرگې د اداري هيأت په حضور کې ، څو وکيلان د صدر اعظم سره خبرې وکړي .

د صدارت په غونډه کې صدر اعظم محمد موسي شفيق ، پاکټر محمد عمر

وردگ ، عزيزالله واصفي ، عبدالکريم عمرخيل ، لعل گل فرياد او عبدالغفار فراهي برخه اخستي وه . په دغي غونډې کې عزيزالله واصفي ، صدر اعظم ته وويل چې د هلمند د اوبو په معاهدي کې د ايران دولت ته اجازه ورکړه سوي ده چې په مرکزي افغانستان کې دديراوت سيمه تفتيش کړي . دغه اجازه د افغانستان پر ملي حاکميت باندې تيری دی . عبدالکريم عمرخيل صدر اعظم ته وويل چې د هلمند د اوبو په معاهدي کې د پسرلي په فصل کې ايران ته پيري اوبه ورکول کيږي چې دا غير عادلانه ده . صدر اعظم د دوی دواړو په جواب کې صرف دومره وويل ((د هلمند د اوبو معاهده په ښه وخت او په ښو شرايطو لاس ليک سوي ده)) وروسته د صدر اعظم د پورته خبرې په ارتباط عمرخيل وويل چې د صدر اعظم دغه خبره د بکوا د دوکاندارانو هغې خبرې ته ورته ده چې دوی به ټولو مسافرينو ته چې دپوډۍ خوړلو له پاره هلته تميدل دا ويل چې ((هر څه لرو او ء کروت ء لرو))

د صدارت د غونډې پير وخت د صدر اعظم او زما تر منځ ، حقوقي بحث ونيوی . صدراعظم ادعا کوله چې د هلمند د اوبو معاهده يوه ملي مسأله ده چې بايد وکيلان د دغي موضوع په اړه د ولسي جرگې څخه دباندې خبرې ونه کړي او دغه مسأله د ولسي جرگې د غړو له خوا د تړلو دروازو تر شا فيصله کړه سي . ولي ما به ويل چې ولسي جرگه دا صلاحيت نه لري چې د خاورې يا اوبو موضوع فيصله کړي . بلکه دا ډول مسايل بايد دهيواد وه لويې جرگې ته وړاندې سي . او که ولسي جرگه په دغي برخې کې کومه فيصله کوي نو د ولسي جرگې غړي بايد تجديد صلاحيت کړه سي . هلته فيصله وسوه ، چې حاضر وکيلان به د فني اشخاصو لکه انجينر جمعه محمد محمدي او انجينر محمد اکبر رضا سره هم خبرې وکړي . که څه چې دغو وکيلانو د فني اشخاصو سره خبرې وکړي ، ولي د صدراعظم سره بله ليدنه و نه شوه خو دغه وکيلان تر پايه پر خپل پخواني موقف ثابت پاته سوه .

۲۷ - زما د وينا متن

د ۱۹۷۳ کال د می د میاشتي ۱۵

وکلاى محترم ! امروز ولسي جرگه بر يك موضوع مهم بحث مي نمايد كه فيصله همچو موضوعات از صلاحيت لويه جرگه افغانستان مي باشد . ولي من به حيث يك وكيل جهت توضيح موقف خود در مورد معاهده آب از رود هلمند كه در مجلس عمومي مطرح است بايد نظر خود را ابراز دارم .

وکلاى محترم ! رود هلمند دريائي داخلي افغانستان است و از آغاز تا انجام در حدود حاكميت ملي ما جريان دارد و هيچ کشور خارجي حق ندارد كه در ثروت ملي ما اشتراك داشته باشد . ولي متأسفانه در طول يك قرن اخير حكومات افغانستان مطابق به ميل اجانب ، گاهي به نظر ء گولد سميت ء و ء مك مهان ء وزماني به راپور كمسيون بي طرف ، خود را مجبور دانسته است تا در حق طبيعي مردم افغانستان اراده يك کشور اجنبي را دخيل سازد . و حتي طبق همين معاهده از طريق شاخص ديراوت حق كنترول را بر حاكميت ملي افغانستان را نيز حاصل نمايد .

وکلاى محترم ! حالا از محتويات اين معاهده معلومات ذيل به اطلاع مجلس محترم رسانيده مي شود :

۱ - مطابق به ماده اول اين معاهده مجموع جريان آب در يك سال نورمال در ديراوت ، چهار مليون و پنج صد و نود هزار ايكرفت (۴ ۵ ۹ ۰ ۰ ۰ ۰) كه معادل به يكصد و هشتاد متر مكعب في ثانيه است ، مي باشد . و قرار جدول پروتوكول شماره يك اين معاهده ، در ماهاي حوت ، حمل ، ثور و جوزا به طور اوسط يك صد و چهل متر مكعب آب في ثانيه در دريائي هلمند جريان دارد . و در هشت ماه باقيمانده سال ، طور اوسط صرف چهل متر مكعب آب في ثانيه جريان دارد . كه طبق اين معاهده در چهار ماه آبخيزي ، طور اوسط سي و سه متر مكعب آب في ثانيه و در هشت ماه كم آبي طور اوسط بيست و دو متر مكعب آب في ثانيه به ايران تحويل مي گردد . كه به اين حساب در چهار ماه آبخيزي پنجم حصه و در هشت ماه كم آبي بيش از نصف مجموع آب يعني از چهل متر مكعب آب في ثانيه بيست و دو متر مكعب آب في ثانيه به ايران بايد تحويل گردد .

۲ - طبق پروتوکول شماره يك اين معاهده ، در ماه فبروري يعني ماه دلو در يك سال نورمال در شاخص ديراوت دولك و هشت هزار ايكر فت (۲۰۸۰۰۰) يعني يكصد و دو متر مكعب آب في ثانيه معيار تعيين شده است كه قرار شماره ۱۴۴ راپور كمسيون بي طرف ، صرف پنجاه و يك متر مكعب آب ان به كوهك رسیده مي تواند . كه در برج دلو قرار اين معاهده هفتاد و هشت متر مكعب آب في ثانيه به ايران تحويل مي گردد، كه به اين حساب اگر سال واقعا نورمال هم باشد ، بايد بيست و هفت متر مكعب آب في ثانيه از ذخيره كجكي و يا ذخيره ديگريكه به مصرف افغانستان اعمار گرديده باشد ، به ايران تحويل گردد .

۳ - كمسيون بي طرف در شماره ۹۴ راپور خود نوشته است كي در دريای هلمند در سال ۱۸۷۱ بعد از چهار برجك ء برای چهل روز آب عبور نه کرده است . در سال ۱۹۰۲ در يای هلمند پايانتر از (رود بار) كه از بند كمال خان پنجاه ميل بالاتر واقع است ، براي سه ماه خشك بود . در سال ۱۹۰۵ يعني ساليكه سيلابهائى بهاري بسيار كم بود ، در وقت شدت گرما همان سال ، آب دريای هلمند از (نهر نادعلي) و (رود پريان) برای دو ماه نه گذشته است . و همچنان قرار معلومات اهالي نيمروز در سال ۱۹۴۷ (۱۳۲۶) دريای هلمند ، طوري خشك گرديد كه در منطقه (ميان كنكي) مردم انجا براي آب نوشيدني در داخل ديابي هلمند چاهها حفر كردند . كه خشك سالي ۱۹۷۱ به همه بي ما وشما معلوم است كه با موجوديت ذخيره كجكي باز هم قلت شديد آب در منطقه سفلي هلمند محسوس بود .

وكلای محترم ! در سالهای آینده اگر يكسال تحت نورمال باشد و شاخص ديراوت در برج دلو مقدار آب را پنجاه فيصد پايانتر از نورمال يعني بجاي يكصد و دو متر مكعب ، پنجاه و يك متر مكعب آب في ثانيه نشان دهد ، كه اين مقدار طبق مطالعات كمسيون بي طرف ، اگر افغانستان از ان هيچ استفاده هم نه نمايد ، اين مقدار آب به كوهك نه مي رسد و ضايع مي گردد . ولي مطابق اين معاهده حق آبه ايران هم پنجاه فيصد تقليل مي يابد . يعني از هفتاد و هشت متر مكعب به چهل متر

مکعب في ثانیہ تقلیل می یابد . یعنی باوجود آنکه در دریای هلمند آب نباشد باید چهل متر مکعب آب به ایران تحویل گردد . که این مقدار آب را افغانستان از کجا و چطور تهیه خواهد کرد ؟

۴ - مطابق به شرایط اقلیمی وادی هلمند ، مخصوصا در جوار منطقه دلتا که کمسیون بی طرف در شماره ۱۴۴ راپور خود ، در امتداد دریا از بندر کمال خان تا کوهک ، مقدار ضایعات آنرا پنجاه فیصد محاسبه کرده است . یعنی اگر از ضایعات طول دریای هلمند و ضایعات داخل انهار ، بعد از منطقه کوهک صرف نظر هم شود ، و سیلابهای ماهای حوت ، حمل ، ثور و جوزا با مصارف کمر شکن قروض با مفاد دول خارجی ذخیره و کنترل هم گردد ، مقدار هفتاد متر مکعب آب باقیمانده که در شماره های ۱۳۸ ، ۱۴۲ ، ۱۴۳ راپور درج گردیده است ، حتی برای پنجصد و پنجاه هزار ایکر زمین پروژه وادی هلمند کفایت نه خواهد کرد . و افغانستان برای آبیاری صدها هزار ایکر زمین موسی قلعه ، نوزاد ، کشک نخود ، دشت ریگستان مارگو ، گودزری ، تراخو ، اراضی خاش ساحه نیمروز و دشت بکوا که قبلا جهت آبیاری آن از رود هلمند سروی هم شده است ، از کجا آب تهیه خواهد کرد ؟

۵ - حال از مواد ۴ ، ۲۸ ، ۳۱ ، ۶۱ ، ۱۳۸ ، ۱۴۲ ، ۱۴۳ و ۱۴۴ راپور کمسیون بی طرف به مجلس محترم معلومات تقدیم می نمایم . در مواد فوق راپور نوشته شده است که سیستم از لحاظ جغرافیایی جز خاک افغانستان است ، در منطقه دلتا در یک سال صرف چهار انچ باران می بارد که آن هم فوراً جذب و تبخیر می گردد . زراعت در آن منطقه منحصر به آبیاری می باشد . منطقه سیستم جمعاً شامل پنج لک ایکر زمین است که یکصد و چهل و نه هزار ایکر آن سالانه کشت می شود ، و طبق عرف آن منطقه یک قطعه زمین بعد از سه سال یک بار کشت می گردد و به عوض یک ایکر فت (۷۸ ، ۱) ایکر آب برای یک ایکر زمین سیستم تجویز شده است ، که این مقدار آب جمعاً دوصد و شصت و پنج هزار ایکرفت آب (۲۶۵۰۰۰) که معادل (۸ ، ۱۰) متر مکعب آب فی ثانیه است ، کافی دانسته شده است . شش هزار ایکر فت آب دیگر برای مصرف اهالی و مویشی بر آن افزود گردیده است . که

این مقدار جمعا به یازده متر مکعب آب فی ثانیه رسیده است .
 وکلای محترم ! بر علاوه بخشش چهار متر مکعب آب به نام (حسن نیت) از طرف پادشاه افغانستان ، یازده متر مکعب آب فی ثانیه ازیں جهت دو برابر شده است که از بند کمال خان تا کوهک پنجاه فیصد ضایعات ، و در داخل نهرهای منطقه سیستان نیز پنجاه فیصد ضایعات قبول و محاسبه شده است . که مقدار (۸ ، ۱۰) متر مکعب آب به بیست و شش متر آب فی ثانیه رسیده است . یعنی از بند کمال خان باید پنجاه و دو متر مکعب آب فی ثانیه رها گردد تا (۸ ، ۱۰) متر مکعب آب به اراضی سیستان برسد . و ایران به عوض یک و نیم لک ایگر زمین خود ، حالا تمام اراضی منطقه سیستان را که بالغ بر پنج لک ایگر زمین میگرد ، قرار عرف آن منطقه می تواند به این مقدار آب ، آبیاری نماید .

من این معاهده را به ضرر مردم افغانستان می دانم و آنرا رد می نمایم . بااحترام تبصره : به هند کی د افغانی محصلینو اتحادی ، د هلمند د اوبو د معاهدي د نیمگړتیاو په اړه یوه تحقیقي لیکنه ما ته رالیرلي وه . په دغی لیکنی کی د برتانوي هند د سکرترجنرال ء سر بنتوم ء د قوله لیکل سوي وو چي ((باران او واوره یو خدایي رحمت دی چي د افغانستان پر خاوري باندي اوري ، او د دغه رحمت څخه باید په خپله افغانان استفاده وکړي)) ما د خپلي پارلماني وینا یو نقل د اتحادیي د مشر ذین العابدین ممتاز په ادرس په هند کی د علیگر پوهنتون د حقوقو پوهنځي ته ولیږی .

د هلمند د اوبو د معاهدي په باب څو نوري خبري

- د هلمند په رود کی د حوت ، حمل ، ثور او جوزا په میاشتو کی پیري اوبه سته ولي د کال په نورو میاشتو کی په دغه رود کی د اوبو مقدار ببخي لږ وي . دو لسي جرگي د ځینو وکیلانو نظر داو چي ایران ته دي د پیرو اوبو څخه پیري او د لږو اوبو څخه لږ اوبه ورکړل سي . او ایران دي په خپله خاوره کی د اوبو د ذخیره کولو بندونه جوړ کړي . ولي ایرانیان د هلمند د رود د آبخیزی د میاشتو پیري اوبه خپلي خاوري ته نه پریږدي ، په تأسف چي ددغو اوبو په وسیله د نیمروز دوي ولسوالی او یوه علاقه داري ، هر کال تر اوبو لاندي وي . او بر عکس ایرانیان د مني په میاشتو کی چي هر

مقدار اوبه د کمال خان بند ته رسيدې ، هغه ټولي اوبه به يې د ايران له پاره غوښتي، او د نيمروز خلگو د ايرانيانو د شکايت په وجه اجازه نه درلوده چې د هلمند په رود کي آبگردان بندونه جوړ کړي .

- د هلمند د اوبو د معاهدي مطابق د افغانستان په مصرف يو بند د دواړو هيوادونو پر سرحد په لس مليونو ډالرو جوړيږي . د زراعت په کمسيون کي د حکومت د نماينده څخه يوه وکیل داسي پوښتنه وکړه ((څرنگه چې دغه بند د ايران له پاره جوړيږي ، نو بايد ددغه بند مصرف د ايران د حکومت څخه غوښتل سوې وای)) د حکومت نماينده په جواب کي وويل ((موږ ته افغاني غيرت اجازه رانه کړه چې د ايران د حکومت څخه ددغه مصرف غوښتنه وکړو)) د حکومت نماينده دغه خبره هغه وخت وکړه چې په افغانستان کي لوړه او وچ کالي وه او د افغانستان پير خلگ د لوړي څخه مړه سوي وو ، او د افغانستان حکومت د سوال کچکول غاړي ته اچولې و او د ټولي نړې څخه يې د مرستي غوښتنه کوله . (۳۵)

- د هلمند د اوبو معاهده د ۱۹۷۳ کال د مې د مياشتې پر ۲۲ نيټې په لوی اکثريت د ولسي جرگې په عمومي مجلس کي په تصويب ورسیده ، چې د ولسي جرگې د ۲۱۶ غړو څخه ، د حاضر ۱۵۳ وکیلانو څخه ۱۲۷ وکیلانو د معاهدي په تاييد رايه ورکړه او زما په شمول ۲۵ وکیلانو مخالفې رايې او يوه ممتنع رايه ورکړه سوي وه . دغه معاهده په مشرانو جرگې کي هم تصويب شوه او د افغانستان پاچا توشيخ کړي ده - د هلمند د معاهدي مصدقه اسناد د محمد داود خان د جمهوريت په وخت کي د ۱۹۷۷ کال د جون په مياشت کي د افغاني سفير زلمي محمود غازي له خوا په تهران کي تبادله سوه . دغه معاهده د ايران په غوښتنه په ملگرو ملتونو کي ثبت سوي هم ده .

ددغي معاهدي په هکله د محمد هاشم ميوندوال د وينا يوه برخه ، د

۱۹۷۳ کال د مارچ د مياشتې ۱۳ ، د زرنګار پارک

۰۰۰ معاهده منحوس و مردود ۲۲ حوت هم از نظر سياسي و هم از نظر حقوقي در موقعي امضا ميشود و به شكلي امضا ميشود كه به هيچ صورت با يه اعتبار ساسي و قانوني و ملي ندارد . از نظر سياسي به خاطري كه يك حكومت رو به زوال كه به حكم قانون اساسي يك چند ماهي از عمر ان باقي مانده است و يك شوراي رو به اختتام كه چند ماهي از ان باقي مانده است و همچنان يك كابينه اي كه حتي خودش نصاب ندارد نميتواند در يك موضوع ملي متعلق به مردم افغانستان كه حد اقل بايد به سويه يك لويه جرگه در باره ان فيصله بعمل مي آمد تصميم بگيرند و تصميم نهايي اتخاذ كنند . ما همچنان مي بينيم كه اين معامله گري در فضاي انجام مي يابد كه مكتوم ، مدفون و از اذهان پوشيده است و حتي حكومت اعتراف مي كند كه درين باره اسراري موجود است كه آنرا نميتواند باطلاع مردم افغانستان برساند . ما حتي نميتوانستيم از متن اين معاهده آگاه شويم اگر اين معاهده را اولاً خود منابع ايراني به جرايد و مطبوعات به نشر نمي سپردند . و اين معامله در عقب مردم افغانستان و بدون اطلاع مردم افغانستان و بدون صلاحيت و پشتيباني از مردم افغانستان انجام شده است و خواهد شد ولي ملت افغانستان نخواهد گذاشت كه اين معامله قاطعيت پيدا كند .۰۰۰۰ بما ميگویند كه ما يك معضله صد ساله را خاتمه داده ايم . آنها ميگویند كه دولت ايران پيشنهاده ما را قبول كرد . پس بياييد ببينيم كه با اين معاهده آيا آنها يك مسأله را كه موجود نه بود خاتمه داده اند و يا هزاران مسائلي را تازه بوجود آورده اند ؟ آيا آنها يك دعواي دروغين را خاتمه داده اند و يا با ايران يك دعواي دائمي را پي ريزي کرده اند ؟ آيا آنها اختلافات را از بين برده اند و يا تازه برای اختلافات ميانجي شده اند؟ آيا آنها بررسي اختلاف صد ساله را كه موجود نه بود برای آنكه هيرمند دریای افغانستان است وكسي با ما در باره آن حق اعتراض ندارد از بين برده اند ويا اينكه راه را برای اين اختلافات باز کرده اند ؟ ۰۰۰ شما دريائي را كه از افغانستان است وحقي را كه از افغانستان است و برمال مردم افغانستان چي حق داريد كه آنرا به ديگران بخشش كنيد و آنرا حسن نيت نام بگذاريد. آخر اين شامپوی فرانسوي يا روغن بناسپني نيست و يا برنج ديره دوني نيست كه آنرا به

د څلورم فصل يادداشتونه

- ۱ - د نامه ليکل يي لازم نه بولم ۲ - د لغمان د يوه اوسيدونکي په قول
- ۳ - د کابل د يوه اوسيدونکي په قول ۴ - د يوه وکيل په قول
- ۵ - د يوه وکيل په قول ۶ - د هغه حزب د يوه غړي په قول
- ۷ - د يوه وکيل په قول ۸ - رشتيا ، ذکر سوی اثر ، مخ ۳۲۱
- ۹ - د يوه وکيل په قول ۱۰ - د مساوات جريده ، کال ۱۹۶۹
- ۱۱ - د محمد شاه رحمتيان په قول ۱۲ - عبدالرسول بره کي
- ۱۳ - شمس الحق پيرزاده ۱۴ - زما مشاهدات
- ۱۵ - زما مشاهدات ۱۶ - زما مشاهدات
- ۱۷ - کبير سراج ، محمد نذير ، روږدات هاي نيمه اخير سده بيست در افغانستان
صفحه ۷۱
- ۱۸ - زما مشاهدات
- ۱۹ - عظيمي ، محمد نبي ، اردو سياست در سه دهه اخير افغانستان ، صفحه ۲۲۴
- ۲۰ - زما مشاهدات ۲۱ - د نامه د ليکلو اجازه يي نه لرم
- ۲۲ - زما مشاهدات ۲۳ - زما مشاهدات
- ۲۴ - زما مشاهدات ۲۵ - رشتيا ذکر سوی اثر ، مخ ۲۹۰
- ۲۶ - مجله خراسان ، شماره ماه اکتوبر ۱۹۸۸ ، صفحه ۲۴
- ۲۷ - رشتيا ، ذکر شوې اثر مخونه ۱۸۸ ، ۱۸۹
- ۲۸ - مبارز ، ذکر شوې اثر مخ ۲۹۶
- ۲۹ - د اکونو ميست مجله د ۱۹۹۸ کال د جنوري گڼه ، مخ ۳۳
- ۳۰ - د گل پاچا الفت شعر
- ۳۱ - کشککي ، ذکر شوې اثر ، مخ ۱۰۸
- ۳۲ - د نامه د ليکلو اجازه يي نه لرم ۳۳ - زما مشاهدات
- ۳۴ - غبار ، ذکر شوې اثر ، لومړې ټوک مخ ۷۳۱

۵-۳. د نامه د ليکلو اجازه يې نه لرم

څلورمه برخه

پنځم فصل

۵: د جمهوريت دوره

۲۳۷

۱ - د محمد داود خان کودتا

د ۱۹۷۳ کال د جولای د میاشتې ۱۷

په دغه کال کې چې محمد داود خان کودتا وکړه په افغانستان کې د یوه تغییر او تحول نسبې لیدل کېدې . د ۱۹۷۳ کال د جون د میاشتې پر ۲۵ نیټې د افغانستان پاچا محمد ظاهر شاه د سترگو د علاج په نامه په یوه اوږده سفر اروپا ته تللی و ، صدراعظم محمد موسي شفيق چې تر یوه ساعت په لږ وخت کې د ولسي جرگې څخه د اعتماد رایه واخسته ، داسې ښکاره کیده چې د اګست د میاشتې تر ۱۳ نیټې وروسته چې د دیارلسمې دورې شورا د کارکولو آخري ورځ وه ، ده په افغانستان کې د یوه قوي او باثباته حکومت د راوړلو هڅې پیل کولې . د بلي خوا څخه په هیواد کې د لاندې درو کودتاګانو آوازي هم خپري شوي وي :

د محمد داود خان کودتا ، د سردار عبدالولي کودتا او د محمد هاشم میوندوال کودتا . اما محمد داود خان وار دمخه کړ او د ۱۹۷۳ کال د جولای د میاشتې پر ۱۷ نیټې یې کودتا وکړه ، چې د کودتا دیوه غړي په قول د کودتا کونکو شمیر تر سلو کسانو لږ وو . محمد داود خان د کودتا په لومړي سهار د کابل رادیو له لاري څخه د شاهي نظام د ړنگیدلو او د جمهوریت د تاسیسیدلو مهم ټکي داسې څرګند کړه :

((۰۰۰ خپل وطن ته په خدمت کې ، د بیلو مسئولیتونو د یوې اوږدې مودې په اوږدو کې ، همیشه د یوه هدف په لټه کې وم چې د افغانستان د خلکو په تیره بیا د محرومو طبقو او زموږ د هیواد د ځوان نسل له پاره یو مثبت او واقعي محیط ، مادي او معنوي وده منځ ته راسي او په هغه کې زموږ د وطن ټول وګړي یې له توپیر او امتیاز د خپل وطن د آبادې او سر لوړې په لاري کې برخه واخلي او د مسئولیت احساس وکړي .۰۰۰ ما د خپل وطن د راتلونکي نیکمرغې له پاره د یوې واقعي او معقولي دیموکراسي ټینګیدلو څخه پرته چې اساس یې د افغانستان د ولس اکثریت ته په خدمت ټینګ وې ، بله لاره نه درلوده او نه یې لرم .۰۰۰ په هر صورت نتیجه دا سوه چې نور هغه پخواني امیدونه او ښي هیلې په یوې داسې دیموکراسي بدله سوه چې د لومړي سر څخه د هغه بنسټ په شخصي او طبقاتي عقودو او ګټو ، په تقلب او

دسیسو په دروغو او ریا او د خلگو په غولولو باندې ولاړ و . خو د دروغو دغو ټولو تبلیغاتو په همدې لسو کلونو کې و نه سواى کړاى ، هغه ترخه حقایق چې د اقتصادي حالت د مطلقې ورشکسگي او د مملکت د اداري ، اجتماعي او سیاسي حالت د انحطاطونو څخه عبارت دي ، د افغانستان د ملت او خارجي نړي له سترگو څخه پټ کړي . لنډه دا چې دیموکراسي یعنی د خلگو حکومت په یو انارشیزم او د مشروطه سلطنت رژیم په یوه مطلق العنان رژیم بدل سو ، او دغو قدرتونو هر یوه د بل په غاړه او د خلگو غاړې ته ورولودل او تفرقه واچوې او حکمراني وکړې په فورمولونوې په ټول هیواد کې اور بل کړ ، تر څو چې وکړاى سي ددغي ملوثي او ناوړې او له بدبختي ، فقر او فلاکت څخه پکې فضا په سیوري کې خپل شوم مقصدونه حاصل کړي . ۰۰۰ د دولت رژیم او دستگاه دومره فاسده سوه چې نور نو د هغې د اصلاح له پاره امید او انتظار پاته نه سو . همدا وجه وه چې ټول وطن پالونکي په تیره بیا د افغانستان وطن پرسته اردو تصمیم و نیوې چې نور دغه فاسد نظام پای ته ورسیري او وطن له دغي بدبختي څخه خلاص کړي . ۰۰۰ نوې نظام طبعاً له ځانه سره بنيادي ريفورمونه لري چې تفصيل يې باید په راتلونکي وخت کې په تفصيلي ډول بيان سي . ۰۰۰ د افغانستان خارجي سياست به د بي طرفي ، په نظامي ډلو تېلو کې د برخه نه اخستلو ، د افغانستان د خلگو پر آزاد قضاوت ولاړ وي . د افغانستان بين المللي سياست زموږ د خلگو د مادي او معنوي ژوندانه ، د هیواد د ملي هیلو پر اساس طرحه سوی دی . ۰ زموږ د ملي کوشش او هیلو څخه به ډاگه څرگندیري چې زموږ د هیلو تر سره کیدل تر ټولو زیات د نړې سولي ته اړتیا لري . هیڅ یو هیواد د نړي د سولي له رڼا پرته ، نه سي کولای چې په خپلو ملي هیلو بریالی سي . ۰۰۰ نو همدا وجه وه چې د افغانستان د سیاست لومړې بنسټ د صلحي غوښتنه او د نړي د ټولو خلگو او ملتونو سره دوستي کول دي . ۰ په دې هیلې کې زموږ سره د هیڅ یو هیواد یا ولس که کوچنې وي او که لوی ، لیري وي او که نژدې هیڅ ډول توپیر نه سته . ۰۰۰ دغه نظام د ملگرو ملتونو د منشور اساسات چې مقصد یې د بشري نړي نیکمرغي او آرامي ده محترم گڼي ، د پاکستان سره زموږ په روابطو کې چې یوازنی هیواد دی چې د پښتونستان د قضیې په

باب د هغه سره سياسي اختلاف لرو او تر اوسه د هغه په حل نه يو بريالي سوي . د پښتونستان د قضيي د حل د لاري د پيداکولو له پاره به زموږ کوششونه دوام ولري. (۱)

د جولای د ۱۷ په کودتا کې د کودتا د يوه غړي په قول لږ خلگ يعني اووه کسان وژل سوي دي چي دا تر پيره حده د محمد داود خان د ښه شهرت او د کودتا کونکو د همه جانبېه سنجش نتيجه وه . د کودتا په هکله ځيني افغانان په دي عقيده وو چي په هيواد کې د حالاتو کنترول د افغانستان د دولت د واکه وتلي و او ددغي وضعي د بدلولو له پاره محمد داود خان د پاچا په خوښه کودتا کړي ده . ځينو افغانانو داسي فکر کاوه چي محمد داود خان د هلمند د اوبو د معاهدي پر ضد کودتا کړي ده .

د جولای د ۱۷ د کودتا په آسانه بريالي کيدلو کې دا موضوع هم د توجه وړ ده چي په شاهي اردو کې دداسي غير مترقبه حوادثو د مخنيوي له پاره قبلي آماده گي نه وه نيوله سوي ، چي حتي د اردو افراد د کودتا د نامه سره آشنا نه وو . يوه جليبي عسکر چي په پل چرخي کې يې وظيفه درلوده ما ته وويل چي د کودتا په شپه کودتا کونکو زموږ د ټولگي سلاح کوټ مات کړ او پير مهمات يې د هغه ځايه څخه وايستل او پير عسکر د عرادياتو په نقل او انتقال راوېښ سول ، په دغه وخت کې يوه عسکر نورو ته وويل چي بيده سې ، دا خپل خلگ دي ! او موږ بيرته بيده سو . ما ددغه عسکر څخه پوښتنه وکړه چي تاسي ولي دغه خلگ خپل و بلل ؟ ده زما په جواب کې وويل چي دوی روسي ، پاکستاني يا ايراني نه وو چي موږ ددوی سره مقابله کړي وای . (۲)

لاندې کسان د کودتا په لومړي شپه بنديان سوه او د عبدالقدير نورستاني په کور کې تر نظارت لاندې و نيول سول : (۳)

د سلطنت د مقام کفيل شاهزاده احمد شاه - مارشال شاه ولي خان - دمرکزي قواوو قوماندان سردار عبدالولي - صدراعظم محمد موسي شفيق - ددفاع وزير ستر جنرال خان محمد خان - دهوايي او مدافع هوايي قوماندان جنرال گلپهار خان - دسلطنتي گارد قوماندان جنرال غلام محمد - د توپچي د لوا قوماندان جنرال قمرالدين -

دکوماندو دقوي قوماندان پگروال رحمت الله خان ساپې - درشخورو دفرقي قوماندان جنرال عبدالحكيم خان کټوازي - دقرغي داتمي فرقي قوماندان جنرال علي نواز خان - دڅلورمي زرهې قوي قوماندان جنرال شير محمد خان - دپنځلسمي زرهې قوي قوماندان جنرال حسين خان - دژاندارم او پوليسو عمومي قوماندان جنرال سيد عبدالغني . د پاچا سرباړ جنرال محمد عمر خان چې د کودتا په سهار د شاهزاده احمد شاه کور ته ورغلې و د هغه ځايه څخه د عبدالقدير نورستاني کور ته يووړل سو داخه وزير پاکټر نعمت الله پژواک په خپل کور کي تر نظارت لاندي ونيول سول چي وروسته دمحمدداود خان په کابيني کي دپوهني وزيرسو(٤)

د کابل د امنيتي قوماندان دگرم عبدالحنان او د کابل سرمامور گل نبي خان هم په دغه شپه بنديان سوي دي . يو شمير بنديان پير ژر خوشي سول او يو څه نور يي د دهمزنگ محبس ته انتقال کړه . مارشال شاه ولي خان په خپل کور کي او سردار عبدالولي په ارگ کي تر نظارت لاندي و نيول سوو . د کودتا په سهار ، ځيني وزيران چي خپلو وزارتونو ته تله ، د بريکوټ په سيمه کي توقيف سول او د لږ وخت له پاره په ژوبن کي تر نظارت لاندي وو .

د کودتا په لومړي سهار محمد داود خان په خپله کابل راډيو ته ورغلې و . د کابل راډيو نطق وايي ((دې د نبي عظيمي او عبدالستار په وسيله د خپل کور څخه کابل راډيو ته وړل سوی دی)) دی داسي هم وايي ((د انانوس په وخت کي محمد داود خان ماته وويل چي دده د نامه سره د سردار کلمه بايد ياده نه کړم ، ولي پاکټر محمد حسن شرق ، محمد داود خان ته وويل چي ددي له پاره چي د افغانستان خلگ تاسي وپيژني ، د سردار د کلمي يادول ضروري دي)) (٥)

د جولای د ١٧ کودتا دومره بي رغه وه چي د کابل په ښار کي پير خلگ په کودتا نه دي خبر شوي . د سهار پر اوو بجو ، کله چي د کابل راډيو نطق وويل چي دادې اوس سردار محمد داود خپله وينا اوروې ، زما په شمول پيرو افغانانو داسي فکر کاوه لکه چي بيا محمد داود خان د پاچا له خوا د حکومت په جوړولو مامور سوی دی . ولي د محمد داود خان له وينا څخه پوره څرگنده سوه چي ده کودتا کړي ده .

ما دکتاب په لومړي چاپ کي دمحمد داود خان دکودتا په باب ځيني مطالب چي دمختلفو آثارو څخه مي اخستي وو ، خپاره کړي دي . ولي ددغي کودتا يو مهم غړې پاچا گل خان وفادار دهغو مطالبو سره موافقه نه لري ، ما دده د اظهاراتو پر اساس دهغو مطالبو ځيني ټکي تصحيح کړي دي . پاچا گل خان وفادار دکودتا کونکو دبارزو اشخاصو په ارتباط وايي چي په کودتا کي هوايي ، کوماندو او دټانک قواوو قاطع نقش درلود چي ما ، فيض محمد او حبيب الله زرمتي ددغو قواوو رهبري پر غاړه درلودله دی وايي چي ما دمخابري آله دمحمد داود خان په کور کي فعاله کړه او ده دهغي آلي په وسيله دشپي پر يوي نيمې بجي د کودتا هدايت صادر کړ ، ولي مور تر هغه دمخه دشپي پر ۱۲ بجو دکودتا عمليات پيل کړي وو او پير حساس ځايونه مو تر خپل کنترول لاندې راوړي وو . دی دمحمد هاشم ميوندوال په ارتباط وايي چي زه محبس ته دخپل يوه ملگري دليدلو له پاره چي هغه هم دميووندوال دکودتا په اتهام بندي شوی و ورغلی وم ، زما دغه ملگري دتحقيق دغړو له خوا پير وهل شوی و ، ما هلته ميوندوال هم وليد چي پير ډنگر شوی و او يوه تش کالبد ته ورته و .

۲ - شورا منحلې سوه

دديموکراسي دوري د شورا ختميدلو ته يوازي ۲۶ ورځي پاته وي . چي محمد داود خان کودتا وکړه . د ولسي جرگي وکيلانو د يوه ليک په وسيله محمد داود خان ته د نوي نظام مبارکي وويله او ځينو وکيلانو دده سره وليدل . زما په شمول د ولسي جرگي ټول وکيلان د محمد داود خان په کودتا خبر نه وو ، ولي د کودتا په لومړيو ورځو کي ، څلور وکيلان د حکومت په لاندې مقامونو کي مقرر سول : عزيز الله واصفي د ننگرهار والي ، عبدالکريم عمرخيل د پروان والي ، حاجي محمد آصف پاس يوسف د بغلان والي او عبدالغفار فراهي د خارجه وزارت سياسي مدير . ددغو وکيلانو په مقرريدلو سره ځينو خلگو داسي فکر کاوه چي وکيلانو هم د محمد داود خان په کودتا کي برخه درلوده .

د شورا غړو د سرطان د مياشتي معاش ددغي مياشتي پر ۲۵ نيټي اخستي و ، جمهوري نظام ټولو ولايتونو ته امر وکړ چي د سرطان د مياشتي د پنځو ورځو معاش

بېرته د شورا د غړو څخه تحصیل کړي ، او امنیتي مقاماتو په پیر شدت سره دغه زر افغاني د شورا د غړو څخه واخستي چي دشورا غړو د جمهوریت دغه اقدام یو انتقام جویانه عمل و باله او پیر وکیلان د جمهوري نظام څخه خوابدي سول .

۳ - پاچا ژر استعفا وکړه

په هغه ورځ چي محمد داود خان کودتا وکړه ، د افغانستان پاچا په ایټالیا کي و ، دې پیر ژر په روم کي افغاني سفارت ته ورغی چي د افغاني سفيرنور احمد اعتمادي او د سلطنتي کورنې د نورو غړو سره مشوره وکړي .

نور احمد اعتمادي تر دي دمخه هم د پاچا او محمد داود خان تر منځ د اختلافاتو د رفع کولو هڅي کړي وي . د ه د اساسي قانون په مشورتي کمیسیون او لوي جرگي کي د اساسي قانون د ۲۴ مي مادي سره مخالفت کړی و . دی په دي پوهيدي چي ددغي مادي په تصویبیدلو سره محمد داود خان د پاچا سره پیر خوابدی کيږي . ولي هلته هېچا د نور احمد اعتمادي خبرو ته توجه و نه کړه ، او د اساسي قانون ۲۴ مه ماده يي په لوي جرگي کي لا پراخه کړه چي ددغه اقدام په نتیجه کي د محمد داود خان او پاچا خوابدې د دښمني سرحد ته ورسیده

په روم کي پاچا د خپلو مشاورينو سره څو ورځي خبري وکړي چي په نتیجه کي پاچا په دي قانع سو چي د محمد داود خان سره د نور مخالفت څخه لاس واخلي او جمهوري نظام و مني او د سلطنت څخه استعفا وکړي .

د محمد ظاهر شاه استعفا نامه

بسم الله الرحمن الرحيم

ورور جلالتمآب جمهور رئيس !

د هغه وخت څخه چي ما د وروستيو جرياناتو خبر واوريدې ، تر اوسه زما فکر هیواد ته متوجه و ، او د هیواد راتلونکي ته نگران وم . ولي کله چي پوه سوم چي د افغانستان خلگو د خپلو ملي کارونو د راتلونکي اداري له پاره په لوی اکثریت د جمهوریت استقبال کړې دی ، نو د خپلو خلگو د رایي په احترام خان د افغانستان د

سلطنت څخه مستعفي شميرم او په دې وسيله خپل تصميم تاسي ته ابلاغوم . په داسي حال کي چي زما هيله د هيواد سعادت او لوړوالي دی ، خان د يوه افغاني فرد په حيث د افغانستان د بيرغ تر سيوري لاندې راولم . زما دعا داده چي لوی او غښتلي خدای دې د وطن د حامي او وطنوالو مل وي .

محمد ظاهر شاه د افغانستان پخواني پاچا

د ۲۵ ۱۳ کال د اسد د مياشتي ۲۱ نيټه (۶)

رشتيا ليکي چي((په ۱۹۷۵ کال کي محمد ظاهر شاه په خپل لومړي او يوازي مصاحبي کي چي د يوه امرکايي ليکوال Ralph Magnus سره يي کړي وه ، ده ويلي و چي محمد داود خان تر فشار لاندې د مجبوريت څخه کودتا کړي وه .(((۷)

۴ - آيا سلطنتي کورني د کودتاکونکو په هوويت خبر وو ؟

کبير سراج په خپل اثر کي ليکي چي سردار عبدالولي ده ته ويلي و ((ما د جمهوري ارگ د قواماندان صاحب جان خان او دوو نورو صاحب منصبانو په وسيله چي ما د محمد داود خان په پلي کي د اشتراک له پاره گمارلي وو ، موثق اطلاعات او تاتيپ شوي خبري برابري کړي وي ، او پاچا هغه اورېدلي دي . ولي پاچا ما ته امر وکړ چي په محمد داود خان کار و نه لرم)) (۸)

محمد عزيز نعيم ليکي ((کله چي ما په ۱۹۶۹ کال کي د پوهنتون د معضلي په هکله د پاچا سره وليدل ، ده ماته وويل ، چي څو کمونيستو صاحب منصبانو په اردو کي آشوب جوړ کړی دی او دوی د محمد داود خان د نامه څخه ناوړه استفاده کوي)) (۹) دی په دغه ارتباط بل ځای ليکي ((کله چي په ۱۹۷۵ کال کي ما په روم کي پاچا وليد ، ده ما ته وويل چي زه د محمد داود خان په کودتا يو کال دمخه خبر وم . خو د کودتا د تطبيق وخت د ۱۹۷۳ کال دمني په ورځو کي پېښېښي کيدی چي تر هغه دمخه ما غوښتل چي په هيواد کي داضطراري حالت اعلام وکړم)) (۱۰) دې بل ځای ليکي چي ((په ۱۹۷۶ کال کي محمد داود خان زما د يوي پوښتني په جواب کي وويل چي د ۱۹۷۳ د پاڅون په برخه کي د شوروي اتحاد يا

نورو کمونستانو سره کوم تفاهم نه دی سوی)) دی لیکي ((د ۱۹۷۳ کال د کودتا د کمونستي افسرانو ماهیت د محمد داود خان څخه پټ ساتل سوی و)) (۱۱)

پاکټر محمد حسن شرق په دغه ارتباط لیکي ((مور په ۱۹۶۹ کال کي د کودتا په فکر کي نه و)) دی لیکي ((د سردار عبدالولي د کور ضابط او خورد ضابط هم زموږ د کودتا ملگري وو)) (۱۲) دی بل ځای لیکي ((که محمد داود خان د خپلي کودتا د ملگرو په هویت خبر نه و ، نو زموږ د دښمنانو دا خبره رشتیا ده چي محمد داود خان په کودتا کي سهم نه درلود ، بلکه دی یو روپوش و)) (۱۳)

اوس افشا سوي ده چي د محمد داود خان تر کودتا څو میاشتي وروسته ، داخله وزیر فیض محمد په پکتیا کي د ذوالفقار علي بوتو د یوه نماینده سره لیدلي و او هغه ته یي ويلي وه چي ((موږ د محمد داود خان پر ضد کودتا کوو چي که د پاکستان حکومت موږ په رسمیت وه پیژني)) ولي ذوالفقار علي بوتو د خپل نماینده په جواب کي ويلي وو چي ((موږ دغه خلگ نه پیژنو او پر دوی باندي اعتماد نه سو کولای ، او محمد داود خان موږ پیژنو او دده سره معامله کولای سو)) (۱۵)

دلته دا مطلب د یادولو وړ بولم چي د ۱۹۷۳ کال تر کودتا یو کال وروسته ، د کودتا ځيني غړي د محمد داود خان له نظره ولویدل او په جمهوري دولت کي یي خپلي حساسي چوکي له لاسه ورکړي ، او دغه اشخاصو د جمهوري دولت څخه د انتقام اخستلو په وجه ، په اردو کي د بلي کودتا په لټه کي سول ، لکه ډگروال عبدالقادر ، محمد اسلم وطنجار او اسدالله سروري چي دغو اشخاصو په لاندي ډول د ۱۹۷۸ کال د اپریل د ۲۷ نیټي په کودتا کي فعاله برخه اخستي وه :

- د ټانک لومړي مرمي د محمد اسلم وطنجار له خوا د دفاع پر وزارت فیر سوي وه او ده د ثور د نظامي کودتا خبر په کابل راډیو کي په پښتو ژبي لوستی دی .

- پر شاهي ارگ باندي هوايي حملي د عبدالقادر او دده د ملگرو له خوا شوي دي او ده د نظامي کودتا خبر په کابل راډیو کي په دري ژبي لوستی دی .

- د ثور د کودتا په ورځ اسدالله سروري د ارگ د خولي څخه محمد داود خان ته په لوږ سپیکر کي ويلي و چي زه اسدالله یم خان تسلیم کړه . (۱۴)

۵ - مرکزي کمیٽه

د ۱۹۷۳ کال د کودتا په لومړيو ورځو کي د هيواد په ورځپاڼو کي يو عکس خپور سو چي څوارلس کسان د يوه ميز پر څلورو خواوو ناست وو ، فيض محمد چي د کوماندو دريشي اغوستي وه د خبرو په حالت کي ليدل کيدی ، د محمد داود خان پر دواړو اړخونو ډاکټر محمد حسن شرق او سيد عبدالاله ناست وو . د مرکزي کمیټي رئيس محمد داود خان او منشي بي ډاکټر محمد حسن شرق و . او د کمیټي غړي دا لاندې کسان وو :

فيض محمد ، سيد عبدالاله ، پاچا گل وفادار ، عبدالحميد محتاط ، غلام حيدر رسولي ، عبدالقدير نورستاني ، غوث الدين فايق ، احمد ضياء مجيد ، محمد سرور نورستاني ، مولاداد او محمد يوسف . په دغه عکس کي خليل الله بابکرخيل هم ليدل کيدی ولي دی د مرکزي کمیټي غړې نه و .

ما په ۱۹۷۴ کال کي په خارجه وزارت کي د سيد وحيد عبدالله پر ميز باندي د جمهوريت دورې د عکسونو يو ټوک کتاب وليدې چي په دغه کتاب کي د مرکزي کمیټي عکس نه و چاپ سوی ، ما دده څخه ددغه کار د علت پوښتنه وکړه ، ده زما په جواب کي وويل چي تر دي وروسته به مرکزي کمیټه موجوده نه وي .

کله چي په ۱۹۷۷ کال کي د لوي جرگي له خوا د جمهوريت اساسي قانون تصويب سو ، نو د جمهوري رياست له خوا د مرکزي کمیټي انحلال اعلان سو . ډاکټر محمد حسن شرق په خپل اثر کي ليکي چي د مرکزي کمیټي غړو ته ددغه انحلال اطلاع نه وه ورکړه شوي (۱۶)

د جمهوريت لومړني کابينه

۱۹۷۳-۱۹۷۸	محمد داود خان	صدر اعظم
۱۹۷۳-۱۹۷۵	ډاکټر محمد حسن شرق	مرستيال
۱۹۷۵-۱۹۷۸	سيد عبدالاله	

۱۹۷۷-۱۹۷۳	محمد داود خان	د دفاع وزیر
۱۹۷۸-۱۹۷۷	غلام حیدر رسولی	
۱۹۷۸-۱۹۷۳	محمد داود خان	د خارجہ وزیر
۱۹۷۵-۱۹۷۳	فیض محمد	د داخلہ وزیر
۱۹۷۸-۱۹۷۵	عبدالقدیر نورستانی	
۱۹۷۷-۱۹۷۳	عبدالمجید خان	د عدلیہ وزیر
۱۹۷۸-۱۹۷۷	وفي الله سمیعی	
۱۹۷۸-۱۹۷۳	سید عبداللہ	د مالیہ وزیر
۱۹۷۴-۱۹۷۳	پاکٹر نعمت اللہ پڑواک	د پوهنہ وزیر
۱۹۷۷-۱۹۷۴	پوهاند عبدالقیوم وردگ	
۱۹۷۸-۱۹۷۷	پاکٹر محمد ابراهیم مجید سراج	
۱۹۷۸-۱۹۷۵	پوهاند غلام صدیق محبی	د لوړو تحصیلاتو وزیر
۱۹۷۸-۱۹۷۴	محمد خان جلالر	د تجارت وزیر
۱۹۷۸-۱۹۷۳	عبدالحمید محتاط	د مخابراتو وزیر
۱۹۷۸-۱۹۷۵	عبدالکریم عطایی	
۱۹۷۵-۱۹۷۳	پوهاند عبدالقیوم وردگ	د کانو وزیر
۱۹۷۸-۱۹۷۵	انجینر عبدالقواب آصفی	
۱۹۷۵-۱۹۷۳	غلام جیلانی باختري	د زراعت وزیر
۱۹۷۸-۱۹۷۵	عزیز الله واصفي	
۱۹۷۸-۱۹۷۳	پاکٹر عبدالرحیم نوین	د اطلاعاتو او کلتور وزیر
۱۹۷۸-۱۹۷۳	غوث الدین فایق	د فواید عامی وزیر
۱۹۷۶-۱۹۷۳	پاکٹر نظر محمد سکندر	د روغتیا وزیر
۱۹۷۸-۱۹۷۶	پاکٹر عبداللہ عمر	
۱۹۷۷-۱۹۷۴	علي احمد خرم	د پلان وزیر
۱۹۷۴-۱۹۷۳	پاچا گل وفادار	د قبایلو وزیر

۱۹۷۷-۱۹۷۵	فیض محمد
۱۹۷۸-۱۹۷۷	پوهاند عبدالقیوم وردگ
۱۹۷۸-۱۹۷۶	د اوبو او برق وزیر جمعه محمد حمدي
۱۹۷۸-۱۹۷۷	د دولت وزیر ډاکټر عبدالمجید خان
(۱۷)	

۶- د جمهوري نظام مؤثر اشخاص

د جمهوریت په لومړي کال کې د محمد داود خان تر څنگ ډاکټر محمد حسن شرق او فیض محمد هم په دولتي چارو کې د پیرصلاحیت خاوندان وو، خو پیر ژر د دوی ځای سردار محمد نعیم خان او سید وحید عبدالله ونیوي. ۰ چې دلته ددوی په برخه کې دا لاندې مطالب لیکل کېږي:

۱- ډاکټر محمد حسن شرق چې د محمد داود خان ۲۵ کلن دوست او نژدې همکار و، ده د جولای د ۱۷ نېټې په کودتا کې عمده رول درلود. ۰ ده د خان د معرفي په هکله په (کریاس پوشهای برهنه پا) کې مفصله لیکنه کړې ده. ۰ د ډاکټر شرق سره په دولت کې د سید وحید عبدالله په وسیله مخالفت او کارشکنی پیر ژر پیل سو. ۰ د مثال په توګه:

- د جمهوریت په لومړیو میاشتو کې د هند د جمهور رئیس مرستیال سوارن سنگهه کابل ته سفر کړی و، ده د صدارت په ماڼي کې د محمد حسن شرق سره رسمي لیدنه کوله، خو سید وحید عبدالله ددغي لیدني له پاره هیڅوک د ترجمان په حیث نه و استولي چې په پای کې د عدليي وزیر ډاکټر عبدالمجید خان مجبور سو چې ددوی تر منځ ترجماني وکړي. ۰ په هغه شپه د ډاکټر محمد حسن شرق له خوا هندي میلمانه ته په خارجه وزارت کې یوه میلمستیا شوی وه، څرنگه چې میلمه استالف ته تللي و او پر خپل وخت کابل ته نه سو راتلای، نو د میلمستیا وخت د یوه ساعت له پاره شاته ولویدی چې ددغه ځنډ اطلاع ټولو میلمنو ته ورکړه سوه، ولي

پاکټر محمد حسن شرق ته ددغه ځنډ اطلاع سید وحید عبدالله نه وه ورکړې .
 - یوه ورځ سید وحید عبدالله د محمد هاشم میوندوال د کودتا د اتهام د ملگرو د خبرو تېبونه په خپل دفتر کې د هغه وزارت مامورینو ته اورول ، ده هلته ویل چې ددغو تېبونو مطالب نن شپه د کابل راډیو له لارې څخه د خلکو په اطلاع رسول کیږي کله چې پاکټر محمد حسن شرق په دغې موضوع خبر سو، نو ده د اطلاعاتو او کلتور وزارت ته امر وکړ چې ددغو تېبونو خپریدل دي د څه مودې له پاره وځنډول سي.

- پاکټر محمد حسن شرق لیکي چې جمهوري دولت اراده کړې وه چې ((زما پر ځای نور احمد اعتمادي د افغانستان د دولت د رئیس د مرستیال په حیث مقرر کړي او ددغه کار د عملي کولو له پاره د سید وحید عبدالله تر رهبري لاندې زموږ د مرکزي کمېټې ملگري زما پر ضد لمسول کیدل)) (۱۸)

- د نړي او مخصوصا زموږ د منطقي په هیوادونو کې چې نظامي کودتاګانې شوي دي ، د کودتا لومړې او دوهم مقام همیشه یوه د بل سره مقابله کړې ده ، په دې چې د کودتا دغه دوه کسان که یو د بل سره د عقیدې اختلاف و نه لري ، دوی حتما د سلیقي اختلاف سره لري ، چې ددې متل مطابق چې (دوه سره په یوه ډیګ کې نه ځایږي) چې حتما یو سر به دمنځه وړل کیږي . په مصر کې جنرال نجیب او جمال عبدالناصر په عراق کې عبدالسلام عارف او عبدالکریم قاسم او په پاکستان کې جنرال اعظم خان او جنرال ایوب خان ددې مطلب غټ مثالونه دي .

۲ - فیض محمد په قوم مسعود دی ، او دی د کوماندو د قطعي صاحب منصب و، ده د جولای د ۱۷ نېټې په کودتا کې پوره فعاله برخه اخستې وه ، دی د محمد داود خان په لومړي کابینې کې داخله وزیر و . د جمهوریت په لومړیو میاشتو کې د محمد داود خان سره دولاياتو دخلگو د لیدلو اجازه د فیض محمد له خوا ورکول کیده . ده د خپل حزبي تمایلاتو په وجه پر ژر خپل موقف د لاسه ورکړ چې لومړې د سرحداتو وزیر سو او وروسته په اندونیزیا کې د افغاني سفیر په حیث وټاکل سو .
 - د جمهوریت په لومړیو میاشتو کې په جمهوري ارګ کې څه ترمیمات کیدل او د

یوې هفتې له پاره د محمد داود خان دفتر ، خارجه وزارت ته انتقال سو ، یوه ورځ د جمهوریت د دفتر رئیس محمد اکبر ما ته وویل ((محمد نعیم خان ته اطلاع رسیدلي ده چې فیض محمد د پوهنې د وزارت څخه درې سوه پرچمیان غوښتي دي چې داخله وزارت ته یې ورکړي . چې دغه پرچمیان د داخله وزارت له خوا په ولسوالیو کې ددې له پاره مقررېږي چې لوي جرگې ته د پرچم غړي راوړي)) ده دا هم وویل ((د خارجه چارو د وزارت د دوهمې سیاسي څانگې مدیر محمد حکیم اربوبي ما ته وعده راکړې ده چې ددغو اشخاصو نومونه پیدا کوي)) ما د هغه وخت د پوهنې د وزیر ډاکټر نعمت الله پژواک څخه ددغې موضوع پوښتنه وکړه، ده ما ته وویل چې داخله وزارت د هغه وزارت د دفتر د رئیس په وسیله درې واړه جمعا نژدې اتیا عادي دولت مامورین د پوهنې د وزارت څخه غوښتي وو (۱۹)

- په هغو ورځو کې چې پاچا گل وفادار په بلغاریا کې د افغاني سفير په حیث وټاکل سو ، دی د خپلو کارونو د اجرا کولو له پاره به په خارجه وزارت کې زما په دفتر کې کښېنستې . یوه ورځ د خارجه وزارت اداري مدیر عبدالغني کریمي ما ته په تېلفون کې وویل چې د وفادار سره د دولت یوه تفنگچه سته چې هغه تفنگچه باید داخله وزارت ته تسلیم کړي . ما دغه مطلب وفادار ته ووايه ، ده زما په جواب کې وویل چې دغه تفنگچه د کودتا په شپه ما د سردار عبدالولي د لاسه څخه اخستې ده او زه دا تفنگچه هیچا ته نه ورکوم ، وروسته پاچا گل وفادار د سردار عبدالولي د نیولو جریان داسې تشریح کړ ، ده وویل ((زه او فیض محمد دواړه د سردار عبدالولي د نیولو له پاره دده کور ته ورغلو)) ده دا هم وویل ((فیض محمد د پرچم غړی دی او زه دده د عقیدې سره مخالف یم ولي دی پیر زړه ور سپری دی ، هغه وخت چې دی د سردار عبدالولي کور ته ننوتی ، ده کلشنکوف چې غاړې ته اچولي و او ده پر سردار عبدالولي باندي ږغ وکړ چې ټک و نه کړي چې وژل کېږي او سردار عبدالولي هم ټک و نه کړ او ما دده د لاسه څخه تفنگچه واخسته ، ولي اوس عبدالقدیر نورستانی او غلام حیدر رسولي غواړي چې زه دغه تفنگچه دوی ته ورکړم)) ما په هغه ورځ د وفادار څخه پوښتنه و نه کړه چې دی کوم سیاسي جریان ته منسوب دی ؟

محمد عزيز نعيم ليکي ((په ۱۹۷۵ کال کي محمد داود خان ماته وويل چي په دولت کي د فيض محمد په حمايه ، يو تعداد کمونستان تخريبي کارونه کوي او پير ژر په په دولت کي تصفيه پيل سي)) (۲۰)

۳- سردار محمد نعيم خان د محمد داود خان ورور دی په ۱۹۱۱ کال کي زيږيدلی دی . ده د حبيبي او استقلال په ليسو کي زده کړه کړي ده . د خارجه وزارت په مختلفو څانگو کي يي کار کړی دی .

په ۱۹۳۷ کال کي د پوهني وزير سو،

په ۱۹۳۹ کال کي د صدارت مرستيال او د پوهني وزير و.

په ۱۹۴۶ کال کي په لندن کي شارژدافير سو.

په ۱۹۵۰ کال کي په واشنگتن کي سفير سو.

د ۱۹۵۳ کال څخه تر ۱۹۶۳ کال پوري د صدر اعظم مرستيال او خارجه وزير و. دې د عدم انسلاک د نهضت طرفدارا و ، ده په ۱۹۵۵ کال کي د باندونگ په کنفرانس کي د افغاني هیأت مشري پر غاړه درلوده . دی د شوروي اتحاد سره د افغانستان د بنو اړيکو غوښتونکی و (۲۱)

رشتيا ليکي ، ده ته محمد نعيم خان ويلي دي چي دې د کودتا په شپه نه دمخه د محمد داود خان په کودتا خبر سوی دی (۲۲)

سردار محمد نعيم خان د جمهوريت په وخت کي تر محمد داود خان وروسته تر ټولو لوړ مقام درلود .

د مثال په توگه :

د جمهوريت په لومړيو مياشتو کي د هند ديوه نظامي هیأت په وياړ په خارجه وزارت کي يوه ميلمستيا شوي وه چي زه هم هلته حاضروم، په دغي ميلمستيا کي محمد داود خان هم برخه اخستي وه . کله چي سردار محمد نعيم خان دغي ميلمستيا ته راغي ، نو د محمد داود خان او د ټولو دولتي اشخاصو له خوا د ميلمستون په مدخل کي دده پيره توده پذيرايي و سوه (۲۳)

سردار محمد نعيم خان به هره چهار شنبه ددولت څخه شاكي اشخاص په خپل

کور کي لیدل او ده به ددغو اشخاصو دوسیې د جمهوري ریاست ددفتر د رئیس محمد اکبر په وسیله غوښتلې او لازم هدایتونه به یې ورکول. ده په خارجه وزارت کي د خارجي سفیرانو سره هم ملاقاتونه کول. سردار محمد نعیم خان د جمهور رئیس د خاص نماینده په حیث ایران، هند، شوروي اتحاد، امریکا او ځینو عربي هیوادونو ته سفرونه کړي وو. (۲۴)

۴ - سید وحید عبدالله د خارجه وزارت مامور و، دې د محمد داود خان د کودتا په وخت کي په لندن کي د افغاني سفارت سرکاتب و. سید وحید عبدالله د کودتا په لومړي هفتي کي راوغوښتل سو، څرنگه چي د کابل بین المللي هوایي میدان تړلې و، نو دی د اسلام کلا له لاري کابل ته راغی. په سر کي دی د خارجه وزارت معین سو او وروسته د هغه وزارت د مرستیال په توگه و ټاکل سو. دی د وزیرانو د مجلس منشي هم و. سید وحید عبدالله د محمد داود خان او سردار محمد نعیم خان دواړو د اعتماد وړ سپری و، دی په جمهوري دولت کي د پیر قدرت خاوند و، ده په دولت کي د وزارت تر مقام پوري پیر اشخاص عزل او نصب کړي دي. (۲۵)

سید وحید عبدالله په خارجي سیاست کي پيري اشتباه گاني هم کړي دي. د مثال په توگه. د ۱۹۷۵ کال د اپریل په میاشت کي جمهور رئیس محمد داود خان تهران ته رسمي سفر وکړ. زه ددغه سفر په وخت کي په تهران کي وم. سید وحید عبدالله د پښتونستان د موضوع په هکله د اطلاعاتو د اخبار د مدیر سره د یوې مرکي په ترڅ کي وویل (دافغانستان دولت د پښتونستان د موضوع د حل له پاره د پاکستان ددولت څخه یوازي د هغه هیواد د اساسي قانون د تطبیق غوښتونکې دی) کله چي دغه مطلب د اطلاعاتو په اخبار کي خپور سو، محمد داود خان او دده د سفر ملگري په اصفهان کي وو. د افغاني سفارت یوه غړي د اطلاعاتو د اخبار نشر سوی مطلب د تېلفون په وسیله د سید وحید عبدالله په اطلاع ورساوه. ولي سید وحید عبدالله پر خپلي خبري منکر سو او د اطلاعاتو د اخبار د بلي ورځي په گڼي کي د سید وحید عبدالله له خوا د پورته مطلب رد ولیکل سو. سید وحید عبدالله د خپل شخصي تمایلاتو پر بنا په جمهوري دولت کي تصفیه کوله. ده د خارجه وزارت یو

شمير مامورين په دي وجه د هغه وزارت څخه وايستل ، چې پخوا يې ده ته اعتنا نه وه کړې . کله چې محمد داود خان د ملي انقلاب د حزب په مرکزي کمیټي کې د سيد وحيد عبدالله پلي ته ځای ور نه کړ ، نو ده د اعتراض په توگه خپل او پنځو نورو وزيرانو استعفي ليک محمد داود خان ته وړاندي کړ چې د سردار محمد نعيم خان د ميانځگړيتوب په وجه ، دغه استعفي عملي نه سوه (٢٦)

په وران کارو کې کارونه جوړوي

حقيقت کې جوړ کارونه وړانوي (٢٧)

٧ - د محمد هاشم ميوندوال د کودتا اتهام

دوې مياشتې او اووه ورځې وروسته تر هغه چې محمد داود خان کودتا وکړه ، يعني د ١٩٧٣ کال د سېتمبر د مياشتې پر ٢٢ نيټې کابل راډيو اعلان وکړ چې پخواني صدراعظم محمد هاشم ميوندوال او دده ملگرو د يوه خارجي هيواد په مرسته کودتا کوله او ونيول سول . لاندې اشخاص د کودتا کوونکو په نامه بنديان سول .

محمد هاشم ميوندوال ، د ننگرهار پخواني والي خان محمد خان ، د هوايي قواوو پخواني قوماندان جنرال عبدالرزاق خان ، د هوايي قواوو قوماندان سيد امير ، جنرال عبدالجبار ملکيار ، جنرال عبدالسلام ملکيار ، پگروال زرغون شاه ، پگروال کوهاټ خان ، پگروال شير افضل افريدي ، پگروال شير افضل مومند ، محمد عارف شينواري ، د ولسي جرگې ځيني غړي او څو نور کسان چې شمير يې پنځه څلوېښتو تنو ته رسيدې .

محمد هاشم ميوندوال چې د محمد داود خان د کودتا په وخت کې په فرانسې کې و ده د پاریس څخه د يوه تلگرام په وسيله محمد داود خان ته د جمهوري نظام مبارکي ويلي وه او کله چې محمد هاشم ميوندوال د بغداد د لاري څخه کابل ته ورسيد نو يې د محمد داود خان او سردار محمد نعيم خان سره وليدل ، او په هغو ورځو کې په کابل کې ويل کيدل چې محمد هاشم ميوندوال د کانټيننټل په هوټل کې دفتر لري او د

جمهوري نظام له پاره اساسي قانون جوړوي . (۲۸)

عبدالصمد غوث په خپل اثر کي د سردار محمد نعيم خان د قوله ليکي چي جمهوري دولت اراده درلودله چي محمد هاشم ميوندوال په واشنگتن کي د افغاني سفير په حيث مقرر کړي . (۲۹)

محمد هاشم ميوندوال د خپل تحقيق په وخت کي ليکلي و چي زه منتظر وم چي جمهوري دولت به زما له پاره کومه وظيفه وټاکي (۳۰)

د جنرال عبدالرزاق خان په هکله ما اوريدلي و چي د جمهوريت په لومړيو ورځو کي پير هوايي صاحب منصبان په دي تصور چي ښايي دی به بيرته د هوايي قواو قوماندان سي نو ځکه دده کور ته ور تلل .

د محمد هاشم ميوندوال د کودتا په اتهام د ولسي جرگي ځيني غړي لکه د ننگرهار د کوچيانو وکیل حاجي الله نظر ، د جلال آباد د ښار وکیل حاجي فقير محمد ، د مومند دري وکیل سعدالله کمالی ، د نازيانو وکیل مولوي سيف الرحمن او داسي نور وکیلان بنديان سوي وو . دغه وکیلان د خان محمد خان د دفاع د وزارت د مبارکي له پاره دده کور ته ورغلي وو . څرنگه چي په هغه لحظي کي خان محمد خان په خپل کور کي نه و ، نو وکیلانو دده په کور کي خپل کاردونه پري ايښي وو ، چي د خان محمد خان د کور د تلاشي په وخت کي د وکیلانو کاردونه پيدا سوه او دغه کاردونه ددغو وکیلانو د کودتا د اثبات دليل و بلل سوه . (۳۱)

کبير سراج په خپل اثر کي ليکي ((خان محمد خان ماته وويل چي زه د محمد داود خان په امر ددفاع وزارت ته ورغلي وم)) (۳۲)

غوث الدين فايق چي د محمد داود خان په کودتا کي يي فعاله برخه اخستي وه او تر کودتا وروسته د مرکزي کميټي غړي او د فوايد عامي وزير سو ، په خپل اثر رازي را که نمي خواستم افشا گردد ، چي مفهوم يي داسي دې ليکي (د کودتا په دوهمه ورځ جنرال مستغني ، جنرال سيد حسن خان او مرستيال خان محمد خان ، محمد داود خان ته ورغلي وو ، محمد داود خان ددوی څخه غوښتنه وکړه چي ستاسي څخه يو کس بايد ددفاع وزارت د کارونو دسمبالولو له پاره ، هغه وزارت ته ولاړ سي

، خان محمد خان تلوار وکړ او سمدلاسه ددفاع وزارت ته ولاړ ، زه ء فایق ء محمد داود خان د خان محمد خان د مراقبت له پاره دده سره ولیږلم . خان محمد خان ددفاع د وزارت چوکي اشغال کړه . دوه ساعته وروسته چا ما ته خبر راکړ چې جنرال مستغني د لوې درستیز په حیث ټاکل شوې او خپله چوکي یې اشغال کړي ده . وروسته محمد داود خان ، خان محمد خان وروغوښت او دده څخه یې غوښتنه وکړه چې خپل کور ته ولاړشي (۱۰۵ مخ)

د اطلاعاتو او کلتور وزیر ډاکټر عبدالرحیم نوین ما (فراهي) ته وویل ((د علي آباد روغتون ته د خان محمد خان په لاس لیک هدایت ورسیدې چې د وینو د نڅیري څخه ددفاع د وزارت له اجازي پرته باید استفاده و نه سي))

دلته دا مطلب د لیکلو وړ بولم چې د ۱۹۷۳ کال د اکتوبر په میاشت کې په پېښور کې د ملي عوامي حزب پر مشر خان عبدالولي خان باندي فیرونه و سوه چې په دغې پېښې کې دده موټروان ووژل سو او خان عبدالولي خان ته کومه صدمه و نه رسیده . ما ددغې پېښې له کبله عبدالولي خان ته ددولت د رئیس محمد داود خان د همدردې پیغام چار سدي ته یووړ ، د عبدالولي خان تر لیدلو وروسته زه د اسلام آباد په افغاني سفارت کې وم ، چې د ۱۹۷۳ کال د اکتوبر د میاشتي پر ۲۰ نیټې کابل راډیو اعلام وکړ چې پخواني صدر اعظم محمد هاشم میوندوال په محبس کې خان وژلې دی . یوه ورځ وروسته چې زه بیرته کابل ته راغلم ، ما د خارجه وزارت د معین سید وحید عبدالله پر میز باندي د محمد هاشم میوندوال د مړي هغه عکس ولیدې چې نیکټایي یې په غاړې کې اچول شوی وه ، دا عکس د خارجي سفیرانو د لیدلو له پاره د سید وحید عبدالله پر میز ایښوول سوی و .

په افغانستان کې هیچا دا نه منله چې محمد هاشم میوندوال په خپله خان وژلې وي غوث الدین فایق په خپل اثر،کې لیکي ((زه د محمد هاشم میوندوال تر وژل کیدلو یوه ورځ دمخه د محمد داود خان په هدایت د محمد هاشم میوندوال د لیدلو له پاره دده د تحقیق ځای ، داخله وزارت ته ورغلم . محمد هاشم میوندوال په دغه ورځ کمیس او پرتوگ اغوستی و ، یوه ورځ وروسته اعلان و سو چې میوندوال په خپلي

نکټایي خان وژلی دی . ولي وروسته معلومه سوه چي محمد هاشم میوندوال په وهلو او ټکولو وژل سوی دی)) غوث الدین فایق په خپل اثر کي عبدالصمد ازهر د محمد هاشم میوندوال قاتل بللی دی (۹۵ تر ۱۰۰ مخونه) ((ازهر وایي ، ددي امکان سته چي میوندوال په محبس کي د امنیتي مقاماتو له خوا وژل سوی وي ، هلته یو مقتدر دولت موجود و او ما دومره صلاحیت نه درلود چي پر خپل سر یو پخواني صدر اعظم ووژنم)) د محمد هاشم میوندوال د حکومت یوه وزیر ما ته وویل چي ((د تحقیق یوه غږي محمد هاشم میوندوال پر خوله او په نس کي په لغتو وهلې و او دده څخه یي پوښتنه کړې وه چي د شوروي اتحاد طبابت ښه دی او که د امریکا ؟)) محمد هاشم میوندوال غا ښونه په مسکو کي ایښي وو او د کولمو عملیات یي په امریکا کي کړی وو (۳۳)

محمد ابراهیم خواخوږي د محمد هاشم میوندوال د میرمنې د قوله ما ته وویل ((هغه وخت چي د محمد هاشم میوندوال مړی یي د کابل په ولایت کي په موټر کي دننه ما ته ښکاره کړ ، ما د محمد هاشم میوندوال د بدن پر کین اړخ یو لوی ټپ ولید او زه ددولت د مؤظفو کسانو له خوا د محمد هاشم میوندوال د نور بدن د لیدلو څخه منع کړه سوم))

د محمد هاشم میوندوال مړی دده فامیل ته نه دی سپارل سوی . ما اوریدلي دي چي په سر کي د محمد هاشم میوندوال مړی یي په بریکوټ کي د ژاندارم او پولیسو د قوماندانې د سکرو د ذخیري په ځای کي تر خاورو لاندي کړی و چي وروسته د شهدایي صالحینو په نامعلوم ځای کي د دوو زړو قبرونو تر منځ ښخ کړ سوی و . د محمد داود خان د کابینې یوه غږي ما ته وویل چي د محمد هاشم میوندوال د مړینې په سبا د وزیرانو په مجلس کي محمد داود خان په خپله د محمد هاشم میوندوال د مړینې خبر په هغه کلماتو چي په مطبوعاتو کي خپور شوې و د وزیرانو مجلس ته ووايه .

عبدالستار شاليزي چي د محمد هاشم میوندوال په حکومت کي د صدر اعظم مرستیال او داخله وزیر و ، دی د داخله وزیر فیض محمد په امر د شیر افضل

افريدي سره يو ځای د محمد هاشم ميوندوال د کودتا په اتهام د غزني څخه بنديان راوړل سول په داخله وزارت کي عبدالستار شاليزي ته د کور د تگ اجازه ورکړه سوه ، عبدالستار شاليزي پير ژر د هيواد څخه ووت او د جمهوريت په ټولي دورې کي يې بيرته کابل ته سفر نه دی کړی .

د محمد هاشم ميوندوال په باب څو نورې خبرې

۱ - د خارجه چارو په وزارت کي د محمد هاشم ميوندوال يوه همکار سيد تاج الدين خان ما ته وويل ((کله چي صلاح الدين خان سلجوقي د اول وار له پاره محمد هاشم ميوندوال ، صدر اعظم محمد هاشم خان ته معرفي کاوه ده د محمد هاشم ميوندوال په هکله داسي ويلي و چي : دا هغه سيد جمال الدين افغاني دی چي ږيره نه لري)) په هغه وخت کي محمد هاشم ميوندوال پردیس تخلص کاوه .

۲ - په ۱۹۶۳ کال کي چي محمد هاشم ميوندوال په کراچي کي افغاني سفير و ، ده د پښتني سيمو د ليدلو له پاره پېښور ته سفر وکړ او د قونسلگري په اقامتگاه کي اوسيدی او زه دده سره د پاره چنار، ايت آباد ، سوات ، مردان ، چارسدي او د ورځک د بند د سفر ملگرې وم . ما پخوا د ميوندوال سياسي نظريات نه وه اوريدلي او ما فکر کاوه چي محمد هاشم ميوندوال په خاصو ملحوظاتو په دولت کي جگو مقامونو ته رسيدلی دی . ولي په دغه سفر کي ما د افغانستان د پيرو مغلغو پرابلمونو د حل له پاره د محمد هاشم ميوندوال نظريات واوريدل او هلته زه پوه سوم چي دی د افغانستان يو عادي مامور نه دی ، بلکه دی د يوه خارق العاده استعداد خاوند دی . په دغه سفر کي محمد هاشم ميوندوال دديموکراسي دورې پر اساسي قانون باندي د تبصرې په ترڅ کي وويل چي د نوي اساسي قانون په تدوين کي پير شخصي ملحوظات په نظر کي نيول سوي دي . ده د پاچا د فصل د ځينو ټکو سره موافقه نه درلوده ، ده د شورا او حکومت په فصلونو کي بيل نظريات درلودل . دی د سياسي احزابو د ژر جوړولو جدي طرفدار و . محمد هاشم ميوندوال وويل چي ده د اساسي قانون په هکله خپل نظريات پاچا ته وړاندي کړي دي .

۳ - محمد هاشم ميوندوال د صدارت تر دورې وروسته په سياسي او حزبي چارو

مصروف سو . ده د مساوات په جريدې کې پېرې تحليلي مقالې ليکلي ، ده د زرنگار د پارک په مظاهراتو کې فعاله برخه اخسته . د زرنگار په پارک کې محمد هاشم ميوندوال يوه مهمه وينا وکړه چې محمد هاشم ميوندوال دغه وينا په پښتو او کله په دري ژبو کوله ، په دغه وخت کې د ټولو سياسي ډلو مظاهره کونکي ، عامه کتابخاني ته نژدې د پارک په هغې برخې کې چې محمد هاشم ميوندوال وينا کوله راټول سوي وو . گل پاچا الفت ، حشمت خليل غبار او زه د محمد هاشم ميوندوال ددغې وينا د اورېدلو له پاره د پارک په يوې برخې کې يو ځای ولاړ و . محمد هاشم ميوندوال په خپلې وينا کې څو واره په لاس ارگ ته اشاره وکړه او دا شعر يې ووايه :

به کار مملکت قفلي نهادند کلېدش را به دست ما نه دادند

په ۱۹۶۴ کال کې چې په پاکستان کې د جنرال محمد ايوب خان په مقابل کې د پاکستان د ټولو مخالفو احزابو له خوا د محمد علي جناح خور ، فاطمه جناح کانديده سوي وه ، په دغه کال کې ما په پېښور کې د پاکستان د مشهورو سياست پوهانو لکه د شرقي پاکستان مولينا بها شاني ، مولينا ابوالاعلا مودودي ، خان عبدالولي خان ، جنرال محمد ايوب خان ، جنرال اعظم خان ، ذوالفقار علي بوتو ، عثماني ، قصوري او داسې نورو خبرې اورېدلي دي . خو دوی يوه هم د محمد هاشم ميوندوال په شان جامع وينا نه ده کړې . زما په عقیده د محمد هاشم ميوندوال دغه وينا د افغانستان ټولو سياسي احزابو ته د خطر يو زنگ و چې د پېرو سياسي احزابو حسادت يې راوپاراوه ، او زه فکر کوم چې د محمد هاشم ميوندوال دغه وينا دده د وژلو سبب سوي ده (۳۴)

د مترقي ديموکرات د حزب له خوا د محمد هاشم ميوندوال دغه وينا په فيتې کې ثبت سوي ده او يوه برخه يې د مساوات د جريدې په څو گڼو کې چاپ سوه ولي د مساوات د جريدې د مصادره کيدلو په وجه ددغې وينا پېره برخه نه ده چاپ سوي .
 ۴ - محمد هاشم ميوندوال په ۱۹۶۵ کال کې د خپل حکومت د کړنلارې د وړاندي کولو په وخت کې د ولسي جرگې په عمومي مجلس کې د رحمن بابا دا شعر ولوست :

لکه ونه مستقيم پر خپل مقام یم

که خزان راباندي راسي که بهار

محمد هاشم ميوندوال د خپل ژوند په وروستيو ورځو کي پورته خبره په اثبات ورسوله او د خپل ملي موقف څخه يې هيڅ راز عدول و نه کړ او د شهادت تر مرحلي پوري پر خپل ځای ثابت پاته سو . روح دي بناد وي .

دلته دا مطلب د ليکلو وړ بولم چي ډير هغه اشخاص چي د محمد هاشم ميوندوال د کودتا په اتهام بنديان سوي وو ، دوی د محمد داود خان پخواني اخلاصمندان هم وو او د محمد هاشم ميوندوال سره يې ښه روابط نه درلوده . او د محمد هاشم ميوندوال د سياسي مبارزو او ويناگانو څخه ښکاره کيده چي دې په آخر کي د پاچا سره مخالف سوې و او ددي امکان موجود و چي ده به د سلطنت پر ضد کودتا کړي وای خو دی د جمهوري نظام سره مخالف نه و .

۸ - د جمهوري دولت اصلاحي پروگرام

د ۱۹۷۳ کال تر کودتا څو ورځي وروسته ، مرکزي کمیټي محمد داود خان ددولت د رئیس ، صدراعظم ، خارجه وزير او دفاع د وزير په حيث وټاکي او د کودتاچيانو امتيازات او کابينه يې په تصويب ورسولي . د محمد داود خان په فرمان د ۱۹۶۴ کال اساسي قانون لغوه سو . ددولت رئيس محمد داود خان د ۱۹۷۳ کال د اگست د مياشتي پر ۲۳ نيټي خلگو ته د خطاب په وينا کي په اقتصادي او اجتماعي چارو کي د يو لړ بدلونونو وعده ورکړه . په دغه اساس د مخکو اصلاحاتو ته توجه و سوه . په دغه ساحه کي جمهوري دولت دوه قانونه تصويب کړل . ددغو قوانينو پر اساس د شخصي مالکيت اندازه په اوبه لرونکو مخکو کي سل جريبه او په للمي مخکو کي دوه سوه جريبه وټاکل سوه او دا هم پيشبيني سوي وه چي د خلگو اضافي مخکي به د ۲۵ کلونو په قسط پر بي مخکو خلگو باندي خرڅيري . د جمهوري دولت له خوا د مدني او جزايي قوانين تدوين سول . ددغو قوانينو په وسيله د افغاني جامعي دوي مهمي ساحي په قانوني شکل تنظيمي کړه سوي ، چي ددغو قوانينو تدوين د جمهوري دولت د ښو کارونو څخه شميرل کيږي (۳ ۴)

د افغانستان د جمهوري دولت یو مهم اقدام ددولت اوه کلن اقتصادي پلان جوړول و . دغه پلان په ۱۹۷۶ کال کې پیل سو او په ۱۹۸۳ کال کې پای ته رسیدې. په دغه پلان کې (۴۶۰۰) ملیونه دالره سرمایه گذاري په نظر کې نیول سوي وه چې د پلان په پای کې یې (۲۵۰۰) ملیونه دالره عاید هیواد ته عرضه کولای سو . لاندې هیوادونو په دغه پلان کې د افغانستان سره مرسته کوله .

- ایران (۱۱۴۱) ملیونه دالره .

- شوروي اتحاد (۵۷۰) ملیونه دالره .

- سعودي عربستان (۶۳) ملیونه دالره .

ځینو نورو هیوادونو هم د افغانستان سره د مرستو ژمنه کړې وه (۳۵) د جمهوریت په وخت کې د کار د قواو یونټونه بیرته فعال سول او د سپړکونو ترمیم او مراقبت په ټول هیواد کې پیل سو . د هیواد په مختلفو سیمو کې د سپړکونو اسفالت ته اقدام و سو ، د مزار شریف ، شبرغان ، میمنې او هرات د سپړکونو د جوړولو کار پیل سو . یو بل سپړک چې د لښکرگاه څخه دوشي ، چاربرجکي او د ایران سرحد ته رسیدې کار یې پیل سو . د وسپنې د پټلې سروې چې د هرات څخه تر کندهار او کابل پورې او د لښکرگاه څخه د ایران تر سرحد پورې او د کندهار څخه تر سپین بولدک پورې او د کابل څخه د لوگر د عینک د میسو تر کانه پورې او د کابل څخه د حاجي گک د وسپنې تر کان پورې غزول کیدی او دا ټول (۱۸۱۰) کیلو متر کیدی ، تکمیله سوي وه او هغه سپړک چې کابل یې د هزاره جات له لاري څخه د هرات سره وصل کاوه ، کار یې پیل سو و . او د اوه کلن اقتصادي پلان په پای کې ۸۳ زره هکتاره نوي مځکه د زراعت له پاره آماده کیده . د هیواد د هوايي ترانسپورت په برخه کې د لوگر پر بین المللي هوايي میدان علاوه لس نور وړه هوايي میدانونه جوړیدل . د تعلیم او تربیې ، عامه روغتیا او د ژوند په نورو برخو کې د توجه وړ بدلونونه راتلل . (۳۶)

په ۱۹۷۴ کال کې سردار محمد نعیم خان شوروي اتحاد ته سفر وکړ چې ددغه سفر په نتیجه کې ، شوروي اتحاد د افغانستان سره د نورو مرستو وعده وکړه .

د ۱۹۷۴ کال د نومبر په میاشت کې د امریکا خارجه وزیر هنري کسنجر کابل ته سفر وکړ او امریکا هم د محمد داود خان د جمهوري دولت سره د دیموکراسي تر دوري پیره مرسته وکړه . (۳۷)

د ۱۹۷۶ کال د جون په میاشت کې د پاکستان صدراعظم ذوالفقار علي ډټو کابل ته سفر وکړ او درې میاشتې وروسته محمد داود خان د پاکستان د جمهور رئیس په بلنه هغه هیواد ته رسمي سفر وکړ چې ددواړو سفرونو نتایج د توجه وړ وو او داسې تصور کیدی چې په نژدې راتلونکي کې به ددواړو هیوادونو مناسبات پیر ښه سي ، خو د ۱۹۷۷ کال د جون د میاشتې پر پنځمه نیټه د جنرال ضیا الحق له خوا په پاکستان کې نظامي کودتا وسوه او ددواړو هیوادونو تماسونه یو څه وځنډیدل .

د ۱۹۷۷ کال د اپریل په میاشت کې محمد داود خان شوروي اتحاد ته سفر وکړ ددغه سفر تفصیل د کتاب په بلي برخي کې لیکل سوی دی .
د ۱۹۷۸ کال په سر کې جمهور رئیس محمد داود خان د لیبیا ، یوگوسلاویا ، هند ، پاکستان ، کویت ، سعودي عربستان او مصر هیوادونو ته سفرونه وکړل چې په هر هیواد کې یې د مرستو غوښتنه منله کیده .

۹ - اساسي قانون

په ۱۹۷۶ کال کې د اساسي قانون د تسوید له پاره دا لاندې یو څلویښت کسان وټاکل سول .

ډاکټر محمد حسن شرق ، سید عبدالاله ، عبدالقدیر نورستاني ، ډاکټر عبدالمجید خان ، انجینر عبدالقواب آصفی ، غوث الدین فایق ، محمد خان جلالر ، ډاکټر عبدالله عمر ، عبدالکریم عطایي ، پوهاند عبدالقیوم وردگ ، ډاکټر عبدالرحیم نوین ، عزیز الله واصفی ، فیض محمد ، انجینر جمعه محمد محمدي ، علي احمد خرم ، سید وحید عبدالله ، غلام حیدر رسولی ، محمد سرور ، مولاداد ، محمد یوسف ، مولانا عنایت الله ابلاغ ، ډاکټر سعید افغاني ، عبدالهادي هدایت ، ډاکټر محمد آصف سهیل ، پوهاند وفي الله سمیعی ، خلیل الله خلیلي ، مولوي عبدالبصیر ، غلام علي

کريمي ، ډاکټر غلام صديق محبي ، جنرال شاه پور خان ، جنرال محمد يحيي نوروز ، محمد اکبر عبقري ، محمد اسماعيل قاسمياري ، ډاکټر ضامن علي ، يار محمد دليلي ، سيد مخدوم رهين ، ډاکټر محمد بشير وهابزاده ، عاليه حفيظ ، فاطمه کيفي ، محمد اعظم وهابزاده او محمد ناصر .

د ۱۹۷۷ کال د جنوري د مياشتې پر ۲۶ نېټې د اساسي قانون مسوده د عامو خلکو د خبرتيا له پاره د هيواد په جرايدو کې نشر سوه . د جمهوري دولت اساسي قانون ۱۳۶ مادي درلودي . ددغه قانون پير مواد مخصوصا د شخصي مصونيت احکام د ديموکراسۍ دورې د اساسي قانون موادو ته ورته دي ، چې ځيني ليکوالان دغه ورته والې داسې تعبيروي چې د جمهوريت د وخت د اساسي قانون دغه احکام د ديموکراسۍ دورې د اساسي قانون څخه اخستل سوي دي . اما واقعيت دادې چې محمد داود خان د ديموکراسۍ دورې د اساسي قانون د څو مادو سره مخالف و او ده د ديموکراسۍ دورې د اساسي قانون نور متن لا پخوا منلی و .

د افغانستان د جمهوري دولت اساسي قانون ، د سياسي احزابو په برخه کې د افغاني جامعي عيني شرايط په نظر کې نه وو نيولي . ددغه اساسي قانون څلويښتمه ماده داسې حکم کوي چې ((د افغانستان د خلکو د سياسي روزني او اجتماعي غوښتنو د څرگندولو په منظور ، تر هغه وخته چې دا آرزو تر سره کيږي او طبيعي ودي ته رسيږي ، په هيواد کې د ملي انقلاب د گوند په لارښوونه کوم چې د افغانستان د خلکو د ۱۳۵۲ کال د چنگاښ د ۲۶ نېټې د مترقي او ولسي انقلاب بنسټ ايښودونکی او مخکښ گوند دی ، يوازي يو گونديز سيستم ټينگ دی)) (۳۸)

څرنگه چې په دغه کتاب کې به يې وروسته ولولې د اساسي قانون دغې مادې په هيواد کې پيري ستونزې را پيدا کړي .

۱۰ - لويه جرگه

د اساسي قانون د تصويب له پاره د ۱۹۷۷ کال د فبروري د مياشتې پر ۱۹ نېټې په کابل کې يوه لويه جرگه جوړه سوه . ددغې جرگې ټول غړي (۳۴۹) تنه وو

ددیموکراسي ددوري پر خلاف ددغي جرگي (۲۱۹) غړي د افغانستان د لویو جرگو په عنعنوي طریقي د خلگوله خوا په جرگو کي وټاکل سول او (۱۳۰) تنه ددولت د رئیس محمد داود خان له خوا لوي جرگي ته معرفي سول . دغه لویه جرگه د پنځلسو ورځو له پاره په کابل کي دایره وه . دغي جرگي د ۱۹۷۷ کال د مارچ د میاشتي پر څلورمي نیټي اساسي قانون تصویب کړ او محمد داود خان یي د شپږو کلونو له پاره د جمهور رئیس په حیث وټاکي . نوې اساسي قانون د ۱۹۷۷ کال د مارچ د میاشتي پر ۱۴ نیټي د محمد داود خان له خوا توشیح او نافذ سو . ددغي لوي جرگي رئیس عزیزالله واصفي و .

۱۱ - د ملي انقلاب گوند

جمهوري دولت اراده وکړه چي د څه مودې له پاره به یوازي دولتي حزب په افغانستان کي د سیاسي فعالیت اجازه ولري او دغه موضوع یي د ۱۹۷۷ کال په اساسي قانون کي تسجیل کړه . د جمهوري دولت دغه اقدام د هیواد د ځوان نسل د شدید عکس العمل سره مخامخ سو .

په ۱۹۶۳ کال کي محمد داود خان پاچا ته د دوه حزبي سیستم دیموکراسي پیشنهاد کړي و چي دغه پیشنهاد د افغانستان د هغه وخت د شرایطو سره برابر یو پیشنهاد و او د افغانستان پیرو منورینو به په دغو احزابو کي برخه اخستي وای . ولي ددیموکراسي په لسو کلونو کي چي په افغانستان کي مختلفو ایدولوژيگانو لاره پیدا کړه او په هیواد کي ښې او کین اړخ لوي سیاسي ډلي جوړي سوي او د افغانستان اکثر منورین په دغو ډلو کي جذب سول ، نو د جمهوریت په وخت کي ددي امکان موجود نه و چي ددغو ډلو غړي په آسانه د خپلي عقیدي څخه انحراف وکړي او یا د سیاسي فعالیت څخه لاس واخلي .

د ملي انقلاب حزب په افغانستان کي پیر تعمیم نه سو ، یوازي په داخله ، خارجه او سرحداتو په وزارتونو کي ددغه گوند له پاره څو غونډي و شوي او پیرو محدودو اشخاصو ددغه حزب له پاره فعالیت کاوه . په جمهوري دولت کي دملي انقلاب حزب

عملاً دري اړخونه درلودل چې حکومت هم پر دغو دروو اړخونو ویشل سوې و .

- د سيد عبدالاله ، عبدالقدير نورستاني او غلام حيدر رسولي پله .

- د پوهاند عبدالقيوم وردگ او ډاکټر عبدالمجيد خان پله .

- د سيد وحيد عبدالله او عزيزالله واصفي پله .

د يوې ډلې مشر عزيزالله واصفي د حزبي جلب او جذب له پاره د افغانستان شمالي او غربي ولايتونو ته يو سفر وکړ . کله چې واصفي د ارزگان په ولايت کې و کابل راډيو د ملي انقلاب د حزب د مرکزي کمیټې د پنځه غړو لکه ډاکټر عبدالمجيد خان ، پوهاند عبدالقيوم وردگ ، سيد عبدالاله ، غلام حيدر رسولي او عبدالقدير نورستاني نومونه اعلام کړل ، چې د واصفي او سيد وحيد عبدالله ډلې ته يې په مرکزي کمیټې کې ځای ور نه کړ . سيد وحيد عبدالله او پنځو وزيرانو ، عزيزالله واصفي ، وفي الله سمیعی ، عبدالکریم عطايي ، تواب آصفي او عبدالله عمر د محمد داود خان ددغه اقدام په مقابل کې استعفا وکړه ، بله ورځ سردار محمد نعيم خان د جمهور رئيس او مستعفي وزيرانو تر منځ وساطت وکړ او وزيران بيرته خپلو وظيفو ته ولاړل (۳۹)
څرنگه چې د ملي انقلاب حزب د ايران د رستاخيز د حزب لاره تعقيبوله ، نو ښه داده چې دلته د ايران د رستاخيز حزب په يو څه تفصيل سره وليکل سي .

د ۱۹۷۵ کال د مارچ په مياشت کې د ايران پاچا د خپل هيواد د ملکي او نظامي لويو اشخاصو په يوې غونډې کې د (ايران نوين) او (مردم) په شمول د ايران ټول سياسي احزاب منحل کړه او ددغو احزابو پر ځايي دامير عباس هويدا په مشري د رستاخيز په نامه د يوه نوي حزب جوړول اعلان کړه . ده په دغې غونډېکې وويل چې د ايران پيشرفت پير سريع دی چې پر دغو انکشافاتو باندې د انتقاد گنجائش نه سته نو د مخالف حزب جوړول بې لزومه دې . ده ټولو ايرانيانو ته امر وکړ چې په دغه نوي حزب کې شامل سي . ده وويل چې ، که کوم ايراني ادعا وکړي چې د سياست سره علاقه نه لري ، دغه ايراني بايد خپله دغه ادعا په اثبات ورسوي او د ايران ددولت څخه دې هم څه شپې و نه غواړي . د ايران پاچا د تودي د حزب په ارتباط وويل چې دغه خلگ بې وطنه دي چې تر دې وروسته په ايران کې ددوی ځای زندان دی او يا

پاسپورتونه به اخلي او د ايران څخه به وزي (٤٠)

د رستاخيز دحزب د (جناح سازنده) د اړخ مشر امير عباس هويدا او د (جناح پيشرو) د اړخ مشر آموزگار و .

ايراني ليکوال ابراهيميان په خپل اثر کي ليکي (د رستاخيز حزب د دوو متفاوتو پلو په مشوره طرحه او جوړ سوې و . يوه پله هغه ايرانيان وو چي د امريکا په يونورستيو کي بي تحصيل کړې وو . دغه پله د امريکا د هاروپ د پوهنتون د سياسي علومو د استاد Huntington د فلسفي پيروان وو . دغه امريکايي استاد عقیده لري چي ، په مخ پر انکشافو هيوادونو کي د ثبات او استحکام يوازني لاره داده چي په دغو هيوادونو کي يو قوي او بانضباطه حکومتي حزب جوړ سي او دغه قوي حزب کولای سي چي په هغه هيواد کي د دولت او جامعي تر منځ عملي رابطه ټينگه کړي . او ددغه حزب په وسيله دولت کولای سي چي عام ولس متحد او بسيج کړي . او هم ددغه حزب په وسيله دولت کولای سي چي د مخالفينو د تخريب مخه و نيسي . ولي دغو ايرانيانو د هنتنگتون د افکارو دغه برخه د نظره غورځولي وه چي ، په نني عصر کي سلطنتي نظام بي لزومه دی ، او په يوه هيواد کي يو حزب بايد د حکومت د لاس آله نه وي چي د هغه په وسيله خلگ تر خپل کنترول لاندې راولي ، بلکه دولت او جامعه بايد يو پر بل باندي متقابل تاثيرات ولري .

د مشاورينو دوهمه پله د شيراز د ولايت پخواني کمونستان وو چي د ١٩٥٠ کال په لسيزي کي د تودي د حزب څخه جلا سوي وو او اوس د اسدالله علم له لاري څخه دغي وظيفي ته گمارل سوي وو . دغي پلي ادعا کوله چي په ايران کي يوازي دليينستي پلي په شکل يو حزب کولای سي چي د ايران ولس متحد او بسيج کړي . او د ايران دولت بايد خپله عنعنوي لاره پريږدي او د يوي عصري جامعي د جوړولو له پاره نوي لاره غوره کړي) دغه ليکوال دا هم ليکي (د رستاخيز د حزب هدف داو چي د زړي طريقي نظامي دکتاتوري په يوي حزبي دکتاتوري بدله کړي . دوی به ويل چي موږ د سوسياليزم او سرمايه داري نظامونو څخه ټول ښه شيان اخلو ، او موږ يوه منطقي رابطه ددولت او خلگو تر منځ جوړوو ، او دغه کار به د لوی ليدر يعني د ايران د پاچا

سره مرسته وکړي چې خپل سپين انقلاب سر ته ورسوي او ايران لوی تمدن ته ورسوي . د رستاخيز حزب مرکزي کمیته او سياسي بيورو درلوده . دغه حزب د مې د مياشتې لومړي ورځ د کارگرانو د ورځي په نامه نمانځله . په دغه حزب کې د ايران ۱۶ ملیونه خلگ شامل سول ، او د ايران هغه ناراضي خلگ چې پير کلونه ددې له پاره منتظر وو چې یو وخت به د ايران د مسلط نظام سره خپله مبارزه پیل کړي ، دغه خلگ مجبور سول چې د رستاخيز په حزب کې شامل سي او حتي د ايران په بازارونو او کوڅو کې د (۲۵۰۰) کالونو د شهنشاهيت سندرې ووايي .

د رستاخيز حزب د مذهب په شمول د ايراني جامعي په ټولو امورو کې مداخله وکړه چې حتي اسلامي تقويم يې واپراوه او د هغه پر ځای يې د شهنشاهيت جنترې جوړه کړه ، چې ددوی په عقیده ايران په يوه ورځ د ۱۳۵۵ کال څخه ۲۵۳۵ کلونو ته ورسيدې . چې په نتيجه کې د رستاخيز حزب د ايران ټول رژيم کمزوره کړ او د ايران پاچا يې د ايراني جامعي څخه تجريد کړ .

پخوا به د ايران دولت داسې ويل چې، هغه کسان چې زموږ پر ضد نه دي هغه کسان زموږ ملگري دي . ولي د رستاخيز حزب داسې خطرناکه شعارونه ورکول چې ، هغه کسان چې زموږ له پاره فعاليت نه کوي ، دوی زموږ پر ضد دي . (

وروسته آيت الله خميني د خپل تبعيدگاه يعني عراق څخه داسې فتوا صادره کړه چې ، د رستاخيز حزب غير ملي او غير اسلامي دی . ده د خپلو پيروانو څخه وغوښتل چې په دغه حزب کې شامل نه سي . چې په آخر کې په ۱۹۷۷ کال کې په ايران کې اسلامي انقلاب پيل سو او تر ۱۶ مياشتو مبارزو وروسته د ۱۹۷۹ کال د فبروري په مياشت کې دغه انقلاب ثمر ته ورسيدې . (۴۱)

څرگه چې دمخه اشاره ورته وسوه د افغانستان په ديموکراسي دورې کې گڼ شمير حزبونه په افغانستان کې جوړ سوي وو ، چې جمهوري دولت ته گرانه وه چې پر دغو ټولو احزابو باندي د بطلان ليکه کش کړي او يوازي يو دولتي حزب چې د پاسه څخه راغلې وي پر افغاني جامعي باندي مسلط کړي . جمهوري دولت مجبور و چې د نورو احزابو په مقابل کې د ايران د پاچا روش انتخاب کړي او بيرته په افغاني جامعي کې

سياسي اختناق راولي چي په دغه صورت کي نورو احزابو ته پرته تر مخکي لاندې فعاليت او نظامي کودتا څخه بله لاره نه پاته کيده . د بلي خوا څخه جمهوري دولت فيصله وکړه چي د ملي انقلاب حزب د رستاخيز د حزب په شان دوه اړخونه او مرکزي کمیته ولري ، او ددو اړو اړخونو مشران يي د مرکزي کمیټې د غړو په حيث و ټاکل . د محمد داود خان د اعتماد وړ سپري سيد وحيد عبدالله د جمهور رئيس پر دغي فيصلې باندې اعتراض وکړ . دغه حادثه دا ثابتوي چي محمد داود خان په دغه وخت کي د خپل حکومت پر غړو باندې هم کنترول د لاسه ورکړې و . تر څو چي په افغانستان کي د ثور کودتا و سوه .

١٢ - په ايران کي افغاني کارگران

د ١٩٧٠ په لسيزه کي چي په بين المللي بازارونو کي د تيلو بيه لوړه سوه او دتيلو د هر بيرل بيه د ١٢ دالرو څخه ٣٦ دالرو ته ورسیده ، نو د خليج ټول هيوادونه د باد راوړو بي حساب دالرو نو خاوندان سوه . په ايران ، سعودي عربستان ، کويت او متحده اماراتو کي پيري صنعتي او عمراني پروژي تر کار لاندې ونيولي سوي ، چي د پاکستان ، بنگله ديش او هند پيرو ماهرو او غير ماهرو کارگرانو دغو هيوادونو ته د کار له پاره ورتلل .

ما په مشهد کي د يوه پاکستاني متقاعد جگړن څخه چي په کويت کي يي کار کاوه پوښتنه وکړه چي څه تعداد نظامي پاکستانيان د کويت ددفاع په وزارت کي کار کوي ؟ ده زما په جواب کي وويل ((هلته زموږ تعداد دومره پير دی چي که موږ وغواړو په هغه هيواد کي کودتا کولای سو)) د ١٩٧٠ په لسيزي کي د پاکستاني کارگرانو دلاس مزد په هر کال کي ديرش مليونو دالرو ته رسيدې ، او په دغو دالرو به په پاکستان کي کارخاني جوړيدلي .

افغاني کارگرانو هم د خليج هيوادونو ته د کار پيدا کولو هڅي پيل کړي څرنگه چي پيرو افغانانو ته د پاسپورت اخستل مشکل کار و ، نو ځکه دوی غير مجاز د افغاني

سرحد څخه تيريدل او د ايران په کارخانو او زراعتي پروژو کې يې په لږ اجرت کار کاوه . ايرانيانو چې د خپلو عمراني پروژو له پاره د کوريا او فلپين څخه عادي کارگران استخدا مومل ، دوی ته افغاني ارزانه بشري قوه چې نه يې د خوب ځای غوښت او نه يې ددوی سره د کار د ساعتونو حساب کاوه او په صحي بيمې هم نه پوهيدل ، يو لوي نعمت و . څرنگه چې افغاني کارگران د غير قانوني لارو څخه د ايران خاورې ته ننوتل او د ايران په کليو کې به يې په پټه کار کاوه ، دوی د خپل اجرت د خوندي ساتلو له پاره مطمئن ځای هم نه درلود . دوی مجبور وو چې د کارخانو د مالکانو څخه غوښتنه وکړي چې ددوی اجرت په کارخانو کې وساتي او کله چې دوی افغانستان ته ځي خپلې پيسې به د کارخانو څخه واخلې . د ايران د پيرو کارخانو مالکان به د افغاني کارگرانو پر اجرت باندې منکر کيدل او افغاني پير کارگران به يې تر څو مياشتو کارکولو وروسته تش لاسونه د خپلې کارخانې څخه شپړل . هره ورځ به پيرو افغاني کارگرانو افغاني جنرال قونسلگري ته مراجعه کوله ، چې په لکونو ايراني ريال د جنرال قونسلگري په مرسته د ايران د کارخانو د مالکانو څخه تحصيل شوي دي .

پيرو افغاني کارگرانو به صرف څو مياشتې په ايران کې کار کاوه او بيا به بيرته افغانستان ته تلل . په دغو کلونو کې نژدې اته لکه افغانان په ايران کې په کار بوخت وو چې ددوی پير وخت به د افغانستان او ايران تر منځ په تگ او راتگ کې تيريدې ، پير خطرونه به هم دغو کارگرانو ته متوجه وو . په سرحدې سيمو کې به غلو د افغاني کارگرانو مخه نيوله او ددوی پيسې به يې ددوی څخه اخستي او کله کله به د سر تاوانونه هم دوی ته رسيدې . په دغو کلونو کې پير خارجي اسعار افغانستان ته راوړل سول چې د يوه امريکايي ډالر بيه ۳۶ افغانو ته را پيښه سوه . دغه پير شمير کارگران چې په ايران کې په کار بوخت وو ، په افغانستان کې يې صنعت او زراعت ته پير تاوان ورسوی . د افغانستان په غربي سيمو کې د بزگرانو د کمبود په وجه د زراعتي محصولاتو مقدار پير لږ سو .

په ۱۹۷۵ کال کې د ايران دولت د افغانستان څخه د ۳۰ زرو عادي کارگرانو د استخدام غوښتنه وکړه ، د ايراني مقاماتو پيشنهاد دا و چې د افغانستان دولت دي دغو

کارگرانو ته د هويت يوه مخصوصه پاڼه ورکړي او دغه کارگران به د اسلام قلعه او تايياد د لاري څخه به ايران ته ورځي او د ايران لويو ښارونو ته انتقاليري او، هلته به ددغو کارگرانو له پاره د اوسيدلو ځايونه او بانکي حسابونه آماده کيږي . ولي افغاني مقاماتو په دغي برخي کي کوم اقدام و نه کړ . چي په پای کي ايراني سرحدي مقاماتو په خصوصي توگه يو زر افغاني کارگرانو ته اجازه ورکړه چي د اسلام قلعه او تايياد له لاري څخه د ايران خاوري ته داخل سي . د تهران د کارخانو له خوا ددغو کارگرانو د انتقال له پاره تايياد ته سرويسونه راستول سوي وو ، دوی يو تعداد افغاني کارگران په سرويسونو کي سواره کړل ، ولي ددغو کارگرانو څخه حتي يو سړي هم د تهران ښار ته و نه رسيد ، په دي چي افغاني کارگران په لاري کي د سرويسونو څخه پلي سول او د ايران په کليوکي په کارونو بوخت سول (٤٢)

١٣ - پر جمهوري نظام ولي کودتا وسوه ؟

محمد داودخان تر خپل صدارت لس کاله وروسته کودتا وکړه چي په دغو کلونو کي زموږ په سيمي او نوري نړي کي لوی بدلونونه راغلي وو . په افغانستان کي د لسو کلونو له پاره ديموکراسي وه ، نوې اساسي قانون نافذسوي و ، په هيواد کي د دو تقنيني دورو د شورا د غړو د ټاکلو له پاره آزاد انتخابات سوي وو . قضايه قوه د حکومت څخه جلا سوي وه ، د کابل په ښار کي آزادي جريدې خپريدي ، او په هيواد کي پير احزاب جوړ سوي وو ، او د نړي متضادو ايدولوژيگانو په هيواد کي نفوذ کړي و او د نړي پير هيوادونه په افغانستان کي دخپلو مفکوروي تسلط په لټه کي وو .

د محمد موسي شفيق حکومت د ايران او ځينو عربي هيوادونو سره اقتصادي او کلتوري اړيکي ټنگي کړي ، د ايران سره يي د هلمند د اوبو معاهده لاس ليک کړه ، د تهران د راډيو څخه د پښتوژبي خپروني پيل سوي . او د پاکستان د هيواد سره هم د افغانستان عادي مناسباتو ادامه درلوده .

د ١٩٧٠ په لسيزي کي چي د تيلو بيه پيره لوړه سوه ، د خليج بډايو هيوادونو مخصوصا ايران زموږ په سيمي کي د امريکا په گټه او د شوروي اتحاد پر ضد څه

اقدامات پیل کړه .

پاکستان چي د خپلي شرقي برخي (اوسني بنگله دیش) دروند پیټي د خپلو اوږو څخه غورځولې و ، نو په پیر اطمینان سره یي د اوسني پاکستان په آبادولو پیل وکړ څرنگه چي مرکزي او د آسیا د جنوب ختیز نظامي اتحادیي چي پاکستان په هغوي کي غړیتوب درلود ، د منځه تللي وي ، نو پاکستان د هغه سیاسي او اقتصادي فشاره څخه خلاص سو چي د شوروي اتحاد له خوا دغه هیواد ته متوجه و .

امریکا او نورو غربي هیوادونو د ۱۹۵۰ او ۱۹۶۰ په لسیزه کي د شوروي اتحاد د نفوذ د مخنیوي په غرض په منځني ختیز او د آسیا په جنوب کي نظامي اتحادیي جوړي کړي . دغي اتحادیي په عمل کي ناکامي سوي ، او د ۱۹۷۰ په لسیزي کي ددغو اتحادیو پر ځای د امریکا په لارښونه د ایران او د خلیج د بډایو هیوادونو په وسیله په منځني ختیز او د آسیا په جنوب کي جاسوسي فعالیتونه پیل سول چي د ایران جاسوسي دستگاه ساواک او سي آی ای او د سعودي عربستان د جاسوسي دستگاه په افغانستان او د منطقي په نورو هیوادونو کي د شوروي اتحاد د نفوذ د کمولو له پاره اقدامات پیل کړه ، چي په افغانستان کي ددغو تخریبي عملیاتو مقدماتي مراحل د افغانستان ددیموکراسي په دورې کي شروع شوي وو (۴۳)

د عدم انسلاک په نهضت کي هم څه بدلونونه راغلي وو . دغه نهضت چي د باندونگ په کنفرانس کي یي ۲۷ غړي درلودل ، د ۱۹۷۰ په لسیزي کي یي د غړو شمیر درې برابره سو ، او ځینو انقلابي هیوادونو لکه کیوبا ، زمبابوې ، د فلسطین د آزادي نهضت او داسي نور هیوادونه ددغه جنبش په غړیتوب و منل سول ، چي ددغو انقلابي غړو په ورتگ سره دغه جنبش خپله عنعنوي د منځ لیکه پریښووله او د شوروي اتحاد سیاست ته یي میلان پیدا کړ . د مثال په توگه . په ۱۹۷۹ کال کي ددغه نهضت د کنفرانس په پریکړه لیک کي چي په هاوانا کي یي صادر کړی و ، تر شل واړه پیر یي د امریکا امپریالیزم غندلې و ، ولي په دغه پریکړه لیک کي حتي یوواړي هم د شوروي اتحاد سیاست نه و غندل سوی . (۴۴)

محمد داود خان په دغو کلونو کي کودتا وکړه او په دغي پیچلي او ماین گذاري

شوي سياسي مرحلي کي يي د افغانستان د دولت واگي په لاس کي واخستي .

١٤ - کورني ستونزي

پاکټر محمد حسن شرق ليکي چي ((مور په ١٩٧٠ کال کي تصميم ونيو چي په افغانستان کي به د کودتا د لاري څخه سلطنتي نظام ته خاتمه ورکوو ، او دري کاله وروسته مور کاميابه کودتا وکړه . ولي ډير ژر د کودتا ملگري او مخصوصا د مرکزي کميټي اوه غړي د محمد داود خان د نظره ولويدل او د حساسو مقامونو څخه ليري کړل سول ، او محمد داود خان پر هغو اشخاصو تکیه پاته سو چي مور د هغو پر ضد کودتا کړي وه)) (٤٥)

Selig Harison ليکي ((تر کودتا يو کال وروسته محمد داود خان په دولت کي تصفيه پيل کړه ، ده د ١٩٧٤ کال د جولای په مياشت کي دوه سوه د اردو هغه نظامي افسران ليري کړل چي په شوروي اتحاد کي يي تحصيل کړی و . ده د ١٩٧٥ کال د اکتوبر په مياشت کي څلوېښت نور همدغه ډول صاحب منصبان د اردو څخه وايستل . ده شوروي اتحاد ته د نظامي افسرانو ليرل محدود کړل او ځيني عسکري صاحب منصبان يي هند ، مصر ، ترکيې او امريکا ته و ليرل)) دی ليکي ((د محمد داود خان بل مهم اقدام د ملي انقلاب د حزب جوړول وو چي په اساسي قانون کي يي د نورو سياسي ډلو فعاليت منع کړ ، نورو سياسي گوندونو د محمد داود خان ددغه تصميم سره مخالفت وکړ او د جمهوري نظام پرضدي وسيع تبليغات کول)) دی ليکي ((ډيره مهمه حادثه د ١٩٧٥ کال د نومبر په مياشت کي پېښه سوه چي په دغي مياشت کي جمهوري نظام پر دو مهمو او حساسو مسایلو باندي لکه د هلمند د اوبو معاهده او د پښتونستان پر موضوع باندي عقب نشيني وکړه . يعني محمد داود خان تر کودتا دوه کاله وروسته حاضر سو چي د هلمند د اوبو معاهده د ايران سره ومني کله چي محمد داود خان د ١٩٧٨ کال د مارچ د مياشتي پر پنځمي نيټي د پاکستان د سفر څخه بيرته کابل ته راغی ، هغه وخت د کابل په سياسي حلقو کي ويل کيدل چي محمد داود خان د ډيورنډ کرښه په رسميت پيژندلي ده . دغي آوازي هغه

وخت لا پيري تودي سوي چي جمهور رنيس محمد داود خان د پښتنو او بلوڅو مشرانو او اته زره مهاجرو بلوڅو ته وويل چي د ۱۹۷۸ کال د اپريل د مياشتي تر ۳۰ نيټي پوري بايد د افغانستان د خاوري څخه ووزي (((۴۶)

- دی د اجمل خټک د قوله ليکي چي ((محمد داود خان مور ته وويل چي جنرال ضياء الحق هغه پښتانه او بلوڅ چي د ذوالفقار علي پوتو په وخت کي بنديان شوي وو آزاد کړي دي او تاسي د ضياء الحق تر رهبري لاندې خپل حقوق تر لاسه کولای سې ، او ما د محمد داود خان ددغه تصميم سره مخالفت وکړ)) (۴۷)

- نبي عظمي په خپل اثر کي ليکي چي ((کله چي محمد داود خان ، جمهوري اردو د اسلامي تندروانو ، ماويستانو او د محمد هاشم ميوندوال د پلويانو څخه پاک کړ ، نو بيا وار د پرچميانو تصفيي ته ورسيد چي دوی د اردو څخه و باسي . محمد داود خان زما ء عظيمي ء په شمول پير پرچميان د دولت د حساسو ځايونو څخه ليري کړل . او ده په واضح ډول پر ټولو چپو جرياناتو باندي د بطلان ليکه کش کړه . د خارجه وزارت د معين سيد وحيد عبدالله په تحريک ، په مرکزي کميټي کي انشعاب راغی او مرکزي کميټه پر دوو برخو ويشله سوه چي يوې خوا ته محمد داود خان ، عبدالاله ، عبدالقدير نورستاني ، غلام حيدر رسولي ، سرور نورستاني او غوث الدين فايق وو او بلې خوا ته ډاکټر محمد حسن شرق ، فيض محمد ، جگړن ضياء مجيد ، ډگرمن محمد يوسف او جگړن مولاداد واقع سوي وو . کله چي ډاکټر محمد حسن شرق په جاپان کي او فيض محمد په اندونيزيا کي دسفيرانو په حيث و ټاکل سول او جگړن ضياء مجيد هند ته د نظامي آتشف په حيث وليږل سو ، نو د جمهوريت مرکزي کميټه د منځه ولاړه او محمد داود خان او دده پلي ددولت ټول واک په لاس کي واخست)) (۴۸)

- د جولای د مياشتي د ۱۷ نيټي تر کودتا وروسته د جمهوري دولت په مرکزي کميټي او کابيني کي پير ژر کشمکش او اختلافات پيل سوه چي ډيرو دغو اختلافاتو ته سيد وحيد عبدالله لمنه وهله . په سر کي پاچا گل وفادار او عبدالحميد محتاط خپل مقامونه د لاسه ورکړه او بيا ډاکټر محمد حسن شرق ، فيض محمد او احمد ضياء مجيد په ترتيب جاپان ، اندونيزيا او هند ته وليږل سوه . تر دغو تغيراتو وروسته د سيد وحيد

عبدالله او عزيزالله واصفي د پلي او سيد عبدالله ، عبدالقدير نورستاني او غلام حيدر رسولي د پلي تر منځ اختلافاتو بروز وکړ چي د ثور تر کوتا پوري يي ادامه درلودله .

- د جمهوريت په وروستي کال کي سردار محمد نعيم خان او محمد عمر داود د محمد داود خان د اداري روش سره موافق نه وو ، څرنگه چي پاچا گل وفادار وايي چي محمد نعيم خان د نظام د تغيير په برخه کي دده سره اوږدي خبري کړي وي او غوث الدين فايق هم په خپل اثر (رازي را که نمي خواستم افشا گردد - ١٤٢ مخ) کي د سردار محمد نعيم خان د قوله دغي موضوع ته په تفصيل اشاره کړي ده .

- پيرو افغانانو د جمهوري دولت سره مخالفت پيل کړ . په پای کي خبره دې ځای ته ورسیده چي د جمهوري نظام د پلان وزير علي احمد خرم په سپينه ورځ د جاپاني يوه هیأت سره د ليدلو په وخت کي د خپل دفتر څخه و ایستل سو او د پلان د وزارت په مخ کي ووژل سو او قاتل هم وتښتيدې .

١٥ - د ايران سره د افغانستان مناسبات

د ١٩٧٠ په لسيزي کي ايران د خپلو سرشارو دارو په وسيله د منځني آسيا او ليري ختيز په هيوادونو کي بيل بيل فعاليتونه پيل کړل . د ايران دولت د افغانستان سره خپل پخواني ساړه مناسبات تاوده کړه ، او د محمد موسي شفيق د حکومت په وخت کي ددواړو هيوادونو تر منځ د هلمند د اوبو معاهده لاس ليک سوه ، ددغي معاهدي مصدقه اسناد لا نه وه تبادله سوي چي محمد داود خان کودتا وکړه . دوه کاله وروسته جمهوري دولت هم حاضر سو چي د هلمند د اوبو معاهده ومنې او د محمد داود خان خاص نماينده سردار نحمد نعيم خان په تهران کي وويل ((د هلمند د اوبو معاهده د افغانستان او ايران ددوستي په بحر کي يو څاڅکې دی)) چي وروسته ددغي معاهدي مصدقه اسناد د زلمي محمود غازي له خوا په تهران کي تبادله سوه . او هم د ١٩٧٠ په لسيزي کي د ايران پاچا د امريکا او پاکستان په مرسته غوښتل چي په افغانستان کي د شوروي اتحاد نفوذ ته خاتمه ورکړي .

مروت په خپل اثر کې ليکي چې ((په ۱۹۷۶ کال کې د امريکا د ملي امنيت رنيس Brezezinski د امريکا په خارجي سياست کې د ۷۰ منطقي نفوذ ۷۰ مفهوم طرح او اختراع کړ . ده ددغي مفکوري د عملي کولو له پاره د ايران پاچا دي ته و هڅاوه چې په آسيایي هيوادونو کې خپل رول و لوبوي ، او په دغه وخت کې د ايران پاچا په خپله هم علاقه درلوده چې د خليج او جنوبي آسيا په هيوادونو کې لاس وهنه وکړي . امريکايانو د ايران پاچا دي ته هم تشويق کړ چې د خپلو همسايه هيوادونو سره مالي مرستي وکړي . د امريکا ددغي توصيې پر اساس د ايران دولت د پاکستان سره ۷۵۰ ميليونه دالره مرسته وکړه . او د ۱۹۷۳ کال څخه بيا تر ۱۹۷۵ کال پورې د ايران دولت د افغانستان سره ۵۰ ميليونه دالره مرسته کړې ده . واشنگتن د سعودي عربستان ، کويت او جاپان هيوادونه هم تشويق کړل چې د افغانستان سره مالي مرستي وکړي . په کابل کې د امريکا سفير Theodore Elliot محمد داود خان دي ته تشويق کړ چې د واقعي بي طرفي پيروي وکړي . او ده د افغانستان جمهوري دولت دي ته و هڅاوه چې د پښتونستان موضوع چې پير يې افغانستان پر شوروي اتحاد باندې تکیه کړی دی ، پرېږدي)) (۹۴)

سلک هريسن ليکي ((په ۱۹۷۴ کال کې د ايران دولت په آسانه شرايطو څلوېښت ميليونه دالره پور د افغانستان دولت ته ورکړ چې دا د هغه دوه ميلياردو دالرو پيش پرداخت و چې د لسو کلونو په موده کې د ايران دولت له خوا افغانستان ته ورکول کيدل . ايرانيانو غوښتل چې د مرستو په برخې کې په افغانستان کې د شوروي اتحاد ځای ونيسي ، او په افغانستان کې د اورگاډي او لويو لارو پروژې په کار واچوي ، چې په دغه طريقه به افغانستان د شوروي اتحاد څخه بي نيازه کړي . افغاني کارگران په آزاد ډول د دواړو هيوادونو تر منځ تگ او راتگ کاوه ، چې دغه افغاني کارگران د ايران په اقتصادي او عمراڼي پروژو کې په کار بوخت وو .

په افغانستان کې د ايران د جاسوسي دستگاه ساواک د پخوا څخه ځای پر ځای سوي K.G.B. پر ضد اقدامات پيل کړل . د سعودي عربستان ، پاکستان ، هند او چين جاسوس فعاليتونه هم په افغانستان کې پيل سوي وو . ساواک او سي . آی . ای په

افغانستان کې په ګډه فعالیت کاوه ، دواړو شبکو په افغانستان کې د بنیادګرا ګروپونو سره هم یوه اندازه همکاري درلوده . دغو ټولو جاسوسي دستګاوو په افغانستان کې داسې با معلوماته خلګ استخدام کړل چې دوی ته یې د افغانستان په اردو او دولت کې هغه کسان معرفي کول چې د کمونستانو سره همدردې لرل .

د ایران دولت امریکایي اسلحه ، د مخابري آلات او ځني نوري مرستې د محمد داود خان هغو مخالفینو ته ورکړي چې د افغانستان په غربي سیمو کې یې ژوند کاوه . د ایران ځینې مرستې د پاکستان حکومت ته ورکړه سوي چې افغاني بنیادګرا ګروپونو ته یې ورکړي ، چې د ایران دغې مرستې دصوبه سرحد د ګورنر نصیرالله بابر په وسیله افغاني بنیادګرا ګروپونو ته ورکړه سوي چې ددغو مرستو په نتیجه کې د پنجشیر پر امنیتي پوستې باندې یو څه عملیات و سول)) (۵۰)

په ۱۹۷۴ کال کې چې د افغانستان او ایران تر منځ د تیلو د قرار داد نیټه پای ته رسیدلې وه ، د ایران دولت افغانستان ته پیشنهاد وکړ چې که افغانستان د شوروي اتحاد سره د تیلو تر خپل قرار داد تیر سي ، نو د ایران دولت به د پخواني قرار داد مطابق افغانستان ته هر یو تن تیل په شل دالره ورکړي . او که افغانستان د شوروي اتحاد څخه د تیلو رانیولو ته ادامه ورکوي ، نو بیا د افغانستان سره د تیلو نوې قرار داد د خلیج د بېي مطابق هر یو تن به په ۱۲۰ دالره لاس لیک سي . ولي د افغانستان دولت د ایران دغه پیشنهاد و نه مانه او نوې قرار داد د خلیج د بېي مطابق د دواړو هیوادونو تر منځ لاس لیک سو . (۵۱)

د ۱۹۷۵ کال د اپریل په میاشت کې جمهور رئیس محمد داود خان تهران ته رسمي سفر وکړ . زه ددغه سفر په وخت کې په تهران کې وم . په بین المللي روابطو کې ددې اصل ټینګ رعایت کېږي ، چې کله چې د یوه هیواد مشر بل هیواد ته په رسمي سفر بلل سوې وي ، نو د کوربه هیواد مشر د خپل میلمه د اقامت په ورځو کې د خپل هیواد څخه د باندې سفر نه کوي . ولي د ایران پاچا د افغانستان د جمهور رئیس محمد داود خان د مسافرت په وخت کې ددغه اصل مراعات و نه کړ ، او کله چې محمد داود خان په اصفهان کې و ، د ایران پاچا د خپل هیواد څخه ووت او د

سلطان قابوس د لیدلو له پاره یې عمان ته سفر وکړ . (۵۲)

محمد داود خان د خپل حیثیت او ملي گټو د ساتلو په خاطر د خپل صدارت په وخت کې د غربي نړۍ او په سر کې د امریکا غوښتنو ته سر ټیټ نه کړ ، او ،محمد داود خان د جمهوریت په وخت کې د شوروي اتحاد مشر برژینف ته مخامخ کلک جواب ورکړ . ولي ده د ایران د پاچا پر دغه نامناسب عمل باندي اعتراض و نه کړ ، که دغه نه اعتراض د ایران د څو دارو مرستي له پاره وي ، نو د شاعر په قول :

احتیاج د زماني هسي بلا ده

و دلاک ته پاچا کښینوي سر تور (۵۳)

د ایران دولت افغانستان ته اقتصادي مرستي ددې له پاره ور کړي دي چي جمهور رئیس محمد داود خان به په خپل دولت کې کمونستي عناصر تصفيه کړي . سلك هریسن لیکي ((په تهران کې ء جعفر ندیم ء چي د ایران په خارجه وزارت کې دریم سړی دی ما ته په پیر اطمینان سره وویل چي د ایران جاسوسي دستگاه ساواک د محمد داود خان په جمهوري رژیم کې کار کوي او افغانستان ته د ایران اقتصادي مرستي مشروطي دي او شرطونه یې دادي چي د محمد داود خان جمهوري دولت باید د خلق او پرچم حزبونه د منځه یوسي ، افغانستان باید د پاکستان سره د دوستي تړون لاس لیک کړي ، افغانستان خپلو ټولو تخریبي عملیاتو ته چي د پښتنو او بلوڅو په قبایلو کې یې لري خاتمه ورکړي)) دی زیاتوي ((د پورتنی مسایلو په هکله په کابل کې د انگریزانو سفير Roy Crook چي د افغانستان د مسایلو متخصص دی ده ما ته وویل چي که د ایران دغه دیپلوماسي په افغانستان کې په بیرته لا نوره پر مخ ولاړه سي ، نو د شوروي اتحاد د عکس العمل سره به مخا مخ سي)) دی لیکي ((په راتلونکو کلونو کې د محمد داود خان جمهوري دولت خپله داخلي او خارجي پالسي ښې خوا ته واړوله او د ۱۹۷۷ کال د فبروري په میاشت کې یې نوې اساسي قانون نافذ کړ او په دغه اساسي قانون کې یې یوازي خپل ملي انقلاب حزب ته د فعالیت اجازه ورکړي وه او په اساسي قانون کې یې داخله وزارت ته واک ورکړې و چي د جمهوري دولت ټول مخالفین وزېي)) دی زیاتوي ((د شوروي اتحاد پخواني سفير Pozanov اوس

افشا کړې ده چې په افغانستان کې د محمد داود خان اقداماتو حفيظ الله امين خوابدې کړې و او ده غوښتل چې د ۱۹۷۷ کال په سر کې د محمد داود خان دولت ته خاتمه ورکړي ، ولي د شوروي اتحاد دولت په هغه وخت کې حفيظ الله امين ددغه اقدام څخه منع کړی و)) دی ليکي ((د افغانستان سره د شوروي اتحاد مناسبات په ظاهره عادي وو ولي د دواړو هیوادونو مناسبات هغه وخت خراب سول چې محمد داود خان د بریښنې سره مستقیم برخورد وکړ)) (۵۴)

سلک هریسن د واشنگتن پست د ۱۹۷۹ کال د مې د میاشتې د ۱۴ نېټې په گڼې کې داسې ليکلي دي ((دا د ایران پاچا و نه بریښنې ، چې په افغانستان کې یې د حوادثو ځنځیر تر پایه کش کړ او د محمد داود خان نظام ته یې سقوط ورکړ)) (۵۵)

۱۶ - د محمد داود خان او برژنیف لفظي ټکر

عبدالصمد غوث چې د محمد داود خان او برژنیف د لفظي تصادم د پېښې شاهد و په خپل اثر کې ليکي چې ((د ۱۹۷۷ کال په سر کې شوروي اتحاد په پټه د خلق او پرچم ډلې بیرته سره متحدې کړې . د شوروي اتحاد رسمي مقاماتو د افغانستان په خارجي او داخلي سیاست کې د نویو تحولاتو په برخه کې خاموشي اختیار کړې وه ، او په معمولي طور به یې د افغانستان او شوروي اتحاد د دوستانه علاقو یادونه کوله. هرڅومره ورځې چې به تیریدلي محمد داود خان د شوروي اتحاد د پټو لاس وهنو څخه چې مخ پر زیاتیدو وي ، ناراحته کیدې . یوه ورځ وروسته تر هغه چې محمد داود خان د لوي جرگې له خوا د جمهور رئیس په حیث وټاکل سو ، د ۱۹۷۷ کال د فبروري د میاشتې ۱۶ نېټه ، نو یې وویل چې اوس ددې وخت رارسیدلې دې چې دې شخصاً د لینوید برژنیف څخه د هغو تخریبي عملیاتو په برخه کې چې په افغانستان کې کیري پوښتنه وکړي .

محمد داود خان د شوروي اتحاد په بلنه د اپریل د میاشتې د ۱۲ څخه تر ۱۵ نېټې پورې هغه هیواد ته رسمي سفر وکړ . او د جمهور رئیس محمد داود خان او برژنیف ترمنځ د یوه خصوصي ملاقات غوښتنه هم د شوروي اتحاد د مقاماتو

څخه سوي وه . د لومړې ورځې مذاکرات د کرملین په ماڼۍ کې د اپرېل د میاشتي پر ۱۲ نېټې د ماپنډین له خوا وسوه . په دغه ورځ محمد داود خان د افغانستان د گازو د بېي د لوړیدلو غوښتنه وکړه ، ده د غیر منسلکو هیوادونو د نهضت په برخې کې وویل چې افغانستان ددې غوښتونکې دی چې ددغه نهضت غړي هیوادونه باید ددغه نهضت د اصولو کلک مراعات وکړي ، دوی باید په جهاني مشاجراتو کې برخه وانهخلي ((دې لیکي)) شورویان په دې پوه سول چې ددغو خبرو څخه د محمد داود خان هدف د کیوبا هیواد دی . ددوهمې ورځې په مذاکراتو کې د شوروي اتحاد د هیأت مشر برژنېف د خپلو خبرو په ترڅ کې ، مخامخ محمد داود خان ته وکتل او وی وېل چې د ناتو د پکت د هیوادونو پیر متخصصین د افغانستان د شمالي سیمو په پروژو کې کار کوي او دوی هلته په جاسوسي اخته دي ، چې باید دوی د افغانستان ددغو سیمو څخه و ایستل سي . جمهور رئیس محمد داود خان ده ته په جواب کې وویل چې د شوروي اتحاد د رهبر دغې خبرې د افغانستان په کورنیو چارو کې صریح مداخله ده او موږ تاسې ته هیڅکله اجازه نه درکو چې موږ ته لارښوونه وکړې چې موږ خپل هیواد څنگه اداره کړو . تر دغو خبرو وروسته محمد داود خان د مجلس څخه ولاړ سو چې فوراً برژنېف ته وېل چې تاسې د یوه خصوصي ملاقات غوښتنه کړې وه ، محمد داود خان ده ته په جواب کې وویل چې اوس هغه خصوصي ملاقات ته هم ضرورت نه سته)) (۵۶)

د محمد داود خان د سفر یوه بل ملگري وویل چې (د پروگرام مطابق د جمهور رئیس محمد داود خان ددغه سفر وروستې شپه په تاشکند کې وه ، چې د محمد داود خان الوتکه په تاشکند کې کښته نه سوه او مخامخ کابل ته راغله) (۵۷)

سلک هریسن لیکي)) د محمد داود خان تر دغه سفرڅو میاشتې وروسته د خارجې وزارت مرستیال سید وحید عبدالله ما ته د عبدالصمد غوث د لیکنې مشابه معلومات راکړه او سید وحید عبدالله دا هم وویل چې برژنېف په خپلو خبرو کې په افغانستان کې د امریکا د ستالایت او زلزله سنج دسنگاو د متخصصینو پر موجودیت باندي اعتراض وکړ او دوی یې د امریکا جاسوسان وبلل . او برژنېف په خپلو

خبرو کي دا هم وويل چي د افغانستان د جمهوريت د کابينې ځني غړي د امريکا
ايجنټان دي (((۵۸)

هندي ليکوال Nayar Kuldip ليکي ((په ۱۹۷۷ کال کي افغانستان د
اقتصادي او نظامي مرستو له پلوه پر شوروي اتحاد باندې ډير منکي و ، او افغانستان
داسي ښکاره کيدې چي د شوروي اتحاد د نفوذ په ساحه کي واقع وې . محمد داود
خان يوازي غوښتل چي د افغانستان مناسبات د شوروي اتحاد سره تر يوه حده
محدود کړي په دي چي محمد داود خان يو وطن پالونکې و او ده غوښتل چي
افغانستان خپله عنعنوي بي طرفي وساتي . کوم شي چي شوروي اتحاد يي نا آرامه
کړې و ، هغه د محمد داود خان هغه تلاشونه وو چي د ځينو سرمايه دارو هيوادونو
څخه يي د مرستو غوښتنه کوله . د محمد داود خان خاص نماينده سردار محمد نعيم
خان ايران او امريکا ته سفرونه وکړل ، او کله چي ده د واشنگتن څخه د متخصصينو
او مشاورينو غوښتنه وکړه ، په دغه وخت کي د شوروي اتحاد بدگماني پر
افغانستان باندې لا پيره سوه .

کله چي په ۱۹۷۷ کال کي محمد داود خان مسکو ته سفر وکړ ، په يوي غونډي
کي برژنيف د محمد داود خان څخه پوښتنه وکړه چي آيا دا حقيقت لري چي تاسي د
امريکا څخه مشاورين غوښتي دي ؟)) دی د محمد داود خان د ورسره هيأت د يوه
غړي د قوله ليکي ((محمد داود خان د غونډي څخه ولاړ سو او په متأثر او لوړ آواز
بي برژنيف ته وويل چي زه د يوه آزاد هيواد جمهور رئيس یم او هيڅوک دا حق نه لري
چي زما څخه داسي يوه پوښتنه وکړي . محمد داود خان خپل سفر لنډ کړ او برژنيف
د محمد داود خان د مخه ښه له پاره هوايي ميدان ته ورغلې و او ده غوښتل چي خپله
خبره بيرته ترميم کړي ، ولي دغه ليدنه يوازي د پنځو دقيقو له پاره وه او هلته مهمي
خبري ونه سوي .

تر دغي حادثې وروسته ددواړو هيوادونو په مناسباتو کي سوږوالې راغی ، کله چي
محمد داود خان کابل ته ورسيد ، ده هدايت ورکړ چي تر دي وروسته دي افغاني
نظامي افسران په هند يا مصر کي تحصيل وکړي . دی د اقتصادي مرستو له پاره د

نورو منابعو په لټه کې سو. مسکو خلق او پرچم ته هدايت ورکړ چې بيرته سره متحد سي ، چې دغه اتحاد ددې له پاره و چې که محمد داود خان د مسکو سره مخالفت پيل کړ ، نو دغه حزب به د يوه مخالف قوت په حيث د محمد داود خان د رژيم په مقابل کې مقاومت وکړي .

محمد داود خان مسايل سپړيدلو ته پرې نه ښوول ، ده سعودي عربستان او مصر ته سفرونه وکړل . سعودي عربستان افغانستان ته د پيرو مرستو وعده ورکړه ، او شوروي اتحاد په دغه موضوع پير ژر خبر سو ، په دې چې رحيم رفعت چې د محمد داود خان ترجمان و ، ده د محمد داود خان د مذاکراتو متن چې ۱۶ پاڼې کيدلي د ببرک کارمل په وسيله شورويانو ته ورسوي .

په ۱۹۷۶ کال کې محمد داود خان د ايران سره د اقتصادي همکاريو څو معاهدي لاس ليک کړي ، چې يوه يې د اورگاډي د پټلې وه چې کابل يې د بندر عباس سره وصل کاوه . چې دا ، په وچه کې د محصور افغانستان له پاره دوهمه لاره کيدله)) دی زياتوي ((ما په ۱۹۷۴ کال د جون په مياشت کې په نهران کې د ايران د پاچا سره وليدل ، ده ما ته وويل چې بايد افغانستان بحر ته لاره ولري او زه په دغې برخې کې د افغانستان سره مرسته کوم. د ايران پاچا افغانستان ته د دوو ميلاردو دالرو مرستو وعده ورکړه ، چې په دغو مرستو سره د افغانستان اتکا پر شوروي اتحاد باندې کميدله. کويت هم محمد داود خان ته پيغام وليږي چې د کويت دولت حاضر دی چې د افغانستان دولت ته يو سپين چک ورکړي ، په هغه صورت کې چې محمد داود خان په ښکاره ډول د شوروي اتحاد سره مخالفت وکړي . ولي محمد داود خان نه غوښتل چې د شوروي اتحاد پر ضد په کوم بلاک کې شامل سي ، ده يوازې غوښتل چې افغانستان پر شوروي اتحاد باندې د پيري اتکا څخه خلاص کړي . ولي مسکو تر دې وروسته پر ده باندې اعتماد نه کاوه او شورويانو داسې تصور کاوه چې محمد داود خان ددوی مخالف سوی دی)) (۵۹)

سعودي عربستان ۵۰۰ مليونه دالره د اوبو لگولو په ساحه کې د افغانستان سره مرسته وکړه ، افغانستان د چين او کويت سره هم اقتصادي قراردادونه لاس ليک کړل

OPEC او اسلامي بانک هم د افغانستان سره د اقتصادي مرستو وعده وکړه . محمد داود خان په واضح ډول د عدم انسلاک په نهضت کې د افراطي اړخ څخه چې کيوبا يې رهبري کوله ، خان ليري کړ . محمد داود خان څو واره کيوبا وغندله او ده وويل چې افغانستان د هغې معتدلي واقعي بي طرفي پلوي کوي چې رهبري يې د هند او يوگوسلاويا په لاس کې ده ، وروسته تر هغه چې محمد داود خان بلگراد او نوي پهلې ته سفرونه وکړل ، نو بيا فيصله وسوه چې د ۱۹۷۸ کال د مې په مياشت کې به د عدم انسلاک د خارجه وزيرانو غونډه په کابل کې کيږي . (۶۰)

د محمد داود خان او برژنيف د لفظي تصادم په هکله ، مروت د سردار محمد نعيم خان د قوله په خپل اثر کې داسې ليکلي دي (د برژنيف دغه غير مترقبه پېشنهاد چې محمد داود خان بايد ټول امپريالستي مشاورين د خپل هيواد څخه و باسي ، صرف يو ټيپيک د شوروي د شطرنج د لوبي Gambit ته ورته دی چې برژنيف غوښتل چې محمد داود خان په دغه طريقه په دفاعي حالت کې واقع کړي) (۶۱)

۱۷ - د عدم انسلاک د نهضت څخه د کيوبا د ايستلو پېشنهاد

د جمهور رئيس محمد داود خان مناسبات د شوروي اتحاد سره هغه وخت لا پېر خراب سول چې د افغانستان جمهوري دولت اراده وکړه چې د عدم انسلاک د خارجه وزيرانو غونډې ته ددغه نهضت څخه د کيوبا د ايستلو پېشنهاد وړاندي کړي . د خارجه وزارت يوه مامور ما ته وويل چې جمهور رئيس محمد داود خان په هغه ملاقات کې چې په بلگراد کې يې د مارشال تيتو سره کړې و ، ده ته يې ويلي وه چې د کيوبا هيواد د شوروي اتحاد د اقمارو څخه دی او د شوروي اتحاد په غوښتنه يې انگولا ته نظامي قطعات استولي دي ، اوس بايد د کيوبا هيواد د عدم انسلاک د نهضت څخه و ايستل سي . مارشال تيتو د محمد داود خان څخه پوښتنه کړې وه چې دغه کار به څرنگه عملي سي ؟ سيد وحيد عبدالله چې په دغه ملاقات کې حاضر و د مارشال تيتو په جواب کې وويل چې د عدم انسلاک د خارجه وزيرانو غونډه چې په کابل کې جوړېږي او زه ددغې غونډې رئيس يم ، زه به ددغه نهضت څخه د کيوبا د ايستلو

پیشنهاد دغي غونډې ته وړاندي کړم . (۶۲)

سید وحید عبدالله په دغه ارتباط مصر اندونیزیا او هند ته هم سفرونه وکړه . د خارج وزارت یوه بل مامور ما ته وویل چې په دهلي کې سید وحید عبدالله د عدم انسلاک د نهضت څخه د کیوبا د ایستلو موضوع د هند صدر اعظم موراجي دیساي ته یاده کړه ، هغه په جواب کې سید وحید عبدالله ته وویل چې افغانستان دا حق نه لري چې ددغه نهضت د خارج وزیرانو غونډې ته د کیوبا د ایستلو پیشنهاد وړاندي کړي . په دې چې د عدم انسلاک نهضت یوه نظامي اتحادیه نه ده چې یو غړې هیواد په داسې بهانو ددغه نهضت څخه و ایستل سي . بلکه دا د آزادو هیوادونو یو جنبش دی چې د گډ ژوند پنځه اصولونه لري چې د کیوبا هیواد د دغه اصولونو رعایت کړی دی .

سید وحید عبدالله د هند د صدر اعظم توصیې ته توجه و نه کړه او په یوې لیدني کې یې د کیوبا سفیر ته چې په عین حال کې په کابل کې هم د هغه هیواد سفیر و په تنده لهجه وویل چې د عدم انسلاک د خارج وزیرانو غونډې ته چې په کابل کې جوړېږي ، دی باید رانه سي . او که دی په دغه وخت کې کابل ته راسي نو دده استقبال به و نه سي . (۶۳)

د مخه تر هغه چې د عدم انسلاک غونډه په کابل کې جوړه سي ، د ثور کودتا وسوه . او د دغه غونډه د کابل پر ځای په بلګراد کې وسوه چې د بلګراد په غونډې کې پاکستان ددغه نهضت په غړیتوب و منل سو . او دغه نهضت د مشرانو غونډه په هوانا کې جوړه سوه .

سلک هریسن لیکي چې ((د محمد داود خان هغه سفر شورویان لا وار خطا کړل چې محمد داود خان مصر ته د سفر په لارې کې په ترکیې کې هم توقف وکړ او په دغه سفر کې محمد داود خان د سعودي عربستان او کویت څخه هم لیدنه وکړه)) (۶۴) دی لیکي ((مصر ته د محمد داود خان دغه سفر هغه وخت وشو چې د مصر جمهور رئیس انورالسادات تازه د اسراییلو د سفر څخه راغلی و . انورالسادات په هغې میلمستیا کې چې د محمد داود خان په ویاړ جوړه کړې وه ، د شوروي اتحاد د

سفیر په مخ کي محمد داود خان ته وویل چي ستاسي معقوله او ملي پالسي چي پر آزاد قضاوت او ملي گټو ولاړه ده او د پلو تپلو او د دنباله روي د سياست څخه کرکه کوی زموږ د تاييد وړ ده)) (۶۵)

مصر ته د محمد داود خان د سفر په هکله ما اوریدلي دي چي په هغه ورځ چي جمهور رئیس محمد داود خان مصر ته سفر کاوه په هغه ورځ انورالسادات ته بل مصرفیت پیدا سوې و ، محمد داود خان دوي ورځي په استامبول کي توقف وکړ . د انورالسادات سره د محمد داود د لیدلو یو هدف داو چي دی د مصر څخه د شوروي اتحاد د متخصصینو د ایستلو داستان د انورالسادات د خولي څخه واورې .

عبدالصمد غوث لیکي چي محمد داود خان د انورالسادات څخه د شوروي اتحاد د ماهرانو د ایستلو موضوع چي په ۱۹۷۲ کال کي پېښه سوه ، و پوښتله . (۶۶) د ۱۹۷۸ کال د جون په میاشت کي د ایران پاچا محمد رضا شاه پهلوي کابل ته سفر درلود . د ۱۹۷۸ کال د آگست په میاشت کي د پاکستان جمهور رئیس جنرال ضیاء الحق کابل ته مسافرت کاوه . د ۲۰۰۰ کال د اکتوبر د میاشتي پر شل نیټي د صوبه سرحد پخواني گورنر نصیرالله بابر د پیام افغان د راډیو سره په یوي مرکي کي وویل ، په ۱۹۷۶ کال کي محمد داود خان او ذوالفقار علي بوتو دپورنډ د کرښي په باب یوي موافقي ته رسیدلي وو ، په دغه ارتباط ددواړو رهبرانو تر منځ د یوي موافقتنامي متن هم په نښه سوئ و ، ولي د جنرال ضیاءالحق د کودتا په وجه دغه موافقتنامه و خنډیده . د ۱۹۷۸ کال دسپتمبر په میاشت کي جمهور رئیس محمد داود خان د امریکا د جمهور رئیس (جيمي کارتر) په بلنه امریکا ته مسافرت درلود . ولي د ۱۹۷۸ کال د اپریل په میاشت کي په افغانستان کي کودتا وسوه او د محمد داود خان جمهوري نظام د منځه ولاړ .

۱۸ - د پاکستان سره د افغانستان مناسبات

په ۱۹۷۴ کال کي د پاکستان صدر اعظم ذوالفقار علي بوتو د بلوڅو مشران بندیان کړل او په بلوچستان کي يي نظامي عملیات پیل کړل . په دغه وخت کي د ایران

دولت پاکستان ته پر ۳۰۰ ملیونو دالرو علاوه دیرش امریکایي کبرا هلیکوپترونه ددي له پاره ورکړي وو چي د بلوڅو پر ضد يي استعمال کړي. ایرنيان په دي عقیده وو چي د بلوڅو سره کمونستان مرسته کوي او دمخه تر دي چي دا جنگونه د ایران خاوري ته وغزيري باید د هغو مخه ونیوله سي.

د ایران پاچا د افغانانو څخه همیشه غوښتنه کوله چي د پاکستان سره خپلو اختلافاتو ته ژر دحل یوه لاره پیدا کړي، په دي چي شوروي اتحاد ددغو اختلافاتو څخه گټه اخلي. د ۱۹۷۴ کال د آگست په میاشت کي د ایران خارجه وزیر عباس علي خلعتبري کابل ته سفر وکړ، ده د افغاني مقاماتو څخه غوښتنه وکړه چي د پاکستان سره په کښته سوبه خبري پیل کړي. افغانستان د ایران دغه پیشنهاد ومانه (۶۷) په ۱۹۷۵ کال د مارچ په میاشت کي د افغانستان د خارجه وزارت د معین سید وحید عبدالله او د پاکستان د خارجه وزارت د معین عزیز احمد تر منځ په کابل کي لومړي مذاکرات پیل سول. په دغه کال کي دامریکا د سناتور Charles Percy په وساطت په کتمندو کي د سردار محمد نعیم خان او عزیز احمد تر منځ چي دواړه د نیپال د پاچا د جنازي په مراسمو کي د گډون له پاره هغه هیواد ته تللي وو، دوستانه خبري وسوي، دوی فیصله وکړه چي دواړه هیوادونه باید یو د بل پر ضد رادیويي تبلیغات بند کړي. ولي د ۱۹۷۵ کال د فبروري پر ۸ نیټي حیات محمد شیرپاو د اتلسو نورو کسانو سره د یوه بم په چاودلو کي د پیښور په یونورستي کي ووژل سوه او د ذوالفقار علي بوتو په امر خان عبدالغفار خان، خان عبدالولي خان او د ملي عوامي حزب پیر نور غړي بندیان سول. ددغو حوادثو په نتیجه کي د افغانستان او پاکستان مناسبات تر پخوا لا پیر خراب سوه.

د ۱۹۷۶ کال د اپریل په میاشت کي ذوالفقار علي بوتو د افغانستان د زلزله خپلو خلگو سره د مرستو یو پیشنهاد وړاندي کړ چي دغه مرستي د افغانستان له خوا ومنلي سوي. او د محمد داود خان له خوا بوتو ته د کابل د سفر بلنه ورکړه سوه، چي ده د ۱۹۷۶ کال د جون د میاشتي د ۷ څخه تر ۱۰ نیټي پوري کابل ته سفر وکړ او بوتو تر خپل سفر دمخه خان عبدالغفار خان د حبس څخه آزاد کړ. (۶۸)

عبدالصمد غوث چې د محمد داود خان او ذوالفقار علي بوتو په مذاکراتو کې حاضر و لیکي ((محمد داود خان بوتو ته وویل چې ځینې هیوادونه د افغانستان او پاکستان په دوستي خوشحاله نه دي)) که څه چې محمد داود خان د کوم هیواد نوم وانه خيست ولي دده هدف شوروي اتحاد و . محمد داود خان دا هم وویل چې ((ځینې پاکستانیان په دې عقیده دي چې موږ د پاکستان وړانول غواړو ، چې دا حقیقت نه لري ولي چې موږ په خپل څنگ کې یو قوي پاکستان غواړو)) محمد داود خان وویل ((د خان عبدالولي خان په شمول د صوبه سرحد ټول پښتانه نه غواړي چې ددوی سیمې دي د پاکستان څخه بېلې سي . دوی د پاکستان اساسي قانون ومانه او د پاکستان په انتخاباتو کې یې برخه واخسته او موږ ددوی دغه عمل تاییدوو))

د پاکستان صدر اعظم ذوالفقار علي بوتو محمد داود خان ته وویل چې ((زه په دې خوشحاله یم چې د افغانستان مشر په خپلو خبرو کې پر پاکستان باندې د ارضي ادعا خبره یاده نه کړه))

د ذوالفقار علي بوتو د سفر په پای کې د دواړو هیوادونو تر منځ یوه ګډه اعلامیه لاس لیک سوه . په دغې اعلامیې کې د دواړو هیوادونو د اختلافونو حل د باندونګ د کنفرانس د ګډ ژوند د پنځه اصولونو پر بنا غوښت سوي و .

محمد داود خان د ۱۹۷۶ کال د اګست د میاشتې د ۲۰ تر ۲۴ نېټې پورې پاکستان ته سفر وکړ . په هغو مذاکراتو کې چې د سید وحید عبدالله او عزیز احمد تر منځ وسوي ، عزیز احمد داسې پیشنهاد کړې و چې که پاکستان د پښتنو او بلوڅو مشران د حبس څخه آزاد کړي آیا د هغه په مقابل کې افغانستان د پورنې کرښه په رسمیت پیژني او د پښتونستان تر موضوع تیر یري ؟ په پای کې داسې فیصله وسوه چې په اوسنې ګډې اعلامیې کې دي د کابل د اعلامي تایید و سي . (۶۹)

د ۱۹۷۷ کال د جولای د میاشتې پر پنځمې نېټې جنرال ضیا الحق په پاکستان کې کودتا وکړه او ده د افغانستان په بلنه ددغه کال د اکتوبر په میاشت کې کابل ته سفر وکړ . ده محمد داود خان ته د پاکستان د سفر بلنه ورکړه . په دغه وخت کې د بلوچستان جنګونه پای ته رسیدلي وو او ضیا الحق پښتانه او بلوڅ ټول بندیان آزاد

کړي وو جمهور رئیس محمد داود خان د ۱۹۷۸ کال د مارچ د میاشتي پر پنځمې نېټې پاکستان ته سفر وکړ . محمد داود خان د پښتنو او بلوڅو د مشرانو لکه خان عبدالولي خان ، غوث بخش بیزنجو ، عطا الله منگل او خیر بخش مري سره د ضیاء الحق په مخ کې لیدنه وکړه . د محمد داود خان د سفر په وروستې ورځ د پاکستان خارجه وزیر آغا شاهي ، افغاني هیأت ته یو لیکلې متن د امضا له پاره وړاندې کړ چې په هغه کې لیکل سوي و چې افغانستان د پېورنې کرښه په رسمیت پېژني ، افغانستان د پښتونستان تر ادعا تیرېږي ، دواړه هیوادونه یو د بل پر ضد پروپاګند نه کوي ، دواړه هیوادونه یو د بل سره اقتصادي مرستې کوي . سید وحید عبدالله د دغو مطالبو په هکله آغا شاهي ته وویل چې ((افغانستان ددغه لیک نور مطالب مني ولي ددغه لیک لومړي دوه ټکي باید د افغانستان د لوي جرګې له خوا تصویب سي)) په پای کې د محمد داود خان او جنرال ضیاء الحق تر منځ داسې موافقه وسوه چې د اعلامیو پر ځای باید دواړه هیوادونه یو پر بل باندې اعتماد وکړي .

د مارچ د میاشتي پر اتمې نېټې محمد داود خان په یوه مطبوعاتي کنفرانس کې برخه واخسته ، ده د یوه خبریال ددې پوښتنې په جواب کې چې آیا دده او جنرال ضیاء الحق تر منځ د پېورنې د کرښې په هکله خبرې سوي دي او که یه ؟ ده داسې وویل چې ((ما او جنرال ضیاء الحق پر ذیعلaque ټولو موضوعاتو باندې خبرې کړي دي چې هره موضوع به په خپل وخت کې ددواړو هیوادونو تر منځ حل سي)) (۷۰)

ښه سپړې چې د بدانو سره مل سي

دده فکر د هغو فکر کې حل سي (۷۱)

د پای خبرې

د ۱۹۶۰ په لسیزې کې ځینې افغاني سیاست پوهان په دې عقیده وو چې د وروسته پاته هیوادونو پر مختګ ، یوازي د خارجي هیوادونو د مرستو په وسیله

تامینیدلای سې . څرنگه چې په دغه وخت کې امریکا د پاکستان سره د دوستي په وجه ، د افغانستان سره مرستې نه کولې . نو دغه سیاست پوهان دې نتیجې ته سیدلي وو چې افغانستان باید شوروي اتحاد ته ددې له پاره پیر نژدې سې او ددغه هیواد څخه مرستې واخلي چې د امریکا خوف او حسادت راوپاروي ، او بیا هر کله چې امریکا دې ته حاضر سو چې د افغانستان سره لازمي مرستې وکړي ، په هغه وخت کې به افغانستان بیرته پر خپل خارجي سیاست تجدید نظر وکړي او خپل سیاست به د منځ لیکي ته راوړي او ددواړو جهاني لویو قدرتونو څخه به د بې قید او شرطونو مرستو غوښتنه وکړي (۷۲)

د پورته سیاسي ستراتیژي پر اساس د محمد داود خان د صدارت په لسو کلونو کې د افغانستان حکومت ، شوروي اتحاد ته پیر ور نژدې سو او د هغه هیواد څخه یې پیري اقتصادي او تخنیکي مرستې واخستې ولې امریکایانو د افغانستان سره خپلې مرستې پیل نه کړې . د محمد داود خان تر استعفا وروسته د دیموکراسي په لسو کلونو کې د افغانستان سره د شوروي اتحاد اقتصادي او نظامي مرستې تر پخوا لا پیري پراخي سوي ، ولې د امریکا خوف او حسادت یې راونه پاراوه .

داسې ښکاري چې د ۱۹۷۰ په لسیزې کې امریکا او د هغه هیواد متحدینو د افغانستان سره د مرستو له پاره درې عمده شرطونه وړاندې کړي وو :

- د ایران سره د هلمند د اوبو د معاهدې لاس لیک

- د پښتونستان د قضیې خاتمه او د پېورنډ د کرښې په رسمیت پېژندل

- د شوروي اتحاد سره د اقتصادي او نظامي اړیکو پیر کمول

څرنگه چې د کتاب په نورو برخو کې به مو لوستي وي د محمد موسي شفیق حکومت د افغانستان ددغو معضلو دحل په لارې کې مؤثر اقدامات پیل کړل . دده حکومت د ایران د حکومت سره د هلمند د اوبو معاهده لاس لیک کړه ، په دغه وخت کې محمد داود خان کودتا وکړه . جمهوریت دولت تر یوه کال وقفې وروسته بیرته د سلطنت د وخت خارجي سیاست چې د محمد موسي شفیق له خوا عملي کیدی ، تعقیب کړ . د جمهوریت په وخت کې د افغانستان خارجي سیاست د سردار محمد

نعيم خان له خوا رهبري کيدی جمهوري دولت د پښتونستان د موضوع او د پېورنډ د کرښې په برخې کې د ذوالفقار علي بوتو او جنرال ضياءُ الحق سره پراخې خبرې پيل کړې وې. د شوروي اتحاد سره د افغانستان د اړيکو پير سريع تغيير چې د جمهوريت په وخت کې عملي کيدی ، د دواړو هيوادونو په مناسباتو کې يې پير مشکلات ايجاد کړه هغه خارق العاده اقدام چې په مصر کې جمهور رنيس انورالسادات کړې و ، دده د موفقيت يو مهم دليل داو چې د مصر هيواد د شوروي اتحاد سره گډ سرحد نه درلود . په داسې حال کې چې افغانستان د هغه هيواد سره ۱۴۸۱ ميله اوږد سرحد لري او افغانستان ته آسانه نه وه چې د شوروي اتحاد سره خپلې اړيکې داسې ژر پرېکړي . د جمهوريت په وروستيو کلونو کې د افغانستان په خارجي سياست کې پير سريع بدلونونه را منځ ته سول . د مثال په توگه ، په ۱۹۷۷ کال کې افغانستان د جنوبي افريقا د نژاد پرست رژيم سره د ښو اړيکو اساس کښېښود ، په دغه کال کې په تهران کې د جنوبي افريقا جنرال قونسل د مخکې له لارې ، افغانستان ته سفر وکړ . په تهران کې افغاني سفير زلمي محمود غازي ، په مشهد کې افغاني جنرال قونسلگري ته چې زه هلته جنرال قونسل وم ، لار ښوونه وکړه چې د جنوبي افريقا د جنرال قونسل سره چې افغانستان ته د سفر په لارې يې په مشهد کې توقف درلود ليدنه وکړي . افغاني جنرال قونسلگري د افغاني سفارت دغه لار ښوونه پر ځای کړه . د جنوبي افريقا جنرال قونسل د اسلام کلا له لارې افغانستان ته سفر وکړ چې د کابل په شمول د افغانستان په نورو ښارونو کې به ده ته هرکلی ويل سوی وي . دغه خبر په مطبوعاتو کې نه دې خپور سوی .

په پای کې د موضوع د روښانه کولو له پاره د لاندي مطالبو ليکل ضروري دي :

- اوس چې څوک د جولای د مياشتې د ۱۷ نيټې د کودتا د برخه والو لکه (پاکتر محمد حسن شرق ، غوث الدين فايق ، پاچا گل وفادار او نبي عظيمي او نورو) آثار لولي ، ددوی تفصيلات يو د بل سره پير توپير لري ، داسې ښکاري چې د کودتا هر غړي د خپل گروپ فعاليت ليکلی دی او د بل گروپ په اجراءاتو خبر نه دی .

- د محمد داود خان د کودتا په لومړي کال کې په جمهوري دولت کې پير واک د هغو

کودتا کونکو په لاس کې و چې د شوروي اتحاد پلوي يې کوله ، ولي کله چې د کودتا په دوهم کال کې دوی د جمهوري دولت د حساسو ځايونوڅخه ليري کړل سول نو ددوی ځايونه د دوی مخالفينو يعني د امريکا او د هغه هيواد د متحدينو د پلويانو له خوا اشغال کړ سول . چې ددغه تحول په نتيجه کې افغانستان د نړي د متضادو قوتونو د مبارزي ميدان وگرځيدې .

- جمهور رئيس محمد داود خان د جمهوريت په ورستي کال کې د خپلو همکارانو له خوا د افغاني جامعي او حتي ددولت د مامورينو څخه ليري ساتل کيدی .
د مثال په توگه :

۱ - په ۱۹۷۷ کال کې په کراچي کې افغاني جنرال قونسل محمد حکيم اريوبي کابل ته سفر کړې و ، ده ته سيد وحيد عبدالله ويلي و ، هر وخت چې دی د جمهور رئيس محمد داود خان سره ويني بايد دغه ليدنه دده په حضور کې وسي .

۲ - په ۱۹۷۷ کال کې چې جمهور رئيس محمد داود خان تهران ته سفر کړې و ما ته هم سيد وحيد عبدالله وويل (کله چې د جمهور رئيس محمد داود خان سره خصوصي ليدنه کوي په دغې ليدني کې بايد زه هم حاضر وسم) چې زه د محمد داود خان سره د خصوصي ليدني څخه منصرف سوم .

- د خارجه وزارت يوه مامور ما ته وويل چې د ثور د کودتا په ورځ چې جمهوري ارگ د کودتا کونکو له خوا محاصره سوې و ، سيد وحيد عبدالله د ارگ د شا د لاري څخه په دې قصد وتلې و چې خارجه وزارت ته ځان ورسوي او د هغه وزارت د مخابري په وسيله د ايران د پاچا څخه د مرستي غوښتنه وکړي ، کله چې دی خارجه وزارت ته ورسيدې ، هغه وزارت هم د کودتا کونکو له خوا محاصره و . دی د خپل عزم څخه منصرف سو ، او خپله لور يې په کلوله پشته کې د سيد قاسم رشتيا کور ته ورسوله او ده په خپله د نوي ښار د انصاري په څلور لاري کې د خپل يوه همکار په کور کې شپه تيره کړه . (۷۴)

- دديموکراسي دوري په لسو کلونو کې په هيواد کې د ښې او کينې اړخ ايدولوژيگانو پيره وده کړې وه ، چې د هغو په څنگ کې د ملي مفکوري ، وده او

برياليټوب پير مشكل كار و . ددغه حالت په نتيجه كي به حتما په افغانستان كي د امريكا يا شوروي اتحاد په گټه يو نظام راتي ، چي د شوروي اتحاد پلويانو وار د مخه كړ او په افغانستان كي يي د ثور کودتا وكړه .

د ثور کودتا داسي پيل سوه - د ۱۹۷۸ كال د اپريل د مياشتي پر ۱۷ نيټي د پرچم د پلي يو مشر مير اكبر خيبر په كابل كي ووژل سو . د خلق او پرچم پلي چي د ۱۹۷۷ كال د جولای په مياشت كي بيرته سره يو ځای سوي وي ، دوی د خيبر جنازه د يوه مارش په شكل تجليل كړه او د خيبر پر قبر باندي يي تندي خبري وكړي او جمهوري دولت يي ددغي پيښي مسؤول وباله . نو جمهوري دولت د خلق او پرچم دغه مارش او د قدرت نمايش د اساسي قانون مخالف وباله او لس ورځي وروسته يي د نور محمد تره كي او ببرك كارمل په شمول د خلق او پرچم اوه مشران بنديان كړه . حفيظ الله امين چي په نامعلوم علت په دغه ورځ نه و بندي سوې ، يوه ورځ وروسته دده په قوماند په اردو كي د خلق او پرچم غړو کودتا وكړه او جمهوري نظام د منځه ولاړ . د محمد داود خان د جمهوريت دوره چي څلور كاله او نه مياشتي او نولس ورځي وو پای ته ورسیده ، اروا بناد محمد داود خان او دده ورور سردار محمد نعيم خان د خپل فاميل د شپاړسو غړو سره په شهادت ورسيد او د ۱۹۷۸ كال د اپريل د مياشتي پر ۲۷ نيټي د خلق ديموكراتيك گوند قدرت ته ورسيد .

حقيقت په دنيا هومره سو نايابه چي سند نه سي پيژندلی له سراپه
سياست او ريا دواړه سوه ملگري حقيقت ته يي پيدا كړه څو حجابه
دكتاب پای (۷۴)

د پنځم فصل يادداشتونه

۱ - ځلمې ، ذكر شوې اثر ، مخ ۶۶

- ۲ - د نور محمد په قول
- ۳ - عظيمي ، ذکر شوې اثر ، مخ ۸۹
- ۴ - د نعمت الله پژواک په قول
- ۵ - د پاکتر محمد حسن شیرزي په قول
- ۶ - عظيمي ، ذکر شوې اثر ، مخ ۹۶
- ۷ - رشتيا ، ذکر شوې اثر ، مخ
- ۸ - کبير سراج ، ذکر شوې اثر ، مخ ۷۵
- ۹ - د محمد عزيز نعيم په قول
- ۱۰ - همدغه مرجع
- ۱۱ - نعيم ، مجاهد ولس ، د ۱۹۹۸ کال د سېتمبر د مياشتې گڼه
- ۱۲ - شرق ، مجاهد ولس ، د ۱۹۹۸ کال د اگست د مياشتې گڼه
- ۱۳ - همدا اثر
- ۱۴ - د جمعه بارگزي په قول
- ۱۵ - محمد حکيم اريوبي ، د پاکستان د آی . اس . آی د يوه مقام د قوله
- ۱۶ - شرق ، داکتر محمد حسن ، کرباس پوشهای برهنه پا ، صفحه ۱۴۳
- ۱۷ - فرهنگ ، ذکر شوې اثر ، مخ ۷
- ۱۸ - شرق ، مجاهد ولس ، د ۱۹۹۸ کال د اگست د مياشتې گڼه
- ۱۹ - زما مشاهدات
- ۲۰ - د محمد عزيز نعيم په قول
- ۲۱ - ادمک ، ليدويگ ، په افغانستان کي څوک څوک دې ، مخ ۵۲
- ۲۲ - رشتيا ، ذکر شوې اثر ، مخ ۳۸۰
- ۲۳ - زما مشاهدات
- ۲۴ - زما مشاهدات
- ۲۵ - زما مشاهدات
- ۲۶ - زما مشاهدات

- ۲۷ - د گل پاچا الفت شعر
- ۲۸ - زما مشاهدات
- ۲۹ - غوث ، ذکر شوې اثر ، مخ ۸ ، ۲۰
- ۳۰ - همدا اثر ، مخ ۸۸ ، ۱
- ۳۱ - د سعدالله کمالی په قول
- ۳۲ - کبیر سراج ، ذکر سوې اثر ، مخ ۵۷
- ۳۳ - د نامه د لیکلو اجازه یې نه لرم
- ۳۴ - فرهنگ ، ذکر شوې اثر ، مخ ۱۲
- ۳۵ - فرهنگ ، ذکر شوې اثر ، مخ ۱۳
- ۳۶ - شرق ، ذکر شوې اثر ، مخونه ۱۲۱ تر ۱۲۷
- ۳۷ - فرهنگ ، ذکر شوې اثر ، مخ ۸۳
- ۳۸ - د جمهوریت د وخت اساسي قانون
- ۳۹ - د عزیز الله واصفي په قول
- ۴۰ - زما مشاهدات
- ۴۱ - ابراهیمیان ، ذکر سوې اثر ، مخ ۱۴۴
- ۴۲ - زما مشاهدات
- ۴۳ - هریسن ، سلك ، د افغانستان څخه د باندي ، مخ ۵۱
- ۴۴ - زما مشاهدات
- ۴۵ - شرق ، مجاهد ولس ، د ۱۹۹۸ کال د اگست د میاشتي گڼه
- ۴۶ - هریسن ، ذکر شوې اثر ، مخ ۲۲
- ۴۷ - همدا اثر ، مخ ۲۲
- ۴۸ - عظیمي ، ذکر شوې اثر ، مخونه ۱۱۷ ، ۱۱۸
- ۴۹ - مروت ، ذکر شوې اثر ، مخونه ۸۴ ، ۳ ، ۹۴
- ۵۰ - هریسن ، ذکر شوې اثر ، مخ ۱۶
- ۵۱ - زما مشاهدات

- ۵۲ - زما مشاهدات
- ۵۳ - د ميرزا حنان شعر
- ۵۴ - هريسن ، ذکر شوې اثر ، مخ ۲۰
- ۵۵ - مروت ، ذکر شوې اثر ، مخ ۳۶
- ۵۶ - غوث ، ذکر شوې اثر ، مخونه ۱۷ تر ۱۸
- ۵۷ - د محمد خان جلالر په قول
- ۵۸ - هريسن ، ذکر شوې اثر ، مخ ۲۱
- ۵۹ - کلدېپ ، نيار ، پر افغانستان باندي يو راپور ، مخونه ۱۳ تر ۱۵
- ۶۰ - هريسن ، ذکر شوې اثر ، مخ ۲۱
- ۶۱ - مروت ، ذکر شوې اثر ، مخ ۳۶
- ۶۲ - د نامه د ليکلو اجازه يي نه لرم
- ۶۳ - د نامه د ليکلو اجازه يي نه لرم
- ۶۴ - هريسن ، ذکر شوې اثر ، مخ ۲۱
- ۶۵ - همدا اثر ، مخ ۲۱
- ۶۶ - غوث ، ذکر شوې اثر ، مخونه ۱۵ ، ۱۵۲
- ۶۷ - همدا اثر ، مخ ۱۲۱
- ۶۸ - همدا اثر ، مخ ۲۷ !
- ۶۹ - همدا اثر ، مخ ۱۴۶
- ۷۰ - همدا اثر ، مخ ۱۴۶
- ۷۱ - د گل پاچا الفت شعر
- ۷۲ - فرهنگ ، ذکر شوې اثر ، مخ ۲۲
- ۷۳ - د نامه د ليکلو اجازه يي نه لرم .
- ۷۴ - د گل پاچا الفت شعر

ضميمي

مهمي نيتي

- د ميرويس نيکه پا خون په ۱۷۰۹ کال
- د احمد شاه بابا پا چهي ۱۷۴۷ - ۱۷۷۳
- د زمان شاه پاچهي ۱۷۹۳ - ۱۸۰۱
- په ۱۷۹۹ کال کي رنجت سنگه د زمان شاه له خوا د پنجاب د والي په حيث و ټاکل سو
- په ۱۸۱۲ کال کي د اټک کلا د پنجاب سيکانو ونيوی
- په ۱۸۱۸ کال کي د ملتان ولايت د پنجاب سيکانو ونيوی
- په ۱۸۱۸ کال کي د کشمير ولايت د پنجاب سيکانو ونيوی
- په ۱۸۲۱ کال کي ديره اسماعيل خان او ديره غازي خان سيکانو ونيوی
- په ۱۸۳۳ کال کي پيښور د پنجاب سيکانو ونيوی
- د شاه شجاع او رنجت سنگ تر منځ د شکارپور معاهده په ۱۸۳۲ کال کي
- د افغان او انگليس لومړې جنگ د ۱۸۳۸ کال څخه تر ۱۸۴۲ کال پوري
- د ۱۸۳۸ کال د جون د مياشتي پر ۲۶ نيتي د لاهور معاهده د شاه شجاع ، رنجت سنگ او انگرېزانو تر منځ لاس ليک سوه

- په ۳ ۸ ۴ کال کې د سند ولایت انگریزانو اشغال کړ.
- د بلوچستان ولایت د ۴ ۸ ۵ کال څخه تر ۶ ۸ ۷ کال پورې په تدریجي ډول د افغانستان څخه بیل کړ سو.
- په ۲ ۸ ۷ کال کې انگریزي حکم د سیستان یوه برخه ایران ته ورکړه.
- د گندمک د هعاهدي لاس لیک، د ۸ ۷ ۸ کال د مې د مياشتې په ۶ ۲.
- د افغان او انگلیس دوهم جنگ د ۸ ۷ ۸ کال د نومبر د مياشتې په ۲۰.
- د امیر عبدالرحمن خان سلطنت د ۸ ۸ ۰ کال د جولای د مياشتې د ۲۲ نیټې څخه تر ۱۰ ۸ ۹ کال د اکتوبر د مياشتې تر لمړي ورځې پورې.
- د میوند جنگ د ۸ ۸ ۰ کال د جولای د مياشتې پر ۲۷.
- په ۴ ۸ ۸ کال کې د (مرو) ولایت تزاری روس ونيوی.
- په ۵ ۸ ۸ کال کې د پنجه علاقه تزاری روسیې ونيوی.
- د پپورنډ د معاهدي لاس لیک د ۸ ۹ ۳ کال د نومبر د مياشتې پر ۲۲.
- د امیر حبیب الله خان پاچهي د ۱۰ ۹۰ کال د اکتوبر د مياشتې د دریمې نیټې څخه تر ۹ ۱۱ کال د جنوري د مياشتې تر ۲۰ نیټې پورې.
- د افغان او انگلیس دریم جنگ، د ۹ ۱۱ کال د مې د مياشتې پر ۴.
- د امان الله خان پاچهي د ۹ ۱۱ کال د فبروري د مياشتې د ۲۱ څخه د ۹۲۹ کال د جنوري د مياشتې تر ۱۴ نیټې پورې.
- د افغانستان استقلال، د ۹ ۱۱ کال د اپریل د مياشتې پر ۱۳.
- د افغانستان او انگریزانو تر منځ په راولپنډي کې د سولي معاهده د ۹ ۱۱ کال د اگست د مياشتې پر ۱۸.
- د افغانستان او انگریزانو تر منځ د میسوري کنفرانسي د ۲۰ ۹۲ کال د اپریل د مياشتې د ۱۷ نیټې څخه د جولای د مياشتې تر ۴ نیټې پورې.
- د افغانستان د لومړي اساسي قانون تسوید د ۲۳ ۹۲ کال د اپریل د مياشتې لسمه.
- د امان الله خان د وخت د کابل لویه جرگه په ۴ ۹۲ کال کې.
- د پغمان لویه جرگه د ۸ ۹۲ کال د اگست د مياشتې پر ۲۹.

- د اساسي قانون تصويب ، د ۱۹۲۸ کال د سېتمبر د مياشتې پر دوهمه
- د امان الله خان استعفا ، د ۱۹۲۹ کال د جنوري د مياشتې پر ۱۴
- داميرحبيب الله کلکاني پاچهي د ۱۹۲۹ کال د جنوري د مياشتې د ۲۰ څخه د اکتوبر د مياشتې تر ۱۵ نيټې پوري
- افغانستان ته د محمد نادر خان راتگ ، د ۱۹۲۹ کال د مارچ د مياشتې پر ۸
- محمد نادر خان پاچهي د ۱۹۲۹ کال د اکتوبر د مياشتې د ۱۵ څخه د ۱۹۳۳ کال د نومبر د مياشتې تر ۸ نيټې پوري
- د سردار محمد هاشم خان حکومت د ۱۹۳۱ کال د اکتوبر څخه د ۱۹۴۶ کال د مې د مياشتې تر ۹ نيټې پوري
- د محمد نادر خان د وخت داساسي قانون تصويب د ۱۹۳۱ کال د اکتوبر مياشت
- د ملي شورا پرانستل د ۱۹۳۲ کال د جولای د مياشتې پر ۱۶
- د محمد نادر خان مړينه د ۱۹۳۳ کال د نومبر د مياشتې پر ۸
- د محمد ظاهر شاه پاچهي د ۱۹۳۳ کال د نومبر د مياشتې د ۸ څخه د ۱۹۷۳ کال د جولای د مياشتې تر ۱۷ نيټې پوري
- د مللو په جامعي کي د افغانستان غړيتوب د ۱۹۳۴ کال د سېتمبر پر ۲۶
- د امريکا سره د دوستي معاهده ، د ۱۹۳۶ کال د مارچ د مياشتې پر ۲۶
- د پښتو ژبي د تعميم له پاره شاهي فرمان ، د ۱۹۳۷ کال د مارچ دريمه
- د هلمند د اوبو له پاره کابل ته د ايران د خارجه وزير باقر معين سفر د ۱۹۳۸ کال د جنوري د مياشتې پر ۲۶
- په دوهم جهاني جنگ کي د افغانستان د بي طرفي اعلان د ۱۹۳۹ کال د سېتمبر د مياشتې پر شپږمه نيټه
- کابل ته د امريکا د لومړي مختار وزير راتگ د ۱۹۴۲ کال د اپريل پر ۲۷
- د پيورنې د کرنې پوري خوا پښتنو په باب انگريزانو ته د افغانستان رسمي يادونه د ۱۹۴۴ کال د نومبر په مياشت کي سوي ده
- د شاه محمود خان حکومت د ۱۹۴۶ کال د مې د مياشتې د ۹ څخه د ۱۹۵۳ کال د

سېپتمبر د مياشتې تر ۶ نېټې پورې

- په ملگرو ملتو کې د افغانستان غړيتوب د ۱۹۴۶ کال د نومبر د مياشتې پر ۹
- د اومي دورې د شورا انتخابات د ۱۹۴۹ کال د مارچ او اپريل په مياشتو کې
- د انگار ، ولس ، ندای خلق او وطن د جرايدو خپریدل په ۱۹۵۱ کال کې وو
- د محمد داود خان د صدارت د وخت حکومت د ۱۹۵۳ کال د سېپتمبر د مياشتې د ۶ نېټې څخه د ۱۹۶۳ کال د مارچ د مياشتې تر ۱۰ نېټې پورې
- د باندونگ کنفرانس د ۱۹۵۵ کال د اپريل د مياشتې د ۱۸ څخه تر ۲۴
- د بغداد نظامي اتحاديه په ۱۹۵۵ کال کې جوړه سوه
- د بغداد د اتحاديې نوم په ۱۹۵۹ کال کې په سينتو واپول شو
- د سينتو نوم په ۱۹۶۱ کال کې په آر . سي . پي . واپول شو
- د سينتو نظامي اتحاديه په ۱۹۵۴ کال کې جوړه شوه
- د محمد داود خان د صدارت د وخت لويه جرگه د ۱۹۵۵ کال د نومبر د مياشتې د شلمې نېټې څخه تر ۲۵ نېټې پورې
- د بنځو د مخ لڅي نهضت د ۱۹۵۹ کال د آگست د مياشتې پر ۳۱
- کابل ته د ايزن هاور سفر د ۱۹۵۹ کال د نومبر په مياشت کې
- د کندهار دخلگو پاڅون د ۱۹۵۹ کال د سېپتمبر د مياشتې پر ۲۱
- د عدم انسلاک د قاهرې کنفرانس د ۱۹۶۴ کال د نومبر په مياشت کې
- د عدم انسلاک د بلگراد کنفرانس د ۱۹۶۱ کال د سېپتمبر پر دوهمه
- د ۱۹۶۱ کال د سېپتمبر د مياشتې پر ۶ د پاکستان سره د افغانستان سياسي اړيکې پرې کړې سوي
- ديموکراسي دوره د ۱۹۶۳ کال د مارچ د مياشتې د ۱۳ نېټې څخه د ۱۹۷۳ کال د جولای د مياشتې تر ۱۷
- د پاکتر محمد يوسف خان حکومت د ۱۹۶۳ کال د مارچ د مياشتې د ۱۳ نېټې څخه د ۱۹۶۵ کال د اکتوبر د مياشتې تر ۲۹
- د ۱۹۶۳ کال د مې د مياشتې پر ۲۹ نېټې د افغانستان سياسي مناسبات د

پاکستان سره بیرته اعاده سول

- دیموکراسي دورې لویه جرگه د ۱۹۶۴ کال د سپتمبر د میاشتي د ۹ نیټې څخه د لسو ورځو له پاره جوړه سوي وه

- د اساسي قانون توشیح د ۱۹۶۴ کال د اکتوبر د میاشتي پر اوله

- دولسمې تقنیني دورې د انتخاباتو پیل د ۱۹۶۵ کال د اګست د میاشتي پر ۲۶

- د شورا دولسمه تقنیني دوره د ۱۹۶۵ کال د اکتوبر د میاشتي د ۱۴ نیټې څخه د ۱۹۶۹ کال

- د شورا دولسمه تقنیني دوره د ۱۹۶۵ کال د اکتوبر د میاشتي پر ۱۴ نیټې چي د پاچا د تولد ورځ ده پرابیسته سوه

- د عقرب ددریمي حادثه د ۱۹۶۵ کال د اکتوبر د میاشتي پر ۲۵

- د محمد هاشم میوندوال حکومت د ۱۹۶۵ کال د نومبر د میاشتي د ۲۰ نیټې څخه د ۱۹۶۷ کال د اکتوبر د میاشتي تر ۱۱

- د نوراحمد اعتمادي حکومت د ۱۹۶۷ کال د اکتوبر د ۱۵ نیټې څخه د ۱۹۷۱ کال د مې د میاشتي تر ۱۶

- دیارلسمې دورې د انتخاباتو پیل د ۱۹۶۹ کال د اګست د میاشتي پر ۲۶
- د شورا دیارلسمه تقنیني دوره د ۱۹۶۹ کال د اکتوبر د میاشتي د ۱۴ نیټې څخه د ۱۹۷۳ کال د جولای د میاشتي تر ۱۷

- دیارلسمې تقنیني دورې پرانستل د ۱۹۶۹ کال د اکتوبر د میاشتي پر ۱۴
- د پل خشتي په مسجد کي ددیني علماو غونډې د ۱۹۷۰ کال د اپریل او مې په میاشتو کي کیدي

- په شورا کي د احزابو د قانون تصویبیدل په ۱۹۷۰ کال کي و سو
- پاکتر عبدالظاهر حکومت د ۱۹۷۱ کال د جولای د میاشتي د ۶ څخه د ۱۹۷۲ کال د سمبر د میاشتي تر ۲

- وچ کالي ۱۹۷۱ او ۱۹۷۲ کلونه

- د محمد موسي شفیق حکومت د ۱۹۷۲ کال د سمبر د میاشتي د ۲۴ نیټې څخه

- بیا د ۱۹۷۳ کال د جولای د میاشتي تر ۱۷
- د هلمند د اوبو د معاهدي لاس ليک د ۱۹۷۳ کال د مارچ د میاشتي پر ۱۳
 - په ولسي جرگي کي د هلمند د اوبو د معاهدي تصویب د ۱۹۷۳ کال د مې د میاشتي پر ۲۲
 - د محمد داود خان کودتا د ۱۹۷۳ کال د جولای د میاشتي پر ۱۷
 - د محمد داود خان د جمهوریت دوره د ۱۹۷۳ کال د جولای د میاشتي د ۱۷ نیټي څخه د ۱۹۷۸ کال د اپریل د میاشتي تر ۲۷
 - د ۱۹۷۳ کال د جولای د میاشتي پر ۱۸ نیټي محمد داود خان د مرکزي کمیټي له خوا د افغانستان د دولت د رئیس په حیث و ټاکل سو
 - د سلطنت څخه د پاچا استعفا د ۱۹۷۳ کال د اګست د میاشتي پر ۱۱
 - (خلگو ته خطاب) د محمد داود خان وینا د ۱۹۷۳ کال د اګست پر ۲۳
 - د میوندوال د کودتا اتهام د ۱۹۷۳ کال د سپتمبر د میاشتي پر ۲۲
 - د محمد هاشم میوندوال شهادت د ۱۷۹۳ کال د اکتوبر د میاشتي پر ۲۰
 - په لاهور کي اسلامي کنفرانس د ۱۹۷۴ کال د فبروري د میاشتي پر ۲۱
 - مسکو ته د محمد داود خان لومړي سفر د ۱۹۷۴ کال د جون میاشت
 - کابل ته د هنري کسینجر سفر د ۱۹۷۴ کال د نومبر میاشت
 - تهران ته د محمد داود خان سفر د ۱۹۷۵ کال د اپریل په میاشت کي
 - کابل ته د بودګورني سفر د ۱۹۷۵ کال د سپتمبر د میاشتي پر ۹
 - د اوه کلن اقتصادي پلان پیل د ۱۹۷۶ کال د مارچ د میاشتي پر ۲۱
 - کابل ته د ذوالفقار علي بوتو سفر د ۱۹۷۶ کال د جون د میاشتي پر ۲۹
 - پاکستان ته د محمد داود خان سفر د ۱۹۷۶ کال د اګست د میاشتي پر ۲۰
 - د جمهوریت د اساسي قانون جوړیدل د ۱۹۷۷ کال د جنوري د میاشتي پر ۲۶
 - د جمهوریت د وخت لویه جرګه د ۱۹۷۷ کال د فبروري د میاشتي د ۱۹ نیټي څخه د مارچ د میاشتي تر ۴
 - د ۱۹۷۷ کال د مارچ د میاشتي پر ۴ نیټي محمد داود خان د لوي جرگي له خوا د

جمهور رئیس په حیث وټاکل سو

- مسکو ته د محمد داود خان دوهم سفر د ۱۹۷۷ کال د اپریل د میاشتې د ۱۲ نیټې
څخه تر ۱۵

- د محمد داود خان او برژنیف پرخاش د ۱۹۷۷ کال د اپریل د میاشتې پر ۱۳

- کابل ته د ذوالفقار علي بوتو بل سفر د ۱۹۷۷ کال د جون د میاشتې پر دوهمه

- په پاکستان کې د ضیاء الحق کودتا د ۱۹۷۷ کال د جون د میاشتې پر پنځمه

- د خلق او پرچم یوځای کیدل د ۱۹۷۷ کال د جولای د میاشتې پر ۱۶

- کابل ته د ضیاء الحق سفر د ۱۹۷۷ کال د اکتوبر د میاشتې پر ۱۰

- د علي احمد خرم وژل کیدل د ۱۹۷۷ کال د نومبر د میاشتې پر ۱۶

- پاکستان ته د محمد داود خان سفر د ۱۹۷۸ کال د مارچ د میاشتې پر ۵

- د میر اکبر خیبر وژل کیدل د ۱۹۷۸ کال د اپریل د میاشتې پر ۱۷

- د خلق او پرچم د مشرانو بندي کیدل د ۱۹۷۸ کال د اپریل د میاشتې پر ۲۶

- د ثور کودتا د ۱۹۷۸ کال د اپریل د میاشتې پر ۲۷

- د محمد داود خان شهادت د ۱۹۷۸ کال د اپریل د میاشتې پر ۲۸

د محمد داود خان سره دده دکورنۍ لاندې غړي په شهادت رسیدلي دي :

۱ - د محمد داود خان ورور ، سردار محمد نعیم خان

۲ - د محمد داود خان میرمن ، زینب داود

۳ - د محمد داود خان زوی ، محمد عمر

۴ - د محمد داود خان زوی ، ویس

۵ - د محمد داود خان زوی ، خالد

۶ - د محمد داود خان لور ، شنګي

۷ - د محمد داود خان لور ، زربلبنته

۸ - د ویس میرمن ، شیمما

۹ - د محمد عمر لور ، هیلې

۱۰ - د محمد عمر لور ، غزال

- ۱۱ - د ویس زوی ، حارث
- ۱۲ - د ویس زوی ، وایگل
- ۱۳ - د سردار محمد نعیم خان لور ، زرمینه
- ۱۴ - د سردار محمد نعیم خان لمسي ، صفورا
- ۱۵ - د محمد ظاهر شاه خور ، بلقیس
- ۱۶ - د محمد داود خان خور ، عایشه
- ۱۷ - د سپه سالار شاه محمود خان زوی ، نظام الدین غازي

د دیار لسمي تقنیني دورې منتخب وکیلان

د کابل د ولایت څخه

- ۱ - د لومړي او دوهمي ناحیې وکیل محمد اسحق عثمان
- ۲ - د دریمي او اولورمي ناحیې وکیل ببرک کارمل
- ۳ - د پنځمې او شپږمې ناحیې وکیل محمد یوسف بینش
- ۴ - د اوومې او اتمې ناحیې وکیل غلام محمد فراهاد
- ۵ - د نهمې او لسمې ناحیې وکیل جی سنگ
- ۶ - د چهار ده د حوزې وکیل محمد آصف
- ۷ - د کوهدامن د حوزې وکیل میر علي احمد
- ۸ - د پغمان د حوزې وکیل حفیظ الله امین
- ۹ - د ده سبز د حوزې وکیل میر احسان
- ۱۰ - د بگرامیو د حوزې وکیل عبدالرسول بره کي
- ۱۱ - د سروبي د حوزې وکیل مولوي حفیظ الله
- ۱۲ - د قره باغ د حوزې وکیل غلام سرور
- ۱۳ - د شکردري د حوزې وکیل سید ظاهر شاه

د لوگر د ولایت څخه

- ۱ - د لوگر د مرکز وکیل مولوي محمد نبي محمدي

۲ - د پل علم د حوزي وکیل مولوي سيد اکبر

۳ - د محمد آغي د حوزي وکیل عبدالله

۴ - د ازرو د حوزي وکیل لعل گل فرياد

د وردگو د ولايت څخه

۱ - د وردگو د مرکز وکیل نور علم مظلوميان

۲ - د سيد آباد د حوزي وکیل عبدالله

۳ - د چک د حوزي وکیل داکتر محمد عمر وردگ

۴ - د بهسودو د حوزي وکیل محمد اسلم

۵ - د بهسودو د لومړي برخي وکیل محمد سليمان

د پروان د ولايت څخه

۱ - د پروان د مرکز وکیل مير عثمان

۲ - د پروان د حوزي وکیل عبدالمهيمن

۳ - د جبل السراج د حوزي وکیل عبدالحميد

۴ - د بگرام د حوزي وکیل عنايت الله ابلاغ

۵ - د غوربند د حوزي وکیل محمد کبير غوربندي

۶ - د سرخپارسا د حوزي وکیل نادر علي الله داد

۷ - د کوهستان د حوزي وکیل عبدالله

۸ - د نجراب د حوزي وکیل خواجه آقا

۹ - د تگاب د حوزي وکیل اسدالله

۱۰ - د پنجشير د حوزي وکیل عبدالقيوم

د باميان د ولايت څخه

۱ - د باميان د مرکز وکیل مير غلام حسين

۲ - د پنجاب د حوزي وکیل محمد اکبر

۳ - د يکاولنگ د حوزي وکیل سيد محمد حسن

۴ - د سيغان او کامرد د حوزي وکیل احمد خان

۵ - د ورس د حوزي وکیل محمد سرور

د غزني د ولايت څخه

۱ - د غزني د مرکز وکیل محمد عوض

۲ - د جغتو د حوزي وکیل محمد اسلم

۳ - د اندرو د حوزي وکیل یار محمد دلیلي

۴ - د قره باغ د حوزي وکیل نقشبند خان

۵ - د ناهور د حوزي وکیل عبدالحسین مقصودي

۶ - د مقر د حوزي وکیل محمد اکرم

۷ - د جاغوري د حوزي وکیل محمد ایوب

۸ - د بټرني د حوزي وکیل وزیر محمد

۹ - د مالستان د حوزي وکیل شاه موسي

۱۰ - د ناوي د حوزي وکیل محمد هاشم تره کي

۱۱ - د کټواز د مرکز وکیل عبدالحبيب کټوازي

۱۲ - د وازي خوا د حوزي وکیل بهاءالحق

۱۳ - د کټواز د کوچيانو وکیل عبدالرزاق

۱۴ - د غزني د کوچيانو وکیل شهنواز

د لغمان د ولايت څخه

۱ - د لغمان د مرکز وکیل عبدالکریم عمرخیل

۲ - د قرغبي د حوزي وکیل شمس الحق پيرزاده

۳ - د عليشنگ د حوزي وکیل عبدالرزاق

۴ - د علينگار د حوزي وکیل عبدالله

۵ - د نورستان د حوزي وکیل محمد اسمعيل

د ننگرهار د ولايت څخه

۱ - د جلال آباد وکیل حاجي فقير محمد

۲ - د سرخړود د حوزي وکیل امير محمد بهسودوال

- ۳ - د خوگياڼيو د حوزي وکیل خيرالله منور
- ۴ - د روداتو د حوزي وکیل روح الله حبيب
- ۵ - د مومندري د حوزي وکیل سعدالله کمالی
- ۶ - د کامي د حوزي وکیل فضل الله فياض
- ۷ - د نسيوي د حوزي وکیل محمد آصف پوپل
- ۸ - د حصارک د حوزي وکیل حاجي عبدالوهاب
- ۹ - د شينوارو د مرکز وکیل محمد اعظم
- ۱۰ - د نازيانو د حوزي وکیل سيف الرحمن
- ۱۱ - د اچين د حوزي وکیل علي محمد
- ۱۲ - د تنگرهار د کوچيانو وکیل حاجي الله نظر
- ۱۳ - د هسکي ميني د حوزي وکیل عبدالوهاب

د کنړ د ولايت څخه

- ۱ - د کنړ د مرکز وکیل محمد اکرم
- ۲ - د څوکې د حوزي وکیل غلام محمد
- ۳ - د اسمارو د حوزي وکیل محمد هاشم مشواڼي
- ۴ - د سرکانو د حوزي وکیل عبدالغني
- ۵ - د خاص کنړ د حوزي وکیل عبدالجليل
- ۶ - د پيچ د حوزي وکیل سميع الله ساپي
- ۷ - د کامديش د حوزي وکیل شمس الدين

د بغلان د ولايت څخه

- ۱ - د بغلان د مرکز وکیل غلام دستگیر
- ۲ - د پلخمرې د حوزي وکیل سردار عبدالرشید
- ۳ - د نهرين د حوزي وکیل عبدالحفيظ
- ۴ - د اندراب د حوزي وکیل عبدالقيوم
- ۵ - د دوشي د حوزي وکیل سيد ناصرشاه نادري

د کنډز د ولایت څخه

- ۱ - د کنډز د مرکز وکیل سید امیر
- ۲ - د چار دري د حوزي وکیل محمد هیکل
- ۳ - د قلعه زال د حوزي وکیل خواجه مراد
- ۴ - د ارچي د حوزي وکیل ننگ یوسفزې
- ۵ - د خان آباد د حوزي وکیل سید امیر
- ۶ - د حضرت امام د حوزي وکیل عبدالرحمن

د سمنگان د ولایت څخه

- ۱ - د سمنگان د مرکز وکیل عبدالهاشم دولتزې
- ۲ - د خلم د حوزي وکیل شجاع الدین شریفی
- ۳ - د دره صوف د حوزي وکیل نظام الدین
- ۴ - د لویی او دوآب د حوزي وکیل نور محمد

د جوزجان د ولایت څخه

- ۱ - د جوزجان د مرکز وکیل عبدالکریم
- ۲ - د آقچي د حوزي وکیل عبدالرشید ساپی
- ۳ - د سرپل د حوزي وکیل کمال الدین اسحقزې
- ۴ - د سنگ چارک د حوزي وکیل سید اسحق
- ۵ - د قرقین د حوزي وکیل محمد احمد
- ۶ - د منگجک د حوزي وکیل محمد امین

د تخار د ولایت څخه

- ۱ - د تخار د مرکز وکیل محمد نظر
- ۲ - د رستاق د حوزي وکیل محمد انور
- ۳ - د ینگې قلعه د حوزي وکیل محمد حکیم
- ۴ - د اشکمش د حوزي وکیل عبدالقیوم
- ۵ - د خوست و فرنگ د حوزي وکیل میر محمد حسن

۶- د چاه آب د حوزي وکیل محمد علم فیض زاد

۷- د فرخار د حوزي وکیل محمد توره قل

۸- د خواجه غار د حوزي وکیل محمد طاهر

د بد خشان د ولایت څخه

۱- د بدخشان د مرکز وکیل عبدالعزیز

۲- د درواز د حوزي وکیل عبدالرحمن

۳- د جرم د حوزي وکیل محمد هاشم واسوخت

۴- د اشکاشم د حوزي وکیل عبدالجبار

۵- د کشم د حوزي وکیل سید محي الدین

۶- د واخان د حوزي وکیل محمد اسمعيل

د بلخ د ولایت څخه

۱- د مزار شریف وکیل محمد سرور اکبري

۲- د بلخ د حوزي وکیل عبدالقدوس ساپي

۳- د چاربولک د حوزي وکیل ولي محمد رحيمي

۴- د نهري شاهي د حوزي وکیل شاه محمد

۵- د چمتال د حوزي وکیل عبدالوهاب

۶- د دولت آباد د حوزي وکیل سید يحيي

۷- د شورتيبي د حوزي وکیل عبدالله

۸- د شولگري د حوزي وکیل محمود

د فارياب د ولایت څخه

۱- د میمنی د ښار وکیل محمد رحيم شیدا

۲- د اندخوی د حوزي وکیل محمد عمر اندخويي

۳- د بلچراغ د حوزي وکیل عبدالغفور

۴- د شیرین تگاب د حوزي وکیل محمد عثمان

۵- د قيصار د حوزي وکیل محمد يوسف

- ۶- د پښتون کوټ د حوزي وکیل بخار خان
- ۷- د درز آب د حوزي وکیل عبدالله ۰
- ۸- د دولت آباد د حوزي وکیل ملا حبیب الله اسحق زې

د بادغیس د ولایت څخه

- ۱- د بادغیس د مرکز وکیل عبدالمجید
- ۲- د بالا مرغاب د حوزي وکیل غلام رباني شملزې
- ۳- د قادس د حوزي وکیل سید محمد غوث
- ۴- د جوند د حوزي وکیل امیر محمد
- ۵- د غورماچ د حوزي وکیل محمدالدین

د غور د ولایت څخه

- ۱- د غور د مرکز وکیل عبدالجبار
- ۲- د شهرک د حوزي وکیل تاج الملوك
- ۳- د تولک د حوزي وکیل محمد رفیق
- ۴- د لعل و سرجنگل د حوزي وکیل خادم بیگ
- ۵- د پسابند د حوزي وکیل احمد خان
- ۶- د تیوري د حوزي وکیل فخرالدین خان

د هرات د ولایت څخه

- ۱- د هرات د لومړي حوزي وکیل سید رسول فکور
- ۲- د هرات د دوهمي حوزي وکیل محمد شاه رحمتیان
- ۳- د غوریان د حوزي وکیل شاهپور علیزې
- ۴- د انجیل د حوزي وکیل عبدالقدوس مومند
- ۵- د کرخ د حوزي وکیل شاه علم طاهري
- ۶- د پښتون زرغون د حوزي وکیل محمد علي قاضي زاده
- ۷- د گذري د حوزي وکیل غلام حیدر
- ۸- د اوبی د حوزي وکیل عبدالعلي

۹ - د كښك د حوزي وکیل عبدالرحمن جمشیدي

۱۰ - د گلران د حوزي وکیل محمد هاشم نورزايي

۱۱ - د زنده جان د حوزي وکیل فدا محمد

۱۲ - د كهسان د حوزي وکیل محمد جونید عليزي

۱۳ - د ادرسكن د حوزي وکیل عبدالصير نورزايي

د نیمروز د ولایت څخه

۱ - د نیمروز د مرکز وکیل حاجي دوست محمد گرگیچ

۲ - د اصل چخانسور د حوزي وکیل امان الله شیرزاد

۳ - د چاربرجك د حوزي وکیل عبدالرحمن سنجراني

۴ - د لاش او جوین د حوزي وکیل محمد غوث اسحاق زی

د فراه د ولایت څخه

۱ - د فراه د مرکز وکیل حاجي عبدالوهاب نورزي

۲ - د بالابلوك د حوزي وکیل عبدالغفار فراهي

۳ - د گلستان د حوزي وکیل میرزا محمد دقیق

۴ - د شین پند د حوزي وکیل امان الله شینپندي

۵ - د انار دري د حوزي وکیل محمد جمعه عينك

۶ - د قلعه كاه د حوزي وکیل سيد انبياً آغا

۷ - د بكوا د حوزي وکیل محمد زمان خان

۸ - د پرچمن د حوزي وکیل عبدالوهاب

د هلمند د ولایت څخه

۱ - د لښکرگاه وکیل سيد مبین شاه امير

۲ - د نوزاد د حوزي وکیل آقا محمد

۳ - د موسي كلا د حوزي وکیل عبدالرؤف بينوا

۴ - د گرم سير د حوزي وکیل حاجي محمد

۵ - د نادعلي د حوزي وکیل صفر محمد خروتي

- ۶- د نهري سراج د حوزي وکیل امان الله
- ۷- د باغران د حوزي وکیل جمال خان
- ۸- د بارگزو د ناوي د حوزي وکیل محمد منير خان
- ۹- د ديشو د حوزي وکیل نذرالله خان
- ۱۰- د گرمسير د بلوخو د حوزي وکیل عبدالحميد زهري
- ۱۱- د پشت رود د کوچيانو د حوزي وکیل حاجي عبدالرشيد نورزي

د کندهار د ولايت څخه

- ۱- د کندهار د اولي حوزي وکیل نور محمد اکبري
- ۲- د کندهار د دوهمي حوزي وکیل حاجي محمد آصف پاس يوسفی
- ۳- د ارغنداب د حوزي وکیل عزيزالله واصفي
- ۴- د پڼې د حوزي وکیل عبدالاحد کرزي
- ۵- د بنسوراوک د حوزي وکیل حاجي دوست محمد
- ۶- د خاکريز د حوزي وکیل خدای داد خان تاج
- ۷- د ميوند د حوزي وکیل مير احمد خان
- ۸- د پنجوايي د حوزي وکیل شيرين خان نورزي
- ۹- د شاه ولي کوټ د حوزي وکیل لعل محمد خان
- ۱۰- د ارغسان د حوزي وکیل محمد اسحق علومي
- ۱۱- د معروف د حوزي وکیل محمد علي

د زابل د ولايت څخه

- ۱- د زابل د مرکز د حوزي وکیل عبدالعزيز
- ۲- د شنکې د حوزي وکیل بسم الله خان
- ۳- د دای چوپان د حوزي وکیل منگل خان
- ۴- د جلدک د حوزي وکیل عبدالله خان
- ۵- د ارغنداو د حوزي وکیل غلام نقشبند خان
- ۶- د شاه جوی د حوزي وکیل غلام دستگیر

۷- د کلات د کوچيانو د حوزي وکیل محمد انور

د اروزگان د ولايت څخه

- ۱- د اروزگان د مرکز وکیل غلام جيلاني
- ۲- د ديراود د حوزي وکیل عبدالکريم صحرايي
- ۳- د دای کندي د حوزي وکیل لعل محمد
- ۴- د گزاب د حوزي وکیل محمد اکبر
- ۵- د شهرستان د حوزي وکیل غلام حسين
- ۶- د اجرستان د حوزي وکیل عبدالستار ملاخيل
- ۷- د اصل اروزگان د حوزي وکیل عبدالقيوم
- ۸- د چوري د حوزي وکیل عبدالخالق
- ۹- د کجران د حوزي وکیل غلام رسول

د پکتيا د ولايت څخه

- ۱- د پکتيا د مرکز وکیل حاجي امان الله
- ۲- د زرملي د حوزي وکیل با ز محمد
- ۳- د خا ځيو د حوزي وکیل محمد اقبال
- ۴- د جاني خيلو د حوزي وکیل جنت گل
- ۵- د سيد کرم د حوزي وکیل شهباز احمد زي
- ۶- د اورگون د حوزي وکیل وزير محمد
- ۷- د گوملي د حوزي وکیل رمضان خان
- ۸- د خوست د حوزي وکیل شير احمد خوستي
- ۹- د تڼيو د حوزي وکیل شير محمد
- ۱۰- د خا ځي ميدان د حوزي وکیل ميرا جان
- ۱۱- د ځمکنيو د حوزي وکیل سراج الدين منگل
- ۱۲- د موسي خيلو د حوزي وکیل بختيارگل
- ۱۳- د وزي ځدران د حوزي وکیل يار محمد

د محلي ستونزو له کبله د کندهار د سپين بولدک دحوزی انتخابات و ځنډيدل

د گډ دريځ وکيلان

لاندې وکيلانو په ځينو مواردو کې يو د بل سره تفاهم درلود .

د فراه د ولايت څخه : حاجي عبدالوهاب نورزې ، امان الله شينډنډې ، ميرزا محمد دقيق ، محمد جمعه عينک ، سيد انبيا آغا ، محمد زمان خان ، حاجي عبدالوهاب او عبدالغفار فراهي

د هرات د ولايت څخه : محمد شاه رحمتيان ، سيد رسول فکور ، محمد جونيد عبدالقدوس مومند ، محمد هاشم نورزايي او شاهپور عليزی

د غزني د ولايت څخه : يار محمد دليلي ، محمد هاشم تره کې ، بهأالحق خان ، عبدالرزاق او عبدالحسين مقصودي

د هلمند د ولايت څخه : عبدالرؤف بينوا ، سيد مبین شاه امير ، عبدالحميد زهري ، حاجي عبدالرشيد نورزې

د کابل د ولايت څخه : محمد اسحق عثمان ، محمد يوسف بينش ، جي سنگ

د کندهار د ولايت څخه : عزيزالله واصفي ، شيرين خان نورزې

د ننگرهار د ولايت څخه : حاجي عبدالوهاب ، روح الله حبيب

د لغمان د ولايت څخه : عبدالکريم عمرخيل ، شمس الحق پيرزاده

د لوگر د ولايت څخه : لعل گل فرياد ، مولوي سيد اکبر

د کټي د ولايت څخه : محمد آصف پوپل

د اروزگان د ولايت څخه : عبدالکريم صحرايي

د بلخ د ولايت څخه : عبدالوهاب

د بدخشان د ولايت څخه : محمد هاشم واسوخت

د فارياب د ولايت څخه : ملا حبيب الله اسحقزې

د وردگو د ولايت څخه : نورعلم مظلوميار

د بادغيس د ولايت څخه : عبدالمجيد

د پکتيا د ولايت څخه : شير احمد خوستي

د نیمروز د لایت څخه : محمد غوث خان (۲)

د دیار لسمې تقنیني دورې د مشرانو جرگې غړي

اول - انتخابي سناتوران :

د کابل د ولایت سناتور عبدالهادي داوی

د لوگر د ولایت سناتور غلام سخي خان

د وردگو د ولایت سناتور محمد اسمعیل مایار

د پروان د ولایت سناتور علي احمد بایاني

د کاپیسا د ولایت سناتور عبدالاحد

د بامیانو د ولایت سناتور محمد علي

د غزني د ولایت سناتور گل احمد ملکيار

د لغمان د ولایت سناتور عبدالواحد خان

د ننگرهار د ولایت سناتور سلطان محمد مجددي

د کنړ د ولایت سناتور عبدالخالق

د بغلان د ولایت سناتور عبدالحفیظ

د سمنگانو د ولایت سناتور باز محمد

د کندز د ولایت سناتور غلام نبي ناشر

د جوزجان د ولایت سناتور محمد شریف

د تخار د ولایت سناتور حبیب الرحمن ناصري

د بدخشان د ولایت سناتور سید عبدالغیاث

د بلخ د ولایت سناتور محمد ابراهم

د فاریاب د ولایت سناتور محمد کریم

د بادغیس د ولایت سناتور غلام حضرت

د غور د ولایت سناتور محمد حسین

د هرات د ولایت سناتور عبدالباقي مجددي

د نیمروز د ولایت سناتور شیر محمد خان

د فراه د ولايت سناتور آقا محمد خان نورزي
 د هلمند د ولايت سناتور حبيب الله هلمندي
 د کندهار د ولايت سناتور عبدالرزاق بالاكرزي
 د زابل د ولايت سناتور باز محمد خان
 د اروزگان د ولايت سناتور محمد رفيق خان
 د پكتيا د ولايت سناتور بهرام خان
 دوهم - انتصابي سناتوران :
 سناتوره ميرمن حميرا سلجوقي
 سناتور عبدالحميد عزيز
 سناتور عبدالخالق واسعي
 سناتور مولوي عبدالوهاب
 سناتور ډاکټر عبدالشکور ولي
 سناتور عبدالصمد خان
 سناتور ډاکټر عبدالوکیل خان
 سناتوره ميرمن عزيزه گرديزي
 سناتور مولوي غلام نبي کاموي
 سناتور ډاکټر فقير محمد شفا
 سناتور قيام الدين خان خادم
 سناتور محمد امين خورياني
 سناتور محمد جعفر عسکري
 سناتور سيد محمد داود الحسيني
 سناتور محمد امين يونسي
 سناتور محمد زمان تره کي
 سناتور مير محمد شاه صديقيان
 سناتور محمد علي

سناتور محمد هاشم مجددي

سناتور مير احمد مولايي

سناتور ناظر علي جا غوري

سناتور حاجي محمد خمکني

سناتور ڀاکټر محمد انس خان

سناتور سيد شمس الدين مجروح

(۲)

The Durand Agreement or the

Kabul Convention of 1893

Whereas certain questions have arisen regarding the frontier of Afghanistan on the side of India and whereas both His Highness the Ameer and the Government of India are desirous of settling these questions by friendly understanding, and of fixing the limit of their respective sphere of influence, so that for the future there may be no difference of opinion on the subject between the allied Governments, it is hereby agreed as follows:

1 - The eastern and southern frontier of His Highness's domains, from Wakhan to the Persian border, shall follow the line shown on the map attached to this agreement .

2 - The Government of India will at no time exercise interference in the territories lying beyond this line on the side of Afghanistan, and His Highness the Ameer will at no time exercise interference in the territories lying beyond this line on the side of India .

The British Government thus agrees to His Highness the Ameer retaining Asmar and the valley above it, as far as Chanak. His Highness agrees, on the other hand, that he will at no time exercise interference in Swat, Bajaur, or Chitral, including the Areaway or Bashgal valley. The British Government also agrees to leave to His Highness the Birmal tract as shown in the detailed map already given to His Highness, who relinquishes his claim to the rest of the Wazir country and Dawar. His Highness also relinquishes his claim

to Chageh .

4 - The frontier line will hereafter be laid down in detail and demarcated, whenever this may be practicable and desirable, by joint British and Afghan commissioners, whose object will be to arrive by mutual understanding at a boundary which shall adhere with the greatest possible exactness to the line shown in the map attached to this agreement, having due respect to the existing local rights of villages adjoining the frontier.

5 - With reference to the question of Chaman, the Ameer withdraws his objection to the new British cantonment and concedes to the British Government the rights purchased by him in the Sirkai Tileraj water. At this part of the frontier the line will be drawn as follows:

From the crest of the Khwaja Amran range the Psha Kotal, which remains in British territory, the line will run in such a direction as to leave Murgha Chaman and the Shrobo spring to Afghanistan, and to pass half-way between the New Chaman Fort and the Afghan outpost known locally as Lashkar Dand. The line will then pass halfway between the railway station and the hill known as the Mian Buldak, and, turning southwards, will rejoin the Khwaja Amran range, leaving the Gwasha post in British territory and the road to Shorawak to the west and south of Gwasha in Afghanistan. The British Government will not exercise any interference within half a mile of the road.

6 - The above articles of agreement are regarded by the Government of India and His Highness the Ameer of Afghanistan as a full and satisfactory settlement of all the principal differences of opinion which have risen between them in regard to the frontier, and the Government of India and His Highness the Ameer undertake that any difference of detail, such as those which will have to be considered hereafter by the officers appointed to demarcate the boundary line, shall be settled in a friendly spirit, so as to remove for the future as far as possible all causes of doubt and misunderstanding between the two Governments.

7 - Being fully satisfied of His Highness's goodwill to the British Government, and wishing to see Afghanistan strong, the Government of India will raise no objection to the purchase and import by His Highness of munitions of war, and they will themselves grant him some help in this respect. Further, in order to mark their sense of the friendly spirit in which His Highness the Ameer has entered into these negotiations, the Government of India undertake to increase by the sum of six lakhs of rupees a year the subsidy of

twelve lakhs now granted to His Highness.

Kabul, November 12, 1893

H. M. Durand

Ameer Abdur Rahman Khan

د پورنې د توافق ليك پښتومتڼ

په داسې حال کې چې د هندوستان په خوا کې د افغانستان د سرحدي سیمې په هکله ځینې مسألې رامنځ ته شوي ، او په داسې حال کې چې دواړه والاحضرت امیر او د هندوستان حکومت هیله من دي چې دغه مسألې د دوستي په فهم او ددواړو دنفوذ د ساحو دحد په ټاکلو سره حل کړي ، ترڅو په آینده کې ددغو متحدو حکومتونو تر منځ ددغې موضوع په سر د نظر اختلاف نه وي په دې وسیله په لاندې ډول سره موافقه وشوه .

۱ - دوالاحضرت دتابعو ختیځه او سهېلي سیمه دي له واخان نه دپارس تر ټولي پوري دي هغه لیکه تعقیب کړي چې په هغې نقشي باندې ښودل شوي چې له دغه توافق لیک سره مله ده .

۲ - دهندوستان حکومت به هیڅ وخت په هغو سیمو کې چې له دغې لیکي نه آخوا د افغانستان په لور پرتې دي ، مداخله ونه کړي ، او والاحضرت امیر به هیڅ وخت په هغو سیمو کې چې له لیکي نه آخوا دهندوستان په لور پرتې دي ، مداخله ونه کړي .

۳ - دبرتانوي حکومت په دې ډول موافقه کوي چې والاحضرت امیر دي اسمار او تر چاناک پوري پورته دره وساتي . له بلې خوا والاحضرت موافقه کوي چې دې به هیڅ وخت په سوات ، باجوړ یا په چترال کې دباشگل یا ارنوایي درې په شمول مداخله نه

کوي . د برتانيې حکومت داسې هم موافقه کوي چې والاحضرت دي د برمل سيمه ولري کومه چې په هغې مفصلي نقشي کې ښودل شوي چې والاحضرت ته لا دمخه سپارل شوي ده ، او والاحضرت د پاتي وزيرستان او ددور په هکله له خپلې ادعا نه تيريري په همدې ډول والاحضرت دچاغي په باب له خپلې ادعا نه اوړي .

٤ - دسرحدي سيمي ليکه به دافغان او برتانوي گډو کمشنرانو له خوا له دي وروسته په تفصيل سره وکارله شي او حد بندي به شي په کوم ځای کې چې د تطبيق وړ او مطلوب وي . ددغو کمشنرانو مقصد به داوي چې د سرحد په ټاکلو کې متقابل فهم ته سره ورسيري داسې چې دغه ليکه دي تر نهايي امکان پوري د هغې نقشي له مخه وي چې له دغه توافق ليک سره مله ده ، په داسې حال کې چې ددغي سرحدي سيمي د گاونډيو کليو د موجودو محلي حقوقو رعايت پوره وشي .

٥ - دچمن د موضوع په ارتباط والاحضرت د برتانوي نوې قشلي په هکله له خپل اعتراض نه تيريري او برتانوي حکومت ته هغه حقوق پريږدي چې د سرکې تايلري په اوبوکي يې په خپله په بيه اخستې و . دسرحد سيمي له دغه ټکي نه به ليکه په لاندي ډول وکارله شي .

دغه ليکه به پشاکوتل ته نژدې دخوجه امران غرو له لوري نه چې د برتانيې په سيمي کې به پاته کيږي ، په هغه لور کښله کيږي چې مرغه چمن او دشرېو چينه به افغانستان ته پاتي کيږي او د نوي چمن چاوني او دافغان پوستي چې خلگ يې لښکر ږنډ بولي تر منځ نمايي پوري رسيږي . دغه ليکه به بيا دريل وي ستیشن او دهغي پښتي تر منځ چې د ميان بلاک په نامه ياديږي ، تر نيمايي پوري رسيږي او په داسې حال کې چې د جنوب په لور به روانه وي له خوجه امران غرو سره به بيا يو ځای کيږي . په دي ډول غوښه پوسته به د برتانيې په علاقه کې او دغوښي په جنوب او لويديځ کې دشوراوک سرک به افغانستان ته پريږدي . د برتانيې حکومت به ددغه سرک تر نيم ميلي پوري مداخله نه کوي .

٦ - ددغه توافق ليک دغه پورته فقري د هندوستان د حکومت او دافغانستان د والاحضرت له خوا دنظر ټول عمده اختلافات چې دسرحدي سيمي په باب ددوی تر

منځ پيدا شوي وو ، دپوره او قناعت بښوونکي فيصلې په ټول گڼل کيږي او دواړه د هندوستان حکومت او والاحضرت په ذمه اخلي چې د جزقياتو په باب ټول اختلافات لکه هغه چې له دې وروسته به د هغو منصبدارانو له خوا پرې غور کيږي چې دسرحدې خط دحد بندې دپاره ټاکل کيږي ، ددوستې په روحيې سره به فيصله کيږي . ددې دپاره چې تر هغو چې ممکنه وي ددواړو حکومتونو تر منځ دشکونو او غلط فهميو سببونه له منځه ولاړ شي .

۷ - د هندوستان حکومت چې دبرتانيې حکومت په نسبت دوالاحضرت له روغ نيټې نه په پوره ټول پاپ من شوې او غواړي افغانستان پياوړې او خپلواک وويني دوالاحضرت له خوا دجنگي لوازمو په رانيولو او واردولو باندې به اعتراض ونه کړي ، او دوي به په خپله په دغه هکله څه مرسته ورسره وکړي . برسیره پردي ددې دپاره چې دوالاحضرت د هغې دوستانه روحيې نښه وساتله شي چې په دغو مذاکراتو کې يې بښودلي د هندوستان حکومت ژمنه کوي چې په هغو دولسو لکو کې شپږ لکه روپۍ زياتي راوستل شي چې والاحضرت ته هر کال دمالي مرستې په ټول ورکول کيږي . هنري ماتمر پيورنې د هندوستان دحکومت دباندنيو چارو وزير امير عبدالرحمن خان دافغانستان او دهغه دتوابعو امير

کابل دنومبر ۱۲ ، ۱۸۹۳

پښتو کوونکې - پوهاند ډاکټر محمد حسن کاکړ

د ضميمو يادداشتونه

- ۱ - افغانستان کالني ، گڼه ۳۶ ، مخونه ۸ ۴ تر ۲ ۵ ۲
- ۲ - زما مشاهدات
- ۳ - افغانستان کالني ، گڼه ۳۶ ، مخونه ۶ ۹ تر ۲ ۷ ۷
- ۴ - کاکړ ، ذکر شوی اثر ، مخونه ۰ ۱۶ تر ۱ ۶ ۱
- ۵ - ساپکس ، ذکر شوې اثر (شماره نه لري)
- ۶ - زما مشاهدات

مأخذونه په پښتو او دري

- ۱ - غبار ، مير غلام محمد ، افغانستان در مسير تاريخ ، جلد اول ، چاپ ايران در سال ۱۹۸۰
- ۲ - غبار ، پورته اثر ، دوهم ټوك ، د امريكا چاپ ، كال ۱۹۹۹
- ۳ - مبارز ، عبدالحميد ، تحليل واقعات سياسي افغانستان ، از سال ۱۹۱۹ تا سال ۱۹۹۴ چاپ پشاور در سال ۱۹۹۴
- ۴ - حلمي ، محمد ولي ، د افغانستان او روسيې د سياسي روابطو لنډه تاريخچه ، د كراچي چاپ ۱۹۹۵
- ۵ - فرهنگ ، مير محمد صديق ، افغانستان در پنج قرن اخير ، چاپ امريكا ۱۹۸۸
- ۶ - شرق ، ډاكټر محمد حسن ، كرباس پوشهاي برهنه پا ، چاپ هند ۱۳۷۱ ه ش
- ۷ - كشكي ، صباح الدين ، دهه قانون اساسي ، چاپ اسلام آباد ۱۹۸۶
- ۸ - حبيبي ، عبدالحې ، جنبش مشروطيت در افغانستان ، كابل ۱۳۶۷ ه ش
- ۹ - الفت ، گل پاچا ، د الفت مرغلري ، د پيښور چاپ ۱۳۷۵ ه ش
- ۱۰ - حق شناس ، ډاكټر شير احمد نصري ، دسايس و جنايات روس در افغانستان چاپ پشاور ۱۹۸۴
- ۱۱ - رشتيا ، سيد قاسم ، خاطرات سياسي سيد قاسم رشتيا ، از سال ۱۹۳۲ تا سال ۱۹۹۲ ، چاپ امريكا ۱۹۹۸
- ۱۲ - فيض زاد ، محمد علم ، جرگه هاي بزرگ افغانستان ، پشاور ۱۹۸۹
- ۱۳ - كبير سراج ، محمد نذير ، رويداد هاي نيمه اخير سده بيست در افغانستان ، جلد اول ، چاپ المان ۱۹۹۷

- ۱۴ - عظیمي ، محمد نبي ، اردو و سياست در سه ده اخير افغانستان ، چاپ پشاور در سال ۱۳۷۶ ه ش
- ۱۵ - نورزايي ، ډاکټر عطا ، افغانستان در بازي اير قدرت ها ، چاپ المان ۱۹۸۵
- ۱۶ - زور مدنييت او نوې ژوند ، د پلان د وزارت له خوا چاپ شوې کتاب
- ۱۷ - د افغانستان کالني ، د کابل چاپ ، کال ۱۳۴۸ ه ش گڼه ۳۶
- ۱۸ - د افغانستان کالني ، د کابل چاپ ، کال ۱۳۴۹ ه ش گڼه ۳۷
- ۱۹ - د افغانستان کالني ، د کابل چاپ ، کال ۱۳۴۱ ه ش گڼه ۳۰
- ۲۰ - د افغانستان کالني ، د کابل چاپ ، کال ۱۳۴۴ ه ش ، گڼه ۳۲
- ۲۱ - د افغانستان کالني ، د کابل چاپ ، کال ۱۳۴۶ ه ش گڼه ۳۴
- ۲۲ - د مساوات جريده ، د ۱۹۶۹ کال ځيني گڼي
- ۲۳ - زما يادداشتونه
- ۲۴ - مجله خراسان ، چاپ کلفورنيا امريکا ، شماره ماه اکتوبر ۱۹۸۸
- ۲۵ - محمد عزيز نعيم ، د مجاهد ولس د ۱۹۹۶ کال د جولای د مياشتي گڼه
- ۲۶ - محمد عزيز نعيم ، د مجاهد ولس د ۱۹۹۶ کال د جون د مياشتي گڼه
- ۲۷ - د ډاکټر محمد حسن شرق مقاله ، د مجاهد ولس د ۱۹۹۸ کال د آگست د مياشتي گڼه
- ۲۸ - محمد عزيز نعيم ، د مجاهد ولس د ۱۹۹۷ کال د سپتمبر د مياشتي گڼه
- ۲۹ - هيکل ، محمد حسنين ، ابوالهول او کميسا ر د محمد آصف اکرام ژباړه چي په ۱۹۶۷ کال کي په پيښور کي چاپ سوې دې
- ۳۰ - خالص ، مولوي محمد يونس ، د افغانستان د مسلمان ملت په سرنوشت لوبي نه دي په کار ، پيښور ، د ۱۳۷۱ ه ش کال د ميزان مياشت
- ۳۱ - فايق ، غوث الدين ، رازي را که نمي خواستم افشا گردد ، پشاور ۱۳۷۹
- ۳۲ - اکرم ، ډاکټر عاصم ، سردار محمد داود ، انتشارات ميزان ، امريکا ۱۳۸۰
- ۳۳ - رسولي ، ډاکټر مصطفی ، شهادت محمد هاشم ميوندوال سر آغاز فاجعه

افغانستان ، چاپ پشاور ، ماه حوت سال ۱۳۷۹

۳۴ - اخبار پيك پارسيان ، ۱۷ مي سال ۲۰۰۲ چاپ سدني استراليا

۳۵ - شنسب ، اميرالدين ، خاطرات هشتاد سال ۰۰۰ پشاور سال ۱۳۸۰ ه ش

۳۶ - بخرکي ، محمد علم ، وينس خلميان ، کال ۲۰۰۰ - هالينډ

د عکسونو او نورو اسنادو پيژندنه

۱ - محمد ظاهر شاه او محمد داود خان د (زور مدنيت او نوې ژوند) د کتاب څخه چي د پلان د وزارت له خوا خپور شوې و .

۲ - د ۱۹۵۵ کال د لويي جرگي غړي په پغمان کي

۳ - د ۱۹۵۵ کال په لويي جرگي کي د فراه وکيلان

۴ - کابل ته د امريکا د جمهور رئيس ايزن هاور سفر (زور مدنيت او نوې ژوند) پورته ذکر شوې اثر .

۵ - محمد داود خان داکتر محمد يوسف ته مبارکي وايي ، د افغانستان د کالني څخه کال ۱۳۴۱ ه ش گڼه ۳۰

۶ - محمد هاشم ميوندوال د عقرب دريمي تر پيښي وروسته په کابل پوهنتون کي ، افغانستان کالني ، گڼه ۳۲

۷ - دديارلسمي تقنيني دوري د ولسي جرگي لومړي غونډه ، د افغانستان کالني څخه ، گڼه ۳۷

۸ - محمد داود خان د جمهوري دولت اساسي قانون لاسليك کوي . (رازي را که نمي خواستم افشا گردد) . د غوث الدين فايق د اثر څخه .

۹ - د رامپارت د مجلي مقاله

۱۰ - د پنجه د پيښي (کورکي)

۱۱ - د وکيلانو د يوه پيشنهاده متن

لومړي تبصره : د افغانستان کالني ټولي گڼي چي په کتاب کي يي يادوني شوي دي ، د امريکا د کانگرس په کتابخاني کي سته او د هغو څخه استفاده شوي ده .

دوهمه تبصره : دوهمه او دريمه گڼه عكسونه د لوي جرگي له خوا د هغي جرگي غړي
او د ليكوال پلار ارواښاد دين محمد خان ته ورکړه شوي و

REFERENCES

- 1 - Abrahamian, Ervand, (Iran between two Revolution)
Princeton University Press, USA 1982
- 2 - Adamac, Ludwig W. , Who is Who of Afghanistan, Graz Austria
1975
- 3 - Dupree, Louis, Afghanistan- USA, Princeton University Press,
New Jersey, 1980
- 4 - Ghaw, A. Samad, The fall of Afghanistan, USA 1988
- 5 - Kakar, M. Hassan (A political history and the external relation
of Afghanistan the reign of Ameer Abdo-al Rahman)
- 6 - Kakar, Afghanistan, The Soviet Invasion and the Afghan respon
(1979 - 1982) Clifornia University press, USA. 1995
- 7 - Cordovez, Diego, and Harison, Selig, S. Out of Afghanistan,
University press, New York, 1995
- 8 - Marwat, Fazel-ur-Rahim, The Evolution and growth of
communism in Afghanistan, (1917-1979)Pakistan, 1995
- 9 - Nayar, Kuldip, Report on Afghanistan, India, 1981
- 10 - Bredsher, Henry, S. Afghanistan and Soviet Union, Duke press,
Durham, N. C. 1983
- 11 - Sykes, Sir Percy, A Biography of Sir Mortimer Dorand, London,
1926
- 12 - Poulada, Leo, B. and D. J. Poulada, Afghanistan and USA.
Omaha, Nebraska, 1995
- 13 - Yousaf, Mohammad, Brigadier and Major Mark Adkin, The
Bear Trap, Afghanistan untold story, Pakistan, 1992
- 14 - Encyclopedia, America, volums 6
- 15 - Encyclopedia, America, volums 25
- 16 - Edited by Marlin, Lourence, W. Neutralism and Nonalinment,
Johns Hopkins University, 1962
- 17 - Lectur by Nana Sufresna, 14 october 1996 Indonesia, The
Movement of Nonalignment countries
- 18 - Churchil, Iron curtain speach, Westminster college, Missouri,
USA. March 5th 1946
- 19 - Shansab, Nasir, Soviet Expansion in the third Worid, Batleby

press, Silverspring, MD, 1986
20 - Ramparts, volums 5, Number, 1976, USA
21 - The Economist, Janauary, 1998, London

THE ERA OF DEMOCRACY AND
REPUBLIC IN AFGHANISTAN
1963 - 1978

BY

ABDUL GHAFAR FARAHİ

2003 - - 1382

تر لومړی چاپ وروسته ځینې څرگندونې

د ارواښاد کانديد اکاډميسن محمد ابراهيم عطايي

د ليک يوه برخه ، د ۱۳۸۰ کال دحمل ۲ - کابل - افغانستان

خولنډي خبري

(دغه مطالب ليکوال ته هغه وخت رسيدلي وو چي کتاب چاپ سوی و)

زما محترم دوست عبدالغفار فراهي په يوه ليک کي را څخه غوښتي چي ددوی پر ليکل شوي کتاب چي د چاپ په معرض کي دی يو څو کرښي ورو ليکم . دا کار سخت مشکل و ځکه متن راسره نه و حتي فهرست قدر هم ما نه دی ليدلی . زه د کتاب د محتوا څخه د هغو دوو پاڼو له مخي خبريرم چي د کتاب د لنډيز په نامه ددغه ليک سره راليرل سوي دي او په هغو کي دا څرگنده شوېده چي کتاب څه دپاسه په درو سوو مخونو کي ليکل شوی او د افغانستان د تاريخ دوي دوري (نه پوهيرم چي ددورو پر ځای بله کومه کلمه استعمال کړم) دديموکراسي لس کلنه دوره چي پنځه صدراعظمان پکښي تير سوي او د سردار محمد داود دجمهوريت دوره شامله ده . غالبا چي دا به په پوره صلاحيت ليکل سوی وي ځکه هم پخپله فراهي صاحب يو دقيق ديپلومات دې چي عمر يي دسفارتونو په ماموريت کي تير سوی او پارلماني مطالعه يي هم له نظره نه غورځوله کيرې ځکه په پارلمان کي هم دساملي لاري پيرو شخصيت و . ښه دا خو ددوی په باب زما دشناخت مسأله ده راغلو کتاب ته :

په دي باب لاره را ته تياره ده ، ځکه اصل متن او حتي فهرست يي هم په لاس کي

نه لرم نو صرف يو څو لنډې خبرې به وکړم چې د کتاب له دغو دورو سره اړه لري دا چې څومره به د کتاب له محتوا سره وفق ولري نه پوهيږم ؟

لومړی ددغو دورو په باب ټول نظريات پر دا يوه محور راڅرخي چې پاچا او صدراعظم په آزادو موقفونو کې ويني ، خو زما په عقیده دا صرف د سردارانو رقابتونه وه چې هر يوه ځان ته آزادي زميني برابرولي . داود خان يو ځان طلبه سپړي و خو پاچا راحت طلبه .

د پښتونستان مسأله يو دروند بار و چې د ټولو ملا يې ورماته کړه ، پاکستان په سادګۍ منځ ته نه و راغلی بلکه دا يوه د غرب پایگاه وه خو داود خان غوښتل چې په دې وسيله غرب قانع کړي چې دده مخالفت به دهغو ګټې وروپرزوي ولي ناکامه سو ، دلته يې زموږ د تاريخ هغه ناکامه ملنډې ته (شوروي ته نژدېوالي) لاس ور واچاوه چې د امير شير علي خان غبرګ غاښونه پکښې وتلي وه ... په مسکو کې دېر ژنيف سره د داودخان پرخاش هم ددې له پاره و چې غرب په دې قانع کړي چې دشوروي څخه رابيل سوی دې ، خو روسانو دا موقع ور نه کړه او د ثور د ۷ په کودتا يې دکورني سره بېرې ورغړه کړه .

د دا لنډو خبرو نتيجه داده چې شوروي په پلان شوي طريقه افغانستان ته لاس ور اچولې و خو معروف روسي غباوت نه يوازي زموږ هېونه میده کړه بلکې خپله بېرې يې هم غرقه کړه . زه د خپلو مطالعاتو په نتيجه کې و دې عقيدې ته رسيدلې يم چې شوروي پر افغانستان دا بده ورځ راوستله او ورپسې هر چا په خپل وار د امريکا څخه تر پاکستانه ، ايران ، سعودي عربستان او حتي چين پوري هر يوه دخپل خنجر يو گذار پر وکړ .

... ما د ليونټوب تر سرحده څو کرښې و ليکلي او خپله عقیده مي بيان کړه ، دا هم د ناروغې د وخت ليکنه ده ملامتوې به مي نه . ما صرف دا کار ددې په خاطر وکړ چې ستاسې غوښتنه بي جوابه پاته نه سي که نه زه اوس هره لحظه د مرګ په فکر کې يم

ددې لنډې ليکنې په پای کې چې گمان کوم ددغسې يوه درانه کتاب سره به لياقت و

نه لري خپل دانشمند دوست فراهي صاحب ته صحت او عزت غواړم .
په درناوي

د محترم ذبيح الله زيارمل د ليك يوه برخه
د ۲۰۰۱ کال د آگست اوله - برن - سويس
وروره فراهي !

... کتاب مي تر لاسه کړ بيا ورته کښينا ستم او د ورزشکارانو په اصطلاح مي په يوه ساه ولوست ... دا چي ماغوندي ستومانه څوک بي په يوه ورځ تماموي ددي په معني ده چي کتاب د خپلي بکري محتوا ، متين او ښکلي او قريپ به ذهن نثر او مهمو مطالبو له امله د لوستونکي شا او خوا د نورو ټولو مسائلو اهميت له منځه وړي او پر لوستونکي دا تحميلوي چي څو وروستي پاڼه هم نه وي لوستل شوي تر هغو بي له لاسه نه پريږدي ... زه ويلای سم چي تاسو د خپل ولس د هغه باور په وړاندي چي په وکالت بي انتخاب کړی وی په دي مهم اقدام سره خپل بشپړ صداقت ښوولی دی او دغه د درېږي او سرگرداني کلونه مو ځانته په ثمربخش زمان بدل کړي دي او محصول يي دادي د يوه نفيس او با ارزسته کتاب په شان د هيوادوالو په مخ کي پروت دی . زه ددغه برياليتوب په خاطر تاسو ته مبارکي وایم او هيله لرم چي په هماغه ښه نيت چي د حقيقت انعکاس دې ، دښي ارادي او ښه نيت خاوندان هم د هغه د محتوا په هکله غبرگون وښيي نقد يي کړي او دحقايقو لابرسته کيدو ته لاره اواره سي . په درناوي (د ليک په وروستي برخي کي بي ليکوال ته پيري مفيدي مشوري ورکړي دي)

د محترم داود موسي د ليک وروستي برخه
د ۲۰۰۱ کال د اکتوبر ۳ - کلفورنيا - امريکا

گرانه غفار جانه!

(دليک په لومړي برخي کي يي ليکوال ته ځني ښي مشوري ورکړي دي)
... لويان وايي چه ء عيب شمع جمله چو بگفتي ، هنرش نيز بگو ء نو ددي کتاب د
هنرونو په لړ کي داسيان عرض کوم :
۱ - د کتاب په سر کي د افغانستان د لنډ تاريخ معرفي دراتلونکو واقعاتو د پوهي دپاره
پير پر ځای ده .
۲ - کتاب د پښتو په پيره شيوا سبک ليکل سوې دې او زما په نظر لوستل يي پير
آسانه دي .
۳ - دا کتاب کيدای سي چه دديموکراسي او ء جمهوريت ء د دوري د پاره يو پير ښه
درسي کتاب سي .
۴ - زما د پاره چه په دغه دوري کي مي په افغانستان کي ژوند کړې دی ، د هغو واقعاتو
د جزئياتو ويل کم چه تا ته معلوم وو ، پير دلچسپ او په زړه پوري وو . برسیره
پردي د واقعاتو د پوهي د پاره يو چټک رفرنس هم دې . الله ياور

د محترم محمد حسن سهاک د ليک يوه برخه

د ۲۰۰۱ کال د اکتوبر ۱۰ - پورتنیو - کاناډا

وروره فراهي!

کتاب مي تر لاسه کړ . د کتاب په هکله بايد ووايم چه تر هغه څه چه ما فکر کاوه
کتاب د متن او محتوا په لحاظ پير لوړ و ، په دي مفهوم چه ما فکر کاوه چه د ... د
کتاب په شان به داهم په هماغه متعارفه توگه چه مور لوستونکو اوس عادت ورسره
کړې دې ليکل شوی وي ، ولي ما وليدې چه کتاب په ځانگړي او ابتکاري توگه
ليکل شوې دې او دا ډول ليکني زمون په افغانانو کښي سابقه نه لري او زیادتره ددي
کتاب د ليکلو طرز د جواهر لعل نهرو ليکنو ته ورته دی .

... د معمول په توګه زموږ ځینې افغانان چې په هر موقف کې وه ، کله چې خپل خاطرات یې لیکلي دي ، ځانونه یې د حوادثو او پېښو په متن کې درولي دي او کوشش یې کړې دی چې د قضایاوو هغه اړخونه رابرسیره کړي چې ددوی د فکر او عقیدې سره اړخ لګوي . د نیکه مرغه ستاسې په کتاب کې موضوع په دې ډول نه ده ، دلته داسې پېښې رابرسیره شوې چې په قوي احتمال به هیري شوې وای ، او د تاریخي شخصیتونو د رول په هکله لوستونکو ته پیر شواهد او پېښې په ګوته شويدي تر څو هغوي وشي کولای خپل قضاوت وکړي. ... دیوه مطلب یادول ضروري ګڼم ، هغه دا چې موږ اکثر افغاني ، منورین ، په بیروکراسي کېنې روزل شوي یو موږ اکثر دولتي کارونه درلودل ، چې هلته معموله او مسلطه ژبه پارسي وه ، او موږ ته دافرصت نه وو تر لاسه شوی چې په خپله مورنۍ ژبه څه ولیکو ، په دې لحاظ پیر پښتانه چې په دې موقف کېنې دي د دوی په لیکونو کېنې نیمګړتیاوې لیدل کیږي . ولي ستاسې دا لیکنه دومره سلیسه او روانه ده چې کله کله سړي ته داسې فکر پیدا کیږي چې فراهي صاحب حتما په پښتو ټولنې کېنې د کار سابقه لري ... په درناوي

د محترم محمد حسن ولس مل د لیک یوه برخه

د ۲۰۰۱ کال د نومبر ۱۶ – اسلو - ناروی

(افغانستان د دیموکراسي او جمهوریت په کلونو کې) د کتاب کتنه

د ښاغلي فراهي دغه کتاب دحقایقو او محتوا په لحاظ دانارو دداني غوندي پک دی چې دده څخه د همدغسې یوه کتاب د لیکلو توقع کیدله . زه له نوموړي سره له هغه وخته آشنایي لرم چې دې دحقوقو دپوهنځي محصل و او زه په ۱۲ ټولګي کې وم . فراهي صاحب په هغه وخت کې پیري خبري نه کولي خو ځینې اشخاص دخپلو ټولنو ژوندي تاریخونه وي اما له بده مرغه چې یو زیات شمیر یې د خپل مضر احتیاط په وجه خپل دسترګو لیدلي حالات دخپلو سینو په صندوقونو کې داسې بند وساتي چې هغې بلي دنیا ته یې له ځانه سره یوسي ... ښاغلي فراهي دیو عیني شاهد په صفت دژوندانه دیوې برخې سترګو لیدلي حالات په دغې مجموعې کې راټول کړي او په روانه

خوره پښتو ژبه يې خپلو هيوادوالو ته وړاندي کړي دي . ددغه کتاب په لوستلو سره دديموکراسي دورې ټول هغه لاس وهني په څرگند ډول سړي ته معلومېږي چې دنوي اساسي قانون ، ولسي جرگې ، آزادو مطبوعاتو او ديموکراسي پر خلاف شوي دي .

زه دفراهي صاحب دڅرگندونو په تاييد هغه وخت چې زه د افغانستان ملي جريدې چلوونکې وم نو دډاکټر عبدالظاهر او محمد موسي شفيق د حکومتونو له خوا پر نورو موضوعاتو سربيره د پښتو ملي ژبې ، هلمند داوېو او په اخبار کي دشهيد محمد داود خان دصدارت ددوري دښو کارونو دپادوني په وجه دسخت فشار لاندې وم او اعليحضرت محمد ظاهرشاه هم په دغه ارتباط خپل حضور ته څلور کرته غوښتې وم ... زه دافغانانو ديوه خدمتگار په صفت دفراهي صاحب دغه اثر ته دقدر په سترگه گورم او لوستل يې دهر وطن خوا په تيره بيا ځوان نسل لپاره لازم گڼم . په

د رناوي

د محترم محمد معصوم هوتک د ليک يوه برخه

د ۲۰۰۱ کال د نومبر ۱۸ – ټورنټو – کاناډا

(افغانستان دديموکراسي او جمهوريت په کلونو کي) دکتاب په هکله زما نظر

... په افغانستان کي ددوهمي ديموکراسي او جمهوريت حوادث زموږ په مخ کي تيري سوي پيښي او دسترگو ليدلې حال دئ . له همدې امله ما ددغه کتاب تر لوستلو وړاندې داسي فکر کاوه چې مطالب به يې راته دومره نوي نه وي . خو کله چې مي کتاب ولوست ، راته څرگنده سوه چې موږ ددغو پيښو ظواهر ليدلي وه او په عمق يې خبر نه وو . په دې کتاب کي مي دپيرو مسايلو په باب هغه راز بيانونه ولوستل چې په نورو مشابه ليکنو کي مي لوستي نه وو . ښاغلی فراهي دهيواد دهمدغي دورې دپيښو په ليکلو کي دبشپړ صلاحيت څښتن دئ ، ځکه په هيواد کي دننه او بهر يې په ډيپلوماټيکو پوستونو کي کار کړی او په ولسي جرگه کي يې دوکالت دنده ديوه مسول شخص په توگه پرمخ بيولي ده . دې کار ورته دهيواد دبهرني سياست او دمقننه قوې ، حکومت او پاچا په اړيکو کي پير داسي حقايق روښانه کړي دي چې نورو ته يې دليدلو امکانات لږ ميسر وو . دکتاب ليکوال په ولسي جرگه کي يوازي دحوادثو ناظر نه دئ ،

بلکي په ډيرو مهمو فيصلو او دهغو په باب په مباحثو کي يې فعاله برخه اخستې ده .
دهيواد دبنسټي مسايلو په وړاندي يې دملي گټو له نظره برخورد کړی او دسترگو
ليدلی حال يې په پوره امانتداري او رښتينولي سره بيان کړی دی . دليکني ژبه يې
سپيڅلي او مهذبه ده . نه يې دچا اهانت کړی او نه يې بيخايه قدرداني . همدې
مشخصاتو يې کتاب داوسني عصر له نورو ورته کتابو څخه رابيل کړی او ممتاز کړی
دی . ځکه نو زه دغه مهم اثر دهيواد دملي تاريخ دليکلو له پاره يوه موثقه منبع گڼم او
ښاغلي ليکوال ته يې دزړه له کومي مبارکي وایم . په درناوي